ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡ. 1274

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΤΗΛ. 3-01 ΚΑΙ 21
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜ. "ΣΦΑΙΡΑ„ ΤΗΛ. 36
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ - ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΡΙΤΗ
2
ΙΟΥΛΙΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 5 ὥ. 9 λ. Δύσις ἡλίου 7 ὥ. 48 λ.
ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΕΣΘΗΤΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 28.1, ἐλαχ. 19,5. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: Αἰγαῖον, Ἰόνιον μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Κρητικὸν κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 7597.

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Ἡ χθεσινὴ πρώτη συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ ἔδωκεν ἀφορμὴν ν' ἀκουσθοῦν ἐκτὸς ἐνθουσιωδῶν τινων ἀποστροφῶν καὶ ὀλίγα πρακτικὰ πράγματα. Ὀρθὴ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἦτο ἡ παρατήρησις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καθ' ἣν πρὶν ἢ σκεφθῶμεν ν' ἀναπτύξωμεν τὸν ἐξωτερικὸν τουρισμόν, τὴν προσέλκυσιν δηλονότι ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων ξένων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλομεν νὰ προπαγανδίσωμεν τὸν ἐσωτερικὸν τουρισμόν. Ὅταν οἱ εὔποροι Ἕλληνες μάθουν νὰ περιηγοῦνται τὴν χώραν των, ὅταν ἀρχίσουν νὰ προτιμοῦν τὰς Ἑλληνικὰς λουτροπόλεις, τὰ Ἑλληνικὰ δάση, τὰ Ἑλληνικὰ τοπία καὶ τὰ ἐξαίσια Ἑλληνικὰ βουνὰ ἀπὸ τὰ ξένα, τότε μόνον θὰ δυνηθοῦν νὰ ζήσουν καὶ νὰ βελτιωθοῦν συγχρονιζόμενα τὰ ἑλληνικὰ ξενοδοχεῖα τῆς ὑπαίθρου καὶ τότε μόνον ἡ χώρα θὰ εἶναι ὥριμος διὰ μίαν διεθνῆ τουριστικὴν κίνησιν, ὡσὰν ἐκείνην τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αἰγύπτου. Κίνησιν τουριστικήν, ἡ ὁποία ν' ἀποτελέσῃ πηγὴν πλούτου διὰ τὴν Ἑλλάδα. Κίνησιν τουριστικήν, ἡ ὁποία νὰ παρατείνεται ἐπὶ πολλοὺς μῆνας, ἐφ' ὅσον οἱ περιηγηταὶ δὲν θὰ περιορίζωνται πλέον εἰς μίαν ἁπλῆν διέλευσιν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὴν Ὀλυμπίαν καὶ τὰς Μυκήνας, ἀλλὰ θὰ δύνανται ν' ἀπολαμβάνουν μὲ πᾶσαν ἄνεσιν ὅλους τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους, ὅλα τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν βυζαντινὰ καὶ ἐν γένει μεσαιωνικὰ μνημεῖα καὶ ὅλα τὰ θαυμάσια τῆς Ἑλληνικῆς Φύσεως: Τὰ Ἰωάννινα καὶ τὴν Καστορίαν μὲ τὰς λίμνας των, τὸ Καρπενῆσι μὲ τ' ἀπίστευτα θέλγητρά του, τὰ δάση τῆς Τσακωνιᾶς καὶ τὰ δάση τοῦ Ταϋγέτου, τὰ ὑπέροχα τοπία τῆς Κρήτης, τὰς καλλονὰς τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Ἰονίου.

Ἡ Γαλλικὴ κατοχὴ εἰς τὴν Συρίαν καὶ ἡ Ἰταλικὴ εἰς τὴν Δωδεκάνησον ἀπέδειξαν τί δύναται νὰ κάμῃ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ὅταν ἐνισχύεται ἀπὸ τὸ Κράτος. Τὰ γαλλικὰ ξενοδοχεῖα τοῦ Λιβάνου προσελκύουν ἕκαστον θέρος χιλιάδας Αἰγυπτίων— ἀκόμη καὶ Αἰγυπτιωτῶν ὁμογενῶν —πολλοὶ δὲ Ἕλληνες ὁμογενεῖς προτιμοῦν ἤδη νὰ μεταβαίνουν εἰς Ρόδον καὶ ἄλλας Ἰταλοκρατουμένας νήσους, ἀντὶ νὰ ἔρχωνται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πολλοὶ ἐπίσης Αἰγύπτιοι μεταβαίνουν εἰς τὸν Πεδουλᾶν τῆς Κύπρου, ὅπου ὑπάρχει, φαίνεται, ἐξαίρετον Ἑλληνικὸν ξενοδοχεῖον. Ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος τῶν παραθεριστῶν θὰ ἤρχετο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἰδιαζόντως δὲ οἱ Ἕλληνες τῆς Αἰγύπτου, ἂν τὸ Κράτος ἐφρόντιζε νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἂν ὑπῆρχαν δήμαρχοι πολιτισμένοι εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις. Ἀφοῦ—ὡς ὀρθῶς εἶπεν εἷς τῶν ὁμιλησάντων εἰς τὸ χθεσινὸν συνέδριον τοῦ Τουρισμοῦ—διὰ νὰ ὑπάρξῃ σοβαρὰ τουριστικὴ κίνησις πρὸς τὴν ὕπαιθρον Ἑλλάδα, πρέπει νὰ ὑπάρξουν πόλεις συγχρονισμέναι—κέντρα τουριστικῶν ἐξορμήσεων. Ὅταν δὲ οὔτε αἱ Ἀθῆναι, οὔτε αἱ Πάτραι, οὔτε ἡ Θεσσαλονίκη, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν ἄλλας μικροτέρας πόλεις, δὲν εἶναι τοιαῦτα κέντρα, ὅταν εἰς αὐτὰς ὁ ξένος δὲν δύναται, ἂν δὲν θέλῃ νὰ δαπανήσῃ πολλά, νὰ ἔχῃ τὰς στοιχειωδεστέρας τῶν ἀνέσεων, ὅταν δὲν ἔχῃ καθιερωθῆ πουθενὰ μία σοβαρὰ καλλιτεχνικὴ κίνησις, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἕνα μουσικὸν θέατρον, ὅταν δὲν ὑπάρχουν πράγματα διακόπτοντα τὴν μονοτονίαν, ὅταν ἡ πλατεῖα τοῦ Συντάγματος εἶναι δάσος σιδηρῶν στύλων, ὅταν τὰ πεζοδρόμια τῶν Ἀθηνῶν εἶνε παγίδες θανάτου, ὅταν αἱ πανδημίαι μας ἀπασχολοῦν τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ὅταν τὰ εὐπρόσωπα ξενοδοχεῖα δὲν πλεονάζουν, ὅταν ἕνα λουτρὸν καθαριότητος εἶναι...Ἀνατολικὸν ζήτημα—ὅταν οἱ δήμαρχοι εἶναι ἁπλοῖ διαδηλωταὶ τῶν κυβερνήσεων καὶ ὅταν τὸ Στάδιον καὶ τὸ θέατρον τοῦ Ἡρώδου διατίθενται δι' ἀνοήτους ἑορτὰς καὶ παραστάσεις, εἶναι φυσικὸν αἱ πόλεις μας νὰ μὴν εἶναι διόλου ἑλκυστικαί. Ἡ ἐποχὴ τοῦ Σατωβριάνδου καὶ τῶν ρωμαντικῶν περιηγητῶν παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτί, οἱ σημερινοὶ περιηγηταὶ ταξειδεύουν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν θὰ ὑποφέρουν ὅσα ὑπέφεραν οἱ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, οὐδὲ κἂν ὅσα ὑπέφεραν οἱ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀμποῦ καὶ τῆς μετεπαναστατικῆς ληστοκρατίας.

Διὰ μίαν βαθμιαίαν, διὰ μίαν μεθοδικὴν προαγωγὴν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως, διὰ μίαν τόνωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ ἐν ἀρχῇ, τοῦ διεθνοῦς τουρισμοῦ ἔπειτα, ὁ Αὐτόνομος ὀργανισμὸς δύναται νὰ συντελέσῃ. Καθιστῶν τὴν Ἑλλάδα γνωστὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὑποδεικνύων τὰς πληρωτέας ἐλλείψεις καὶ καταστρώνων ἕνα πρόγραμμα θετικῆς ἐργασίας δύναται νὰ δημιουργήσῃ (ἐὰν ἀποφύγῃ τὰς σπασμωδικὰς ἐνεργείας) μίαν πηγὴν πλούτου διὰ χώραν πλήρη ἀμυθήτων φυσικῶν καλλονῶν καὶ σπουδαίων μνημείων. Ὁ Μινωϊκὸς καὶ ὁ Μυκηναϊκός, ὁ Ἑλληνικὸς καὶ ὁ Ρωμαϊκός, ὁ Βυζαντινὸς καὶ ὁ Φραγκικὸς πολιτισμὸς ἀφῆκαν ἴχνη ὡραῖα καὶ σεβαστά, ἡ Κνωσσὸς καὶ αἱ Μυκῆναι, ἡ Ὀλυμπία, οἱ Δελφοὶ καὶ ἡ Δῆλος, ὁ Μιστρᾶς, τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἡ Θεσσαλονίκη (ἡ Βυζαντινὴ Φλωρεντία αὐτή), παλαιὰ μοναστήρια καὶ θρυλικὰ φρούρια, τὸ Ναύπλιον καὶ ἡ Μονεμβασία, χῶραι μαχῶν καὶ ναυμαχιῶν, κάθε πέτρα, κάθε δένδρον καὶ κάθε αἰγιαλὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῆς Κρήτης μέχρι τοῦ Ἕβρου καὶ ἀπὸ τῆς Κερκύρας μέχρι τῆς Χίου, διηγοῦνται καὶ ἀπὸ μίαν ἱστορίαν. Ἀλλ' ἡ ἀπόλαυσις ὅλων αὐτῶν τῶν ὡραιοτήτων τῆς τέχνης καὶ τῆς φύσεως δὲν πρέπει νὰ συνδέεται πρὸς περιπετείας ἢ πρὸς κινδύνους τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς ὑγείας τῶν περιηγητῶν...

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΕΓΑΛΟΦΥΕΣ ΜΕΤΡΟΝ

Θὰ ἴδωμεν λοιπὸν ἐφαρμοζόμενον ἐν Ἑλλάδι τὸ μέτρον τῆς παρακρατήσεως καὶ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν καὶ τῶν φαρμακοποιῶν; Κάτι τέτοιο φαίνεται ὅτι σχεδιάζει τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Οἱ ἰατροὶ ἐπλήθυναν, εἰς τρόπον ὥστε δὲν εἰμποροῦν νὰ ζήσουν πλέον ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά των. Ἀλλὰ καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ ἔγιναν ἀναρίθμητοι. Ποῖα μέτρα νὰ ληφθοῦν πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ; Νὰ ἀρρωστήσουμε ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος, ἢ νὰ ἀρχίσουμε ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος νὰ πίνουμε ρετσινόλαδο; Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, σκεφθεὶς ἐπὶ μακρόν, εὗρε τέλος τὸ μέσον τῆς σωτηρίας καὶ ἀπεφάσισε νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν σπουδαζόντων εἰς τὰ Πανεπιστήμια τὰς δύο ταύτας ἐπιστήμας. Τοιουτοτρόπως οἱ γιατροὶ καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ ποὺ θὰ ἔχῃ ὁ τόπος θὰ εἶνε αὐστηρῶς καθωρισμένοι εἰς τὸ μέλλον. Οὔτε ἕνας παραπάνω, οὔτε ἕνας παρακάτω. Τὸ Πανεπιστήμιον θὰ κανονίζῃ τὸν ἀριθμόν των σύμφωνα μὲ τὰς παρουσιαζομένας μεταβολάς, δεχόμενον ἢ ἀποπέμπον τοὺς νέους φοιτητάς:

—Εἰς ποίαν Σχολὴν θέλετε νὰ ἐγγραφῆτε;

—Εἰς τὴν Ἰατρικήν.

—Δυστυχῶς αἱ θέσεις συνεπληρώθησαν.

—Ἀμ' τί νὰ κάνω τότε;

—Ἐγγραφῆτε εἰς τὴν Νομικήν, εἰς τὴν Φιλοσοφικήν, εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν.

—Μὰ δὲν ἔχω κλίσιν γιὰ νὰ γίνω δεσπότης.

—Ἔχετε δὲν ἔχετε κλίσιν, δεσπότης θὰ γίνετε ἢ δ' ἄλλως περιμένετε νὰ ἐγγραφῆτε τοῦ χρόνου. Κάποιοι γιατροὶ θὰ πεθάνουν ἐν τῷ μεταξύ...

Τὸ μέτρον εἶνε ὄντως σοφώτατον, μοῦ φαίνεται δὲ περίεργον πῶς δὲν τὸ ἐσκέφθησαν μέχρι τοῦδε καὶ ἄλλοι ὑπουργοί, ἀλλὰ πρῶτος τώρα ὁ κ. Γόντικας. Τὰ μεγάλα ὅμως πνεύματα μεταξὺ τῶν λαῶν δὲν παρουσιάζονται παρὰ κατὰ μεμακρυσμένας περιόδους, εἶνε δὲ τελείως παράλογος ἡ ἀξίωσις νὰ ἔχῃ ἕνας τόπος καὶ ἀπὸ ἕνα Γόντικαν κάθε χρόνον. Ὁπωσδήποτε ὁ σύγχρονος ἰατρικὸς καὶ φαρμακευτικὸς κόσμος πρέπει νὰ θεωρῆται εὐτυχὴς διότι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του ἐγεννήθη παρομοία μεγαλοφυΐα, μέλλουσα νὰ σώσῃ τὰς δεινῶς δοκιμαζομένας τάξεις τῶν ἰατρῶν καὶ τῶν φαρμακοποιῶν τῆς Ἑλλάδος. Τοῦ λοιποῦ κρίσις ἰατρικὴ καὶ φαρμακευτικὴ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ. Θὰ ἔχωμεν ἀκριβῶς τόσους ἰατροὺς καὶ τόσους φαρμακοποιοὺς ὅσοι μᾶς χρειάζονται. Ἐλπίζω μάλιστα ὅτι τὸ σωτήριον μέτρον τῆς παρακρατήσεως δὲν θὰ περιορισθῇ εἰς γενικότητας μόνον, ἀλλὰ θὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς λεπτομερείας. Οὕτω τὸ Πανεπιστήμιον θὰ ὑποχρεωθῇ ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ νὰ μετρᾷ πόσους στραβοὺς ἐν ὅλῳ ἔχει ἡ χώρα, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν νὰ ὁρίζῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν σπουδαζόντων ὀφθαλμιάτρων. Ἐπίσης οἱ ὀδοντοϊατροὶ θὰ κανονίζωνται σύμφωνα μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων κατοίκων ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ πονόδοντον, οἱ μαιευτῆρες ἀναλόγως τῶν γκαστρωμένων γυναικῶν καὶ οἱ λυσσίατροι ἀναλόγως τῶν λυσσασμένων σκυλιῶν τὰ ὁποῖα θὰ περιφέρωνται εἰς τοὺς δρόμους!

Τὸ μέτρον, λόγῳ τῆς πρωτοτυπίας του, ἐπεκρίθη ἀπὸ πολλούς, χαρακτηρισθὲν ὡς περιοριστικὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, καὶ ὡς στραγγαλίζον τὴν ἔννοιαν τῆς ἐπιστήμης, ἡ ὁποία θὰ γίνεται κτῆμα τοῦ πρώτου τυχεροῦ, ὅστις θὰ προλαμβάνῃ νὰ ἐγγράφεται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον πρὸς πλήρωσιν κενῆς θέσεως. Ἡ ἐπίκρισις εἶνε τελείως ἄδικος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰατρῶν καὶ τῶν φαρμακοποιῶν πρέπει νὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας, συνεπῶς ἐπιβάλλεται ὁ περιορισμὸς τῶν σπουδαζόντων τὰς ἐπιστήμας ταύτας, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀφῃρημένων ἰδεῶν περὶ ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ προόδου τῆς ἐπιστήμης. Ἡ γνώμη μου μάλιστα εἶνε ὅτι τὸ μέτρον δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τοὺς δύο τούτους κλάδους, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἐπαγγέλματα, τὰ ἀσκούμενα ἐν Ἑλλάδι. Καὶ οἱ δικηγόροι εἶνε πολλοί. Ἀνάγκη νὰ περιορισθοῦν. Ἀλλὰ καὶ οἱ παπάδες πλεονάζουν. Παρακράτησις λοιπὸν καὶ εἰς τοὺς παπάδες, ἐὰν δὲ δι' ἐξηκριβωμένης στατιστικῆς ἀποδειχθῇ ὅτι ἔχομεν καὶ πληθώραν κουλουρτζήδων, καὶ ὅτι τὰ καταναλισκόμενα κουλούρια δὲν ἐπαρκοῦν ὅπως διαθρέψουν τοὺς πωλοῦντας ταῦτα, ὀφείλομεν τάχιστα νὰ ἐλαττώσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων κουλουροπωλῶν, ἀδιαφοροῦντες τελείως ἐὰν ἡ κουλουροποιητικὴ τέχνη πρόκειται διὰ τοῦ μέτρου τούτου νὰ ὑποστῇ καίριον τραῦμα.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΣΘΗ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕ ΤΟ ΑΚΑΝΘΙΝΟΝ ΣΤΕΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.- ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

ΜΙΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.—ΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΣΕΩΣ.—«ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΝΑ ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΗΣ ΟΤΙ ΔΕΝ ΑΝΗΚΕΙ ΠΛΕΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ, ΑΛΛΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΟΣ».—ΑΙ ΣΥΝΕΤΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΤΟΥ κ. Α. ΖΑΪΜΗ.—Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΩΝ.—ΜΟΝΟΣ ΜΕ ΤΑΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ—Η ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΟΦΟΒΙΑ.

ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ Κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ**

10ον

Ὁ Κωνσταντῖνος μετὰ τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας διέσπασαν, κατὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας τῆς 30ῆς Μαΐου τὴν πυκνὴν ζώνην τοῦ λαοῦ, ἥτις ἐπολιόρκει τὰ Ἀνάκτορα, καὶ ἀνῆλθον εἰς τὸ Τατόϊ. Ὁ Ζοννὰρ ὅμως καὶ οἱ περὶ αὐτὸν κατείχοντο ἀπὸ τοιαύτην δυσπιστίαν πρὸς τὰς διαθέσεις τοῦ Ἕλληνος Βασιλέως, ὥστε δὲν ἤθελαν νὰ πιστεύσουν ὅτι ὅλα εἶχαν πλέον τελειώσει δι' αὐτοὺς κατ' εὐχήν.

«Ὅταν τὴν 5ην μ. μ. ἐπληροφορήθημεν ἐπὶ τοῦ «Μπρουΐξ» —ἀφηγεῖται ὁ συνεργάτης τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ Ροβέρτος Δαυΐδ εἰς τὸ γνωστὸν βιβλίον του —τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Βασιλέως, διηρωτώμεθα ἐν ἀρχῇ μετὰ ποιᾶς τινος ἀνησυχίας ποῦ τάχα νὰ κατηυθύνθη καὶ τίνες νὰ ἦσαν αἱ προθέσεις του.»

Μετ' ὀλίγον ὅμως ὁ κ. Περ. Ι. Ἀργυρόπουλος ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ «Μπρουΐξ» καὶ ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Βασιλέως διὰ τὸ Τατόϊ. Ἀλλὰ αἱ ἀνησυχίαι δὲν θὰ ἔπαυον παρὰ μόνον ὅταν ὁ Κωνσταντῖνος θὰ ἐγκατέλειπεν ὁριστικῶς τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος. Θὰ ἐπέτρεπαν τοὐλάχιστον εἰς αὐτὸν νὰ ἐκλέξῃ ἐλευθέρως τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του; Ἡ γενναιοψυχία τοῦ μακαρίτου Ζοννὰρ δὲν ἔφθανεν οὐδὲ μέχρις αὐτοῦ. Ἐπρότεινε νὰ ὁρίσουν οἱ Σύμμαχοι τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του, θέτοντες αὐτὸν ὑπὸ ἐπίβλεψιν. Αἱ ἀντιρρήσεις τῆς Ἀγγλίας ἐπέτρεψαν εἰς τὸν Κωνσταντῖνον νὰ ἀποφασίσῃ ὁ ἴδιος περὶ τῆς διαμονῆς του.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΕΝΘΟΣ!

Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς 2 Ἰουνίου ὁ Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐπεβιβάζετο τῆς «Σφακτηρίας» καὶ ἐγκατέλειπαν τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ μέσῳ ἐκδηλώσεων τῆς λαϊκῆς ὀδύνης τόσον συγκλονιστικῶν, ὥστε νὰ μὴ ἀφήσουν ἀσυγκινήτους αὐτόπτας μάρτυρας, ἀπαθεῖς ἢ καὶ δυσμενῶς προκατειλημμένους, ὅπως ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς παρισινῆς «Ζουρνάλ» κ. Ἐδουάρδος Ἐλσέ, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν τὴν ἀκόλουθον κατ' ἐξοχὴν ὑποβλητικὴν εἰκόνα τῆς πρώτης ἀναχωρήσεως τοῦ Βασιλέως ἐξ Ἑλλάδος:

Ὁ Πρίγκηψ Παῦλος, ὅπως ἦτο ὅταν τὸν ὑπέδειξεν ὁ κ. Βενιζέλος καὶ τὸν ὑπεστήριξεν ὁ Ζοννὰρ ὡς διάδοχον τοῦ Κωνσταντίνου.

«Τὴν 2 Ἰουνίου τοῦ 1917,—γράφει— μίαν Παρασκευήν, οἱ ψαράδες τῆς μικρᾶς πολίχνης τοῦ Ὠρωποῦ ἐγονάτιζον θρηνοῦντες εἰς τὴν παραλίαν. Μόλις εἶχαν ἀποχαιρετήσει τὸν Βασιλέα των, τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἐπεβίβασαν πρὸς ἀναχώρησιν. Ἦσαν πτωχοὶ καὶ ἁπλοϊκώτατοι ἄνθρωποι, ποῦ δὲν διαβάζουν ἐφημερίδας καὶ δὲν παρακολουθοῦν τὴν πολιτικήν. Εἶχαν ἕνα Βασιλέα καὶ τὸν ὠνόμαζαν πατέρα των διότι διατηροῦν ἀκόμη τὴν γλυκειὰν οἰκογενειακὴν μορφὴν τῶν παλαιῶν των ἠθῶν. Ἠσθάνοντο νὰ ὑγραίνῃ τοὺς ὀφθαλμούς των ἓν μέγα πένθος, παρὰ τὰ μειδιάματα, τὰ ὁποῖα ἐσχεδίαζεν ὁ ἥλιος ἐπάνω εἰς τὸ ἥσυχο νερὸ καὶ τὴν ἁπαλὴν θερμότητα τῆς ἀτμοσφαίρας, ποτισμένης ἀπὸ τὸ ἄρωμα τῶν γαρυφάλων καὶ τοῦ ρετσινιοῦ. Ὠχροὶ καὶ ὀδυρόμενοι, παρόμοιοι μὲ τοὺς βοσκοὺς τῶν Θηβῶν, ποῦ ἐσπαράσσοντο ἐμπρὸς εἰς τοὺς πόδας τοῦ Οἰδίποδος, ἀνεστέναζαν ἐκ βαθέων ἀφελῶς καὶ ἐψέλλιζαν προσευχάς, ὡς νὰ εἶχε συμβῆ κανένας θάνατος.

»Ἡ θλῖψις τῶν ταπεινῶν αὐτῶν ἀνθρώπων ἦτο τόσον εἰλικρινής, ὥστε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποφύγῃ κανεὶς τὴν ἐπίδρασίν της.

»Στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ ἔκλαιαν ἐπίσης.

»Τὸ ἔδαφος τὸ εἶχαν σκεπάσει μὲ τάπητας καλυπτομένους ἀπὸ δροσερὰ κλωνάρια.

»Ἔνθεν κἀκεῖθεν ἦσαν παρατεταγμένοι δύο στῖχοι κοριτσιῶν, ποῦ ἔρριχναν λουλούδια. Ψαλμοὶ θρηνώδεις ἀντηχοῦσαν πενθίμως ἀπὸ τὸ γειτονικὸν ἐκκλησιδάκι. Οἱ κώδωνες ἐκτύπων θλιβερῶς. Παρόμοιες δὲ ἀκολουθίες ἐψάλησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς ἑκατοντάδας ἑλληνικῶν χωριῶν.»

ΩΚΕΑΝΟΣ ΠΟΝΟΥ

Ὁ Βασιλεὺς ἔλεγε μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐξέφραζαν τὴν λύπην των διότι δὲν ἐδόθη ἡ εὐκαιρία ν' ἀποδείξουν καὶ ἐμπράκτως τὴν πρὸς τὸ Στέμμα ἀφοσίωσίν των:

Ὁ Στρατιωτικὸς Οἶκος τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ κ. κ. Σκουμπουρδῆς, Γέροντας, Σοφιανός, Κόρακας, Μελᾶς καὶ Μιχαλόπουλος.

[Τὴν φωτογραφίαν ἔλαβεν ὁ ἴδιος ὁ Ἀλέξανδρος βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Σκαρλάτου].

«Ἡ ζωή σας ἀνήκει εἰς τὴν Χώραν σας, ὄχι εἰς ἐμέ. Δὲν θέλω οὐδὲ σταγὼν ἑλληνικοῦ αἵματος νὰ χυθῇ ἐξ αἰτίας μου. Ἀφοῦ αἱ Δυνάμεις ἐνόμιζαν ὅτι ἡ παρουσία μου εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶνε ἐμπόδιον εἰς τὴν εὐημερίαν της, καθῆκόν μου εἶνε νὰ φύγω. Ἰδικόν σας καθῆκον εἶνε νὰ μείνετε καὶ νὰ ὑπηρετήσετε μέχρι τέλους τὴν πατρίδα σας. Ἡ καρδιά μου σπαράσσεται ὅταν σκέπτωμαι ὅτι θὰ ἀποχωρισθῶ τὴν Ἑλλάδα μου. Ἀλλὰ προσφέρω τὴν ὑπερτάτην ταύτην θυσίαν διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου μας, τὰ συμφέροντα τοῦ ὁποίου ἠθέλησα πάντοτε νὰ ὑπηρετήσω».

Τὸν Κωνσταντῖνον θὰ ἠκολούθει εἰς τὴν ἐξορίαν του καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς τιμιωτέρους καὶ πιστοτέρους εἰς τὴν ὑπόθεσίν του Ἕλληνας: Ὁ κ. Γεώργιος Στρεΐτ. Οἱ πρίγκηπες ἀδελφοί του ἔμειναν διὰ νὰ ἀκολουθήσουν τὸν δρόμον του, πρῶτος ὁ Νικόλαος μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ μετὰ δεκαπενθήμερον περίπου καὶ ὁ Ἀνδρέας. Ὁ ἀποχωρισμὸς ἔγινε χωρὶς φωνάς, χωρὶς κλάμματα, χωρὶς καμμίαν ἔκρηξιν ἀπελπισίας. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μόνον ἐκυλοῦσε κανένα λαθραῖον δάκρυ, τὸ ὁποῖον ἔσπευδε νὰ ἐξαφανισθῇ μέσα εἰς τὴν πρωϊνὴν δρόσον. Κάτω ὅμως ἀπὸ τὴν ἤρεμον αὐτὴν ἐπιφάνειαν ἐρρόχθει καὶ ἐξέσχιζε τὰ στήθη ἕνας ἀπύθμενος ὠκεανὸς πόνου: ὁ πόνος τοῦ χωρισμοῦ!

ΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

Ὀλίγον πρὶν ἢ ἀπάρῃ ἡ «Σφακτηρία», ὁ Κωνσταντῖνος ἐκάλεσε τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ νέου Βασιλέως κ. Περικλῆν Σοῦτσον καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὰς τελευταίας ὁδηγίας. Ἦσαν συστάσεις μετριοπαθείας καὶ συνέσεως: «Εἰς τὸν Ἀλέξανδρον νὰ ὑπενθυμίζῃς πάντοτε ὅτι δὲν ἀνήκει πλέον εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ εἰς τὸ Ἔθνος. Δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα νὰ ἐγκαταλείψῃ εἰς μίαν στιγμὴν πείσματος ἢ παραφορᾶς τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἀφίνω. Ὀφείλει μὲ κάθε θυσίαν νὰ ἀποφύγῃ τὰς παρεξηγήσεις μὲ τοὺς Συμμάχους καὶ νὰ παρακάμπτῃ τὰς προκαταλήψεις των. Ἀπέναντι δὲ τοῦ Βενιζέλου καὶ τῶν ἀνθρώπων του νὰ φανῇ ἀξιοπρεπής, ἀλλὰ καὶ μέχρι τοῦ τελευταίου δυνατοῦ ὁρίου ὑποχωρητικός. Νὰ ἀποφύγῃ μὲ κάθε τρόπον οἱανδήποτε προστριβήν».

Καὶ τὰς ὁδηγίας του αὐτὰς συνεπλήρωσε μὲ μίαν ἀκόμη, τὴν ὁποίαν ἔδωκε πρὸς τὸν ἴδιον τὸν Ἀλέξανδρον:

«Εἰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις νὰ μὴ λησμονῇς νὰ ἐπικαλῆσαι τὰς συμβουλὰς τοῦ κ. Ζαΐμη. Εἶνε συνετὸς ἄνθρωπος!»

Τὸν ἔσφιξεν ἔπειτα εἰς τὴν ἀγκαλιάν του καὶ τὸν ἐφίλησε. Μὲ τὴν ἰδίαν συγκρατημένην τρυφερότητα τὸν ἀπεχαιρέτησε καὶ ἡ Βασίλισσα. Ἦταν ὁ τελευταῖος ἀσπασμός, τὸν ὁποῖον ἐλάμβανεν ὁ Ἀλέξανδρος ἀπὸ τοὺς γονεῖς του.

ΜΕ ΤΑΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Αἱ πρῶται ἡμέραι, τὰς ὁποίας διῆλθε μόνος του εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὁ Ἀλέξανδρος ὑπῆρξαν ἡμέραι σκληρᾶς δοκιμασίας. Ἐνθύμιζε ἄγριο πουλὶ κλεισμένον μέσα εἰς τὸ κλουβί του. Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν κατ' ἐξοχὴν ἐλευθέραν ψυχήν, ὁ πρίγκηψ, τὸν ὁποῖον ἐνίοτε ἐστενοχωροῦσαν καὶ αὐταὶ αἱ ἀραχνοΰφαντοι καὶ ἕτοιμοι νὰ ὑποχωρήσουν εἰς τὴν πρώτην ὤθησιν ὑποχρεώσεις τῆς καταγωγῆς του, ὁ ἀνήσυχος ἀθλητής, ὁ ἀνεξάντλητος σπόρτσμαν, ὁ πληθόχυμος νέος τῶν 24 χρόνων μὲ τὴν ἀκόρεστον δίψαν τοῦ ἔρωτος καὶ τὴν γεμάτην ἀπὸ ἀγάπην καρδιὰν κλεισμένος μέσα εἰς τὰς ἀπεράντους αἰθούσας τῶν Ἀνακτόρων ποῦ δὲν ἔκρυβαν παρὰ μόνον ἀναμνήσεις —ἀναμνήσεις τόσον περισσότερον θλιβερὰς καὶ πενθίμους ὅσον μεγαλυτέρα ἦταν ἡ εὐτυχία τοῦ παρελθόντος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκαν.

Η ΔΙΑΙΤΑ

Εἶνε ἀλήθεια ὅτι κατὰ τὰς πρώτας ἑβδομάδας τῆς νέας ζωῆς του ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος εἶχε διατηρήσει ἄθικτον τὸ ἀνακτορικὸν περιβάλλον τὸ ὁποῖον ὑπῆρχε καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πατρός του. Πλὴν τοῦ ὑποναυάρχου κ. Στεφ. Παπαρρηγοπούλου, ὑπασπιστοῦ, καὶ τοῦ ὑπάρχου τῶν Βασιλικῶν Σταύλων Πέτρου Μάνου (τοῦ πατρὸς τῆς Ἀσπασίας) οἱ ὁποῖοι ἠκολούθησαν τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν εἰς τὴν ἐξορίαν της, ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀξιωματοῦχοι τῆς Αὐλῆς ἔμειναν εἰς τὴν θέσιν των. Ὁ Αὐλάρχης κ. Μερκάτης, οἱ ὑπασπισταὶ κ. κ. Στέφ. Μεταξᾶς, Κ. Σκουμπουρδῆς, Ἀνδρ. Καλλίνσκης, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου κ. Ἀγαμέμνων Πάλλης, ὁ κ. Θεόδ. Ὑψηλάντης, Σταυλάρχης, καὶ ὁ κ. Δημ. Παπαδιαμαντόπουλος ὁ ὁποῖος ἀντικατέστησε τὸν Πέτρον Μάνον.

Ἀλλὰ ἡ ψυχολογία ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατείχετο τὸ αὐλικὸν περιβάλλον κατὰ τὰς δυσχερεῖς ἐκείνας στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας μία ὁλόκληρος τάξις πραγμάτων ἀνετρέπετο, διὰ νὰ ὑψωθῇ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων της μία ἄλλη, καθίστα τὴν θέσιν τοῦ νεαροῦ ἡγεμόνος ἀκόμη περισσότερον δυσχερῆ (ἐὰν τοῦτο ἦτο δυνατὸν) ἀντὶ νὰ τὴν διευκολύνῃ. Ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ Αὐλὴ διατελοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν αὐστηρῶν ὁδηγιῶν τοῦ Κωνσταντίνου καὶ ἐξ ὑπερμέτρου, ἀσφαλῶς, ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον τοῦ ὁποίου τὴν τύχην ἐθεώρει τρόπον τινὰ ἐμπιστευμένην εἰς τὰς χεῖράς της, κατείχετο ἀπὸ ἕνα εἶδος παρεξηγησοφοβίας.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν πρέπει νὰ κάμῃ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο διὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῇ. Δὲν πρέπει νὰ δεχθῇ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν φίλον τῆς Δυναστείας διὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῇ. Δὲν πρέπει νὰ κινηθῇ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ παρεξηγήσεις.

Καὶ ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς μὴ ἔχων ἀκόμη ἰδίαν γνώμην ἐσχηματισμένην περὶ τῶν βασιλικῶν ὑποχρεώσεων ὑπέκυπτε —μετὰ δυσφορίας βέβαια—εἰς τὴν αὐστηρὰν αὐτὴν δίαιταν τὴν ὁποίαν τοῦ προσδιώριζε τὸ ἄμεσον περιβάλλον του.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Ὁ Ἀρθοῦρος

Ὁ ψεύτικος ἥρως τῆς πτήσεως ὑπεράνω τοῦ Ἀτλαντικοῦ.—Αἱ τιμαὶ καὶ τὰ δολλάρια.

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰούνιος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ Ἀρθοῦρος δὲν παρέστη εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ δὲν εἶχε τὴν τιμὴν νὰ φωτογραφηθῇ πλάϊ εἰς τὸν κ. Ραϋμόνδον Πουανκαρέ. Σὰν Ἀμερικανὸς ποὺ εἶνε, ξύπνησε μέσα του ὅλη τὴν αὐταρχικότητα τῆς φυλῆς καὶ παρεπονέθη πικρὰ γιὰ τὴν περιφρόνησι τῶν ἐπισήμων. Διὰ νὰ μὴ τὴν χαρακτηρίσῃ, εἶπε, ὅτι εἶνε ἀχαρακτήριστος ἡ στάσις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία δὲν τοῦ ἔδωσε τὴν Λεγεῶνα τῆς Τιμῆς μαζὺ μὲ τοὺς τρεῖς συνταξειδιώτας του. Ἐὰν ἠμποροῦσε νὰ τὰ μαντεύσῃ ὅλα αὐτά, δὲν θὰ ὑπέγραφε τὰ συμβόλαια ποὺ τοῦ ἐπέβαλεν ὁ κ. Λοττί. Ὁ Ἀρθοῦρος φεύγει σήμερα γιὰ τὴν Ἀμερική, ἀνεπίσημος, ἀπαρασημοφόρητος καὶ δεσμευμένος μὲ συμβόλαιο γιὰ πενῆντα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν πιθανῶν κερδῶν ἐκ τῆς αὐθάδους τόλμης του. Δὲν φεύγει ὅμως ὅλως διόλου ἀνικανοποίητος καὶ διὰ τὴν ὀλιγοήμερον δόξαν του ἠμπορεῖ νὰ πληρώσῃ τὸ πρόστιμον ποῦ ἑτοιμάζεται νὰ τοῦ ἐπιβάλῃ ἡ ὑπηρεσία μεταναστεύσεως, διότι ἐγκατέλειψε τὴν πατρίδα του χωρὶς διαβατήριον. Ὅλαι αὐταὶ αἱ περιπέτειαι εἶνε κατ' οὐσίαν διὰ τὸν Ἀρθοῦρον τὸ καλύτερον μέσον τῆς συνεχίσεως τῆς «δόξης» του, τὴν ὁποίαν δὲν ἀνεγνώρισαν ὅλοι οἱ Γάλλοι καὶ ἠμφισβήτησαν ὅλοι οἱ συμπατριῶταί του. Τὸ μυαλουδάκι ἑνὸς ἐπισκευαστοῦ γουναρικῶν, ὅπως ὁ Ἀρθοῦρος, εἶχε μετατρέψει τὴν τολμηρὰν κακοήθειαν εἰς ἐποποιΐαν, ἀνάλογον τοὐλάχιστον μὲ ἐκείνην τοῦ Λίντμπεργκ. Τί ἐκινδύνευσεν ὁ ἥρως τοῦ Ἀτλαντικοῦ; Τὴν ζωήν του! Τὰ ἴδια κεφάλαια ἔβαλε διὰ τὴν «ἐπιχείρησίν» του καὶ ὁ Ἀρθοῦρος. Τὸ ὅτι ἄλλοι ὡδηγοῦσαν τὸ ἀεροπλάνον δὲν εἶχε καὶ πολὺ μεγάλην σημασίαν γιὰ τὸν Ἀμερικανὸν τυχοδιώκτην. Αὐτὸς ἄφησε τὴ δουλειά του, τὸ ξύσιμο τῶν προβιῶν, χώθηκε στὴν οὐρὰ τοῦ «Καναρινιοῦ» τοῦ γαλλικοῦ ἀεροπλάνου καὶ ἐρριψοκινδύνευσε τὴ ζωή του, δίδων τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς τοὺς ἀεροπόρους, οἱ ὁποῖοι τολμοῦσαν νὰ ἐπαναλάβουν τὴν ἀπόπειραν ποὺ ἐπροκάλεσε τόσα καὶ τόσα θύματα. Ὁ Ἀρθοῦρος εἶχε μάλιστα τὴν εἰλικρίνειαν νὰ εἰπῇ εἰς τὸν συνεπιβαίνοντα κ. Λοττὶ—ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε ἀεροπόρος ἀλλὰ ὁ χρηματοδότης τοῦ τελευταίου ἀεροπλοϊκοῦ τολμήματος—ὅτι ἀμφότεροι εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἰδίαν κατάστασιν. Ἦσαν ἁπλοῖ ἐπιβάται!! Ὁ Ἀρθοῦρος, ὁ Ἀρθοῦρος Σκράϊμπερ, ὁ λαθραῖος ἐπιβάτης τοῦ «Καναρινιοῦ» ποῦ διέσχισε τὸν Ἀτλαντικόν, εἶχε προετοιμάσει τὰ ἐπιχειρήματα τῆς «δόξης» του. Καὶ δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ ὅτι μόνον ἡ ἀμερικάνικη διανοητικότης εἶνε ἱκανὴ γιὰ τέτοιου εἴδους αὐθάδη ἀντίληψιν, ἀφοῦ ὁ Ἀρθοῦρος βρῆκε τόσους καὶ τόσους θαυμαστὰς καὶ τόσους ὤμους διὰ νὰ τὸν σηκώσουν ὑπεράνω τοῦ παραληροῦντος πλήθους τὴν στιγμὴν τῆς προσγειώσεως τοῦ ἀεροπλάνου.

Τὸν εἴδαμε ἔκτοτε παντοῦ. Ὁ ὑπουργὸς τῆς ἀεροπλοΐας τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι καὶ τὸν συνεχάρη. . .διότι συνετέλεσε διὰ τῆς προσθήκης βάρους εἰς τὸ ἀεροπλάνον νὰ ἀποτύχῃ ἡ κατ' εὐθεῖαν προσγείωσις τοῦ ἀεροπλάνου εἰς τὸ Παρίσι· ὁ Ἀρθοῦρος μειδιοῦσε, γελοῦσε μᾶλλον, ἕνα πλατὺ καὶ ἀναίσθητο γέλιο ποῦ ἐφώτιζε μίαν μορφὴν πρωτοφανοῦς καταχραστοῦ τῆς ξένης δόξης. Οἱ συμπατριῶται του—εὐτυχῶς καὶ δὲν ἦσαν οἱ Γάλλοι—τὸν ἐσήκωσαν στοὺς ὤμους διὰ νὰ δείξουν καλύτερα στὸ πλῆθος τὸν ἥρωα! Καὶ αὐτὸς ἀλλόφρων ἐκραύγαζε: Ζήτω ἡ Γαλλία! Ζήτω ἡ Γαλλία!

Οἱ φωτογράφοι ἔκαψαν τὸ μαγνήσιό των πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρθούρου, ὁ ὁποῖος —κατὰ σύμπτωσιν—βρισκόνταν πάντα στὴν πρώτη σειρὰ τῶν ἡρώων τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Οἱ δημοσιογράφοι ἐπῆραν συνεντεύξεις καὶ ὁ Ἀρθοῦρος ἐχάρισε τὰ περισσότερα αὐτόγραφα στὶς ὑστερικὲς γεροντοκόρες καὶ στὶς ἐφημερίδες τῆς μεγάλης κυκλοφορίας. Ὅταν μιλοῦσε γιὰ τὴν ὑπέροχη πτῆσι ὑπεράνω τοῦ ὠκεανοῦ, ἐφρόντιζε νὰ χρησιμοποιῇ τὸν πληθυντικόν: Ἐκάμαμεν αὐτό, ἐκάμαμεν ἐκεῖνο, ἀπεφασίσαμεν νὰ προσγειωθῶμεν, ἐνομίζαμεν πῶς ἐφθάσαμε εἰς τὴν γαλλικὴν ἀκτήν. . . καὶ τὰ παρόμοια. Ἕνα ἀμερικανικὸ τράστ δεκαροποιήσεως τῶν ἐντυπώσεων προσέφερε μερικὰς χιλιάδας δολλαρίων εἰς τὸν «ἥρωα» διὰ νὰ ἀφηγηθῇ τὸν ἡρωϊσμόν του. Μερικὰ μοῦζικ-χώλ διεξεδίκησαν τὴν παρουσίασίν του εἰς τὸ προσκήνιον. Ἄλλαι προτάσεις περίεργοι καὶ συγκινητικαὶ ἔγιναν πρὸς τὸν τραγικὸν αὐτὸν τύπον. Καὶ διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ εἰκών, ἰδοὺ ὁ πατέρας τοῦ Ἀρθούρου ποῦ ἀνακατεύεται εἰς τὴν «ἐπιχείρησιν». Τὸ τηλεγράφημά του πρὸς τοὺς ἀεροπόρους ἔχει κλασικὴν τὴν ἀναισθησίαν. «Τὰ θερμά μου συγχαρητήρια, τηλεγραφεῖ ὁ πατὴρ Σκράϊμπερ, καὶ παρακαλῶ νὰ μὲ κρατήσετε ἐνήμερον πάσης τυχὸν προτάσεως ἡ ὁποία θὰ γίνῃ εἰς τὸν Ἀρθοῦρον».

Φεῦ! ὁ Ἀρθοῦρος φεύγει σήμερον διὰ τὴν Ἀμερικήν, μὲ τὸ εἰσιτήριόν του πληρωμένον ἀπὸ τοὺς Γάλλους καὶ χωρὶς νὰ νομισματοποιήσῃ τὸν «ἡρωϊσμόν» του, τοὐλάχιστον εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἴσως αὔριον νὰ μάθωμεν ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην ὅτι ὁ Ἀρθοῦρος διεπίστωσεν ὅτι οἱ Γάλλοι ἐζήλευσαν τὴν δόξαν του καὶ τὸν ἐφθόνησαν. Ἴσως μάθωμεν καὶ τίποτε χειρότερον! Νὰ ἕνα παιδὶ ποὺ ἀντιπροσωπεύει μίαν ὁλόκληρον διανοητικότητα, ἀσθένειαν τῆς ἐποχῆς μας: Τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς δημιουργίας. Ὅταν ἐκρύφτηκε στὴν οὐρὰ τοῦ ἀεροπλάνου ποὺ ἐπρόκειτο νὰ πετάξῃ ὑπεράνω τοῦ Ὠκεανοῦ, εἶχεν ὑπολογίσει καλὰ τὸ κόλπο του. Δὲν θὰ τὸν πετοῦσαν βέβαια στὴ θάλασσα οἱ ἀεροπόροι—καὶ ἰδίως Γάλλοι ἀεροπόροι. Θὰ ἔτρωγε δύο ἀπὸ τὰ ἓξ σάνδουϊτς ποὺ εἶχαν μαζύ τους ὡς μόνην τροφήν, καὶ ἂν ἦταν πολὺ βαρύς, θὰ ἄδειαζαν λίγη βενζίνα γιὰ νὰ ἐλαφρύνουν τὰ ἀεροπλάνον. Ἔτσι ἔγινε. Ἀδιάφορον ἂν μόλις ἐπήρκεσεν ἡ βενζίνα γιὰ νὰ προσγειωθῇ τὸ «Καναρίνι» στὴν ἄκρην τῆς ἄλλης ἀκτῆς τοῦ Ἀτλαντικοῦ, μὲ τὴν οὐράν του βρεχομένην ἀπὸ τὰ κύματα ποὺ ἔστρωναν τὴν ἄμμον τῆς ἱσπανικῆς παραλίας. Ὁ Ἀρθοῦρος δὲν τὰ ὑπελόγισε αὐτὰ ὅλα. Ἐκεῖνος ἐνδιεφέρετο νὰ φθάσῃ σὲ κάποιαν ἀκτὴν τὸ ἀεροπλάνον καὶ μόλις ἔφθασεν, ἡ πρώτη του σκέψις ἦταν νὰ πωλήσῃ τὰς ἐντυπώσεις του.

Ἐμπρὸς σ' αὐτὴν τὴν ἀναισθησία τῆς δολλαρομανίας, θὰ ἐκινδύνευε κανεὶς νὰ πιστεύσῃ πῶς δὲν ἦταν Ἀμερικανὸς ὁ ὑπέροχος ἐκεῖνος καὶ ἀπίστευτος Λίντμπεργκ, ποὺ ἔφυγε μίαν αὐγὴν ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴν ἀκτὴν διὰ νὰ φθάσῃ ἀκριβῶς στὸ Παρίσι, τὴν ὥραν ποὺ εἶχεν ὁρίσει ὁ ἴδιος. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ γενικεύεται τὸ ζήτημα. Ὁ Ἀρθοῦρος εἶνε ἕνα κακὸν ὑπόδειγμα. Εἶνε ἕνα ἄθλιον ἀποτύπωμα τῆς ράτσας του καὶ θὰ εἶνε ἐγκληματικὸν νὰ ὑποδεχθοῦν οἱ συμπατριῶται του ὡς «ἥρωα» αὐτὸν ποὺ ἐξεβίασε τὴν συμμετοχήν του εἰς μίαν ὑπέροχον ἐποποιΐαν τοῦ ἀέρος. Αὐτὸν ποὺ καρδιοχτυποῦσε μήπως ἀποθάνῃ μετὰ τῶν ἄλλων οἱ ὁποῖοι ἐὰν δὲν ἔφθαναν εἰς τὸν προορισμόν των δὲν θὰ ἤθελαν νὰ ζήσουν. Ὁ Ἀρθοῦρος, γδέρνοντας τὰ δέρματα τῶν ζώων, ἐφόρεσε μίαν ἡμέραν τὴν λεοντῆν καὶ ἐπέτυχε νὰ τὸν ζητωκραυγάσουν. Ἀλλοίμονον εἰς τὴν ἐποχήν μας, ἂν ἀναγνωρίσῃ «ἡρωϊσμὸν» εἰς τὴν κακοήθειαν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Εις Το Περιθωριον Των Γεγονοτων

Ὁ ἐν Λονδίνῳ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἐπέδωκε χθὲς εἰς τὸ Φόρεϊν Ὄφφις καὶ εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ πρέσβυν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τὴν Ἑλληνικὴν διακοίνωσιν διαμαρτυρίας διὰ τὸ κατακυρωθὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα ποσοστὸν ἐκ τῶν Γερμανικῶν ἐπανορθώσεων, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλλὰς ἀφίνεται ἀκάλυπτος ὡς πρὸς τὰς τρεχούσας ὑποχρεώσεις της διὰ τὰ πολεμικὰ χρέη της. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐν λόγῳ διακοινώσεως δὲν ἀποτελεῖ βεβαίως καμμίαν ἐξόφλησιν τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς σύντονον παρακολούθησιν τοῦ ζητήματος κατὰ τὴν προσεχῆ εἰδικὴν Διάσκεψιν, ἡ ὁποία θὰ συνέλθῃ εἰς τὸ Λονδῖνον. Καίτοι δὲν φαίνεται πιθανόν, ὅτι ὁ ἐν Λονδίνῳ πρέσβυς θ' ἀδιαφορήσῃ, ὅπως ὁ κ. Ν. Πολίτης, τὸ ἐξ αἰτίας τοῦ δευτέρου πάθημα, τὸ ὁποῖον κινδυνεύει νὰ πληρώσῃ τόσον τραγικῶς ἀκριβὰ ἡ Ἑλλάς, πρέπει νὰ δώσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν πλήρη συνείδησιν τῶν εὐθυνῶν της διὰ τὸν περαιτέρω τοῦ ζητήματος χειρισμόν.

Η ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΣ ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ

Συμφωνοῦμεν μὲ τὴν συνάδελφον «Ἑστίαν» ὅτι ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Χρηστομάνου διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων δύναται νὰ συγκεντρώσῃ τὰς ψήφους ὅλων ὅσοι θεωροῦν τὰ συμφέροντα τῆς πρώτης πόλεως τῆς Ἑλλάδος ἀνώτερα ἀπὸ ὅλας ὁμοῦ τὰς κομματικὰς ἀντιλήψεις καὶ τοὺς μικροπολιτικοὺς ὑπολογισμούς. Ὁ κ. Χρηστομάνος ὁσάκις διεχειρίσθη δημοσίας ὑποθέσεις ἀπέδειξεν ἀκάματον φιλεργίαν, φωτεινὴν ἀντίληψιν τοῦ καθήκοντος, πρακτικὸν νοῦν, θέλησιν ἀδέκαστον καὶ ἐνδιαφέρον ἀκοίμητον. Μὲ τὰ ἐφόδια αὐτὰ θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀποκαθάρῃ ἁμαρτίας τοῦ Δήμου ποὺ ἀποτελοῦν θλιβερὰν κληρονομίαν ἀνωμάλου παρελθόντος καὶ ν' ἀποκαταστήσῃ τὰ δημοτικά μας πράγματα εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν περιωπήν. Ἐπὶ πλέον καὶ πρὸ πάντων ὁ κ. Χρηστομάνος δὲν εἶνε οὔτε δύναται ποτὲ ν' ἀποβῇ ὄργανον κανενὸς κόμματος. Θὰ ἦτο ὁ ἔξω κομμάτων Ἀθηναῖος δήμαρχος, εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι θὰ παρεῖχον προθύμως ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ καταστήσῃ τὰς Ἀθήνας πόλιν πραγματικήν, ὁ ὁποῖος γνωρίζει τί ἀπαιτεῖται διὰ τοῦτο καὶ πρὸ τοῦ ὁποίου ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔντιμοι καὶ συμπαθεῖς ἐν πολλοῖς προσωπικότητες ὑποψηφίων εὐχαρίστως ὑποχωροῦν. Ὁ κ. Χρηστομάνος δὲν πρέπει νὰ διστάσῃ ν' ἀποδεχθῇ ὁριστικῶς τὴν ὑποψηφιότητα, τὴν ὁποίαν ὑποδεικνύει μία γενικὴ δικαία ἐκτίμησις.

ΝΑ ΔΩΣΗ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁμιλῶν χθὲς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ τοῦ Τουρισμοῦ, ἐξέφερε μίαν ὀρθοτάτην παρατήρησιν: πρὶν ἀξιώσωμεν νὰ συρρεύσουν οἱ ξένοι εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρέπει νὰ καλλιεργήσωμεν — εἶπε — τὸν ἐσωτερικὸν τουρισμόν. Εἴμεθα συμφωνότατοι. Μὲ τὴν προσθήκην, ὅτι ὑπὲρ πάντα λόγον τὸ ἐκ τῶν ἄνω παράδειγμα εἶνε τὸ πράγματι πεῖθον. Καὶ φανταζόμεθα, ὅτι ὁ κ. Βουρλούμης θὰ προσπαθήσῃ νὰ πείσῃ τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι κάκιστον παράδειγμα παρέχει μεταβαίνων εἰς Γαλλικὰς λουτροπόλεις ἐνῷ ὑπάρχουν τόσαι ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν θὰ κάμῃ ἀγνώριστον.

ΤΟ ΠΑΝΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΝ

Οἱ Δημόσιοι Ὑπάλληλοι συγκροτοῦν καὶ τώρα Συνέδριον Πανυπαλληλικόν. Τὰ δύο προηγηθέντα δὲν εἶχον ἀξίαν λόγου ἀπόδοσιν, ὅπως ἄλλως τε, ὅλα σχεδὸν τὰ ἐσχάτως τόσον ὑπερπληθυνθέντα ἐν Ἑλλάδι Συνέδρια. Θέλομεν νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ παρὸν Συνέδριον θὰ εἶνε γονιμώτερον τῶν προγενεστέρων ὄχι εἰς λόγους κενούς, ἀλλ' εἰς κραταίωσιν μιᾶς ὀρθῆς ἀντιλήψεως τοῦ ὑπαλληλικοῦ συμφέροντος. Μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων εὑρίσκονται παλαιοὶ δημόσιοι λειτουργοί, θετικὰς παρασχόντες εἰς τὸ Κράτος ὑπηρεσίας, πεπειραμένοι καὶ ἀσφαλῶς δυνάμενοι νὰ γνωρίζουν τὴν τηρητέαν ὁδὸν ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τοῦ ὑπαλληλικοῦ κόσμου. Πρὸς τὴν πεῖράν των πρέπει νὰ στραφῇ ἡ μεγάλη ὑπαλληλικὴ μᾶζα, ἀποφεύγουσα ἠχηρὰς μεγαλοφωνίας καὶ προκλητικότητας ἐναντίον τοῦ Κράτους, τοῦ ὁποίου ὁ δημόσιος ὑπάλληλος εἶνε ἡ κυριωτέρα ἐκπροσώπησις.

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Εἰς τὸν ψηφιζόμενον σήμερον ὀργανισμὸν τῆς Χωροφυλακῆς καθορίζεται, ὅτι, οἱ ἀνθυπασπισταὶ τοῦ Σώματος, ἀνεξαρτήτως γραμματικῶν γνώσεων, καλοῦνται εἰς τὰς διὰ τὸ Τρίτον Τμῆμα Μορφώσεως ἀξιωματικῶν ἐξετάσεις. Οἱ ἐνωμοτάρχαι, ἐν τούτοις, μεταξὺ τῶν ὁποίων πολλοὶ εἶνε διπλωματοῦχοι τῆς Νομικῆς, ἀποκλείονται τῶν ἐξετάσεων τούτων ἐὰν δὲν ἔχουν τετραετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν—διετῆ ὡς σταθμάρχαι. Ἀλλ' εἶνε αὐτονόητον ὅτι, ἐὰν ὄντως πρόκειται ν' ἀποκτήσῃ ἀξίους τὸ Σῶμα ἀξιωματικούς, πολὺ περισσοτέρας δυνατότητας διὰ ν' ἀποδοῦν τοιοῦτοι παρέχουν ἐπιστήμονες ἐνωμοτάρχαι ἀπὸ μετριωτάτης ἐνίοτε μορφώσεως ἀνθυπασπιστάς. Καὶ εἶνε βέβαιον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θ' ἀφίσῃ ἄνευ τῆς δεούσης τροποποιήσεως τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ ὀργανισμοῦ.

ΜΙΑ ΠΛΗΓΗ

Εἰς τὸ ζήτημα τῆς μεταναστεύσεως νομίζομεν ὅτι ὁ ἔλεγχος τῶν ἀναχωρούντων διενεργεῖται πλημμελῶς. Παρ' ὅλα τὰ λαμβανόμενα μέτρα καὶ παρὰ τὴν ἐν Παρισίοις ἀποστολὴν εἰδικοῦ ἀστυνομικοῦ ἐπὶ ἁδρᾷ ἐκτάκτῳ ἀμοιβῇ διὰ τὴν ἐκεῖ σύλληψιν τῶν ἄνευ κανονικῶν διαβατηρίων διαφευγόντων, οἱ μὲ πλαστὰ μεταναστεύοντες διαβατήρια δὲν ἔλειψαν, οὔτε φαίνεται ὅτι θὰ λείψουν. Ἴσως ἐὰν διετάσσοντο αἱ Νομαρχίαι νὰ χορηγοῦν διαβατήρια μόνον εἰς τοὺς παρουσιάζοντας ὀνομαστικὴν πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως Καναδᾶ, τὸ κακὸν θὰ ἐσταματοῦσεν. Ἀντὶ τούτου οἱ μετανάσται δεινοπαθοῦν μὲ τὰς ἀστυνομικὰς καταδιώξεις, τοὺς ἐλέγχους τῶν λιμεναρχείων καὶ τὰ λοιπὰ συναφῆ, ἀνωφελῆ συνήθως μέτρα. Πλὴν τούτου ὑπάρχει καὶ ἡ διὰ Βουλγαρίας διέξοδος. Καὶ σημειοῦνται δυστυχῶς μεταναστεύσεις εἰς Καναδᾶν διὰ Σόφιας, ὅπου τὸ Μακεδονικὸν Κομιτᾶτον ἐκδίδει ἀμέσως διαβατήρια, διὰ τῶν ὁποίων οἱ μεταναστεύοντες γίνονται ὑπήκοοι Βούλγαροι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΧΙΟΥ

Ἡ γραφειοκρατικὴ ἀπεραντολογία, καθὼς καὶ ὁ ὑπερβολικὸς ζῆλος μερικῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ὑπῆρξαν ἀφορμὴ λυπηρῶν ἐπεισοδίων μεταξὺ φορτοεκφορτωτῶν καὶ λιμενικῶν ἀρχῶν Χίου, τὰ ὁποῖα θὰ κατέληγον εἰς αἱματηρὰν σύρραξιν ἂν δὲν ἐπενέβαινε καταλλήλως ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχή. Τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεφέρθη τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Χίου, θὰ ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ὁριστικὴν διευθέτησιν τῆς ὑπαρχούσης διαφωνίας, ἐκδίδον ἀναλόγους διασαφηστικὰς διαταγὰς πρὸς τὴν λιμενικὴν ἀρχήν, διὰ ν' ἀποτραπῇ ἀπειλουμένη ἐπανάληψις τῶν λυπηρῶν αὐτῶν σκηνῶν.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ὁλόκληρος ἡ περιφέρεια Ἀληστράτης Σερρῶν, εὑρίσκεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ζωοκλεπτῶν, αἱ δὲ ἀγροζημίαι λυμαίνονται τὸν δῆμον κατὰ τρόπον ἐμβάλλοντα εἰς ἀνησυχίας τοὺς ἐνδιαφερομένους πληθυσμούς. Εἶνε καιρὸς τέλος πάντων νὰ φροντίσῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀγροτικῶν συμφερόντων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ καιροῦ ἤδη εὑρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κακοποιῶν στοιχείων. Χωρὶς δημοσίαν καὶ ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν τῆς προκοπῆς, ἡ ὕπαιθρος δὲν θὰ ἠμπορέσῃ ποτὲ νὰ ὀρθοποδήσῃ, ὅσον καὶ ἂν τονίζωνται ὕμνοι ἀπὸ τὸν βενιζελικὸν τύπον εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν δῆθεν ἀποκατάστασιν τῆς ἀσφαλείας τῆς ὑπαίθρου.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΘΕΡΙΝΑΙ ΛΑΪΚΑΙ ΤΙΜΑΙ
ΔΡΑΧΜΑΣ 25—15—10
(Μετὰ φόρου)

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

Προκήρυξις διαγωνισμοῦ πρὸς καταρτισμὸν πίνακος μαθητευομένων Λογιστῶν ἀρρένων τε καὶ θηλέων

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ προκηρύσσει διαγωνισμὸν πρὸς καταρτισμὸν πίνακος ἰσχύσοντος ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ κυρώσεώς του διὰ τὴν ἑκάστοτε, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν, πρόσληψιν μαθητευομένων Λογιστῶν, ἐπὶ ἀρχικῷ μηνιαίῳ μισθῷ δρχ. χιλίων διακοσίων πεντήκοντα (1250).

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου (ὁδὸς Σταδίου 18α) τὴν 28ην Ἰουλίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 8ην π. μ.

Ἐξεταστέα μαθήματα:

α) Ἔκθεσις ἰδεῶν καὶ καλλιγραφία κρινομένη ἐκ τῆς ἐκθέσεως.

β) Ἐμπορικὴ ἀριθμητική.

γ) Λογιστικὸν θέμα.

Ἕκαστος τῶν ὑποψηφίων δέον νὰ ὑποβάλῃ μέχρι τῆς 23ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. αἴτησιν πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Ταμείου μετὰ τῶν ἑξῆς πιστοποιητικῶν:

1) Ἀπόσπασμα Μητρῴου τῶν Ἀρρένων ἢ πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Προέδρου Κοινότητος, ἐν ᾧ νὰ ἐμφαίνηται ὅτι ἄγει ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 17 ἐτῶν καὶ κατωτέραν τῶν 30.

2) Ἀπολυτήριον Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ ἰδιωτικῆς τοιαύτης ἀνεγνωρισμένης ἢ ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ καὶ ἀπολυτήριον Γυμνασίου.

3) Πιστοποιητικὰ τῶν Εἰσαγγελέων Ἐφετῶν καὶ Πλημμελειοδικῶν, βεβαιοῦντα ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται ὑποψήφιος δὲν ὑπέστη ποινικήν τινα καταδίκην προβλεπομένην ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ταῦτα δέον νὰ ἔχωσιν ἐκδοθῆ οὐχὶ ἐνωρίτερον τῶν 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς.

4) Πιστοποιητικὸν προγενεστέρας ὑπηρεσίας παρὰ Τραπέζῃ ἢ ἀνωνύμῳ ἑταιρίᾳ ἢ καὶ σοβαρῷ ἐμπορικῷ οἴκῳ, ἐφόσον ὁ ὑποψήφιος κέκτηται τοιαύτην.

5) Πιστοποιητικὸν στρατολογικῆς καταστάσεως διὰ τοὺς ἄρρενας, ἐφόσον ἐξεπλήρωσαν τὰς στρατολογικάς των ὑποχρεώσεις.

Ἀποκλείονται οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν στρα[illegible] λάσιν 1929.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΑΛΕΞΑΚΗΣ
Ταγ)χης Ἐπιμελητείας

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Ὑποψηφίων Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν διακηρύττει ὅτι συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2285)7470)15—6—29 Διαταγῆς Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν τὴν 13ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτῆς (πλησίον Β' Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου) δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς πρὸς ἀνάδειξιν ἐργολάβου κατασκευῆς διαφόρων Γυμναστικῶν Ὀργάνων.

Ὅροι συμφωνιῶν καὶ σχετικαὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ τῆς 11—12 ὥρας.

Τὰ κηρύκεια καὶ ἔξοδα δημοσιεύσεως βαρύνουσι τὸν τελευταῖον μειοδότην.

Ἀθῆναι τῇ 29 Ἰουνίου 1929.

(Ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ὑδρεύσεως καὶ Ἐξυγιάνσεως Καβάλλας ζητεῖ Μηχανικὸν κεκτημένον πτυχίον τῆς Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ ξένου ἀνεγνωρισμένου τοιούτου ἐξασκήσαντα τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐπὶ διετίαν ἢ προϋπηρετήσαντα εἰς ἀνωτέραν δημοσίαν ἢ δημοτικὴν θέσιν.

Συμβόλαιον διετὲς ἀρχικῶς. Μισθὸς μηνιαίως 15.000 δραχ. Ὑποβολὴ σχετικῶν αἰτήσεων, μετὰ πιστοποιητικῶν σπουδῶν καὶ ὑπηρεσίας μέχρι 31ης Ἰουλίου 1929.

Διὰ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν ἀπευθυντέον εἰς τὸ Ταμεῖον Ὑδρεύσεως καὶ Ἐξυγιάνσεως Καβάλλας.

Ὁ Νομάρχης Καβάλλας ὡς Πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου
ΕΜΜ. ΛΟΥΔΑΚΑΚΗΣ

ΚΟΛΥΝΟΣ
ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

Εἶσθ. ὡραία μὲ τὴν
ELIDA
Μαλλιὰ ζωηρὰ καὶ σὰν μετάξι μόνο μὲ τὸ
SCHAMPOO ELIDA
Τὸ σαπούνι τὰ βλάπτει. Εἰς τὸ Κουρεῖον, εἰς τὸ σπίτι, πλένετε τὰ μαλλιά σας μὲ
SCHAMPOO ELIDA
τὸ ὁποῖον δὲν περιέχει σόδαν.
ΤΙΜΗ ΦΑΚΕΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 8
Δύο πλυσίματα.
Shampoo

ΝΕΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ
ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟΥ (ΕΝΤΕΝ)
Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕ ΝΕΕΣ ΩΡΑΙΕΣ ΚΑΜΠΙΝΕΣ ΚΑΙ ΗΡΞΑΝΤΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝΤΑ
ΕΙΝΕ ΤΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΝΕΡΑ ΜΑΚΡΑΝ ΑΠΟ ΣΟΥΔΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΝΟΜΟΥΣ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Edelweiss

— Δὲν ὑπάρχουν ἄνθρωποι καλοὶ καὶ κακοί, εἶπεν ὁ παραδοξολόγος. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι καλοὶ μονάχα, ποῦ σιγὰ-σιγὰ ἡ ζωὴ διαμορφώνει, καὶ μονάχα ἡ κακία εἶνε ἐπίκτητος, ὄχι γιατὶ θέλει κανεὶς νὰ εἶνε κακός, ἀλλὰ γιατὶ ἡ φύσις μονάχη ἐπισωρεύει ἐπάνω στὸ ἀνθρώπινο φυτὸ ὅ,τι τοῦ χρειάζεται ὕστερα γιὰ ν' ἀμυνθῇ καὶ νὰ ζήσῃ. Ἐκεῖ ὅπου ἡ ἐναντιότητες τῆς ζωῆς εἶνε μικρότερες, παραμένει καὶ ἀναπτύσσεται ἡ πρωταρχικὴ καλωσύνη, ἐκεῖ ποῦ ἡ ἐναντιότητες καὶ ἡ ἐχθρότητες τοῦ περιβάλλοντος εἶνε μεγάλη, ὁπλίζεται σιγὰ-σιγὰ ὁ ἄνθρωπος, μὲ μέσα ἀμύνης γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Στὸ βάθος ὅμως, καὶ στὸν πιὸ κακὸν ἄνθρωπο, ἂν τὸν ἀνατάμῃς, θὰ βρῇς σὲ ὑποτυπώδη μορφὴ τὴν καλωσύνη, ποῦ δὲν μπόρεσε ν' ἀναπτυχθῇ. Οἱ ἄνθρωποι μοιάζουν μὲ τὰ φυτά. Δύο βρέφη ὅταν γεννηθοῦν, εἶνε δύο φύτρα ἀνθρώπινα ὅμοια, χωρὶς καμμιὰ ἀπολύτως διαφορά. Ὕστερα ἀρχίζει ἡ προσαρμογή τους καὶ.. ἡ κακία!... Εἶνε ὅπως τὰ φυτά, ποῦ μεταβάλλουν ἰδιότητας καὶ μορφὴν ἀναλόγως τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἀναπτύσσονται. Στὰς ἀνύδρους ἐρήμους τῶν τροπικῶν, ἀναπτύσσονται κακτοειδῆ, παχύφυλλα καὶ σαρκώδη, γεμᾶτα νερό, γιὰ νὰ μποροῦν ν' ἀντιστοῦν στὴν μακρὰν ξηρασίαν. Στὰ μέρη τὰ ὀρεινὰ περιβάλλονται μὲ ἕνα ἀκανθωτὸ χνοῦδι, γιὰ νὰ μποροῦν ν' ἀνθέξουν στὶν μεταβολὲς τῆς θερμοκρασίας καὶ τοὺς δριμεῖς παγετούς. Τὸ ἐντελβάϊς, τὸ ἄσπρο αὐτό, ξερό, ἄοσμο, σὰν μπαμπακένιο λουλοῦδι τῶν Ἄλπεων, τί θὰ ἦταν τάχα στὴν πρώτη-πρώτη του μορφή; Κάποιο κρινολούλουδο, μὲ ντελικᾶτα φύλλα, μὲ κάποιο ἄρωμα λεπτό, ἐπάνω σ' ἕναν τρυφερὸ μίσχο, ποῦ ἔφερε κάποτε κάποιο ἀγέρι τὸν σπόρο του ἀπάνω στὰ βουνά, ἀπὸ κάποιο χαμηλὸ λειβάδι. Τὸ πρῶτο πρῶτο του φυτὸ θὰ μαράθηκε πρόωρα, στὸν ἄξαφνο παγετό, μόλις προφθάνοντας νὰ δώσῃ κάποιο σπόρο, ποῦ θὰ βλάστησε τὴν ἄλλη χρονιά, μέσα στὴν θαλπωρὴ τῆς σύντομης ἀνοίξεως τῶν βουνῶν. Σιγὰ-σιγὰ μὲ τὰ χρόνια, μὲ τοὺς αἰῶνες, ἔχασε ὅλη του τὴ δροσιά, ὅλη του τὴν τρυφερότητα, ὅλο του τὸ ἄρωμα, κι' ἀπόμεινε αὐτὸ τὸ ψεύτικο λουλοῦδι τῶν γυμνῶν πετρωμάτων καὶ τῶν παγετώνων, κρατῶντας μόνον ἀπ' τὸ καλὸ λουλοῦδι τὸ ὤμορφο σχῆμά του, τὴν ὑποτυπώδη καλωσύνη. Ἂν γιὰ τὰ λουλούδια χρειάστηκαν αἰῶνες γιὰ νὰ γίνουν κακά, γιὰ τοὺς ἀνθρώπους χρειάζεται μόνο μιὰ ζωή, ἴσως καὶ λιγώτερο!.. Κι' ὅμως οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶνε κακοί. Πιστεύω στὴν καλωσύνη τῶν ἀνθρώπων!.. Δῶστέ τους λίγη ἄνεσι, λίγη ἀπλοχεριά, λίγη ἐλευθερία, καὶ θὰ ἰδῆτε τὴν θαυμαστὴ ἄνθησι τῆς καλωσύνης νὰ ξεπροβάλῃ κάτω ἀπὸ τὴν ξηρότητα καὶ τὰ ἀγκάθια τῆς κακίας!

Εὐτυχισμένος ὀνειροπόλος!..

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Τὸ πιάνο τοῦ Βάγνερ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 50ῆς ἐπετείου τοῦ «Πάρσιφαλ» ὁ Ζίγκφρηδ Βάγνερ ἐπέτρεψεν ὅπως τὸ πιάνο, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ πατέρας του ἑρμήνευσε τὴν ἀθάνατον μουσικὴν τοῦ τελευταίου του ἀριστουργήματος, διαπλεύσῃ τὸν Ὠκεανὸν καὶ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν χώραν τῆς καταγωγῆς του, δηλ. εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Τὸ πιάνο αὐτὸ ἐστάλη τῷ 1873 εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Βιέννης, ὅπου ἔτυχε πρώτου βραβείου. Μετὰ τρία ἔτη ἠγοράσθη ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν τοῦ Μπάϊρουτ διὰ νὰ προσφερθῇ εἰς τὸν Ριχάρδον Βάγνερ. Τώρα τὸ πιάνο θὰ ἐκτεθῇ εἰς τριάντα πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἐπ' αὐτοῦ θὰ παίξουν διάσημοι καλλιτέχναι. Κατόπιν θὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸ Μπάϊρουτ διὰ νὰ λάβῃ καὶ πάλιν τὴν θέσιν του εἰς τὸ στούντιο τοῦ Βάγνερ.

Διακοσμητικαὶ Τέχναι

Αἱ διακοσμητικαὶ τέχναι, ἀσχολούμεναι εἰς τὸ νὰ καταστήσουν μᾶλλον εὐχάριστον τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, εἶνε τόσον παλαιαὶ ὅσον καὶ αὐτός. Ἡ πρόοδος τῶν εἰς τοὺς διαφόρους λαοὺς ἐβάδισεν ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ των. Οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἔζησε λαὸς πεπολιτισμένος, ὁ ὁποῖος νὰ μὴν ἐκαλλιέργησε τὰς διακοσμητικὰς τέχνας. Οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, οἱ Ρωμαῖοι, οἱ Ἄραβες, οἱ Σίναι, ἀνέπτυξαν ἰδίαν διακοσμητικὴν τεχνοτροπίαν. Κατὰ τοὺς νεωτέρους ὅμως χρόνους ἡ τέχνη τῆς διακοσμητικῆς ἔλαβεν ἐξαιρετικὴν ἀνάπτυξιν, ἐστράφη δὲ πρὸς νέας κατευθύνσεις. Μεγάλην ὤθησιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς ἔδωσεν ἡ Ἔκθεσις τῶν Διακοσμητικῶν Τεχνῶν τῶν Παρισίων τοῦ 1925. Τὸ δημοσιευόμενον εἰς τὸ σημερινὸν ὑπ' ἀριθ. 188 τεῦχος τῆς «Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας» ἄρθρον τοῦ κ. Ι. Μ. Παναγιωτοπούλου, συνοδευόμενον ἀπὸ 30 εἰκόνας μοδέρνας διακοσμητικῆς, ἐξ ὧν πολλαὶ ἐκ τῆς Ἐκθέσεως Διακοσμητικῶν Τεχνῶν τῶν Παρισίων τοῦ 1925, δίδει πλήρη εἰκόνα τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς διακοσμητικῆς. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐνδιαφέρει ὄχι μόνον τὸν ἐγκυκλοπαιδικὸν φιλαναγνώστην, ἀλλὰ καὶ κάθε ἄνθρωπον ποῦ ἀγαπᾷ τὸ σπίτι του, ὁ ὁποῖος ἐξ αὐτοῦ δύναται νὰ βοηθηθῇ διὰ τὴν μοδέρναν διακόσμησιν τῶν δωματίων του. Ἐπίσης ἡ μεγάλη τάξις τῶν τεχνιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται σήμερον μὲ τὰς διακοσμητικὰς τέχνας, ἔχει πολλὰ νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τοῦ κειμένου καὶ τῶν εἰκόνων τοῦ ἄρθρου τούτου.

Θεατρικὰ

Ἡ κ. Κυβέλη παίζει ἀπόψε διὰ πρώτην φορὰν τὴν νέαν κωμῳδίαν τῶν Ἀρμὸν καὶ Ζερμπαντὸν «Ἐρωτικὴ περιπέτεια», ἡ ὁποία ἔχει ὡραιότατον διάλογον καὶ ἐνδιαφέρουσαν ὑπόθεσιν. Ἡ κ. Κυβέλη θὰ πρωταγωνιστήσῃ εἰς τὸν διπλοῦν ρόλον τῆς καμαριέρας καὶ ἀριστοκράτιδος κυρίας ὅπου καὶ θὰ ἐπιδείξῃ κομψοτάτας τουαλέττας.

—Ὁ θίασος τοῦ κ. Β. Ἀργυροπούλου ἑτοιμάζει ἕνα ὡραιότατον ἔργον τοῦ Οὔγγρου συγγραφέως Φοντόρ, ποῦ φέρει τὸν τίτλον «Τὸ τραγοῦδι τῆς κούνιας».

—Ἡ «Ἐλευθέρα Σκηνὴ» θ' ἀναβιβάσῃ λίαν προσεχῶς τὸ «Βολπόνε», ποῦ θεωρεῖται ὡς τὸ ἀριστούργημα τῆς ξένης δραματικῆς τεχνης. Ἕως τότε θὰ παίζεται τὸ κινεζικῆς ὑποθέσεως ἔργον «Ὁ κύκλος μὲ τὴν κιμωλία», ὅπου ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη εἶναι ὑπέροχος εἰς τὸν ρόλον τῆς Κινέζας Χαϊτάνγκ.

—Αὔριον Τετάρτην θὰ παιχθοῦν ὑπὸ τοῦ θιάσου τῶν Νέων τρία ἑλληνικὰ μονόπρακτα τῶν κ.κ. Χάγερ-Μπουφίδη «Ἡ κούκλα καὶ ὁ παληάτσος», Φ. Γιοφύλλη «Μαύρη κληρονομιά» καὶ Θ. Βελιμέζη «Πρὸς τὸ ὄνειρο».

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ ἀπὸ τῆς 30ῆς Ἰουνίου ἐ. ἔ. τὸ 98ον τεῦχος τοῦ Τεχνικοῦ περιοδικοῦ «Ἔργα» μὲ πλουσίαν καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσαν ὕλην ἐπὶ τῶν κυριωτέρων τεχνικῶν ζητημάτων, ὡς: Ἡ βιομηχανικὴ ἀρτοποιΐα. Ἀπὸ τὴν σκάφην τοῦ ἀρτοποιοῦ πρὸς τὰ μηχανικὰ ζυμωτήρια, ὑπὸ Θ. Μοιροπούλου. Οἰκονομικὴ καὶ τεχνικὴ ἔρευνα ἐπὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ αὐτοκινήτου ὑπὸ Χρ. Ι. Βοσυνιώτη. Πολυτεχνικὸς Σύλλογος. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν. Αἱ μεταρρυθμίσεις εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον. Ἡ ἀνωτάτη σχολὴ τῶν μηχανολόγων—ἠλεκτρολόγων ὑπὸ Φρ. Θεοδωρίδου κλπ. Πλουσία εἰκονογράφησις συμπληρώνει τὰς ἄνω μελέτας.

Ἀθλητισμὸς

Ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος Ἑλλάδος-Βουλγαρίας

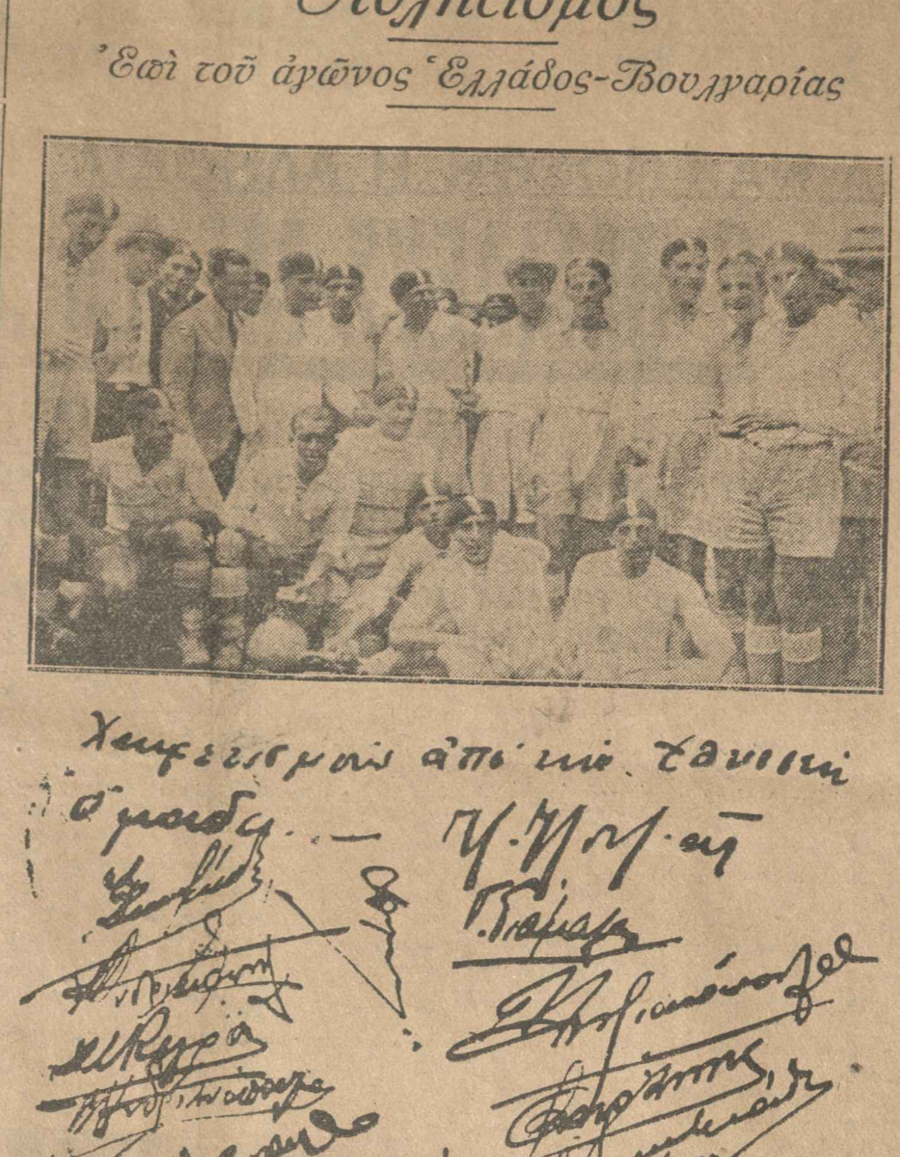

Χαιρετισμοὺς ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ ὁμάδα

Ἡ ἀγωνισθεῖσα ἐν Σόφιᾳ Ἑλληνικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς μὲ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ὁμοσπονδίας κ. Κώσταν Κοτζιάν.

Ἡ προχθεσινὴ ἐμφάνισις τῆς ἐθνικῆς μας ὁμάδος εἰς τὴν βουλγαρικὴν πρωτεύουσαν ὑπῆρξε πράγματι μία ὡραία ἐπιτυχία τοῦ ἑλληνικοῦ ποδοσφαίρου. Ἐὰν δὲ εἰς τὸ εὐχάριστον αὐτὸ γεγονὸς προσθέσωμεν καὶ τὸ ὅτι ἡ βουλγαρικὴ ὁμὰς ἠγωνίσθη εἰς τὸ ἴδιον αὐτῆς περιβάλλον, καὶ ὅτι τὸ σημειωθὲν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τέρμα τῆς ἰσοφαρίσεως ἐπετεύχθη κατόπιν «πέναλτυ», πρέπει ἀναντιρρήτως νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐθνικῆς μας ὁμάδος.

Ἡ ἐθνική μας ὁμάς, καίτοι ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς ἱκανωτέρους Ἕλληνας ποδοσφαιριστάς, εἶχε εἰς βάρος της τὸ γεγονὸς ὅτι ἠγωνίζετο εἰς ξένον περιβάλλον, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἦτο φυσικὸν νὰ μειώσῃ τὴν μαχητικότητά της. Ἔπειτα ἡ ὁμὰς ἠγωνίσθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς γήπεδον χάρτου, γεγονὸς τὸ ὁποῖον, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, ἔπαιξε τὸν σπουδαιότερον ρόλον εἰς τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα.

Ἡ ἐν γένει ἐμφάνισις καὶ συμπεριφορὰ τῆς ἐθνικῆς μας ὁμάδος εἰς Σόφιαν ὑπῆρξεν ἄμεμπτος καὶ παραδειγματική. Καὶ δικαιούμεθα ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ὁμὰς δὲν ἐπέτυχε μὲν εἰς Σόφιαν τὴν νίκην, ἔναντι τῆς βουλγαρικῆς ὁμάδος, ἐπέτυχεν ὅμως κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν μίαν ἠθικὴν νίκην.

SAK.—

Ἡ «Κομεντὶ Φρανσαὶζ» κινηματογράφος;

Εἰς τοὺς θεατρικοὺς κύκλους τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης ἐκυκλοφόρησεν ἡ εἴδησις ὅτι γίνεται σκέψις νὰ μετατραπῇ ἡ «Κομεντὶ Φρανσαὶζ» εἰς κινηματογραφικὸν οἶκον. Ἡ εἴδησις ἀνεστάτωσε κυριολεκτικῶς τοὺς θεατροφίλους καὶ ἐν γένει τοὺς Παρισινούς, οἱ ὁποῖοι προσβλέπουν μὲ ὑπερηφάνειαν εἰς τὸν Οἶκον τοῦ Μολιέρου. Ἤδη δὲ ἤρχισαν τὰ σχετικὰ διαβήματα εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐκδίδονται ψηφίσματα ἀπὸ τὰ θεατρικὰ σωματεῖα διὰ νὰ προληφθῇ ἡ βεβήλωσις αὐτὴ εἰς τὸ γαλλικὸν θέατρον. Ἡ σκέψις τῆς μετατροπῆς εἰς κινηματογράφον, εἰδικῶς δὲ εἰς ὁμιλοῦντα κινηματογράφον, τῆς πρώτης κρατικῆς γαλλικῆς σκηνῆς, ἐγεννήθη ἀπὸ τὰς μεγάλας ζημίας, ποῦ ὑφίσταται αὐτή, παρ' ὅλην τὴν κυβερνητικὴν ἐπιχορήγησιν.

Τὸ «Ζωντανὸ Πτῶμα»

Ὁ νεοϊδρυθεὶς θίασος «Ἡ Σπουδὴ» τοῦ κ. Μ. Παλαιολόγου ἀρχίζει τὰς παραστάσεις του εἰς τὸ «Ἀθήναιον» τὴν Παρασκευὴν μὲ ἀριστούργημα τοῦ Λέοντος Τολστόη «Τὸ ζωντανὸ πτῶμα». Πρόκειται περὶ ἔργου ποιητικοῦ μεγάλης δραματικῆς πνοῆς, τὸ ὁποῖον ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν εἰς ὅλα τὰ μεγάλα κέντρα τῆς Εὐρώπης, ὅπου παρεστάθη. Ἡ ρωσσικὴ ψυχὴ μὲ τὰ πάθη της, τὰς πλουσίας ἀντιθέσεις της καὶ τὴν μυστικοπάθειάν της ζωντανεύεται ἀπὸ τὴν τέχνην τοῦ μεγάλου Ρώσσου φιλοσόφου. Δώδεκα εἰκόνες μεσταὶ ποιητικῆς ὡμορφιᾶς καὶ ἰσχυρᾶς δραματικότητος ἀπαρτίζουν τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον προβλέπεται ὅτι θὰ σημειώσῃ καὶ ἐδῶ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Ὁ θίασος τοῦ «Ἀθηναίου» κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ὅπως ἐμφανίσῃ τὸ ἔργον μὲ ὅλον του τὸν σκηνικὸν πλοῦτον σύμφωνον πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἔργου. Τριάκοντα πρόσωπα λαμβάνουν μέρος, καθὼς καὶ πλήρης χορωδία, ἡ ὁποία θὰ τραγουδήσῃ τὰ τσιγγάνικα τραγούδια τοῦ ἔργου. Εἰς τὸν ρόλον τοῦ Φέντια ἐμφανίζεται ὁ κ. Μ. Παλαιολόγος.

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. (Θίασος Φιλιππίδη). «Ραμόνα».
ΙΝΤΕΑΛ. (Ἐπιθεώρησις Ἀρντάντωφ). «Ἡ Παριζιάνα».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Κωμῳδία Β. Ἀργυροπούλου). «Στὸ τσάϊ».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Ἐλευθέρα Σκηνή). «Ὁ κύκλος μὲ τὴν κιμωλία».
ΚΥΒΕΛΗΣ. (πρώην «Διονύσια»). «Ἐρωτικὴ περιπέτεια».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σουφραζέττα».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Ὀπερέττα Ὀλ. Καντιώτη-Ριτσιάρδη). «Γυναῖκα — Διάβολος».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Τραγικὸ καραβάνι».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ἄγγελος τοῦ σκότους».
ΑΙΓΚΛΟΝ. «Πρόεδρος»—Μουζοϊκιν.
ΑΚΡΟΠΟΛ. «Σενορίτα».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Φλόγες ἔρωτος».
Α.Ο.Δ.Ο. «Γαλάζιο ποντίκι».
ΑΡΗΣ. «Ἀστέρω».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ἡ κυρία μὲ τὴν ἐρμίνα».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἄνθρωπος μὲ τὴν Ἰσπανό».
ΔΕΛΦΟΙ. «Ἐμπόριον λευκῆς σαρκός».
ΔΕΞΑΜΕΝΗ. «Ἡ ὡραία τιχοδιῶκτις».
ΔΙΑΝΑ (Π. Φαλήρου) «Γιὰ τὴν Κέρκυρα».
ΕΝΤΕΝ. Λαϊκὴ Ἐπιθεώρησις.
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Τὸ μελανὸν τῆς σημείου».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Κόκκινα τριαντάφυλλα».
ΗΛΥΣΙΑ. «Οὐγγρικὴ Ραψῳδία».
ΚΟΛΟΜΠΙΑ. «Ἡ κόρη τοῦ διαρρήκτου».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Φτωχὸς σπουδαστής».
ΚΥΨΕΛΗ. «Ἀστέρω».
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Ὅλοι γιὰ τὴν Κέρκυρα».
ΛΑΟΥ. «Λοβιτούρα».
ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ. «Δικηγορίνα».
ΛΟΥΞ. «Διαμάντι τοῦ τσάρου».
ΜΑΓΕΙΑ. «Τέλος τοῦ Μοντεκάρλο».
ΜΑΤΑΛΑ. «Τὸ θῦμα».
ΜΟΝΓΚΑΝΤΟΡ. «Τρελλὴ χορεύτρια».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Ὁ ἰατρὸς τῶν γυναικῶν».
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ. «Γιὰ τὴν ἀγάπη της».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. Πριγκήπισσα Τρουλαλά.
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Τραγούδια στὰς Ἄλπεις».
ΠΑΡΙΖΙΕΝ. «Γιοσιβάρα».
ΠΕΡΟΚΕ. «Μιούζικ-χώλλ».
ΡΕΓΚΑΛ. «Ἡ ζωντοχήρα».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ὁ Σατανᾶς».
ΣΤΑΔΙΟΝ. Ὁ Μόλ[illegible]

Βιβλιοκρισία

«Νεοελληνικὴ Σύνταξις»

Ἀχ. Α. Τζαρτζάνου

Σπανίως μοῦ ἔτυχε νὰ διαβάσω βιβλίο ἐπιστημονικό, ἀνάγομενο στὸ πολύπλοκο καὶ ἄλυτο γλωσσικὸ ζήτημα, μὲ τόση προσοχὴ κ' ἐνδιαφέρον, ὅσο τὸ μνημειῶδες πράγματι «Συντακτικὸ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης» τοῦ κ. Α. Τζαρτζάνου.

Ὀπαδὸς τῆς δημοτικῆς, δὲν ξαφνίστικα ποτέ μου, μήτε σὰν βγῆκε καμμιὰ γραμματική της, μηδὲ τώρα ποῦ βγῆκε τὸ συντακτικό της. Εἶνε πρᾶγμα τόσο φυσικὸ νἄχῃ μιὰ ζωντανὴ γλῶσσα λεξικό, γραμματικὴ καὶ συντακτικό. Θὰ ξιππάστηκαν καὶ θὰ ξαφνίστηκαν ὅμως οἱ ἐχθροί της λέγοντας:—«Μὰ ἔχει κ' ἡ χυδαία γλῶσσα συντακτικό;» Εὐτυχῶς γι' αὐτήν, καὶ δυστυχῶς γι' αὐτούς, ἔχει καὶ παράχει καὶ μάλιστα τέτοιο, ποὺ εἶνε πανόμοιο καὶ γνήσιο ἀδέρφι τοῦ συντακτικοῦ τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου.

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ μ' ἔκανε νὰ ἐκπλαγῶ καὶ νὰ ἰδῶ τὴν ἔκπληξί μου νὰ μεταβάλλεται σὲ θαυμασμό, εἶνε ἡ ἀπὸ κάθε ἄποψη ἔξοχη ἐπιστημονικὴ μελέτη κ' ἔρευνα ὅλων τῶν συντακτικῶν φαινομένων τῆς δημοτικῆς ἀπὸ τὸν κ. Τζάρτζανο, τόσο, ποῦ μπορεῖ κανείς, χωρὶς κανένα δισταγμό, νὰ κηρύξῃ ὅτι τὸ Συντακτικό του ἀποτελεῖ ἀληθινὸ ἐπιστημονικὸ κόσμημα σὲ ζήτημα καθὼς τὸ γλωσσικό.

Γιὰ νὰ δώσῃ κανεὶς πιστὴ τὴν εἰκόνα τοῦ ἔργου, πρέπει νὰ πάρῃ ἕνα πρὸς ἕνα ὅλα τὰ κεφάλαια καὶ τ' ἀναλύσῃ. Σ' ἕνα σύντομο ὅμως κριτικὸ σημείωμα σὲ στήλη ἐφημερίδος μιὰ τέτοια ἀνάλυση καὶ κρίση δὲν ἔχει τὴ θέση της καὶ θὰ κουράζῃ τὸν ἀναγνώστη καὶ σκοπὸς μας δὲν εἶνε αὐτός. Σκοπὸς τοῦ κριτικοῦ αὐτοῦ σημειώματος εἶνε νὰ δώσῃ, ἢ μᾶλλον νὰ κάνῃ μιὰ διάγνωση, σύντομη καὶ ἀκριβή, ἐργασίας, ποῦ τὴν διακρίνει καὶ τὴν στολίζει σοβαρὴ καὶ βαθειὰ μελέτη, ζύγισμα ἀλάνθαστο στὶς γενικότητες καὶ λεπτομέρειες καὶ ἐπεξεργασία ἐπιστημονικὴ τόσο καθαρὴ καὶ ἀνόθευτη, ὥστε νὰ δείχνουν τὸ Συντακτικὸ τοῦτο σὰν διαμάντι πρώτου μεγέθους, ὅπου ἀκτινοβολεῖ ἡ λάμψη τῆς δημοτικῆς καὶ φωτίζει καὶ τὸ πιὸ σκοτεινὸ μυαλὸ καὶ τοῦ ἀσπονδότερου ἐχθροῦ της.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ Συντακτικοῦ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης ἴσως νὰ περίμενε πλατειὰ τὴν ἀνάλυση τοῦ ἔργου του, ἀλλ' ἂς μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ περιορισθῶ μονάχα στὴ στήλη αὐτὴ καὶ νὰ τοῦ σφίξω τὸ χέρι καὶ νὰ τὸν συγχαρῶ ὄχι μόνο γιὰ τὶς ἀρετές, ποῦ εἶπα παραπάνω πῶς κλεῖ ἡ ἐργασία του, μὰ καὶ γιατί, τοὐλάχιστο γιὰ μένα, πρόβαλε σὰν Ἀχιλλέας ἡρωϊκὸς πολεμιστὴς καὶ σὰν Ὀδυσσέας συνετὸς ἐκπορθητὴς τοῦ Κάστρου τῆς γλωσσικῆς Τροίας.

Τὸ Συντακτικό του εἶνε ἔργο μνημειῶδες καὶ ἡ συμβολή του στὸ γλωσσικὸν ἀγῶνα τεραστία.

Π.

Ἡ κ. Σερπιέρη δὲν ἐνίκησε

Κατὰ τοὺς διεξαγομένους εἰς Οὐίμπλεντον διεθνεῖς ἀγῶνας τέννις συμμετέχει, ὡς γνωστόν, καὶ ἡ συμπολῖτις μας κ. Ντίνη Σερπιέρη, ἡ ὁποία κατὰ τοὺς τελευταίους ἐν Ἀθήναις ἀγῶνας τῆς Μεσογείου ἀνεδείχθη πρωταθλήτρια.

Ἡ κ. Σερπιέρη, ἐν τούτοις, εἰς τὸ Οὐίμπλεντον ἐνικήθη ἀπὸ τὴν Ἰσπανίδα ἀντίπαλόν της δ. ντὲ Ἀλβαρέζ, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς μία ἀπὸ τὰς πρώτας τεννίστριας τοῦ κόσμου. Τ' ἀποτελέσματα ἔχουν: 6—2, 6—2.

Οἱ Ρῶσσοι ἠθοποιοὶ

Ἡ Ρωσσία ἀναμφισβητήτως εἶνε ὁ παράδεισος τῶν ἠθοποιῶν, ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν ἀκόλουθον εἴδησιν:

Οἱ διάσημοι καλλιτέχναι τοῦ Μελοδράματος τῆς Μόσχας, ἡ κ. Νεζντόνωβ καὶ ὁ κ. Σομπίνωβ, ἀποσύρονται τῆς σκηνῆς καὶ θὰ λαμβάνουν ἕκαστος ἀπὸ τὸ Σοβιὲτ ἐφ' ὅρου ζωῆς μηνιαίαν σύνταξιν 500 ρουβλίων, ἤτοι 18.000 δραχμῶν. Ἐπὶ πλέον λόγῳ τοῦ τίτλου των τοῦ «ἐθνικοῦ καλλιτέχνου τῆς Δημοκρατίας», ἀπαλλάσσονται πάσης φορολογίας καὶ δὲν θὰ δύνανται ποτὲ νὰ ἐξωσθοῦν ἀπὸ τὸ σπίτι των.

Ὁμοσπονδία κουρέων—κομμωτῶν

Αὔριον τὸ ἑσπέρας ὁ πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν κουρέων καὶ κομμωτῶν κ. Κ. Ἰγγλέσης θὰ παρουσιάσῃ εἰς τοὺς συναδέλφους του τὸν παρεπιδημοῦντα διευθυντὴν καὶ καθηγητὴν τῆς Κομμωτικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων κ. Κ. Καρανάσου, ὁ ὁποῖος θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς τέχνης τῆς κομμώσεως.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς θὰ προκηρυχθῇ ὑπὸ τοῦ ἰδίου διαγωνισμός, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ συμμετάσχουν οἱ Ἀθηναῖοι κομμωταί. Εἰς ὅσους ἐξ αὐτῶν διαπρέψουν θὰ ἀπονεμηθοῦν διπλώματα. Ὁ πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας παρακαλεῖ ὅπως προσέλθουν εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς ὅλοι οἱ κύριοι κομμωταί.

Διὰ τοὺς φιλανθρώπους

Πτωχοτάτη πολυμελὴς οἰκογένεια, ἔχουσα βαρέως ἀσθενῆ δύο τέκνα καὶ τὸν πατέρα, καὶ στερουμένη καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου, ἐπικαλεῖται τὴν εὐγενῆ συνδρομὴν τῶν φιλανθρώπων. Ὁδὸς Ἰωνίας 13, οἰκογένεια Η. Ι. Ε.

FIN DE SAISON
Madame Marthe Semeine, 7a Rue du Stade; soldera à partir de ce jour ses modeles de chapeaux; sacs e.t c.

ΜΗ ΔΙΔΕΤΕ στὰ ΜΩΡΑ ΣΑΣ κατὰ τοὺς θερινοὺς αὐτοὺς μῆνας ΓΑΛΑ ὁσονδήποτε ἁγνὸν καὶ ἂν εἶνε, χωρὶς νὰ προσθέσετε εἰς αὐτὸ
BLEDINE
Ἡ BLEDINE εἶνε πλήρης ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ τροφὴ καὶ Φάρμακον δι' οὗ καταπολεμοῦνται καὶ προλαμβάνονται αἱ ΕΝΤΕΡΙΚΑΙ παθήσεις τῶν βρεφῶν.
Ἐγκεκριμένη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 91820 τῆς 13)11)28 διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καλὰ Φαρμακεῖα καὶ Ἐδωδιμοπωλεῖα.
Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα:
ΝΙΚΟΣ Ε. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Στοὰ Πεσμαζόγλου 11 — Ἀθῆναι

SATAN
Ἡ Καταστροφὴ τῶν Κατσαρίδων
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΟΔΟΣ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ 7α ΑΘΗΝΑΙ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΑ

— Β. ΠΑΣΤΟΣ, Μαιευτὴρ-γυναικολόγος Πανεπ. Βιέννης, Ἀθῆναι, Πατησίων 115, Πειραιεὺς Κολοκοτρώνη 72.

Σεβρὸ extra, Σεβρὸ βερνὶ, Golf-Calf, Box-Calf κ. τ. λ. Ἐλαφρὰ-δροσερά, μοδέρνα, καὶ διαρκείας τὰ
VETO
Σταδίου 53
Καταστήματα ΖΕΡΒΟΓΙΑΝΝΗ & ΠΑΡΟΥΣΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, ΠΑΤΡΑΙΣ, ΣΥΡΩ & ΑΙΓΙΩ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς πλείστας πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλα τὰ κέντρα ἐξωτερικοῦ
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ. 100.000 ΠΡΟΣ 6 %

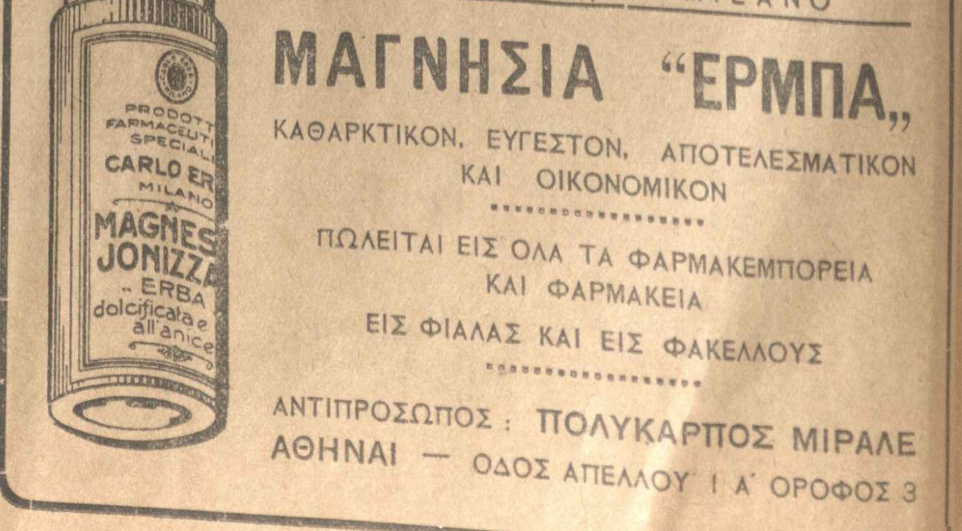

Α. Ε. ΚΑΡΛΟ ΕΡΜΠΑ
ΜΙΛΑΝΟ
CARLO ERBA S. A.
MILANO
ΜΑΓΝΗΣΙΑ "ΕΡΜΠΑ,,
ΚΑΘΑΡΚΤΙΚΟΝ, ΕΥΓΕΣΤΟΝ, ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΕΙΣ ΦΙΑΛΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΦΑΚΕΛΛΟΥΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΜΙΡΑΛΕ
ΑΘΗΝΑΙ — ΟΔΟΣ ΑΠΕΛΛΟΥ 1 Α' ΟΡΟΦΟΣ 3

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Νικόλ. Σ. Παπασπύρου καὶ ἡ δὶς Σοφία Κ. Ντάρλα ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Γάμοι

Ὁ κ. Β. Κυριακόπουλος πολιτικὸς μηχανικὸς καὶ ἡ δ. Κούλα Βαντάκη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

—Ὁ κ. Λεων. Κωλέττης καὶ ἡ δ. Γεωργία Κωστοπούλου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Ἰω. Καραδῆμας.

Ἀφίξεις

Ὁ ἰατρὸς κ. Χρ. Ι. ΧΑΤΖΙΩΤΗΣ ἐπανῆλθεν ἐξ Εὐρώπης καὶ ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐργασίας του, Βίκτωρος Οὐγκὼ 33.

Νέος ἐπιστήμων

Ὁ κ. Χάρης Ν. Παρασχίδης, δοὺς τὰς νενομισμένας παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἐξετάσεις, ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν.

Λ. Κ.

Καταστήματα

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ τῶν δώρων διὰ τοὺς γάμους τῶν ἡμερῶν αὐτῶν τὸ λύετε εἰς τοῦ ΦΛΕΡΙΑΝΟΥ.

Μέσα στὰ ὤμορφα λουλούδια ἀπὸ πανέρια καὶ ἀνθοδέσμες εὑρίσκετε καὶ πλοῦτον κομψοτεχνημάτων ὅλα μὲ πολὺ χάρι.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν ἀγαπημένον μας ἀδελφὸν, ἀνεψιὸν καὶ θεῖον

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΜΟΥΡΑΤΗΝ

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Ἀθῆναι τῇ 2ᾳ Ἰουλίου 1929.

Οἱ ἀδελφοὶ Εὔχαρις Θ. Ἰορδάνογλου, Θάλεια Θ. Γεωργοπούλου, Μαρία Δ. Βαλτζῆ, Θωμᾶς Ἰορδάνογλους, Θεόδωρος Γεωργόπουλος. Ἄγγελος Βαλτζῆς. Αἱ θεῖαι Μαρία Ἀλεξίου, Ἑλένη Σισμανοπούλου.

Τὸν προσφιλῆ μας υἱὸν, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΑΝΔΡΕΑΝ Δ. ΧΛΩΡΟΝ

Ταγματάρχην χωροφυλακῆς

θανόντα ἐκηδεύσαμεν.

Ἡ μήτηρ Οἱ ἀδελφοὶ Οἱ ἀνεψιοί

ΜΕΓΑΡΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 40
Ἐνοικιάζεται, πωλεῖται ἢ προσφέρεται πρὸς ἐκμετάλλευσιν
Πληροφορίαι καὶ ἔγγραφοι προσφοραί:
1) Παρὰ τῷ κ. Γεωργ. Περπινιᾶ ἐντὸς τῆς οἰκίας 9—12 π. μ. 4—6 μ. μ.
2) Παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου Ἀκαδημίας 6, 9—11 π. μ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐπίπεδον πιεστήριον μικρὸν ἠλεκτροκίνητον Γερμανικοῦ συστήματος «Φένιξ» ἐντελῶς ἀμεταχείριστον καὶ μὲ εὐκολίας πληρωμῆς. Πληροφορίαι Διαχείρισιν «Πρωΐας».

Η ΠΡΩΪΑ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ	ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	.. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ	ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	.. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Μόνον αἱ ἔντυπα ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Ἀπὸ τὰ δράματα τοῦ Μεγάλου Πολέμου

Τὸ "Πλοῖον Φάντασμα,,

Μιὰ σκοτεινὴ περιπέτεια
Μιὰ μεγάλη συνωμοσία

Τοῦ Γερμανοῦ πλοιάρχου κ. Κὰρλ Σπίντλερ

24ον

Πρωΐ-πρωΐ, τὴν ἑπομένην, ἐδέχθην τὴν ἐπίσκεψιν ἑνὸς ναυάρχου, συνοδευομένου ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του. Ὁ κύριος αὐτὸς εἶχε τὰ γαλόνια, ὄχι ὅμως καὶ τοὺς τρόπους ναυάρχου. Ἀπήντησα λοιπὸν λακωνικῶς καὶ ἀποθύμως εἰς τὰς ἐρωτήσεις του· καὶ ὁ ναύαρχος ἀπεχώρησε γρήγορα, μὲ ὕφος πολὺ ὠργισμένον.

Ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ὅπως καὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι, μοῦ ἐφάνη ἀτελείωτη. Τί νὰ κάμῃ κανεὶς ἀνάμεσα σὲ τέσσερες γυμνοὺς τοίχους, χωρὶς βιβλία, χωρὶς χαρτὶ γιὰ νὰ γράψω, χωρὶς ἐφημερίδες, χωρὶς τίποτε τὸ ἀνάλογον; Γιὰ νὰ διώξω τὶς μαῦρες ἰδέες, ἐπροσπάθησα νὰ κάμω γυμναστικὰς ἀσκήσεις· ἀλλὰ τὶς περισσότερες ὧρες τῆς ἡμέρας ἔφερνα εἰς τοὺς λογισμούς μου. Κατὰ τὴν ἑπομένην νύκτα ἠμπόρεσα, τυχαίως καὶ κρυφακούσω τὴν συνομιλίαν τῶν φυλάκων μου, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὴν θυρίδα τοῦ κελιοῦ μου. Μιλοῦσαν γιὰ κάποιαν ἐπίθεσιν διενεργηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ στόλου ἐναντίον τοῦ Λόουστοφτ. Πρὸς μεγίστην μου χαράν, ἠμπόρεσα νὰ καταλάβω ἀπὸ τὰ λόγια των ὅτι οἱ Ἄγγλοι, εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην, τὴν εἶχαν πάθει στὰ γερά.

Εἴκοσι φορὲς τοὐλάχιστον τὴν ἡμέραν ἔμπαινεν εἰς τὸ κελί μου ἕνας ἐπόπτης, ἐξηκρίβωνεν ὅτι εἶχα ἀκόμη κρεμασθῆ κ' ἔπειτα ἐξηφανίζετο πάλιν μὲ μεγάλον θόρυβον κλειδιῶν. Κατὰ τὰ μεταξὺ τῶν ἐπιθεωρήσεων αὐτῶν διαστήματα, ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο σκοποὺς ποῦ ἦσαν τοποθετημένοι μπρὸς στὴν πόρτα μου ἔρριχνε μιὰ ματιὰ ἀπὸ τὴ θυρίδα, κάθε δυὸ λεπτά. Ὅταν ἐμπῆκα στὸ κελλὶ ἡ πρώτη μου σκέψις ἦταν: «Πῶς θὰ μπορέσω νὰ βγῶ ἀπὸ δῶ μέσα;» Δυστυχῶς σὲ λίγο ἐκατάλαβα πῶς δὲν ὑπῆρχεν ἡ παραμικρὰ δυνατότης φυγῆς. Δὲν εἶχα κἂν τὸ ἀπαραίτητο μαχαῖρι. Γιὰ τὸ φαγητόν, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε καλὸ καὶ ἄφθονον, δὲν μοῦ ἔδωκαν παρὰ ἕνα κουτάλι. Εὕρισκαν, φαίνεται τὰ πηρούνια καὶ τὰ μαχαίρια πολὺ ἐπικίνδυνα γιὰ μένα! Ἔτσι κατανοοῦσε ὁλόκληρη τέχνη τὸ κόψιμο τοῦ κρέατος. Ἀλλὰ δεδομένου πῶς ἔτσι ἐπερνοῦσεν ὁ καιρός, ἐσυνέχισα αὐτὴν τὴν ἐργασίαν ὅσο περισσότερο μποροῦσα.

Τὸ πιὸ δυσάρεστο πρᾶγμα σ' αὐτὴν τὴν αἰχμαλωσίαν ἦταν πῶς εἶχα πάρα πολὺν καιρὸν διαθέσιμον γιὰ νὰ σκέπτωμαι τὴν τύχην μας. Ἰδέαν δὲν εἶχα τῶν ὅσων συνέβαιναν ἔξω· ἰδέαν δὲ εἶχα τῶν ὅσων ἔμελλαν νὰ συμβοῦν στοὺς ἄνδρες μου καὶ σ' ἐμένα! Ἐσκόπευαν πράγματι νὰ μᾶς τυφεκίσουν ἢ ἐπρόκειτο νὰ μᾶς κρατήσουν πίσω ἀπὸ αὐτὰ τὰ κάγκελλα μέχρι τέλους τοῦ πολέμου; Αἱ ἐρωτήσεις μου ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παρέμεναν τόσον μάταιαι, ὅσον καὶ οἱ διαμαρτυρίαι μου.

Ἠμπόρεσα νὰ ἐξακριβώσω ὅτι εἰς τὸ δεξιά μου δωμάτιον, ἀνέτως διερρυθμισμένον, ἔμενεν ὁ Ἄγγλος ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας, ἀριστερὰ δὲ τοῦ κελλιοῦ μου, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς φρουρᾶς. Οἱ ἀξιωματικοί μου εἶχαν στεγασθῇ εἰς τὰ παρακείμενα κελλιά, δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Δὲν μοῦ ἦταν ἐπομένως δυνατὸν νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί τους μὲ κτυπήματα ἐπὶ τοῦ τοίχου.

Ὅταν ἠθέλησα νὰ σηκωθῶ τὴν ἑπομένην, εἶδα πῶς τὰ πράγματά μου εἶχαν ἐξαφανισθῆ· ἡ στολή μου, τὰ ἐσώρρουχά μου, τὰ παπούτσια μου, ὅλα ὅσα εἶχα βγάλει τὸ περασμένο βράδυ. Τὴν στιγμὴν δὲ ἀκριβῶς ποῦ ἐπρόκειτο νὰ κτυπήσω διὰ νὰ ζητήσω τὸν λόγον αὐτῆς τῆς ἐξαφανίσεως, ἕνας Ἄγγλος ἀξιωματικὸς ἐνεφανίσθη καὶ μοῦ ἐδήλωσε πῶς τὰ πράγματα ἦσαν ἀκόμη στὸ ράφτη καὶ στὸ παπουτσῆ, ὅπου τὰ ἐξανάραξαν. Τὰ εἶχαν ξηλώσει τὴν νύκτα καὶ εἶχαν βρῆ δέσμες ἀγγλικῶν, δανικῶν καὶ νορβηγικῶν χαρτονομισμάτων. Ἡ ὑπόθεσις ἦτο ἐξαιρετικῶς ἐπιβαρυντικὴ γιὰ μένα, γιατὶ τὰ εἶχα ράψει μέσα στὶς φόδρες μου. Δυστυχῶς, δὲν εἶχαν βρῆ ἀπόρρητα ἔγγραφα, προσέθετε μὲ λύπην. Ἔτσι ἐξέλιπε καὶ ἡ ἐλπὶς πάσης ἀποπείρας δωροδοκίας ποῦ θὰ ἠμποροῦσα νὰ κάμω. Ἀτυχία! Ὅταν μοῦ ἐπέστρεψαν τὰ ροῦχά μου καὶ τὰ ἐφόρεσα, μοῦ εἶπαν νὰ κατεβῶ. Μᾶς ἀνέμενεν ἤδη συνοδεία γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὸν σταθμόν. Καθ' ὁδὸν μᾶς συνήντησαν καὶ οἱ ἄνδρες μου ὑπὸ ἰσχυρὰν συνοδείαν. Ἐχάρηκα γιατὶ ἐφαίνοντο καλοδιάθετοι. Δὲν εἶχαν ἀκόμη ὑποψιασθῆ τί μᾶς ἐπερίμενεν.

Ὁ ὄχλος τοῦ Τσάθαμ ἔδειξε τόσον ἐπαίσχυντον διαγωγὴν ἀπέναντί μας, ὥστε οἱ Ἄγγλοι στρατιῶται εὑρέθησαν ἐπανειλημμένως εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπέμβουν. Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Λονδῖνον, ἐπιβαίνοντες ταχείας ἁμαξοστοιχίας· δυὸ φορτηγὰ αὐτοκίνητα μᾶς ἀνέμενον. Ἐσταμάτησαν πρὸ τῆς Σκότλαντ Γιάρντ, τῆς περιφήμου ἕδρας τῆς ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου. Ἐκεῖ ἐπρόκειτο νὰ ὑποβληθῶμεν εἰς νέαν ἀνάκρισιν. Τεράστιον πλῆθος μᾶς ἀνέμενε μὲ γιουχαϊσμοὺς καὶ ἀπειλάς. Ὅλος ὁ κόσμος ἐφαίνετο ἀρκετὰ ἐξημμένος.

Ὅπως ἔδει νὰ ἀναμένωμεν, ἡ ὑποδοχὴ εἰς τὴν Σκότλαντ Γιάρντ ὑπῆρξε παγερὰ καὶ ἐλάχιστα φιλική. Ἐγὼ ὡδηγήθην ἀμέσως ἐνώπιον τῆς Διοικήσεως. Αἱ τρεῖς πλευραὶ τοῦ δωματίου ὅπου ἐμπῆκα ἦσαν γαρνιρισμέναι μὲ ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ, ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἐπιτελείου, δικαστικοὺς καὶ μυστικοὺς ἀστυνόμους. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου παρίστατο ἐπίσης. Ὁ Ἄγγλος πλοίαρχος Μπράντον καὶ ὁ συνάδελφός του πλοίαρχος Τρέντς, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἄλλοτε διέλθει πολλὰ ἔτη εἰς γερμανικὰς φυλακὰς διὰ κάποιαν ὑπόθεσιν κατασκοπείας, ἐχρησίμευον ὡς διερμηνεῖς καὶ βοηθοὶ εἰς αὐτὸ τὸ δικαστήριον. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ πλοίαρχος Τρέντς μετέφραζεν ὄχι μόνον κακῶς, ἀλλὰ —ἀσφαλῶς σκοπίμως— καὶ ἐσφαλμένως, ἀπέρριψα τὴν μεσολάβησίν του καὶ ἄρχισα νὰ ὁμιλῶ ἀπ' εὐθείας ἀγγλιστί.

Ὁ καθεὶς μας εἰσήχθη χωριστά. Φυσικά, τὴν μεγαλυτέραν ἐπίθεσιν ὑπέστην ἐγώ. Δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων ἐπεχείρησαν νὰ μᾶς κάμουν νὰ ὁμιλήσωμεν, μὲ τὸ καλὸ καὶ μὲ φοβέρες τοῦ χειροτέρου εἴδους. Οἱ ἄνδρες μου διηγήθησαν, φυσικά, εἰς τοὺς Ἄγγλους τὰ ἴδια παραμύθια μ' ἐμένα. Τὰ κωμικὰ ἐπεισόδια δὲν ἔλειψαν. Ἔτσι, ἕνας ἀπὸ τοὺς ναύτας μου, ὁ Σάμπελ νομίζω, ἐρωτηθεὶς περὶ τοῦ γερμανικοῦ στόλου, ἀπήντησε μὲ μακρὰν σκέψιν: «Ναί! Μπορῶ νὰ σᾶς μιλήσω μὲ πᾶσαν ἀκρίβειαν. Πολὺν καιρὸν τώρα τρέχει νὰ βρῇ τὸν ἀγγλικὸν στόλον, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσεν ἀκόμη νὰ τὸ ἐπιτύχῃ!» Δὲν πρέπει, λοιπόν, νὰ παραξενευθῇ κανεὶς ἐὰν οἱ Ἄγγλοι μᾶς ἐκύτταζαν λοξά.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῆς ἀνακρίσεως, εἶχα τονίσει εἰς τὸν πλοίαρχον, ὅστις προήδρευεν αὐτοῦ τοῦ δικαστηρίου, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ περιμένῃ οὔτε ἀπὸ ἐμένα, οὔτε ἀπὸ τοὺς ἄνδρας μου τὴν παραμικρὰν ἀπάντησιν, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ βλάψῃ πολὺ ἢ λίγο τὰ γερμανικὰ συμφέροντα. Ἐπειδὴ ὅμως οὗτος ἐπέμενε νὰ μᾶς σκοτίζῃ μὲ παντοειδεῖς ἐρωτήσεις, οὐδόλως παράδοξον ὅτι τοῦ διηγήθημεν πολλὰ παραμύθια.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως διεπίστωσα δυστυχῶς ὅτι οἱ Ἄγγλοι ὄχι μόνον εἶχαν γνῶσιν τῆς ἀφίξεως τοῦ «Λιμπάου», ἀλλ' ὅτι ἦσαν ἀκριβέστατα πληροφορημένοι περὶ ὅλων σχεδὸν τῶν λεπτομερειῶν. Ἐξαιρετικῶς καλὰ ἐγνώριζον ὅλας τὰς προετοιμασίας τοῦ ἐγχειρήματός μας.

Προδοσία! Κατασκοπεία! Μάταια ἐβασάνισα τὸ μυαλό μου γιὰ νὰ μαντεύσω πότε καὶ ποῦ ἡ πρώτη ἢ ἡ δευτέρα ἠμπόρεσε νὰ λάβῃ χώραν. Ὅσα οἱ Ἄγγλοι διηγοῦντο περὶ τῆς παραμονῆς μου εἰς διαφόρους γερμανικοὺς λιμένας καὶ εἰς τὸ Βερολῖνον, ἐδείχναν καθαρὰ πῶς κάποιος ἢ κάποια κατάσκοπος εἶχε παρακολουθήσει τότε τὴν κίνησίν μου. Γιὰ μένα αὐτὸ ἦτο αἴνιγμα. Εἰς διαφόρους ἐρωτήσεις ποῦ μοῦ ἐτέθησαν ἐν σχέσει μὲ τὸν σὲρ Ρότζερ Καίηζμεντ, ἐδήλωσα πάλιν ὅτι δὲν ἐγνώριζα διόλου αὐτὸ τὸ πρόσωπον. Τότε μοῦ ἐδιάβασαν μερικὰ ἀποσπάσματα ἑνὸς μακροῦ ἐγγράφου, τὰ ὁποῖα ἦσαν κατὰ λέξιν χωρία τῆς διαταγῆς ἐπιχειρήσεών μου. Εἶχα κάψει τὸ εἰς χεῖράς μου ἀντίγραφον μὲ τὰ ἴδια μου τὰ χέρια! Ἐπομένως αὐτὸ ποῦ εἶχαν οἱ Ἄγγλοι δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ προέρχεται ἀπὸ τὸ μοναδικὸν ἄλλο ἀντίγραφον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς χεῖρας τοῦ Καίηζμεντ.

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ τέλος.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ
ΚΑΙ ΦΥΛΑΞΙΣ ΤΩΝ ΤΙΜΑΛΦΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΩΣ ΜΙΑΣ ΘΥΡΙΔΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΘΥΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΑ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Σαμψὼν καὶ Δαλιδᾶ

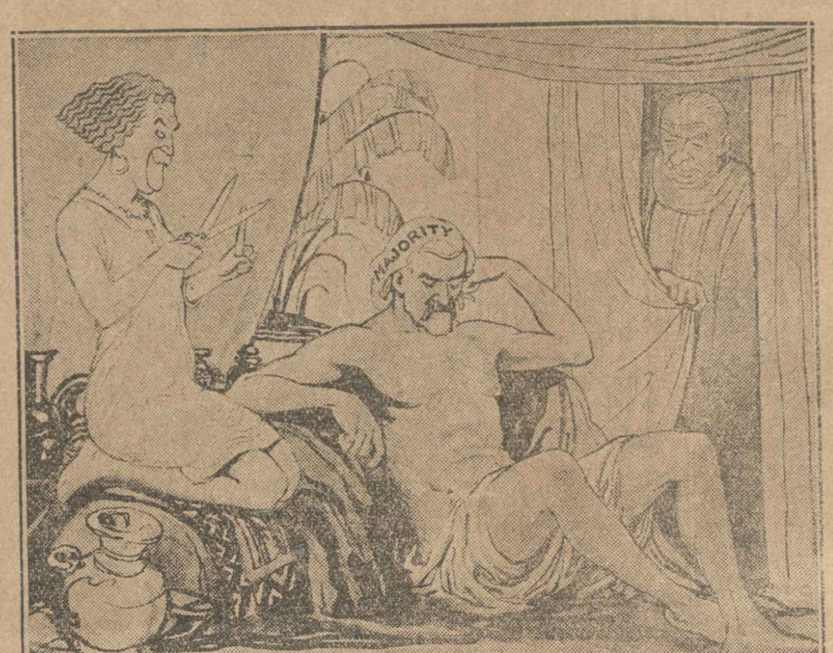

Χαρακτηριστικὴ ἀγγλική, γελοιογραφία τῆς νέας ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ κοινοβουλευτικῆς καταστάσεως. Ἡ Φιλελευθέρα Δαλιδᾶ ἀρχίζει ἤδη τὸ ἀκόνισμα τῆς ψαλίδος της διὰ νὰ κόψῃ τὴν κόμην τοῦ κ. Μακντόναλντ—Σαμψών.

Ὁ Μαῦρος ἀστὴρ

Ἕνας Ἄγγλος κινηματογραφιστὴς εἶχε τὴν πρωτότυπον ἰδέαν νὰ «γυρίσῃ» μίαν ταινίαν μὲ ὑπόθεσιν καὶ ἠθοποιοὺς ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ τὰ μέλη μιᾶς φυλῆς τῆς Βορείου Ἀφρικῆς. Ἐστρατολόγησε πολυάριθμον θίασον, ὡς πρωταγωνίστριαν δ' ἐξέλεξε τὴν ἀνωτέρω ὡραιοτάτην καλλονήν.

Ὁ ἀγῶνας τῆς γυναίκας

Ὑπὲρ τὰς δισχιλίας ἀντιπρόσωποι 48 Ἐθνῶν συμμετέσχον εἰς τὸ ἐν Βερολίνῳ συγκροτηθὲν 25ον Συνέδριον τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως ὑπὲρ τῆς Γυναικείας ψήφου καὶ τῆς Ἰσοπολιτείας. Ἀνωτέρω, ἡ Ἀγγλὶς ἀντιπρόσωπος Κα Κόρμπετ Ἄσμπυ ἐκφωνοῦσα τὸν ἐναρκτήριον λόγον εἰς τρεῖς γλώσσας, ἐν μέσῳ τῆς Γαλλίδος δίδος Ἐμὶρ Γκούρντ (ἀριστερά) καὶ τῆς Γερμανίδος δίδος Φ. Σιέρλινγκ (δεξιά).

Οἱ ἔρωτες τῶν μεγάλων

Μία αἰσθηματικὴ τριλογία

Ἡ ἐρωτικὴ ζωὴ τοῦ Βάγνερ

Τοῦ Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ καὶ φρόνη μουσικογράφου κ. Λουΐ Μπαρτοῦ

17ον

Ὁ Βάγνερ ἔγραψεν εἰς τὴν Ματθίλδην, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ λάβῃ τὴν ἐπιστολήν του καὶ θὰ τοῦ ἀπαντήσῃ. Πράγματι ἡ κυρία Βέσεντοκ τὴν ἔλαβεν, ἀλλὰ τὴν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν κυρίαν Οὐΐλλ, χωρὶς νὰ τὴν ἀνοίξῃ. Ἡ φοβερὰ ἀδικία τῆς ἀρνήσεως αὐτῆς ἐλύπησε τὸν Βάγνερ καὶ τὸν ἐξηρέθισε. «Αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ κάμῃς! Ὄχι, δὲν ἔπρεπε»! Ἀντὶ νὰ λαμβάνῃ εἰδήσεις της διὰ μέσου τῆς κοινῆς των φίλης, ἤθελε νὰ λάβῃ κάτι ἀπὸ τὴν ἰδίαν, «ἀπ' εὐθείας τρεῖς λέξεις,—ὄχι περισσότερα!» Ὅταν εἶνε δύσκολον νὰ συνεννοηθοῦν δύο ἄνθρωποι, ἔστω καὶ εἰς εὐνοϊκὰς περιστάσεις, ἕνας τρίτος, ἔστω καὶ φίλος εἶνε πάντοτε ξένος. Ἐντός της ἡ Ματθίλδη ἐζήτησε καὶ πάλιν τὴν μεσολάβησιν τῆς ἀφωσιωμένης καὶ ἐχεμύθου φίλης, ἡ ὁποία παρέμενε καὶ εἰς τοὺς δύο πιστὴ κατὰ τὸν χωρισμόν των, ὄχι διὰ νὰ τῆς μεταβιβάσῃ κανένα γράμμα, ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν παρακαλέσῃ νὰ εἴπῃ εἰς τὸν Βάγνερ ὅτι τὸν ἀγαποῦσε πάντα. Ἡ δήλωσις τῆς φίλης του, τοῦ ἔφερεν εἰς τὴν μεγάλην του ἀπελπισίαν μίαν «ὑπερτάτην εὐτυχίαν». Βέβαιος ὅτι θ' ἀνυψωθῇ καὶ θὰ νικήσῃ, ἤρχισε πάλιν νὰ ἐργάζεται εἰς τὸ ἔργον του «Τριστᾶνος καὶ Ἰζόλδη» διὰ νὰ τελειώσῃ «μίαν ἐξαισίαν περίοδον» τῆς ζωῆς του καὶ διὰ νὰ κυττάξῃ, διὰ μέσου τοῦ κόσμου, μὲ βλέμμα γαλήνιον καὶ διαυγές, ὅταν θὰ ἐτελείωνε τὸ δρᾶμα τοῦ ἔρωτος, τὴν «καλήν, ἁγνὴν καὶ ὡραίαν ὕπαρξιν», ποῦ τοῦ τὸ ἐνέπνευσε.

Ἡ Ματθίλδη «μὲ τὰς ὡραίας καὶ θελκτικάς της ἐμπνεύσεις» τοῦ ἔστειλεν ἕνα φλυτζάνι καὶ ἕνα σερβίτσιο. Τὸ φιλικὸν αὐτὸ δεῖγμα, ποῦ ἤρχετο ἀπὸ μακρυά, πολὺ μακρυά, τοὺς συνέδεε. Ἕνας μῆνας ἐπέρασεν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του καὶ δὲν τοῦ εἶχεν ἀκόμη γράψει. Ἀλλὰ «σιωπῶσα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον», δὲν τοῦ ἔλεγε καλύτερα παρὰ μὲ λόγια «ὅ,τι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐκφρασθῇ»;

Σιγὰ-σιγὰ τὸν κατέκτησεν ἡ γοητεία τῆς Βενετίας, τῆς ὁποίας αἱ νύχτες καὶ τὰ τραγούδια τὸν ἐμάγευαν. Ἀπελάμβανε τὴν μοναξιά, ποῦ τοῦ ἦτο ἡ μόνη παρηγορία» καὶ ἡ «μόνη του σωτηρία». Ἂν καὶ ὁ ἴδιος ὁμολογῇ ὅτι τὴν ἀληθινὴν χαρὰν τὴν εὕρισκε μόνον εἰς τὴν τέχνην του. «Ἐκείνη», εἶχε τὰ παιδιά της! Δὲν ἐξέφραζε πλέον κανένα παράπονον ἐναντίον της. Καὶ ἐὰν καμμιὰ φορὰ ἐσκέπτετο νὰ παραπονεθῇ, ἀμέσως τοῦ ἤρχετο εἰς τὴν μνήμην τὸ «θεῖον γράμμα» ποῦ τοῦ ἔστειλεν ἡ κυρία Οὐΐλλ καὶ ἡσύχαζε. «Χαιρετῆστε, ἐκ μέρους μου, χίλιες φορές, τὸν ἀγαπημένον μου ἄγγελον. Νὰ μὴ περιφρονήσῃς τὸ τρυφερὸ δάκρυ, ποῦ γλυστράει στὸ πρόσωπόν μου!»

Λυπημένος καὶ χαρούμενος ταὐτοχρόνως, τρέμων ἐξ εὐαισθησίας καὶ οἴκτου, ἔβλεπε «τὸν πόνον τοῦ κόσμου», ποῦ τοῦ ὑπηγόρευεν εἰς τὸ «Ἡμερολόγιόν» του ὑπερόχους σελίδας καὶ τοῦ ἐνέπνεε βαθυτάτας σκέψεις, τῶν ὁποίων ὑπέσχετο ἤδη νὰ ἑρμηνεύσῃ τὴν ἔκφρασιν εἰς τὴν τρίτην πρᾶξιν τοῦ «Πάρσιφαλ» τὸ πρωῒ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς.

Ἐδιάβαζε καὶ πάλιν τὰς σελίδας ποῦ ἡ φίλη του τοῦ εἶχε δώσει τὴν «ὑπερτάτην στιγμήν», κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεφαίνετο «τόσον ὑπέροχος, τόσον εἰλικρινής, τόσον ἐξαϋλωμένη ἀπὸ τὸν πόνον». Ἀλλ' ἐνεθυμεῖτο τὴν ἡμέραν ποῦ, νομίζουσα ὅτι ἦτο ἀπατημένη καὶ παρεγνωρισμένη, τὸν ἀπώθησε, ὄχι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ πόνου, ἀλλὰ διότι ἦτο κυριευμένη ἀπὸ τὸ πάθος. Ἐθεράπευσε τὴν ταραχήν του μὲ τὸν «τρομερὸν οἶκτον», ποῦ ἐγεννήθη μέσα στὴν καρδιά του ἀπὸ τὸ θέαμα ἐκεῖνο. «Ἀληθινά, ἠμπορῶ νὰ λησμονήσω τὸν ἑαυτόν μου, ἠμπορῶ νὰ στερηθῶ γιὰ πάντα τὶς χαρὲς ποῦ μοῦ δίνει ἡ ὄψις σου, ἡ παρουσία σου, ἔχων ὡς μόνην σκέψιν νὰ σοῦ φέρω τὴν γαλήνην, τὴν ἠρεμίαν, τὴν ἀγνότητα κα νὰ σὲ ἀποδώσω εἰς τὸν ἑαυτόν σου.» Ἔτσι, διὰ τοῦ οἴκτου, κατώρθωσε νὰ ἀνυψωθῇ ὑπεράνω αὐτῆς. Κατὰ τὸν Βάγνερ, ἡ κοινότης τῆς χαρᾶς, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐναρμονίζεται εἰς τὴν ἀπόλυτον συμπάθειαν, εἶνε «ἡ ὑψηλοτέρα κορυφή», εἰς τὴν ὁποίαν ἠμποροῦν νὰ φθάσουν αἱ ἐκλεκταὶ ψυχαί. Δὲν πρέπει νὰ γίνῃ σύγχυσις μὲ τὸν οἶκτον, ποῦ μᾶς τὸν προκαλοῦν τὰ κατώτερα πλάσματα. «Ἦτο ἡ αἰτία τῶν τελευταίων ἐξηγήσεων ποῦ εἶχα μὲ τὴν γυναῖκά μου. Ἡ δυστυχής, σύμφωνα μὲ τὴν νοοτροπίαν της, ἐξήγησε τὴν ἀπόφασίν μου νὰ μὴ περάσω πλέον τὸ κατώφλι τοῦ σπιτιοῦ σας ὡς ἀποτέλεσμα διακοπῆς τῶν σχέσεών μου μαζί του. Ἐφαντάσθη ὅτι κατὰ τὴν ἐπιστροφήν της θὰ ἐπήρχετο εἰρήνη καὶ ἐμπιστοσύνη μεταξὺ ἐκείνης καὶ ἐμοῦ! Πόσον σκληρὰ τῆς διέψευσα τὰς ἐλπίδας! Τώρα —εἰρήνη!— εἰρήνη! Ἕνας ἄλλος κόσμος ἀνοίγεται γιὰ μᾶς. Ἂς εἶσαι εὐλογημένη στὸν νέον αὐτὸν κόσμον καὶ καλῶς δεχθῇ διὰ τὴν αἰωνίαν κοινότητα τῆς χαρᾶς!» (1η Ὀκτωβρίου).

Τὸ κάθε τι γίνεται ἀφορμὴ ἢ δίδει τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν Βάγνερ νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὸ «Ἡμερολόγιόν» του τὴν παθητικὴν ἐμμονήν του εἰς τὴν ἀγάπην του. Ζῇ ἐντός του. Ὅταν διαβάζῃ τὰ βιβλία ποῦ εἶνε ἄπειρα καὶ τῶν ὁποίων ἡ ποικιλία ἐξηγεῖ τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν πλοῦτον τοῦ πνεύματός του, σκέπτεται τὴν Ματθίλδην. Δὲν βλέπει παρὰ αὐτὴν ἢ ἀπὸ αὐτὴν ἢ δι' αὐτῆς. Ὅταν διαβάζῃ τὴν «Ἱστορίαν τῆς Θρησκείας τοῦ Βούδδα» τοῦ Κέππεν, ἀφίνει μίαν κραυγὴν ὅπου ἐκφράζεται ὅλη του ἡ ἐπιθυμία:

«Εὐτυχισμένη Σαβιτρί! μπορεῖς ν' ἀκολουθήσῃς τὸν ἀγαπημένον σου παντοῦ! μπορεῖς νὰ εἶσαι στὸ πλάϊ του γιὰ πάντα! Εὐτυχισμένε Ἀνάντα! εἶνε κοντά σου ἐκείνη, ἡ πολυαγαπημένη. Τὴν ἐκέρδισες διὰ παντός!... Εὐτυχισμένε Ἀνάντα, εὐτυχισμένη Σαβιτρί!»

Ὁ Ἐράρδος του, ὁ «ἀγαπημένος του κύκνος», μόλις ἔφθασε. Δοκιμάζει τὰ «φτερὰ» γιὰ νὰ τελειώσῃ τὰ σχεδιάσματα ποῦ ἔκαμεν ἀπάνω στὰ τραγούδια τῆς κυρίας Βέσεντοκ. Δὲν κατέχεται πλέον ἀπὸ τὴν νοσταλγία τῆς ἀπολύτου μοναξιᾶς. Τὸ πάθος του ἔχει καθησυχάσει. Ἐὰν ὑποφέρῃ ἀκόμη, εἶνε γιατὶ ἀγνοεῖ τί ὕφος θὰ πάρουν εἰς τὸ ἑξῆς αἱ σχέσεις του μὲ τὴν Ματθίλδη. Ἐκείνη ἀφωσιώθη εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν της, γι' αὐτὸν ὅμως ποιὰ μοῖρα τὸν ἐπερίμενε; Αὐτὸ εἶνε τὸ «τρομερὸν σημεῖον» καὶ τὸ «κεντρὶ τοῦ πόνου του». Ἡ Μοῖρα θ' ἀποφασίσῃ. Ἴσως εἶνε πεπρωμένον ν' ἀνταμωθοῦν εἰς τοὺς ἰδίους τόπους ὅπου ὑπέφεραν», «γιὰ νὰ νοιώσουν ἀκόμη μιὰ φορὰ ἐκείνην τὴν ἡδονικὴν χαρὰν τῶν βλεμμάτων, ποῦ ἀντήλλαξαν καὶ τὸ σφίξιμο τῶν χεριῶν, ποῦ τοὺς ἀνύψωσε πάνω ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν καὶ τοὺς μετέφερεν εἰς τοὺς οὐρανούς.»

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπιστρέφει εἰς τὸν «Τριστᾶνον» του, ὅπου συγκεντρώνει τὰς δυνάμεις του καὶ ἀναζωογονεῖται μέσα εἰς τὴν βαθειὰ τέχνη τῆς ἀντηχούσης σιωπῆς», ποῦ ὁμιλεῖ ἐξ ὀνόματός του εἰς τὴν «θείαν ἀπελευθερώτριαν». Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἀπὸ τὸ σπιτάκι τῆς Ζυρίχης, καὶ μολονότι ἀπεχωρίσθη ἀπὸ τοὺς γείτονάς του εἰς καλὰς σχέσεις, δὲν εἶχε γράψει τοῦ Ὄττο Βέσεντοκ. Ἐπέπρωτο νὰ τοὺς συνδέσῃ ἕνα μεγάλο δυστύχημα. Ὁ Ὄττο τοῦ ἀνήγγειλε τὸν θάνατον τοῦ ἑξαετοῦς υἱοῦ του Γκουΐντο. Ὁ Βάγνερ δὲν ἠθέλησε νὰ βαπτίσῃ τὸ παιδάκι ὅταν τοῦ τὸ εἶχαν προτείνει, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι πιθανὸν νὰ τοῦ ἔφερε δυστυχίαν. Καὶ τώρα ὅταν ἐμάνθανε τὴν αἰφνιδίαν ἀπώλειάν του, μετάνοιωσε γιὰ τὴν ἄρνησίν του. Ἔγραψεν εἰς τὸν Βέσεντοκ ἀμέσως ἕνα γράμμα πολὺ συγκινητικό, ἐνῷ ταυτοχρόνως τὸ «Ἡμερολόγιόν» του ἐδέχετο τὴν τρυφερὰν ἀγωνίαν του. Ἐξωμολογήθη εἰς τὴν κυρίαν Οὐΐλλ τὴν ἀπόφασίν του διὰ νὰ περάσῃ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων μαζὶ μὲ τοὺς φίλους του. Ἡ ἀπάντησις ὅμως ποῦ ἔλαβεν ἀπὸ τὴν σύζυγον δὲν ἦτο ἐνθαρρυντική. Εἶχαν δημιουργηθῆ τόσαι καχυποψίαι καὶ φῆμαι μὲ τὴν αἰφνιδίαν ἀναχώρησίν του, ὥστε θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀποφάσεώς του διὰ νὰ μὴ προσφέρῃ εἰς τὶς κακὲς γλῶσσες νέαν τροφήν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Βάγνερ καὶ τῆς Ματθίλδης. — Πῶς ἐξεπλήρωσε τὸ «χρέος του εἰς τὴν ζωήν.»

ΕΙΣ ΕΝΑ ΤΑΦΟΝ

ΛΙΓΑ ΓΑΡΥΦΑΛΑ

ΕΥΛΑΒΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν συνέβη εἰς τὸ κοιμητήριον μία σκηνὴ ἀρκετὰ συγκινητικὴ καὶ χαρακτηριστικὴ συγχρόνως.

Εἷς ἐκ τῶν οἰκείων τοῦ Χαριλάου Τρικούπη συνέπεσε νὰ μεταβῇ ἐκεῖ διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν τάφον τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ πάντοτε καταπράσινον καὶ ἀνθοστόλιστον.

Ἐνῷ δὲ ἔστεκε πρὸ τοῦ τάφου, κάποιος ἄγνωστος κύριος τὸν πλησιάζει κρατῶντας ἕνα μάτσο γαρύφαλα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐκλεκτά.

— Εἶμαι—λέγει—ἀπὸ τὴν Κύπρο καὶ ἐμεῖς οἱ Κύπριοι δὲν τὸν ἐλησμονήσαμε ποτέ.....

Καὶ λέγοντας αὐτὰ ἦτο κατειλημμένος ἀπὸ τόσην συγκίνησιν ὡς νὰ εἶχε συντελεσθῆ χθὲς τὸ δρᾶμα τοῦ θανάτου τοῦ Χαριλάου Τρικούπη.

Καὶ ὅμως ὄχι μόνον δὲν συνετελέσθη χθὲς, ἀλλὰ ὁ θάνατος ἔλαβε χώραν πρὸ τριάκοντα καὶ τριῶν ἐτῶν. Θέλει καὶ σχόλια ἆρά γε αὐτό;

Ὕστερα ἀπὸ τριάντα χρόνια ἕνας ἀλύτρωτος Ἕλλην ἔρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ θεωρεῖ καθῆκόν του νὰ σχηματίσῃ μίαν δεσμίδα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα γαρύφαλα ποῦ μπόρεσε νὰ βρῇ, καὶ νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ μνῆμα τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, τὸν ὁποῖον ἀσφαλῶς δὲν θὰ εἶχε γνωρίσει ποτέ.

Ἴσως νὰ ἐγνώρισεν ἁπλῶς ὅτι τὰ ἄνθη — σύμβολα τῆς ἁγνότητος—ἐπροξένουν ὅλως ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν εἰς τὸν συνήθως βαρὺν καὶ μελαγχολικὸν πολιτικὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου αἱ αἴθουσαι τῆς οἰκίας ἦσαν πάντοτε ἕνας ἀμάραντος ἀνθὼν καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καθίστα φθινοπωρινὸν τὸ πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔδρα ὁ Τρικούπης, καὶ διέκοπτε τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ μὲ τοὺς πλέον δυσαρέστους λαϊκοὺς ἀνεμοστροβίλους.

Ἀλλὰ ὁ προσκυνητὴς τῆς Κύπρου ἐκδηλώνει τὴν πίστιν μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπόδουλος Ἑλληνισμὸς ἀπέβλεψε πρὸς τὴν μορφὴν τοῦ Τρικούπη.

Ὅταν ἡ πολιτική του μετεκάλει ξένους ὀργανωτὰς διὰ τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον καὶ ἔφερε εἰς τὰ ἑλληνικὰ παράλια νέα πολεμικὰ σκάφη, ὁ ὑπόδουλος Ἕλλην ἐδέχετο τὰς εἰδήσεις αὐτὰς ὡς ὑπόσχεσιν παρήγορον καὶ θετικήν.

Ἡ ἐπὶ Τρικούπη πρόοδος τοῦ μικροῦ ἐλευθέρου κράτους παρεῖχε πρὸς τοὺς ἀλυτρώτους αὔξησιν τῶν ἐλπίδων των, καὶ ὁ ἐν τῇ αὐτοεξορίᾳ θάνατός του ἔγινεν εἰς αὐτοὺς αἰσθητὸς ὅσον καὶ εἰς τοὺς μετανοήσαντας Ἕλληνας τοῦ ἀνεξαρτήτου βασιλείου.

Δὲν ἦτο δὲ ἡ πρόοδος μόνον εἰς πολεμικὰς παρασκευάς. Εἶχε παντοῦ τὰς ἐκδηλώσεις της, καὶ ἦτο ἐν γένει μία μεταβολὴ—ἴσως μετὰ περισσοτέρας τοῦ δέοντος ταχύτητος ἐπελθοῦσα—εἰς τὸν βίον τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ ἀλύτρωτος Ἑλληνισμός—ζῶν μακρὰν τῶν ἐσωτερικῶν ἀντιθέσεων—παρηκολούθει μακρόθεν τὴν μορφὴν τοῦ Τρικούπη μὲ αἴσθημα τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τοῦ διακόψουν—ὅπως συνέβαινε μὲ τὸν ἐδῶ Ἕλληνα—αἱ αἰώνιαι προστριβαὶ καὶ παρεξηγήσεις τῆς πολιτικῆς.

Τὰ χάριν τῆς προόδου ἐπιβληθέντα φορολογικὰ μέτρα ἐψύχραναν κατ' ἐπανάληψιν πολλοὺς εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἀλλὰ οἱ ἐκτὸς τῶν συνόρων παρακολουθοῦντες τὰ συμβαίνοντα, μένοντες ἀνεπηρέαστοι, διετήρουν ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ψυχραιμίαν διὰ νὰ κρίνουν καὶ νὰ ἐπαινέσουν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐὰν ὁ ἔσω Ἑλληνισμὸς πολλάκις δυσηρεστήθη μὲ τὸν Τρικούπην, οἱ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἦσαν θιασῶται του ἀδιακόπως.

Ὁ μακαρίτης Σουρῆς ἀφηγεῖτο ὅτι καθ' ἕκαστον ἔτος μόλις ἐπλησίαζεν ἡ τριακοστὴ Μαρτίου—ἐπέτειος τοῦ θανάτου τοῦ ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτοῦ—ἐλάμβανε κατὰ κανόνα ἀπὸ ἀνώνυμον Ἕλληνα τοῦ Βουκουρεστίου ἕνα τσὲκ μὲ τὴν παράκλησιν νὰ γράψῃ κάτι διὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ Τρικούπη. Ἀλλὰ τὰ γαρύφαλα τοῦ Κυπρίου εἶνε περισσότερον συγκινητικά.

Ὁ προσκυνητὴς ἦλθεν ἀπὸ πολὺ μακρυὰ ἔχων ὡς σύντροφον τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἐθνικῆς πίστεως ἡ ὁποίαν ἀνετράφη. Καὶ μεταβὰς ἀθορύβως ἐκεῖ κατέθεσε λίγα γαρύφαλα ἐπὶ τοῦ τάφου.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀληθὴς ὑστεροφημία τῶν πολιτικῶν καὶ κάθε ἀνθρώπου ὠφελήσαντος τὴν κοινωνίαν: νὰ ἔχουν περάσει δεκατηρίδες ἀπὸ τὸν θάνατόν του καὶ νὰ εὑρίσκωνται ἀκόμη ἄνθρωποι ἐξ ἐκείνων ποῦ δὲν τὸν ἐγνώρισαν ποτὲ καὶ νὰ φθάνουν στὸν τάφον του μὲ λίγα γαρύφαλα ὡς δεῖγμα εὐγνωμοσύνης.

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΜΠΛΑΚ ΦΛΑΙΓΚ
Σκοτώνει τὰ Ἔντομα
ΗΠΕΙΡΟΥ 45

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ πεπειραμένος δι' ἐργοστάσιον Καλτσομηχανῶν. Μισθὸς ἱκανοποιητικός. Πληροφορίαι Νικ. Ἡλιόπουλον. Βλαχάβα 6.

Εἰς τὴν χώραν τῶν Μαχαραγιάδων

Ἡ Α. Μ. ἡ Ἀγελὰς

Ταξειδιωτικαὶ ἐντυπώσεις τοῦ Γάλλου συγγραφέως κ. Μωρὶς Ντεκομπρά

Θὰ ἦτο παράλειψις, ἐφ' ὅσον ὁμιλοῦμεν διὰ τὰς Ἰνδίας, νὰ μὴ ἀφιερώσωμεν ἂν ὄχι μίαν προσευχήν, τοὐλάχιστον μερικὰς συγκινητικὰς γραμμὰς εἰς τὴν Ἀγελάδα, μὲ τὸ Α κεφαλαῖον.

Κάθε χώρα σέβεται ἕνα ζῷον. Οἱ Αἰγύπτιοι λατρεύουν τὸν ἱέρακα ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ θεοῦ Χόρους καὶ οἱ Ρῶσσοι λατρεύουν τὸν ὀξύρρυγχον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον βγαίνει τὸ χαβιάρι. Εἰς τὰς Ἰνδίας τὰ βώδια καὶ οἱ βούβαλοι θεωροῦνται ὡς ἱερὰ ζῷα. Ἀπὸ παλαιοτάτων χρόνων σέβονται, τιμοῦν τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ τετράποδα, τὰ ὁποῖα φαίνεται ὅτι καταχρῶνται τῆς πρὸς αὐτὰ λατρείας τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ εἶνε νωθρότερα, περισσότερον δυσκίνητα καὶ περισσότερον ἀδιάφορα περὶ τῶν ἐγκοσμίων.

Εἰς τὴν Εὐρώπην αἱ ἀγελάδες, κατὰ περίεργον σύμπτωσιν, εὑρίσκονται εἰς τοὺς σταύλους καὶ τοὺς τόπους τῶν βοσκῶν. Ἐδῶ αἱ ἀγελάδες χρησιμοποιοῦν τοὺς δρόμους ὡς σταύλους καὶ τὰ πεζοδρόμια ὡς τόπους βοσκῶν. Ἔτσι, ὅταν βγαίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὸ σπίτι του, πρέπει νὰ διασκελίσῃ μίαν κοιμωμένην ἀγελάδα. Ὅταν βαδίζετε εἰς ἕνα μεγάλον δρόμον, εἶσθε ὑποχρεωμένος νὰ κάμετε χίλιες βόλτες, διὰ νὰ μὴ ἐνοχλήσετε τὶς ἀγελάδες ποῦ περιδιαβάζουν. Ὅταν εἶσθε μὲ αὐτοκίνητο, πρέπει νὰ πάρετε ἄλλον δρόμον, διὰ νὰ μὴ διαμελίσετε τοὺς νωχελεῖς βουβάλους, ποῦ μασοῦν ξαπλωμένοι εἰς τὴν μέσην τοῦ δρόμου τὸ ξηρὸ χόρτο τους.

Ἀπὸ τοῦ μόσχου, τοῦ ὁποίου τὸ ἀνάστημα δὲν εἶνε μεγαλύτερον τοῦ ἀναστήματος ἑνὸς σκύλου, μέχρι τοῦ πελωρίου μαύρου βουβάλου, μὲ τὸ μακρὺ μαλλὶ καὶ τὰ ἀπειλητικὰ κέρατα καὶ ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις δὲν θέλει γιὰ κανένα ἀπολύτως κακό, συναντᾷ κανεὶς παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους ζῷα τῆς συνομοταξίας αὐτῶν τόσον εἰς τὰς μεγάλας πόλεις ὅσον καὶ εἰς τὰ χωριά. Ἕνας Γάλλος, ἐγκατεστημένος ἀπὸ εἰκοσαετίας εἰς τὰς Ἰνδίας, μοῦ ἔλεγεν:

—Εἰς τὸν τόπον μας, ἐρωτοῦν κάποτε, τί τάχα νὰ σκέπτωνται ἡ νεαρὲς κοπέλλες. Ἀφ' ὅτου ζῶ εἰς τὰς Ἰνδίας, διερωτῶμαι διαρκῶς, χωρὶς νὰ λαμβάνω μίαν ἀπάντησιν: τί τάχα νὰ σκέπτωνται ἡ νεαρὲς ἀγελάδες;

Ἐπειδὴ αἱ θρησκεῖαι τῶν Ἰνδιῶν ἀπαγορεύουν ὄχι μόνον τὸν φόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλαχίστην κακοποίησίν των, αἱ ἀγελάδες ζοῦν εὐτυχεῖς εἰς τὸν ἀνευρεθέντα αὐτὸν παράδεισον. Εὐτυχεῖς, εἶναι τρόπος τοῦ λέγειν, διότι τὸ λειβάδια σπανίζουν καθὼς καὶ ἡ πράσινη χλόη. Κατὰ τοὺς μῆνας, ποῦ δὲν βρέχει, τὸ μενοῦ τῶν ἀγελάδων εἶνε ἀξιοθρήνητον. Τρώγουν ξηρὰ ἢ καμμένα χόρτα καὶ ἄχυρα, καταλασπωμένα φύλλα τῶν δένδρων καὶ ξεκολλημένες ἀπὸ τοὺς τοίχους ἐπιγραφὲς καὶ προγράμματα. Αὐτὸ εἶνε τὸ μενοῦ των.

Δὲν ἐπείσθην ἀπολύτως περὶ τοῦ ἱεροῦ χαρακτῆρος τῆς ἀγελάδος παρὰ μόνον μίαν ἡμέραν, ποῦ εἶδα κατὰ τὴν τύχην μίαν ἀγελάδα, εἰς τὴν εἴσοδον ἑνὸς χωριοῦ, νὰ μοῦ εὔχεται τὸ καλῶς ὥρισες, ποτίζουσα τὸ χῶμα διὰ τῶν φυσικωτέρων μέσων της. Ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἔδιδα μεγάλην προσοχὴν εἰς τὸ τυχαῖον αὐτὸ γεγονός, ἂν μετ' ὀλίγας στιγμὰς δὲν ἔβλεπα ἕνα Ἰνδὸν νὰ τρέχῃ ἐν σπουδῇ πρὸς τὴν σχηματισθεῖσαν λίμνην καί, καθὼς ἕνας καλὸς χριστιανὸς εἰς τὸν ἁγιασμόν, νὰ βουτᾷ τὰ χέρια του εἰς τὴν βρωμερὰν λάσπην διὰ νὰ ἀλείψῃ τὰ μάγουλά του!

Ὁ πτωχὸς Ἰνδὸς καλλιεργητὴς ἀγαπᾷ ἐν τούτοις τὴν ἀγελάδα καὶ δι' ἕνα ἄλλον πολὺ πρακτικώτερον λόγον: διότι δὲν τὸν ἀφίνει ν' ἀποθάνῃ τῆς πείνης. Πρέπει νὰ ζήσῃ κανεὶς ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὰ μακρυνὰ χωριὰ τῶν Ἰνδιῶν καὶ νὰ γνωρίσῃ τὴν πτώχειάν των, διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἀγάπην τῶν ἰθαγενῶν πρὸς τὰ ἐν λόγῳ ζῷα.

Πῶς ζῇ ὁ Ἰνδὸς χωρικός; Ζῇ μέσα εἰς ἕνα τετράγωνο, τοῦ ὁποίου οἱ τοῖχοι εἶναι καμωμένοι ἀπὸ ξερὴ λάσπη καὶ ἡ στέγη ἀπὸ κλαδιὰ δένδρων. Ἕνα ἄνοιγμα χωρὶς θυρόφυλλα, δύο δωμάτια χωρὶς παράθυρα καὶ ἔπιπλα. Μιὰ ψάθα ἐπάνω στὸ χῶμα. Αὐτὴ εἶνε τὸ κρεββάτι του. Λίγες πέτρες στὴ γωνιὰ μὲ κάρβουνα καὶ στάκτη. Αὐτὴ εἶνε ἡ κουζίνα του. Τὸ ἀλέτρι του εἶνε μία ξύλινη ἄγκυρα. Τὸ μοντέλλο αὐτὸ ἔγινε χίλια ἀκριβῶς ἔτη πρὸ Χριστοῦ. Ἕνα μέτρο λευκὸ ὕφασμα κάτω ἀπὸ τὴν μέση του, ἰδοὺ ὅλη ἡ ἐνδυμασία του. Δὲν γνωρίζει οὔτε νὰ διαβάζῃ, οὔτε νὰ γράφῃ καί, κατὰ συνέπειαν, οὐδέποτε εἶδε ἐφημερίδα. Δὲν καπνίζει καὶ δὲν πίνει οὔτε ἀλκοόλ, οὔτε κρασί. Δὲν γνωρίζει τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως διασκέδασις. Μὲ δυὸ λόγια δὲν ζῇ, ἁπλῶς ὑπάρχει. Ἢ μᾶλλον ὑπομένει, ἀναμένων νὰ τὸν σκοτώσουν αἱ στερήσεις, ἡ δουλειὰ καὶ ἡ πεῖνα...

Ἐπὶ 320 ἑκατομμυρίων κατοίκων, τὰ 250 ἑκατομμύρια δὲν ἐγνώριζαν, ἐπὶ γενεὰς τώρα, παρὰ τὴν ἀθλιότητα μιᾶς βασανισμένης ζωῆς. Ἐμεῖς, οἱ Εὐρωπαῖοι, χαλασμένοι ἀπὸ τὴν πολλὴν ἄνεσιν, αἰσθανόμεθα φόβον ὅταν ἀντικρύζωμεν τὴν ἀθλιότητα, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ζοῦν μυριάδες πρωτογόνων ὑπάρξεων.

—Παράξενον! ἀνακράζει ὁ ἀπροσανατόλιστος ταξειδιώτης. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ

Δύο Ἰνδαὶ ἀντιπρόσωποι εἰς τὸ Φεμινιστικὸν Συνέδριον τοῦ Βερολίνου.

ὑπάρχῃ τόση πτώχεια εἰς μίαν χώραν, ποὺ ἔχει ἀπεράντους καλλιεργησίμους ἐκτάσεις; Διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι ἡ γῆ αὐτή, ἡ τόσον ἀκούραστα καλλιεργουμένη ἀπὸ τὸν χωρικόν, δὲν παράγει πολύ. Ἡ ἐργασία γίνεται, ἀλλὰ τὰ κεφάλαια λείπουν. Τὸ ἔδαφος δὲν παράγει μεγάλας ἐσοδείας ἐλλείψει λιπασμάτων. Καὶ ὅταν πάλιν ἡ γῆ εἶνε γόνιμος καὶ ἡ ἐσοδεία μεγάλη, οἱ γαιοκτήμονες παίρνουν τὴν μερίδα τοῦ λέοντος καὶ οἱ καλλιεργηταὶ ὀλίγα ψυχία.

Ἐξ ἄλλου τὸ ἔδαφος δὲν λιπαίνεται ἐπαρκῶς διότι ὁ χωρικὸς εἶναι πολὺ πτωχὸς καὶ δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀγοράσῃ λιπάσματα. Ἀλλὰ θὰ μὲ ἐρωτήσετε: ποῖον ρόλον παίζουν εἰς αὐτὸ τὸ δρᾶμα τὰ βώδια καὶ αἱ ἀγελάδες τῶν Ἰνδιῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει κατὰ τὰς στατιστικὰς τὰ 210 ἑκατομμύρια; Καὶ δὲν θὰ ἠμποροῦσαν τάχα νὰ παίξουν ἕνα ρόλον πρωτεύοντα; Δυστυχῶς, οἱ χωρικοὶ δὲν ξεύρουν νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν κοπριά. Εἶδα σὲ πολλὰ χωριὰ γρηὲς νὰ καταγίνωνται εἰς τὴν κατασκευὴν γαλεττῶν ἀπὸ κοπριὲς ἀγελάδων. Ἡ γαλέττες αὐτὲς εἶνε ἡ ὀλιγώτερον δαπανηρὰ καύσιμος ὕλη. Λοιπόν, εἰς τὰς Ἰνδίας ἡ κοπριὰ καίεται, ἀντὶ νὰ χρησιμοποιῆται διὰ τὴν διψασμένην γῆν! Ὅ,τι ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐδῶ ἀποτελεῖ κανόνα. Καὶ ὅταν δὲν καίεται ἡ κόπρος, χρησιμοποιεῖται ιδιά τὴν ἐπάλειψιν τῶν τοίχων τῶν σπιτιῶν, διότι πᾶν ὅ,τι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀγελάδα, εἴτε ὑγρόν, εἴτε στερεόν, εἶναι ἱερόν.

Οἱ χωρικοὶ θερμαίνονται μὲ κοπριά, ἐπειδὴ τὰ ξύλα σπανίζουν καὶ εἶνε ἀκριβὰ διὰ τὴν τσέπην των. Τί προκύπτει ἐξ αὐτοῦ; Ὅτι ἡ γῆ των γίνεται κάθε χρόνο πτωχοτέρα καὶ ἡ παραγωγὴ δημητριακῶν κατὰ στρέμμα εἶνε πολὺ μικροτέρα τῆς παραγωγῆς εἰς τὴν Εὐρώπην. Μία σύγκρισις ἀρκεῖ νὰ σᾶς πείσῃ: ὁ μέσος ὅρος παραγωγῆς κατὰ ἡμιεκτάριον εἰς τὰς Ἰνδίας δὲν ὑπερβαίνει τὰ 200 χιλιόγραμμα, ἐνῷ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ αὐτὴ ἔκτασις καλλιεργησίμου γῆς παράγει 1000 χιλιόγραμμα κατὰ μέσον ὅρον.

Καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ ἀγροτικοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ ὅλους τοὺς οἰκονομολόγους, τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς αὐτοκρατορίας. Θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον νὰ θελήσῃ κανεὶς νὰ τὸ λύσῃ ἢ ἁπλῶς νὰ τὸ διεξέλθῃ εἰς ὀλίγας γραμμάς. Ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ πρόβατά μας ἢ μᾶλλον εἰς τὰς ἀγελάδας μας καὶ ἂς ἀναγνωρίσωμεν ὅτι τὸ εἰρηνικὸν αὐτὸ τετράποδον εἶνε μία εὐλογία διὰ τὸν προλετάριον τῆς γῆς.

Ἀνασκαφαὶ εἰς τὸ Μοχέντζο Ντάρο καὶ εἰς τὴν Χαράππα ἔφεραν εἰς φῶς μνημεῖα ἰνδικῆς τέχνης χρονολογούμενα ἀπὸ τοῦ 3.500 πρὸ Χριστοῦ. Σπίτια, καταστήματα καὶ ἄλλα. Ὁ ἰνδικὸς πολιτισμός, ὁ προγενέστερος τοῦ ἑλληνικοῦ, ὁ ὁποῖος χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 327 π. Χριστοῦ, ἦτο, πρὸ 5.400 ἐτῶν, περισσότερον προηγμένος παρὰ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου καὶ εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Οἱ βούβαλοι λοιπὸν καὶ αἱ ἀγελάδες ἐνέπνεον καὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τοὺς καλλιτέχνας! Ἔκτοτε ἡ ἀγελὰς δὲν ἔπαυσε νὰ εἶνε τὸ προσφιλὲς θέμα τῶν γλυπτῶν καὶ τῶν ζωγράφων. Ἐθαύμασα τὴν σύνθεσιν τοῦ Ταντζόρ, ἀφιερωμένην εἰς τὸν Κρίσχνα καὶ τὰς συζύγους του· ἐνῷ αἱ σύζυγοι τοῦ θεοῦ μόλις διακρίνονται εἰς τὸ ἡμίφως, μία ὑπέροχος λευκὴ ἀγελὰς γλύφει τὴν θείαν πτέρναν, ἐνῷ δύο μικρότεραι ἀγελάδες, σὰν φὸξ τεριέ, ποζάρουν εἰς τὰς δύο γωνίας τοῦ πίνακος.

Εἰς ἕνα ναὸν τοῦ Σίβα βλέπει κανεὶς τὸν θεὸν νὰ κρατᾷ εἰς τὸ ἀριστερὸ χέρι του τὴν γυναικοῦλα του· λέγω «γυναικοῦλα» του, ὄχι ἀπὸ ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς τὴν θεότητα, ἀλλὰ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ θεία σύζυγος ἔχει ἀνάστημα πενταετοῦς παιδίσκης. Λοιπόν, ὁ Σίβας καὶ ἡ γυναικοῦλα του εἶνε καθισμένοι ἐπάνω εἰς μίαν ἀγελάδα, ποὺ μοιάζει μὲ ἄλογο ἱπποδρομίου καὶ εἶνε στολισμένο μὲ χρυσᾶ περιδέραια.

Πτωχὰ ζῶα τοῦ 1929!.. Ποίαν ἐντύπωσιν μοῦ δίδετε ὅταν σᾶς κυττάζω τώρα σκεπτικά, ἰσχνὰ καὶ ἀξιοθρήνητα, ἴσως-ἴσως ὀνειρευόμενα μίαν παχυλὴν καὶ καταπράσινην χλόην. Μίαν ἡμέραν, περνῶντας ἀπὸ ἕνα χωριὸ τῆς Πατιάλα, συνήντησα μίαν ἰσχνὴν ἀγελάδα, ποὺ ἔτρωγε νωχελῶς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Ἀλλαχαμπάς. Εἰς τὴν Γαλλίαν τὰ παληὰ χειρόγραφα τῶν ποιητῶν καταλήγουν πολὺ συχνὰ εἰς τὸ τζάκι. Εἰς τὰς Ἰνδίας τὰ κείμενα τῶν πεζογράφων καταλήγουν εἰς τὸ στομάχι τῶν μικρῶν ἀγελάδων. Τόσον εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Δύσιν, εἶνε, καθὼς βλέπετε, πολὺ εὔκολον ν' ἀποδειχθῇ πόσον εὔθραυστος εἶνε ἡ λογοτεχνικὴ δόξα!

MAURICE DEKOBRA

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Σ^ΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Ὁ Σύνδεσμος ἡμῶν λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος τὴν 11ην παρελθόντος μηνὸς Νομ. Διατάγματος «περὶ παροχῆς προσωρινοῦ ἐπιδόματος 25 ο)ο καὶ 20 ο)ο εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς συνταξιούχους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν» λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρῃ, ὅτι ἐκ τοῦ μνησθέντος Διατάγματος παρελήφθησαν οἱ συνταξιοῦχοι ὁπλῖται, ἐκ δὲ τῆς παραλείψεως διεπράχθη αὐτοῖς προφανὴς ἀδικία ἐπὶ τοῦ ζωτικοῦ τούτου μέρους.

Αἱ αὐξήσεις τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων ἀείποτε ἦσαν γενικαὶ καὶ οὐχὶ μερικαί, καθὼς ἐγένετο ἐπὶ προκειμένου, ὅπου ἡ παροχὴ τοῦ προσωρινοῦ ἐπιδόματος ἤρξατο ἐκ τῶν ἄνω καὶ ἐσταμάτησεν ἐκεῖ ὁπόθεν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρχίσῃ, εἰς τοὺς πενομένους ὁπλίτας.

Ἀείποτε ὁ στρατὸς ἀπαρτίζεται ἀπὸ ὁπλίτας καὶ ἀξιωματικοὺς καὶ οὐδέποτε ὑπῆρξεν οὔτε δύναται νὰ ὑπάρξῃ τὸ ἓν μέρος ἄνευ τοῦ ἄλλου, ἡ δὲ πολιτεία παρέχει τὰ μέσα τῆς ζωῆς εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη κατ' ἀναλογίαν, χωρὶς νὰ περιφρονῇ καὶ νὰ καταδικάζῃ τὸ ἓν μέρος εἰς τὸν ἐξ ἀσιτίας θάνατον ὑπὲρ τοῦ ἄλλου ὡς ἔπραξεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ὑποβάλλομεν ὅθεν τὴν παροῦσαν μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὸ δίκαιον διὰ τῆς συμπληρωματικῆς παροχῆς προσωρινοῦ ἐπιδόματος καὶ εἰς τοὺς παραλειφθέντας ἐκ τοῦ γενικοῦ μέτρου συνταξιούχους ὁπλίτας.

Μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἐξαιρετικῆς τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
τοῦ Συνδέσμου Ἀποστράτων ὁπλιτῶν
Ξηρᾶς καὶ Χωροφυλακῆς
Ἀθαν. Κ. Κοσμᾶς

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. Ἀνδριόπουλος

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

Διακήρυξις

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐσωτερικῶν ἐπιχρισμάτων ἐκ σιμεντοκονίας ἢ μαρμαροκονίας ἐν τῷ πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἀνεγειρομένῳ κτιρίῳ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν εἰδικῶς ἀσχολουμένων εἰς τοιαύτας ἐργασίας τεχνητῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 10 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν Μεσημβρίαν καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς.

Δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν Δραχμ. 5.000.

Ὅροι συγγραφῆς καὶ πληροφορίαι δίδονται καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ (Διεύθυνσις Κτημάτων) Σταδίου 18 α' (11 1)2—1 μ. μ.).

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΑΛΕΞΑΚΗΣ
Ταγ)χης Ἐπιμελητείας

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ εἰς τιμὴν συμφέρουσαν ἐν Καλλιθέᾳ, ὁδὸς Σκοπευτηρίου 36, νεόδμητος ἀνώγειος πολυτελὴς κατοικία, δωμάτια 5, χώλ, ἄφθονο νερό, ἀεριόφως, ἠλεκτρικό, κῆπος κλπ. χρειώδη, πλησίον τῶν ἠλεκτρικῶν τραίνων. Ἐπίσης ἐνοικιάζεται ἢ πωλεῖται πιάνο DEMI-QUAI εἰς ἀρίστην κατάστασιν. Πληροφορίαι ἐντός.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Ο ΤΡΟΤΣΚΥ ΚΑΙ Ο ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΝΤ

ΘΑ ΕΠΙΤΡΑΠΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΡΟΤΣΚΥ ΝΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, Ἰούνιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου ἐξακολουθοῦν νὰ δημοσιεύουν τηλεγραφήματα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτοῦ των, εἰς τὰ ὁποῖα οὗτος ὑποστηρίζει τὴν ἄποψιν ὅτι ὁ Τρότσκυ εἶνε ἐδῶ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν γενικῶς ὁ ἄνθρωπος τοῦ Στάλιν καὶ ὄχι ὁ ἀντίπαλός του καὶ ὅτι ἐστάλη μᾶλλον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Μόσχας διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Σοβιὲτ καὶ τῆς Γ' Διεθνοῦς. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὁ Τρότσκυ ἔσπευσε νὰ δηλώσῃ ὅτι θεωρεῖ ἑαυτὸν προσβεβλημένον ἐκ τῆς διαδόσεως αὐτῆς, ἐναντίον τῆς ὁποίας διεμαρτυρήθη καὶ διαμαρτύρεται ἐντόνως. Πρόσωπα, ἐξ ἐκείνων ποὺ εὑρίσκονται εἰς διαρκῆ ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἡγέτου τῆς μπολσεβικικῆς ἀντιπολιτεύσεως μὲ πληροφοροῦν ὅτι ὁ Τρότσκυ εἶνε καταγανακτισμένος ἀπὸ τὴν ἐπιμονήν, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ «Τάϊμς» ὑποστηρίζουν τὴν ἐν λόγῳ ἄποψιν. Ἡ ἐφημερὶς τοῦ Λονδίνου ἰσχυρίζεται ὅτι ἐὰν ὁ Μὰκ Ντόναλντ ἐπιτρέψῃ τὴν διαμονὴν τοῦ Τρότσκυ ἐν Ἀγγλίᾳ, θ' ἀποδειχθῇ πλήρως τὸ βάσιμον τῆς διαδόσεως αὐτῆς. Διότι ὁ Μὰκ Ντόναλντ, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ εὑρίσκεται εἰς ἀγαθὰς σχέσεις μετὰ τῶν Σοβιὲτ καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Μόσχας, μετὰ τῆς ὁποίας προτίθεται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς διπλωματικὰς σχέσεις του, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ συγκατετίθετο εἰς πρᾶξιν, δυναμένην νὰ δυσαρεστήσῃ τὸν Στάλιν. Ἐναντίον τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου ὁ Τρότσκυ προτάσσει τὰ ἑξῆς ἐπιχειρήματα: Πρῶτον ὅτι τὸ ζήτημα κακῶς ἐτέθη καὶ δεύτερον ὅτι εἶνε τελείως ἀδιάφορον εἰς τὸν Στάλιν, ἐὰν οὗτος λάβῃ τὴν ἄδειαν νὰ διαμείνῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, δεδομένου ὅτι ἕνα καὶ μόνον ἐνδιαφέρει τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος: ὅπως ὁ Τρότσκυ εὑρίσκεται μακρὰν τῆς Ρωσσίας. Κατὰ συνέπειαν ὁ Μὰκ Ντόναλντ δὲν θὰ προέβαινεν εἰς πρᾶξιν δυναμένην νὰ δυσαρεστήσῃ τὸν Στάλιν καὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Μόσχας, ἐὰν ἐδίδεν εἰς τὸν ἀντίπαλόν του τὴν ἄδειαν νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ὁ Τρότσκυ εἶνε πολὺ κατηγορηματικὸς εἰς τὰς δηλώσεις του. Ἐπιμένει ὅτι εἶνε ὁ ἄσπονδος ἐχθρὸς τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως τῆς Μόσχας. Κατ' αὐτόν, τὸ μπολσεβικικὸν δόγμα ἔχει ποδοπατηθῇ ἀπὸ τὴν μπολσεβικικὴν Κυβέρνησιν. Σήμερον κυβερνᾷ εἰς τὴν Ρωσσίαν ἡ σοσιαλδημοκρατία. Προσθέτει μάλιστα ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Λενὶν εἶχε δηλώσει ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου του ὅτι αἱ μπολσεβικικαὶ ἀρχαὶ θὰ ἔπαυαν ἰσχύουσαι εἰς τὴν Ρωσσίαν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ διοίκησις θὰ περιήρχετο εἰς χεῖρας τοῦ Στάλιν. Ὁ Τρότσκυ ἀναμένει ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὴν ἀπάντησιν τοῦ Μὰκ Ντόναλντ εἰς τὴν αἴτησίν του, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλε προσωπικῶς εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὴν ὑπέβαλε διὰ τοὺς τύπους καὶ διὰ νὰ φέρῃ εἰς δύσκολον θέσιν τὸ ἀγγλικὸν ἐργατικὸν κόμμα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ὁ Γάλλος γραμματεύς του, ὁ ὁποῖος εἶχε μεταβῇ εἰς τὴν Δύσιν διὰ νὰ συνεννοηθῇ μὲ τοὺς παράγοντας τῆς Γ' Διεθνοῦς. Κατὰ τὴν ἀποβίβασίν του ὁ ἐν λόγῳ γραμματεὺς ἐδημιούργησε τὸ γνωστὸν πολὺ δυσάρεστον ἐπεισόδιον μὲ τὸν ρεπόρτερ τῆς «Μιλλιέτ». Ὁ Τοῦρκος δημοσιογράφος ἐπεχείρησε νὰ τὸν φωτογραφήσῃ καθ' ἣν στιγμὴν ἀπεβιβάζετο, διὰ νὰ δημοσιεύσῃ τὸ ἐνσταντανὲ εἰς τὴν ἐφημερίδα του. Ἀλλ' ὁ γραμματεὺς ἠρνήθη καὶ ἔκρυψε τὸ πρόσωπόν του, ἐπειδὴ δὲ ὁ δημοσιογράφος ἐπέμενεν, ἦλθαν, καθὼς λέγουν, στὰ χέρια, ὁπότε ὁ γραμματεὺς ἐσήκωσε τὸ μπαστοῦνι του διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸν Τοῦρκον δημοσιογράφον, διαμαρτυρηθέντα τὴν ἐπομένην ἐντόνως εἰς τὴν ἐφημερίδα του.

Εἰς τὴν Πρίγκηπον, ὅπου ἐξακολουθεῖ νὰ διαμένῃ ὁ Τρότσκυ, ἐργάζεται οὗτος διὰ τὴν συγγραφὴν τῆς βιογραφίας τοῦ Λενίν, εἰς τὴν ὁποίαν θ' ἀναπτύξῃ διὰ μακρῶν τὰς πολιτικὰς θεωρίας τοῦ τελευταίου τούτου, αἱ ὁποῖαι εἶνε τελείως ἀντίθετοι πρὸς τὰς θεωρίας τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως τῆς Μόσχας. Ὁ Γάλλος γραμματεύς του τοῦ προσεκόμισε μερικὰ σχετικὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα τοῦ ἔλειπαν καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἠδυνήθη ὁ Τρότσκυ νὰ συλλέξῃ εἰς τὴν Ρωσσίαν μαζὶ μὲ τὰς σημειώσεις καὶ τὰς ἄλλας πηγάς, τὰς ὁποίας συνεκέντρωσε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας παρέτεινε πρό τινος μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους τὴν ἰσχὺν τῆς ἀδείας τῆς παραμονῆς τοῦ Τρότσκυ εἰς τὴν Τουρκίαν. Συνεπῶς ὁ Τρότσκυ ἔχει ὅλον τὸ ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ σκεφθῇ. Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Πρίγκηπον, δὲν τὸν βλέπουν πλέον εἰς τὴν πόλιν. Ἐπίσης δὲν φαίνονται ἡ σύζυγος καὶ τὸ τέκνον του. Ἀποφεύγει μετὰ πείσματος, πᾶσαν ἐπαφήν του μετὰ πολιτικῶν προσώπων καὶ ἄλλων Τούρκων. Κατὰ κανόνα γενικόν, οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τοὺς ἐντοπίους, παράγοντας ἢ μή. Παρέχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀπέχει ἀπολύτως πάσης ἀναμίξεως εἰς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις τῆς χώρας αὐτῆς, ἀφοῦ ἄλλως τε τοῦτο ἀποτελεῖ τὸν πρῶτον ὅρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοῦ ἐχορηγήθη ἡ ἄδεια τῆς παραμονῆς του ἐν Τουρκίᾳ. Ἐξ ἄλλου παρακολουθεῖται ἀγρύπνως, δύο δὲ ὑπάλληλοι τῆς μυστικῆς τουρκικῆς ἀστυνομίας ἐπιτηροῦν τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἔρχονται νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦν. Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἐδήλωσαν ἀπεριφράστως εἰς τὸν Τρότσκυ ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ κινήσεις του ἐκρίνοντο ὁπωσδήποτε ὕποπτοι, θὰ ἠκυροῦτο ἀμέσως ἡ χορηγηθεῖσα εἰς αὐτὸν ἄδεια καὶ θὰ ὡδηγεῖτο, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, εἰς τὰ σύνορα. Ὁ Τρότσκυ τὸ γνωρίζει καλῶς. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ ἔχῃ στενὰς σχέσεις μὲ τὰ διάφορα γραφεῖα τῆς Γ' Διεθνοῦς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπου ἡ γνώμη του εἶνε πάντοτε σεβαστή. Ἐξακολουθεῖ δὲ ἀκόμη νὰ ἐλπίζῃ ὅτι δὲν εἶνε μακρὰν ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιστρέψῃ θριαμβευτὴς εἰς τὴν Ρωσσίαν, διὰ νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κινήσεως πρὸς ἀναστήλωσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τοῦ ὀρθοδόξου λενινισμοῦ.

Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

Ράμσεϋ Μακ Ντόναλντ

Τρότσκυ

ΘΕΡΙΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

Γονεῖς,

Μὴν ἀφίνετε τὰ παιδιά σας ἄεργα κατὰ τὰς μακρὰς ἡμέρας τῶν διακοπῶν, ἀλλ' ἐγγράψατέ τα εἰς τὰ Τμήματα ξένων Γλωσσῶν τῆς Γαλλοαγγλικῆς Σχολῆς 1 Ἁγίας Εἰρήνης. Θὰ μάθουν διὰ τερπνοῦ καὶ εὐμεθόδου συστήματος τὴν Γαλλικήν, τὴν Ἀγγλικὴν ἢ τὴν Γερμανικήν.

Τμήματα πρωϊνά, ἡμερήσια καὶ ἑσπερινά. Ἰδιαίτερα τμήματα διὰ δεσποινίδας καὶ κυρίας. Δίδακτρα δρ. 100 μηνιαίως ἢ διὰ τὴν θερινὴν περίοδον (Ἰούλιον, Αὔγουστον, καὶ Σεπτέμβριον) δρχ. 250.

Πληροφορίαι καὶ ἐγγραφαὶ εἰς τὴν Γαλ-

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΟΡΑ

Ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς ἐπιθυμῶν νὰ προμηθευθῇ ἑκατὸν τόννους οἰνοπνεύματος, παρακαλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως τὸ ταχύτερον λάβωσι σχετικὰς πληροφορίας ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως 9 ἐνταῦθα Γραφείων του.

(Ἐκ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ).

Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ-ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Ἀκαδημίας 92 (Πλατεία Κάνιγγος)

ΣΑΠΩΝΕΣ
ΠΑΣΤΑΙ ΚΑΙ ΒΟΥΡΤΣΑΙ
ΟΔΟΝΤΩΝ

Ἐκλεκτὰ προϊόντα τοῦ οἴκου ΖΙΒΒΣ διαδεδομένα καθ' ὅλον τὸν Κόσμον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1712.

ΓΕΝΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:
Ι. & Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΙΘ 3. ΑΘΗΝΑΙ.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΝ

ΤΗΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν συνεκροτήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, μακρὰ σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπουργοῦ κ. Σπυρίδη πρὸς τελικὴν διατύπωσιν τοῦ σχεδίου τῆς μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης συμβάσεως, διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

Μετέσχον οἱ κ. κ. Παπαδᾶτος, Καραμᾶνος, Μητρομελέτης, Πιστολάκης, Γεραχάρης καὶ ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης οἱ κ. κ. Τρακάκης καὶ Γκιόσκας.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ἐξητάσθησαν κυρίως τὰ τρία ὑπολειπόμενα τελευταῖα σημεῖα τῆς συμβάσεως.

Πρῶτον ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως, ἡ ὁποία θὰ καταβληθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τὰς ἀπαλλοτριώσεις τῶν ἀνταλλαξίμων κτημάτων, αἱ ὁποῖαι εἶνε προγενέστεραι τῆς συνταγματικῆς ἀποφάσεως περὶ κατοχυρώσεως τῆς μουσουλμανικῆς περιουσίας.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου γενικῶς ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἡ διαφορὰ ἡ ὁποία θὰ προκύψῃ μεταξὺ τῆς τιμῆς τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀκινήτων, δὲν πρέπει νὰ βαρύνῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ Δημόσιον, ἀλλὰ ἔν τινι μέτρῳ καὶ τοὺς ἀποκατασταθέντας ἀγρότας, αὐξανομένης ἀναλόγως τῆς τιμῆς τῶν κλήρων των. Πάντως τὸ ζήτημα τοῦτο ἀφέθη νὰ διακανονισθῇ διὰ διατάγματος, ἐκδοθησομένου ἀργότερον.

—Τὸ δικαίωμα τῆς καταγγελίας

Ἀκολούθως ἐξητάσθη ἡ αἴτησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὅπως ἐν τῇ συμβάσει προστεθῇ διάταξις ἐπιτρέπουσα καὶ εἰς αὐτὴν νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως χωρίς, ἐννοεῖται, ἐκ τούτου νὰ προκύπτῃ πρόθεσίς τις τῆς Τραπέζης ὅπως προβῇ εἰς τοιαύτην τινὰ καταγγελίαν. Ἐγένετο κατ' ἀρχὴν δεκτὸν ὅπως προστεθῇ τοιαύτη διάταξις ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ σχετικὴ εἰδοποίησις ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης γίνῃ δύο τοὐλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς συμβάσεως.

—Ἡ ἀποζημίωσις τῆς Τραπέζης

Τέλος, ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ τελικῶς ἡ Τράπεζα διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

Κατ' ἀρχὴν ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἡ ἀποζημίωσις δέον νὰ δοθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν ὑπὸ μορφὴν ποσοστῶν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐκποιηθησομένων κτημάτων καὶ τῶν εἰσπραττομένων ἐτησίως μισθωμάτων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιταχυνθῇ τὸ ἔργον τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

Ἐν προκειμένῳ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπεφυλάχθησαν νὰ συνεννοηθοῦν μετὰ τῆς διοικήσεως αὐτῆς.

—Ἡ αὐριανὴ σύσκεψις

Ἐν τέλει ὡρίσθη καὶ νέα σύσκεψις, ἡ ὁποία θὰ εἶνε καὶ ἡ τελευταία, διὰ τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐγκριθῇ ὁριστικῶς τὸ κείμενον τῆς συμβάσεως, καὶ ἀκολούθως, ἀφοῦ θὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, θὰ σταλῇ πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

—Νέος προσφυγικὸς συνοικισμός

Ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις νέου προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ 500 οἰκημάτων εἰς τὸ Ἀγρίνιον.

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΑΠΕΡΡΙΦΘΗΣΑΝ 6.000

Ὡς γνωστόν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν νέων ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐμπροθέσμων περιουσιακῶν δηλώσεων τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων εἶχε διαταχθῇ ἐνέργεια αὐστηροτάτου ἐλέγχου, πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν δηλώσεων. Οὕτω πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐλέγχου ἐμπροθεσμότητος ἀπορριφθεισῶν δηλώσεων ἀνῆλθεν εἰς 6000. Αἱ ἐν λόγῳ δηλώσεις ἀπερρίφθησαν εἴτε διότι δὲν εὑρέθησαν εἰς τὰ πρωτόκολλα, εἴτε διότι φαίνονται καταχωρημέναι δι' ἄλλης μελάνης καὶ ἐξηκριβώθη ὅτι ἔχουν καταγραφῇ ἐκ τῶν ὑστέρων.

Διὰ τοὺς δικαιούχους τῆς κατηγορίας ταύτης εἶχε ληφθῇ ἀρχικῶς ἀπόφασις ὅπως παραπεμφθοῦν ἐνώπιον τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς πρὸς τιμωρίαν των ἐπὶ ἀπάτῃ καὶ πλαστογραφίᾳ. Ἀργότερον ὅμως ἐγκατελείφθη ἡ σκέψις αὐτὴ καὶ αἱ ἐν λόγῳ δηλώσεις παρεπέμφθησαν εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῶν ἐκπροθέσμων τοιούτων, καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν δημιουργίας κοινωνικοῦ ζητήματος.

—Ἄρσις ἀπαλλοτριώσεων.

Δι' ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Προνοίας καὶ Γεωργίας ἀνεκλήθη ἐν μέρει προγενεστέρα ὁμοία τῶν αὐτῶν περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων παρὰ τὸν συνοικισμὸν Βύρωνος Ἀθηνῶν πρὸς ἀνέγερσιν προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ.

— Ὁμοίως ἀνεκλήθη ὁλικῶς ἀπαλλοτρίωσις ἐκτάσεως ἐν Πειραιεῖ καὶ παρὰ τὸν Ἅγιον Διονύσιον.

— Ὁμοίως ἐν μέρει ἀπαλλοτρίωσις ἐκτάσεων κειμένων εἰς θέσιν Περιστέρι Ἀθηνῶν.

— Ὁμοίως ἐν μέρει ἐκτάσεων ἰδιωτικῶν κειμένων ἐν Πειραιεῖ εἰς θέσιν Δραπετσῶνα.

— Ὁμοίως ἐν μέρει ἐκτάσεων ἰδιωτικῶν κειμένων ἐν Πειραιεῖ εἰς θέσιν Δραπετσῶνα (κληρονόμων Σούτσου).

— Ὁμοίως ἐν μέρει ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων κειμένων ἐν Δράμᾳ.

— Ὁμοίως ἐν μέρει ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ Πειραιῶς μεταξὺ Ν. Κοκκινιᾶς καὶ ὅρμου Ἁγίου Γεωργίου.

— Ὁμοίως ἐν μέρει ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων κειμένων εἰς θέσιν Περιστέρι Ἀθηνῶν.

— Ὁμοίως ἐν μέρει ἐκτάσεων κειμένων ἐν Χίῳ καὶ ἀνηκουσῶν εἰς τὸν δῆμον Χίου.

—Νέαι ἀπαλλοτριώσεις

Δι' ἀποφάσεων τῶν ὑπουργῶν Προνοίας καὶ Γεωργίας ἀπηλλοτριώθη ἐπὶ σκοπῷ προσφυγικῆς ἀστικῆς στεγάσεως ἔκτασις 21596 τ.μ. κειμένη ἐν τῇ νήσῳ Πάρῳ παρὰ τὸν ναὸν Ἑκατονταπυλιανῆς.

— Ὁμοίως ἔκτασις 24200 κειμένη ἐν Σπάρτῃ.

— Ὁμοίως ἔκτασις 21960 τ.μ. κειμένη ἐν Λευκάδι.

— Ὁμοίως ἔκτασις 11380 τ. μ. κειμένη ἐν Ἀθήναις παρὰ τὰς φυλακὰς Συγγροῦ.

Ὁμοίως ἔκτασις 66200 τ.μ. κειμένη εἰς θέσιν Καλογρέζα Ἀθηνῶν.

— Ὁμοίως ἔκτασις 92064 τ. μ., κειμένη εἰς θέσιν Κιουτσοὺκ Ὀρμὰν Καβάλλας.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΓΓΡΑΦΗΝ

Δραχ. 116.665.000.—Ἤτο 23.333 μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὀνομαστικῆς ἀξίας δρχ. 5.000.—ἑκάστης

ἐξ ὧν, μετοχαὶ 10.000 ὑπὲρ τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ μετοχαὶ 13.333 ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νόμου 3424 τῆς 7 Δεκεμβρίου 1927 κυροῦντος τὴν ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1927 μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Σύμβασιν μετὰ τοῦ προσηρτημένου Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως τῷ Πρωτοκόλλῳ τῆς Γενεύης τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1927, ἐκδίδει εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν ἐκ τοῦ ὁλοσχερῶς παρ' αὐτῆς καταβληθέντος κεφαλαίου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, μετοχὰς 23.333, ἐξ ὧν:

Μετοχαὶ 10.000 ὑπὲρ τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τιμὴν τοῦ ἀρτίου ἤτοι Δραχ. 5.000 καὶ

Μετοχαὶ 13.333 ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ εἰς τὴν τιμὴν τῶν Δραχ. 7.000.

Τὸ τίμημα τῶν ἐκδιδομένων ὡς ἄνω μετοχῶν καταβληθήσεται ὡς ἕπεται:

Α. Μετοχαὶ ἐκδιδόμεναι ὑπὲρ τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης:

Α' Δόσις Δραχ. 1.000 ἐπὶ τῇ ἐγγραφῇ
Β' Δόσις Δραχ. 2.000 τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1929
Γ' Δόσις Δραχ. 2.000 τῇ 8 Ἰανουαρίου 1930

Β' Μετοχαὶ ἐκδιδόμεναι ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ:

Α' Δόσις Δραχ. 1.000 ἐπὶ τῇ ἐγγραφῇ
Β' Δόσις Δραχ. 2.000 τῇ 8 8)βρίου 1929
Γ' Δόσις Δρ. 2.000 τῇ 8 Ἰανουαρίου 1930
Δ' Δόσις Δρ. 2.000 τῇ 8 Μαρτίου 1930

Πλέον τόκου πρὸς 8 ο)ο προσυπολογιζομένου ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δόσεων (διά τε τοὺς μετόχους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὸ κοινόν) ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1929 μέχρι τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν καὶ προμηθείας 1)2 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου, ἤτοι Δραχ. 25 κατὰ μετοχήν.

Ὁ τόκος τῆς Α' δόσεως καὶ ἐκ δραχμῶν 25 προμήθεια καταβληθήσονται κατὰ τὴν καταβολὴν τῆς Β' δόσεως, ὁ δὲ τόκος τῶν ὑπολοίπων δόσεων καταβληθήσεται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς τῶν ἀντιστοίχων δόσεων.

Αἱ καθυστερούμεναι δόσεις ἐπιβαρύνονται μὲ τόκον ὑπερημερίας πρὸς 10 ο)ο ἐτησίως.

Αἱ ἐγγραφαὶ θὰ ἀρχίσωσι τὴν 8 Ἰουλίου 1929 καὶ θὰ κλείσωσι τὴν 12 ἰδίου, ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς 8 1)2—12 1)2 π. μ. καὶ 5—7 μ. μ. ἑκάστης ἡμέρας.

Οἱ μέτοχοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὑπὲρ ὧν κατὰ τὰ ἀνωτέρω παρέχεται τὸ δικαίωμα προτιμήσεως εἰς τὸ ποσὸν τῆς ἄνω ἐκδόσεως ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὰς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένας μετοχὰς τῆς Τραπέζης (ἤτοι μία μετοχὴ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ 2 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης) δέον, οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν κάτοχοι ἀνωνύμων μετοχῶν, προσερχόμενοι ὡς ἀνωτέρω πρὸς ἐγγραφήν, νὰ παραδώσωσι τὸ μετοχομερίδιον ὑπ' ἀριθ. 19 τῆς α' ἑξαμηνίας 1932 (ἀντικατασταθησόμενον διὰ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ βραδύτερον δι' ἑτέρου) εἰς ἀπόδειξιν ἐνασκήσεως τοῦ ἄνω δικαιώματος, οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν κάτοχοι ὀνομαστικῶν μετοχῶν δέον ἐν ταῖς σχετικαῖς αὐτῶν αἰτήσεσι νὰ ἀναφέρωσι τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων ὀνομαστικῶν μετοχῶν.

Οἱ μέτοχοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, οἱ κάτοχοι ἑνὸς τίτλου αὐτῆς, εἰς οὓς ἀνέφικτος τυγχάνει ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὸ ἐκδιδόμενον νῦν δεύτερον τμῆμα τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, θὰ δύνανται εἰδοποιοῦντες ἀπὸ τοῦδε τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, νὰ ἐνασκήσωσι τὸ δικαίωμά των, κατὰ τὴν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, περίπου, ἀπὸ σήμερον ἔκδοσιν τοῦ τρίτου τμήματος τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, λαμβάνοντες μίαν μετοχὴν ὁλόκληρον τῆς ὡς εἴρηται Τραπέζης, μὲ τὴν προνομιακὴν τιμὴν τῶν Δραχ. 5.000 ἐπὶ προσαγωγῇ τότε τῶν ὑπ' ἀριθ. 18 τῆς Β' ἑξαμηνίας 1931 καὶ 19 τῆς Α' ἑξαμηνίας 1932 μετοχομεριδίων τῆς αὐτῆς ὅμως μετοχῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἐπὶ τῇ ἐγγραφῇ θὰ δοθῇ ἁπλῆ ὀνομαστικὴ ἀπόδειξις καταβολῆς τῆς 1ης δόσεως, ἐπὶ τῇ κατανομῇ δὲ καὶ τῇ καταβολῇ τῆς δευτέρας δόσεως, θέλουσι παραδοθῇ οἱ κατανεμηθησόμενοι ἑκάστῳ ὀνομαστικοὶ προσωρινοὶ τίτλοι, ἐφ' ὧν θὰ σημειωθῶσιν ἐν καιρῷ αἱ μετέπειτα δόσεις. Οἱ προσωρινοὶ οὗτοι τίτλοι θέλουσιν ἀντικατασταθῇ ἐν καιρῷ διὰ τῶν ὁριστικῶν τίτλων.

Ἐν περιπτώσει ὑπερκαλύψεως τῆς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ δημοσίας ἐγγραφῆς ἡ κατανομὴ εἰς τοὺς ἐγγραφέντας γενήσεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δικαιοῦται νὰ πωλήσῃ εἰς τὸ Χρηματιστήριον διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐγγραφέντος, ἄνευ προειδοποιήσεώς του, τὰς μετοχὰς ἐφ' ὧν καθυστερεῖται οἱαδήποτε δόσις, μετὰ τρεῖς μῆνας, ἀπὸ τῆς ὁριζομένης διὰ τὴν καταβολὴν τῆς τελευταίας δόσεως, προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1929.

ΕΛΠ. ΔΑΜΗΛΑΚΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ — ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ
Σχολῆς ΠΑΡΙΣΙΩΝ, δέχεται Βίκτωρος Οὐγκὼ 24, 9—12, 4—8 μ.μ. καὶ ἐφαρμόζει ἁπάσας τὰς νεωτέρας ἠλεκτρικὰς μεθόδους.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἱεροψάλτης κάτοχος Βυζαντινῆς μουσικῆς καὶ καλλίφωνος πρὸ παντὸς, διὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Βερείας. Μισθὸς ἱκανοποιητικός.

Ἐκ τοῦ Γραφείου καὶ ἐντολῇ τῆς Ἐπιτροπῆς

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πεπειραμένος λογιστὴς γνωρίζων τὴν Ἀγγλικήν. Ὁδὸς Ἐδουάρδου Λῶ 15α Ἀδελφοὶ Παπαϊωάννου.

Μωλάσκο Ἰμωάνιεθ

Κάτω ἀπὸ τὶς ἀνθισμένες πορτοκαλλιὲς

Μέρος Β'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Γύρω των ἐβασίλευεν ἡ βαθειὰ σιωπὴ τῆς ἀποκοιμισμένης φύσεως, ἡ σιωπὴ ἐκείνη, ὅπου ἀνακατεύονται χίλιοι δυὸ ἦχοι, ποὺ ἁρμονίζονται καὶ λυώνουν μέσα σὲ μιὰ μεγαλειώδη ἡσυχία: μουρμούρισμα τοῦ νεροῦ, ἀνατριχίλες τῶν φύλλων, μυστηριώδεις παλμοὶ κρυμένων ζώων, ποὺ ἕρπουν κάτω ἀπὸ τὸ φύλλωμα ἢ ποὺ σκάβουν ὑπομονητικὰ τρύπες μέσα στοὺς κορμοὺς τῶν δένδρων.

Τὸ ἀηδόνι ἄρχισε πάλι νὰ τραγουδῇ δειλά, σὰν καλλιτέχνης ποὺ φοβᾶται μὴ τὸν διακόψουν. Ἔβγαλε, μὲ ἀνησυχητικὲς παύσεις, μερικὲς ξεκόλλητες νότες, διακεκομένες σὰν ἐρωτικοὶ στεναγμοί, κ' ὕστερα σιγὰ-σιγά, ἀνακτῶντας ἐμπιστοσύνη, ἐξωήρεψε καὶ ἄρχισε νὰ τραγουδῇ ἄφοβα, μὲ ἀκομπανιαμέντο τὰ ἀνατρίχιασμα τῶν φύλλων, ποὺ τὰ ἐτάρασσεν ἡ ἁπαλὴ αὔρα.

Μεθυσμένο ἀπὸ τοὺς μελωδικούς του τόνους, τραγουδοῦσε σὰν νὰ παρεσύρετο ἀπὸ πυρετώδη ἐνθουσιασμόν, ὅταν ξαφνικὰ ἕνας διπλὸς καὶ βαθὺς στεναγμός, σὰν οἰμωγή, ἔκαμε τὸ καϋμένο τὸ πουλάκι νὰ σωπάσῃ τρομαγμένο.

Ἐπέρασε μιὰ μεγάλη στιγμὴ σὲ σιωπή. Στὴ ρίζα τοῦ δένδρου οἱ δύο ἐρασταί, ποὺ ἦσαν παθητικὰ σφιχταγκαλιασμένοι, ἐξύπνησαν ἐπὶ τέλους, ἀγκαλιασμένοι ἀκόμη, καὶ βυθισμένοι στὴν θείαν ἔκστασι, ποὺ τοὺς εἶχε βυθίσει τὸ ἐρωτικὸ ἐκεῖνο τραγοῦδι.

Ἡ Λεονώρα ἀκουμποῦσε τὸ κεφάλι της, μὲ λυμένα μαλλιά, ἀπάνω στὸν ὦμο τοῦ Ραφαήλ. Τοῦ ἐχάϊδευε τὸ λαιμὸ μὲ λαχανιασμένη καὶ κουρασμένη ἀνάσα, ποὺ ἀνασήκωνε τὸ στῆθός της. Τοῦ ἐψιθύριζε στ' αὐτὶ ἀκατάληπτες φράσεις, ποὺ ἐπάλλοντο ἀκόμη ἀπὸ τὴν συγκίνησί της.

Πόσον εὐτυχισμένη ἦταν σ' ἐκεῖνον τὸν τόπο! Τὰ ὄνειρα τοῦ ἔρωτα πραγματοποιοῦνται γρήγορα ἢ ἀργά. Συχνά, τὴν ἐποχὴ ποὺ τοῦ ἀνθίστατο, ἐκύτταζε τὴν νύχτα ἀπὸ τὸ παράθυρό της τὸ ποτάμι, ποὺ κυλοῦσε ἀνάμεσα στὴν κοιμισμένη ἐξοχὴ καὶ ὀνειρευόταν μὲ τρέλλα νὰ κάνῃ περίπατο σ' ἐκεῖνο τὸν ἀπέραντο κῆπο, κρατημένη στὸ μπράτσο τοῦ Ραφαὴλ καὶ νὰ γλυστρήσῃ μὲ τὴ βάρκα ἀπάνω στὰ νερὰ τοῦ Ζουκὰρ ὡς τὸ νησί.

— Ἡ ἀγάπη μου γιὰ σένα ἔχει ἀρχίσει ἀπὸ πολὺν καιρόν, ἐψιθύρισεν στὸ αὐτὶ τοῦ Ραφαήλ. Θαρρεῖς ὅτι σ' ἀγαπῶ μονάχα ἀπὸ χθὲς τὴ νύχτα; Σὲ λατρεύω ἀπὸ καιρό. Ἀλλὰ μὴ τὸ πάρῃς ἀπάνω σου, κύριέ μου. Δὲν ξέρω καλὰ ἀπὸ πότε. Μοῦ φαίνεται ἀπὸ τότε ποὺ ἤσουνα στὴ Μαδρίτη. Ὅταν σὲ ξαναεῖδα κατάλαβα πὼς ἤμουν χαμένη. Ἐὰν σοῦ ἀντιστάθηκα, τὸ ἔκανα γιατί σκέπτομαι λογικὰ καὶ βλέπω καθαρά. Τώρα, εἶμαι τρελλὴ καὶ δὲν σκέπτομαι τίποτε. Ὁ Θεὸς ἂς μᾶς προστατεύῃ!.. Μὰ ὅ,τι κι' ἂν συμβῇ, Ραφαέλο, ἀγάπα με πολύ. Ὁρκίσου πὼς θὰ μ' ἀγαπᾷς! Θὰ ἦταν σκληρὸ νὰ σὲ χάσω τώρα ποὺ μὲ ξύπνησες ἀπὸ τὴν τόσο μακροχρόνιο νάρκη μου.

Καὶ μαζεύτηκε σὰν τρομαγμένη στὸ στῆθος τοῦ Ραφαήλ, ἔχωνε τὰ χέρια της μέσα στὰ μαλλιὰ τοῦ ἐραστῆ της, ἔγερνε πίσω τὸ κεφάλι της γιὰ νὰ περιφέρῃ μὲ ἀπληστία τὰ χείλη της ἀπάνω στὸ πρόσωπό του, καὶ τοῦ φιλοῦσε τὰ μάτια, τὸ μέτωπο, τὸ στόμα, τοῦ ἐδάγκανε ἁπαλὰ τὴ μύτη καὶ τὸ πηγούνι, ἀλλὰ κάποτε μὲ τόση ἐρωτικὴ ὁρμή, ποὺ τὸν ἔκανε νὰ βγάζῃ μικρὲς κραυγές.

— Τρελλή! ἐψιθύρισε χαμογελῶντας. Μὲ πονεῖς.

Ἡ Λεονώρα τὸν ἐκύτταζε κατάματα μὲ ὀλάνοιχτα μάτια, ποὺ ἔλαμπαν μέσα στὴ σκιὰ σὰν μάτια ἄγριου ζώου τὴν ἐποχὴ τοῦ ὀργασμοῦ.

— Θὰ σ' ἔτρωγα, ἐὰν μποροῦσα, τοῦ ἐψιθύριζε μὲ βαρειὰ φωνή. Αἰσθάνομαι ὅλη τὴν διάθεσι νὰ τὸ κάμω αὐτό, ποὺ λέω, τόσο σ' ἀγαπῶ ἐσένα, ποὺ εἶσαι ὁ παράδεισός μου, ὁ βασιλιᾶς μου, ὁ θεός μου... Τί μοῦ ἔδωσες νὰ πιῶ; Μὲ τί μὲ πότισες, μικρέ μου; Πῶς μπόρεσες νὰ μὲ ξετρελλάνῃς καὶ νὰ μὲ κάνῃς νὰ νοιώσω ὅ,τι δὲν εἶχα νοιώσει ἀκόμη;

Καὶ ἔπεφτε πάλι ἀπάνω του κι' ἔπαιρνε τὸ κεφάλι του καὶ τὸ ἔσφιγγε παράφορα ἀπάνω στὸ γυμνὸ ὑπέροχο στῆθός της, ὅπου χωνόταν τὸ στόμα τοῦ Ραφαήλ, ποὺ καὶ αὐτὸς ἦταν τρελλὰ διψασμένος ἀπὸ ἡδονή.

— Τὸ ἀηδόνι δὲν κελαϊδεῖ πειά, ἐψιθύρισεν ἐκεῖνος.

— Ἀχόρταγε! τοῦ ἀπεκρίθη γελῶντας ἁπαλά. Θέλεις καὶ πάλι νὰ τ' ἀκούσῃς;

Καὶ οἱ δυὸ ἐσιωποῦσαν σφιχταγκαλιασμένοι, σὰν ν' ἀποτελοῦσαν ἕνα μόνον σῶμα, μεθυσμένοι ἀπὸ τὴν πνιχτικὴν ἀτμόσφαιρα τῆς νύχτας.

Σὲ λίγο ἄρχισαν πάλι ν' ἀκούωνται ἀπάνω ἀπὸ τὰ ψηλὰ κλαδιὰ ἡ νότες τοῦ ἀηδονιοῦ, οἱ τρυφεροὶ θρῆνοι τοῦ μοναχικοῦ πουλιοῦ, ποὺ καλεῖ τὸν ἀόρατον ἔρωτα. Ἐξοικειωμένο πειὰ μὲ τοὺς παράξενους ἤχους, ποὺ ἀκούονταν γιὰ πρώτη φορὰ στὸ νησί, ἄρχισε νὰ τραγουδῇ καὶ τὸ τραγοῦδι του κυλοῦσε σὰν καταρράκτης. Θὰ ἔλεγε κανεὶς πὼς ἡ σκορπισμένη στὸν ἀέρα ἡδονὴ τὸ κεντοῦσε καὶ πὼς ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ δένδρου θὰ ἔπεφτε πεθαμένο ἀπὸ κούρασι, σὰν σάκκος ἀδειανός, ἀφοῦ πρῶτα ἐξήντλησε τὸν θησαυρὸν τῆς μελῳδίας.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ ἀγορὰ Θεσσαλονίκης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ οἰκονομικὴ κίνησις τῆς ἀγορᾶς μας κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἔχει οὕτω:

Ζαχάρεις: Κίνησις ἱκανοποιητικὴ καταναλωθέντων 300 τόννων. Τιμαὶ σταθεραὶ εἰς τὰ 11 1)4 Λ. Σ. τσίφ. Τὰ ἀποθέματα ἐμειώθησαν ἀσθενῶς καὶ συνεπείᾳ τούτου θὰ ὑπάρξῃ σχετικὴ ἀνατίμησις κατὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα μέχρι 5 σελληνίων. Αἱ προσφοραὶ τῶν ἐργοστασίων Οὐγγαρίας καὶ Τσεχοσλοβακίας περιεστράφησαν εἰς τὰς 13 3)8 Λ. Σ. μὲ φόρτωσιν μέσον Δουνάβεως—Γαλαζίου.

Καφέδες: Ἡ ἀγορὰ κανονική. Κατηναλώθησαν 400 σάκκοι εἰς τιμὰς 79—86 σελ. κατὰ ποιότητα. Τὸ πρασινωπὸν πρᾶγμα ζητεῖται καὶ πληρώνεται καλῶς διότι οἱ εἰσαγωγεῖς θέλοντες εὐθηνὰς τιμὰς προβαίνουν εἰς ἀγορὰς κατωτέρου ἐμπορεύματος καὶ ἰδίᾳ Βικτώρια. Τὰ ἀποθέματα ὑπολογίζονται εἰς 3000 σάκκους.

Ὄρυζα: Λόγῳ σοβαρῶν ἀποθεμάτων ἡ τιμὴ τῶν γκλασὲ Αἰγύπτου περιεστράφη εἰς τὰς Λ. Σ. 16 1)8—16 1)4 τσίφ.

Ἔλαια: Ἀγορὰ μᾶλλον ἤρεμος. Ἡ σημειωθεῖσα εἰς τοὺς τόπους παραγωγῆς ἐλαφρὰ βελτίωσις τῶν τιμῶν ὀφείλεται εἰς προσπάθειαν τῶν μεγαλοπαραγωγῶν νὰ συγκρατήσουν τὰς τιμάς, ἵνα ἀποφύγουν ζημίας. Αἱ προσπάθειαι ὅμως αὗται δὲν φαίνεται ὅτι θὰ τελεσφορήσουν.

Σιδηρικά: Ἐξαιρετικὴ κίνησις εἰς τὰς ἑξῆς τιμάς: Σίδηρος κοινὸς δρ. 4.10—4.20, λεπτὸς 4.60—4.80, διὰ μπετὸν ἀρμὲ ὁ τόννος Λ. Σ. 80—81. Λαμαρῖναι μαῦραι δρ. 6.59, γαλβανισμέναι 10—12.50.

Χρηματιστήριον Ἐμπορευμάτων: Εἰς τὴν ἐπίσημον ἐμπορααγορὰν Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 21—28 Ἰουνίου ἐγένοντο αἱ ἀκόλουθοι πράξεις:

Εἶδος	τόννοι	Ἀξία εἰς Λ. Σ.
Ζαχάρεις	40	450.17 6
Τεῖον	1 1)4	209 ο)ο
Σῖτος	100	965 ο)ο
Λιβάνι χιλ.	508	30 ο)ο
Σάκκοι κενοὶ	12.000	465 ο)ο
Ἄλευρα	10	102 ο)ο
Σύνολον	230	2538 2.6

Εἰσπράξεις Τελωνείου: Κατὰ τὸ α' δεκαήμερον τοῦ Ἰουνίου αἱ εἰσπράξεις τοῦ Τελωνείου Θεσσαλονίκης ἀνῆλθον εἰς δρ. 19.845.642, ἔναντι εἰσπράξεων τοῦ ἀντιστοίχου δεκαημέρου παρελθόντος ἔτους δρ. 18.136.438, ἤτοι ἐπὶ πλέον δρ. 1.709.204.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

Ἀεροπορικῶς διὰ Βρινδήσιον 8 π. μ.
«Κ. Τόγιας» 6 π. μ. Ἀργολικόν.
«Μάννα» 11 π. μ. Αἴγινα, Μέθανα καὶ Πόρον.
«Ἰταλικόν» 9 π. μ. Σμύρνην, Λέρον, Κάλυμνον, Κῶ, Ρόδον, Ἀλεξάνδρειαν.
«Ἰταλικόν» 10 π. μ. Σῦρον.
«Ἰθάκη» 2 μ. μ. Πάτμον, Λέρον, Κάλυμνον, Κῶ, Νίσυρον, Σύμην, Ρόδον.
«Λῆμνος» 2 μ. μ. Χίον, Μυτιλήνην, Λῆμνον, Καβάλλαν.
«Τάσος» 2 μ. μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.
«Ἀτρόμητος» 2 μ. μ. Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν, Βόνιτσαν.
«Ρούμελη» 2 μ. μ. Ἀντίκυρα, Ἀστακόν, Μύτικα, Βασιλικήν, Ζαβέρδαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Σαγιάδα, Κέρκυραν.
«Δωρίς» 2 μ. μ. Ἰτέαν, Βυτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.
«Ν. Τόγιας» 2 μ. μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«Κάρυστος» 2 μ. μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον καὶ Χανιά.
«Λακωνία» 2 μ. μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Γύθειον—Καλαμῶν.
«Μοσχάνθη» 2 μ. μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν, Ἀμοργόν, Αἰγιάλην, Ἡράκλειαν.
«Ἀδριατικός» 2 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Ζ. Ζ. Μυτιλήνην. Δὲν ἀφορᾷ τὰς ἐκπροθέσμους ἢ εἰδοποιήσεις, ἀλλὰ μόνον τὰς ἐμπροθέσμους. Διὰ τὰς ἰδικάς σας δηλώσεις θὰ ληφθῇ ἰδιαιτέρα μέριμνα ἐν καιρῷ.

κ. Στ. Τζιτζικόγλου, Χανιά. Ἐπιστρέφομεν τὰ δικαιολογητικά σας, μετὰ σχετικῆς ἀπαντήσεως τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας.

κ. Γ. Μιχαλόπουλον, Σπάρτην. Πρὸς τακτοποίησιν τῆς ὑποθέσεως πρέπει νὰ μᾶς σταλῇ, συμφώνως καὶ μὲ τὴν δευτεροβάθμιον ἀπόφασιν, πιστοποιητικὸν Μικτοῦ Συμβουλίου, ἐμφαῖνον τοὺς κληρονόμους τοῦ ἀποβιώσαντος.

κ. Ν. Τζιλβελίδην, Πρέβεζαν. Εἶνε ἀσαφὴς ἡ ἀπάντησις. Γράψατέ μας εἰς ποῖον μητρῷον (συμπληρωματικόν, παράρτημα ἢ ποῖον ἄλλο) κατεχωρήθη ἡ Μαρία. Μητρῷον ὑπ' ἀριθ. 5 δὲν ὑπάρχει.

κ. Α. Β. Γ., Λίμνην. Αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου ἐξεδόθησαν, ἐπίκειται δὲ ἡ κοινοποίησίς των.

κ. Κατ. Καζόγλου, Νάουσαν. Δὲν ἐξεδικάσθησαν ἀκόμη. Θὰ ἐκδικασθοῦν ὅμως προσεχῶς. Ὑπενθυμίσατέ μας τὸ ζήτημα μετὰ ἕνα μῆνα.

κ. Μαρ. Βιγδιλέλη, Χανιά. Βάσει γενομένης συσχετίσεως θὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ Β' φύλλον. Ἀποστέλλομεν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον ὑπευθύνου δηλώσεώς σας.

PHAROS TOURIST OFFICES
Ἀντιπροσωπεύομεν ὅλας τὰς Ἀτμοπλοϊκὰς ὑπερωκεανείους ἑταιρείας καὶ ἐκδίδομεν εἰσιτήρια διὰ πάσας τὰς χώρας τοῦ κόσμου.
Δρομολόγιον κατ' εὐθεῖαν
Πειραιεὺς — Πάτραι — Ν. Ὑόρκη
«ΒΥΡΩΝ» Ἰουλίου 8
«ΑΣΙΑ» Ἰουλίου 21
«ΕΔΙΣΩΝ» Ἰουλίου 27
Ἀναχωρήσεις ἐκ Χερβούργου μέσω Μασσαλίας καὶ Βρινδίζι καθημερινῶς
Ἑτοιμάζομεν τὰς διατυπώσεις τῶν πιστοποιητικῶν καὶ διαβατηρίων τῶν πελατῶν μας δωρεάν
Διὰ πληροφορίας ἀποταθῆτε
Πρακτορεῖον ὁ «ΦΑΡΟΣ» Α. Ε.
ΑΘΗΝΑΙ Ὁμόνοια 3
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ μέγαρ. Γιαννουλάτου
ΘΕΣΝΙΚΗ Ἐγνατίας καὶ Συγγροῦ
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεία Τριῶν Συμμάχων

Ι. Ν. ΑΝΝΙΝΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται ΤΖΩΡΤΖΗ 4
(Πλατεία Κάνιγγος)
12—1 μ. μ. καὶ 4—6 μ. μ.
Μικροβιολογικὸν Ἐργαστήριον
Ἀκτινοθεραπεία.

Ἕνας ἑπταετὴς Μεγαλειότατος

Ὁ νεαρώτερος Βασιλεὺς καὶ ἡ γλυκειὰ μητέρα του

Ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη ἐξηγεῖ πῶς ἀνατρέφει τὸν μικρὸν Βασιλέα

Πρὸ ἔτους, ὁ Σήτον Οὔωτσον, γνωστότερος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Scotus Viator, ἔγραφεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν «Σύγχρονον Ἐπιθεώρησιν»: **«Ἕνα νέφος ἐπεσκότισε τὴν δυναστείαν καὶ τὴν Αὐλὴν τοῦ βασιλέως Καρόλου τῆς Ρουμανίας, ὅστις ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα ὑψηλῆς ἠθικῆς ἀξιοπρεπείας».**

Διὰ τὴν καθοδήγησιν ἑνὸς μεγάλου λαοῦ χρειάζεται ἕνας μεγάλος χαρακτήρ. Ἐνίοτε ὅμως ἐκεῖνοι οἵτινες καλοῦνται νὰ ἀναλάβουν τὴν μακρὰν κληρονομίαν τῶν βασιλικῶν προνομιῶν δὲν δύνανται νὰ βαστάσουν τὸ βάρος των καὶ ἀφ' ἑαυτῶν παραιτοῦνται ὅλων τῶν δικαιωμάτων των.

Ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος εἶχε κάλλιστα ἐννοήσει ὅλο τὸ πολύπλοκον τοῦ ἀγωνιώδους προβλήματος, τὸ ὁποῖον ἐτίθετο ἐκ τῆς παραιτήσεως τοῦ υἱοῦ του πρίγκηπος Καρόλου. Τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1927 ἀνεκήρυσσε τὸν ἐγγονόν του Μιχαὴλ διάδοχον τοῦ στέμματος καὶ συνίστα προκαταβολικῶς μίαν ἀντιβασιλείαν.

Αἰσθανόμενος τὸν θάνατόν του ἐγγύς, καλεῖ παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν του τὸν τέως πρόεδρον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ κ. Μπουζντουγκάν, τὸν Πατριάρχην Μύρωνα καὶ τὸν δεύτερον υἱόν του πρίγκηπα Νικόλαον καὶ ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτοὺς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν νὰ προστατεύσωσι τὸν τῶν τυχῶν τῆς Ρουμανίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνηλικιότητος τοῦ πρίγκηπος Μιχαήλ.

* * *

Ἡ «πριτσιπέσσα μάμα», ὅπως λέγουν οἱ καλοκάγαθοι Ρουμᾶνοι χωρικοὶ διὰ νὰ κατονομάσουν τὴν μητέρα τοῦ μικροῦ βασιλέως Μιχαὴλ τοῦ 1ου τῆς Ρουμανίας, τὴν πριγκήπισσαν Ἑλένην, εἶνε μιὰ μαμά, ἡ ὁποία ξέρει, ὄχι μόνον νὰ ἀγαπᾷ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναθρέψῃ τὸ παιδί της.

Χάρις εἰς τὴν ἠπίαν καὶ αὐστηρὰν ἀγωγήν ποὺ τοῦ δίδει καὶ εἰς τὸν φραγμὸν ποὺ κατώρθωσε νὰ ὀρθώσῃ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνοήτων ἢ κολάκων, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ τὸν πλησιάσουν, ὁ μικρὸς βασιλεὺς Μιχαὴλ μεγαλώνει μὲ τὴν ἀμέριμνον χαρὰν τῆς ἡλικίας του. Εἶνε τώρα ἑπτάμισυ χρόνων.

* * *

Εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Ἑνώσεως τῆς 10ης παρελθόντος Μαΐου, ἐν μέσῳ τοῦ φαντασμαγορικοῦ διακόσμου τῆς ρουμανικῆς πρωτευούσης, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν παλαιὰν ἱστορικὴν πόλιν Ἄλμπα Γιούλια, πρωτοεῖδα τὸ παιδὶ—βασιλέα.

Ὁλόασπρα ντυμένος ὁ μικρὸς Μιχαήλ, ἐφαίνετο συμβολίζων μὲ τὴν ἁγνότητά του τὴν παλαιὰν ρουμανικὴν φυλὴν εἰς τὴν χαραυγὴν τῶν νέων πεπρωμένων της.

Ἐμπρὸς εἰς τὸ δραματικὸν σύμπλεγμα τῆς χαριτωμένης πριγκηπίσσης Ἑλένης καὶ τοῦ υἱοῦ της, συνεμερίσθην τὴν ὁμόψυχον συγκίνησιν τοῦ πλήθους καὶ ὀνειρευόμουν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν μητέρα, τὴν τόσον δοκιμασθεῖσαν ὑπὸ τῆς μοίρας, καὶ εἰς τὸ παιδὶ μὲ τὰ τόσον γλυκὰ καὶ τόσον τσαχπίνικα χαρακτηριστικά, φόρον θαυμασμοῦ καὶ συμπαθείας πλήρους σεβασμοῦ.

* * *

Χάρις εἰς τὴν καλωσύνην τῆς κυρίας Ποενάρο, ἄλλοτε πρώτης κυρίας ἐπὶ τῶν τιμῶν τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ καὶ νῦν ἀρχηγοῦ τοῦ οἴκου τῆς πριγκηπίσσης—μητρός, ἠδυνήθην νὰ ἐπιτύχω τὴν εὔνοιαν μιᾶς ἀκροάσεως.

Τὸ βασιλικὸν περίπτερον προβάλλει ὁλόλευκον ἀνάμεσα εἰς τὰ ἀνθισμένα δένδρα καὶ τὰ σμαραγδόχρωμα ἔλατα.

Ἐκεῖ ζῇ ὁ μικρὸς βασιλεὺς Μιχαήλ, μὲ τὴν συντροφιὰν τῆς μητρός του πριγκηπίσσης Ἑλένης: «μιὰ μαμὰ ὅπως ὅλες ἡ ἄλλες», μοῦ λέγει ἡ γοητευτικὴ κυρία ἐπὶ τῶν τιμῶν, ἡ κυρία Πλαγίνο—σὰν τὶς μητέρες τῶν πτωχῶν καὶ τῶν πλουσίων, μιὰ μαμὰ θωπευτικὴ καὶ προσεκτική.

* * *

Ἡ ἁπλότης τοῦ διακόσμου ταιριάζει μὲ τὴν ἁπλότητα τῆς ὑψηλῆς οἰκοδεσποίνης, ἡ ὁποία καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συνομιλίας ἐπέδειξε τὴν πλέον χαρίεσσαν προσήνειαν.

Ἔξαφνα ἐμφανίζεται ἕνα ἀγοράκι.

Μὲ ξανθὰ μαλλιὰ—χρώματος ὡρίμου σιταριοῦ, μὲ τὴν ἀγκαλιὰ φορτωμένη πασχαλιὲς καὶ μυοσωτίδες, ποὺ εἶχε συλλέξει εἰς τὴν ἐξοχὴν γύρω, τρέχει, εὐτυχισμένο ποὺ τὰ προσφέρει στὴ μαμά του. Κατακόκκινο ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ φλογεροῦ ἡλίου, συνοφρυώνεται καθὼς μὲ βλέπει.

Εἶνε τὸ παιδὶ—βασιλεύς!

Ἀκολουθεῖται ὑπὸ τῆς Νάννυ, τὴν ὁποίαν φωνάζει «Ντάντοο», μιᾶς αὐστηρᾶς Ἀγγλίδος γκουβερνάντας, σεβομένης τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα ὅσον ἠμποροῦν νὰ τὸ σέβωνται αἱ Ἀγγλίδες τῆς παληᾶς γενεᾶς.

Ἡ Α. Μ. ὁ μικρὸς βασιλεὺς Μιχαὴλ μὲ κυττάζει, ὑποκλίνεται σὰν καλοαναθρεμμένο παιδὶ καὶ μοῦ τείνει τὸ χεράκι του, τὸ ὁποῖον φιλῶ.

Ἔπειτα, συνεσταλμένος, χωρὶς νὰ νοιάζεται διὰ τὸ αὐστηρὸν βλέμμα τῆς Ντάντοο, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἀρέσει νὰ συνοφρυώνεται ἡ Α. Μ., μαζεύεται στὴν ποδιὰ τῆς μαμᾶς του, ἡ ὁποία τὸν χαϊδεύει τρυφερὰ καὶ τὸν ξαναστέλνει νὰ παίξῃ εἰς τὸ πάρκον, ὅπου τὸν περιμένει ὁ ἐξάδελφός του Φίλιππος τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τοῦ ὁποίου διασκεδάζει μὲ κηπουρικὰς ἐργασίας.

* * *

Ἡ πριγκήπισσα μήτηρ μοῦ παρέχει ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας περὶ τῆς σοβαρωτάτης ἀγωγῆς, τῆς ὁποίας τυγχάνει ὁ υἱός της, ὅστις εἶνε ἡγεμὼν δεκαοκτὼ ἑκατομμυρίων ὑπηκόων.

Μοῦ ἐκφράζει τὴν δυσαρέσκειαν, τὴν ὁποίαν τῆς προξενοῦν μερικαὶ ἐφημερίδες, αἵτινες ἀποδίδουν εἰς τὸν υἱόν της σκέψεις ἢ ἀπαντήσεις, τὰς ὁποίας οὗτος οὐδέποτε ἐξεστόμισε.

—Ὁ βασιλεὺς — μοῦ λέγει μὲ εἰλικρίνειαν — δὲν εἶνε ἀκόμη παρὰ ἕνα παιδί, καὶ μόνον ἕνα παιδί. Μόλις ἤρχισε τὰς σπουδάς του.

Μανθάνει συγχρόνως μὲ τὴν ρουμανικὴν τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἀγγλικήν. Προτίμησιν ἐκδηλοῖ πρὸς τὴν γαλλικήν, ἰδίως ἀφ' ὅτου ὁ διακεκριμένος πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐν Βουκουρεστίῳ κ. Πυώ, εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ τοῦ προσφέρῃ μίαν συλλογὴν ὡραίων βιβλίων ἐκ μέρους μεγάλου γαλλικοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου.

Ἡ φυσικὴ ἀγωγὴ τοῦ υἱοῦ μου τυγχάνει ἰδιαιτέρας μερίμνης καὶ συντελεῖ κατὰ μέγα μέρος, μαζὺ μὲ τὰς μακρὰς διαμονὰς εἰς τὴν πλάζ τῆς Κωνστάντζας, εἰς τὴν διατήρησίν του ἐν τελείᾳ ὑγιεινῇ καταστάσει.

Πράγματι ὁ μικρὸς βασιλεὺς Μιχαὴλ ἐπευεί μὲ κομψότητα, προκαλῶν οὕτω τὸν θαυμασμὸν ὅλων τῶν ὑπηκόων του, μεταξὺ τῶν ὁποίων —μοναδικὸν παράδειγμα σήμερον— οὔτε ἕνα ἐχθρὸν ἔχει.

Ἡ ὁμόφωνος αὐτὴ συμπάθεια τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ στρέφεται ἐπίσης πρὸς τὴν γλυκεῖαν πριγκήπισσαν, ἡ ὁποία διευθύνει μὲ τόσην ἐπαγρύπνησιν καὶ διορατικότητα τὴν ἀγωγὴν τοῦ υἱοῦ της.

Καὶ ἐννοῶ ὅλην τὴν σημασίαν τῆς φράσεως, τὴν ὁποίαν μοῦ εἶπε μὲ συγκίνησιν ὁ μέγας Ρουμᾶνος ἱστορικός, ὁ καθηγητὴς κ. Ν. Γιόργκα:

—Ποτὲ κανένα πιτσίλισμα δὲν ἐκηλίδωσε τὸ φόρεμά της...

* * *

—Συχνά, μετὰ τὰς ὥρας τῆς μελέτης του—μοῦ ἐμπιστεύεται ἡ πριγκήπισσα—κρατῶ πολλὴν ὥρα τὸν γυιό μου κοντά μου καὶ τοῦ διδάσκω τὴν λατρείαν τῆς ἀρετῆς, χωρὶς τὴν ὁποίαν ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ γόνιμος.

Κατασυγκεκινημένη ἀπὸ τὰς ἀναμνήσεις τῆς ζωῆς της, τὰς ὁποίας κρατεῖ γιὰ τὸν ἑαυτόν της μόνον, ἀφιερωμένη ὅλη εἰς τὴν ἀγωγὴν τοῦ υἱοῦ της, ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη ἐξακολουθεῖ:

—Γιὰ νὰ κάμουν ἕνα παιδὶ βασιλέα, δὲν ἀρκεῖ μιὰ συνέλευσις ἐγκρίτων ἀνδρῶν νὰ προβῇ, κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ Συντάγματος, εἰς τὴν ἐκλογήν του· πρέπει νὰ τὸν ἀναθρέψουν, νὰ τὸν σχηματίσουν καὶ νὰ φωτίσουν τὸν ὁρίζοντά του. Πρέπει νὰ τοῦ διδάξουν ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν λαόν του...

Βέβαια τὸ ἔργον μου εἶνε δυσεκπλήρωτον, ἀλλὰ μοῦ εἶνε προσφιλές.

Παρακαλῶ τὴν πριγκήπισσαν Ἑλένην νὰ μοῦ εἰπῇ κάτι διὰ τὰ δημοφιλῆ ἔργα ἀγαθοεργίας, τῶν ὁποίων εἶνε μία τῶν ἐνθερμοτέρων ὀργανωτριῶν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἀντλεῖ χωρὶς νὰ μετρᾷ ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τῆς ταμεῖον· μοῦ λέγει μὲ μετριοφροσύνην:

—Ὅ,τι κάμνω εἶνε φυσικώτατον. Ὑπάρχει μεγαλυτέρα χαρὰ ἀπὸ τοῦ νὰ βοηθῇ κανεὶς τοὺς ἄλλους;

* * *

Ἡ ὥρα τῆς ἀκροάσεως εἶχε πρὸ πολλοῦ παρέλθει· ἐξέφρασα εἰς τὴν πριγκήπισσαν ὅλην τὴν εὐγνωμοσύνην μου γι' αὐτὸ τὸ δεῖγμα καλωσύνης ἀπέναντί μου.

—Εἶμαι εὐτυχής, εἶπεν, ὅτι ἠμπόρεσα νὰ κουβεντιάσω λίγην ὥραν μὲ σᾶς, ἡ ὁποία μοῦ ἐφέρατε τὴν χάριν καὶ τὸ χαμόγελο αὐτοῦ τοῦ Παρισιοῦ ποὺ ἀγαπῶ.

* * *

Διερχομένη τὰ σαλόνια, τὰ ὁλοστόλιστα μὲ πασχαλιὲς καὶ γιασεμιά, τῶν ὁποίων ἀποκομίζω τὸ ἄρωμα, ἑνωμένον μὲ τὸ ἄρωμα αὐτῆς τῆς πριγκηπίσσης, αὐτῆς τῆς λατρευτῆς μητέρας, ἐσκεπτόμουν πὼς εἶνε δύσκολον γιὰ μιὰ γυναῖκα μόνη νὰ ἀναθρέψῃ τὸ παιδί της, ἀλλ' ὅτι τὸ ἔργον εἶνε ἀκόμη δυσκολώτερον ὅταν πρόκειται περὶ παιδιοῦ—βασιλέως.

Ἐβγῆκα. Ὁ ἀέρας εἶνε δροσερός. Ὁ σκοπὸς πρὸ τῆς βασιλικῆς θύρας στέκεται ἀκίνητος, μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα εἰς τὸ ὕψος τοῦ προσώπου. Τὸ χαλύβδινον κράνος του γυαλίζει ὑπὸ τὸν ἐαρινὸν ἥλιον.

Ἄσπρες, πράσινες, κόκκινες φωτοβολίδες ἀθλακώνουν τὸν οὐρανὸν καὶ σκορπίζονται σὲ πολύχρωμες καὶ φωτεινὲς φωτοδέσμες.

Τὰ παληὰ μέγαρα τῆς ρουμανικῆς πρωτευούσης κρύβουν τὶς γέρικες ροδόχρωμες στέγες των ἀνάμεσα στὰ ἔλατα ποὺ σχηματίζουν, ὥσπου χάνεται τὸ μάτι σας, μεγαλοπρεπεῖς κιονοστοιχίας. Στρεφομένη βλέπω κάτι σὰν κωδωνοστάσιον· εἶνε τὸ περίπτερον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἔφυγα, τὸ περίπτερον, τὸ ὁποῖον στεγάζει τὸν νεαρώτερον βασιλέα τοῦ κόσμου, Μιχαὴλ τὸν 1ον τῆς Ρουμανίας, καὶ τὴν μητέρα του, τὴν γλυκεῖαν πριγκήπισσαν Ἑλένην...

NELIA PAVLOVA

BLACK FLAG
Σκοτώνει τὰ Ἔντομα
ΗΠΕΙΡΟΥ 45

ΣΑΠΟΥΝΙ - ΚΡΕΜΑ - ΠΟΥΔΡΑ
EDELWEISS (ΕΝΤΕΛΒΑΪΣ)
Εἶναι τὸ ἀπαραίτητον Τρίο διὰ τὴν τουαλέττα τῶν Κυριῶν.
Δίδουν ὡραιότητα, δροσερότητα καὶ ἁπαλότητα εἰς τὸ δέρμα καὶ ἀφίνουν ἕνα γλυκύτατο ἄρωμα.
ΓΕΝΙΚΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ (ΟΜΟΝΟΙΑ)

Ἐπίκαιρα ζητήματα

Τὸ Ταμεῖον τῶν Νομικῶν

Πῶς θὰ ἐξασφαλισθοῦν Συντάξεις καὶ φαγωμάρες.—Συμβολαιογράφοι, δικηγόροι, δικασταί, δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες.—Τί συνεισφέρουν καὶ τί θὰ ἀπολαμβάνουν.

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Δ. Λαμπίκη

Λίγα σπόρ εἴχαμε καὶ μᾶς προσετέθη κατ' αὐτὰς καὶ ἡ διελκυστίνδα τῶν Νομικῶν, μὲ τὴν συζήτησιν διὰ τὴν ἵδρυσιν Ταμείου Συντάξεων των. Ἄλλος μπελᾶς λοιπὸν τώρα. Ἄλλαι διατριβαὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας —ὅπως μὲ τὰς ἀντεγκλήσεις τῶν πυγμάχων, ἄλλαι παρουσιάσεις ἐπιτροπῶν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον καὶ εἰς τοὺς ὑπουργούς, ἀλλὰ καὶ ἄλλα φαιδρὰ νούμερα εἰς τὰς θεατρικὰς ἐπιθεωρήσεις. Ὅλοι ἐπὶ σκηνῆς. Συμβολαιογράφοι, δικηγόροι, δικασταί, δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες μετὰ τῶν πενομένων οἰκογενειῶν των.

Πρὶν ἡ ὑπόθεσις δημιουργήσῃ σκηνὰς εἴτε θεατρικάς, εἴτε τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου, ἂς καθήσουμε σὲ μιὰ ἄκρη στὰ παρασκήνια καὶ ἂς ρίξουμε μιὰ ματιὰ εἰς τὸ λιμπρέττο ποὺ δημοσιεύεται εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως». Ἡ ὑπόθεσις —ὅπως λέγουν καὶ οἱ ἀρχαῖοι γραμματικοί— τοῦ δράματος ὑπόκειται εἰς τὰς Ἀθήνας... Ἀλλ' εἰς τὸ βάθος τῆς σκηνῆς διακρίνονται καὶ αἱ ἐπαρχίαι μὲ διαπληκτιζομένους καὶ ἐκεῖ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν περὶ τὸ Ταμεῖον ἐνδιαφερομένων ἀντιπροσώπων τοῦ νομικοῦ κόσμου. Κοινὸς γὰρ ὁ τρύπιος κορβανᾶς!

Οἱ νομικοὶ ποὺ εἶνε —κατὰ Νομικὸν Πλάσμα— τεταγμένοι μὲ τὰς νομικάς των γνώσεις καὶ ὁ καθένας μὲ τὴν ἰδιότητά του νὰ ἐξομαλύνουν τὰς ἑκάστοτε διαφορὰς τοῦ ἄλλου κόσμου, ὅταν ἀπεφάσισαν νὰ τακτοποιήσουν καὶ τοὺς ἰδικούς των ἐπαγγελματικοὺς λογαριασμούς, ἐκεῖ τὰ ἔκαμαν... σκορδαλιά.

Πρὸ τεσσάρων-πέντε ἐτῶν οἱ συμβολαιογράφοι, ὡς ἀπολύτως πρακτικοὶ ἄνθρωποι, ἐσκέφθησαν νὰ ἱδρύσουν Ταμεῖον Συντάξεων των, ἐπισημοποιηθείσης τῆς ἀποφάσεώς των διὰ σχετικοῦ Ν. Διατάγματος. Αἱ λεπτομέρειαι δὲν εἶχον διακανονισθῇ καὶ ἐν τούτοις ὁ χρηματικὸς πυρὴν ἤρχισε νὰ σχηματίζεται. Διὰ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος ἐπετράπη ὅπως οἱ συμβολαιογράφοι εἰσπράττουν χάριν τοῦ Ταμείου των: α') ἀπὸ τὰ ἐπιβαλλόμενα τέλη, β') ἀπὸ τὰ καταστατικὰ ἀνωνύμων ἑταιριῶν, γ') ἀπὸ τὰς ἀπογραφάς, δ') ἀπὸ τοὺς πλειστηριασμούς, ε') ἀπὸ πρόσθετα συμβολαιογραφικὰ τέλη.

Τὰ πράγματα ἐπήγαιναν θαυμάσια μέχρι πρὸ ἑνὸς ἔτους, ὁπότε εἰσφορεῖς, ἀλλὰ καὶ ἀπαιτηταὶ τοῦ Ταμείου τούτου ἐμφανίζονται κατ' ἐπίσημον ἀπόφασιν ὅλοι οἱ νομικοί, οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες καὶ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν δικαστηρίων. Δηλαδὴ ἕνας λαὸς ὁλόκληρος.

Τότε οἱ συμβολαιογράφοι ἐξηγέρθησαν καὶ ἐφώναξαν καὶ διεμαρτυρήθησαν καὶ ἠπείλησαν. — Αἱ σεῖς, κύριοι. Δὲν μᾶς χωράει ὅλους τὸ πτωχὸν ἀκάτιον, τὸ ὁποῖον ἐναυπηγήθη μὲ τοὺς κόπους καὶ μὲ τὰ ἔξοδα τὰ δικά μας. Θὰ βουλιάξουμε ὅλοι ἀντὶ νὰ σωθοῦμε...

Ἐπενέβη ὅμως τὸ Κράτος καί, στηριζόμενον εἰς ἕνα σχέδιον καὶ καταστατικὸν ποὺ κατήρτισε κάποιο εἰδικὸν πρόσωπον, ἐζήτησε νὰ ματαιώσῃ τὴν διαμαρτυρίαν τῶν συμβολαιογράφων.

—Τί θὰ πῇ συμβολαιογράφος καὶ δικηγόρος καὶ δικαστής. Ὅλοι νομικοὶ εἶσθε καὶ ἕνα κοινὸν Ταμεῖον Συντάξεων πρέπει νὰ ἱδρύσετε...

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ὅλων τῶν διαβαθμίσεων καὶ κατηγοριῶν, οἱ ὁποῖοι σήπονται μέσα εἰς τὰ ἀνήλια καὶ βρωμερὰ γραφεῖα τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν εἰσαγγελιῶν, ὕψωσαν φωνὴν διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἀθλίαν των κατάστασιν.

Καὶ τὸ Κράτος τοὺς ἅρπαξε καὶ αὐτοὺς γιὰ νὰ τοὺς ρίξῃ μέσα στὴ μάνδρα τοῦ Ταμείου τῶν Νομικῶν, γιὰ νὰ τοὺς ξεφορτωθῇ.

Μὰ καὶ οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες; Αὐτοὶ δὲν εἶχαν δικαιώματα νὰ σκεφθοῦν γιὰ τὰ γεράματά τους;

—Πῶς ὄχι! Καλὲ τί λόγος! τοὺς λέει τὸ Κράτος. Ἐλάτε μέσα καὶ σεῖς, παιδιά μου. Φέρετε καὶ σεῖς τὴν συνεισφοράν σας...

Ἐδῶ ὅμως, εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον ἐνεφανίσθη ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου καὶ ἄρχισε τὸ σπὸρ τῶν δαιμονιῶν μεταξὺ ὅλων τῶν λειτουργῶν καὶ θεραπόντων εἰς τὸν ναὸν τῆς Θέμιδος. Ἄρχισε γιὰ νὰ συνεχισθῇ.

Οἱ δικηγόροι συνεισφέρουν 150 δραχμὰς μηνιαίως διὰ τὸ Ταμεῖον.

Οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δραχμὰς 75.

Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες δραχμὰς 75, ἀλλὰ καὶ τὸ ἥμισυ τῶν δικαιωμάτων τους ἀπὸ τὸ κάθε ἐπιδοτήριον.

Ἄνισοι εἰσφοραί. Ἐκεῖνοι ποὺ θὰ πάρουν τὰς μεγάλας συντάξεις συνεισφέρουν τὰ ὀλιγώτερα. Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες συνεισφέρουν τὰ περισσότερα καὶ θὰ πάρουν σύνταξιν ἐλαχίστην. Ἄνω ποταμῶν, δηλαδή.

Ἐπιθυμοῦν, λοιπόν, νὰ ἀποσχισθοῦν καὶ αὐτοί. Καὶ νὰ κάμουν Ταμεῖον ἰδικόν τους. Δὲν ἄρχισαν ἀκόμη τὰς διαμαρτυρίας. Θὰ τὰς ἀρχίσουν ἀργότερα.

Τὸ σχοινὶ τῆς διελκυστίνδας τὸ τραβοῦν ἤδη ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος οἱ δικηγόροι καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο οἱ συμβολαιογράφοι. Καὶ τὸ τραβοῦν μὲ τὰ ἐπιχειρήματά της ἡ κάθε τάξις.

Καὶ λέγουν οἱ δικηγόροι:

—Γιατί δὲν τὸ θέλουν τὸ κοινὸν Ταμεῖον οἱ συμβολαιογράφοι; Πρῶτον συνεισφέρομεν εἰς αὐτὸ καὶ ἡμεῖς. Οἱ περισσότεροί μας μάλιστα συνεισφέρομεν καὶ ἀναδρομικῶς. Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν συμπληρώσωμεν ἀναδρομικῶς τὰς 150δράχμους μηνιαίας δόσεις μιᾶς τριακονταετίας, τὰ καθυστερούμενα ἂς μᾶς κρατηθοῦν ἀπὸ τὴν σύνταξιν. Δεύτερον, ἡμεῖς οἱ δικηγόροι προσφέρομεν γενικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν κοινωνίαν, γλισχρότατα ἀμειβόμενοι συνήθως. Κοπιάζομεν, μελετῶμεν, παρακολουθοῦμεν τοὺς νόμους, κάνομε ἀγγαρείας στοὺς πελάτας μας. Τραβᾶμε τὸν διάβολό μας. Ἐνῷ σεῖς οὔτε κάνετε συμβόλαιο τζάμπα ἢ μὲ τιμὴν συγκαταβατικήν, οὔτε μελετᾶτε, οὔτε κουράζεσθε, οὔτε τίποτε. «Ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου Τάδε ἐνεφανίσθησαν οἱ γνωστοί μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέοι... καὶ συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς...» Ἀλλ' αὐτό, φίλοι μας, εἶνε ἕνας ἁπλοῦς τύπος ποὺ τὸν ξέρει καὶ τὸ παιδὶ ποὺ σᾶς σκουπίζει τὸ συμβολαιογραφεῖον. Καὶ τὶς περισσότερες φορὲς τὰ συμβόλαια τὰ συντάσσουν οἱ βοηθοί σας. Μάλιστα, θὰ σᾶς ἐλέγαμε ἀκόμη ὅτι εἶσθε καὶ ἐντελῶς περιττοὶ εἰς τὴν κοινωνίαν. Τὰ συμφωνητικὰ καὶ τὰς συμβάσεις ἠμποροῦν ἀξιόλογα νὰ τὰ συντάσσουν οἱ ἴδιοι οἱ συμβαλλόμενοι, εἴτε μόνοι των, εἴτε διὰ τῶν δικηγόρων τους, μόνον μὲ τὰ ἔξοδα τοῦ χαρτοσήμου καὶ νὰ τὰ πηγαίνουν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον ἢ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον πρὸς ἐπικύρωσιν μὲ μιὰ ὑπογραφὴ καὶ μιὰ σφραγίδα. Δηλαδὴ τόσο ἁπλᾶ, ὅσα κάνετε σεῖς μὲ ψευδοεπισημότητες καὶ πομπώδεις ἐπιδείξεις.

Ἐπὶ πλέον σεῖς πουλᾶτε τὰ ἀρχεῖά σας ἢ τὰ ἐνοικιάζετε καὶ εἰσπράττετε καὶ ὅταν δὲν ἐργάζεσθε καθόλου... Ἔχουμε νὰ σᾶς ποῦμε καὶ μερικὰ ἄλλα ἀκόμη, ἀλλ' ἐπιφυλασσόμεθα... Μᾶς ἐννοεῖτε;

Λαμβάνει τὸν λόγον ὁ συμβολαιογράφος.

—Αἱ, καλοί μας φίλοι, σὰν πολὺ θερμὸ ἐπήρατε στὶς ἀρλοῦμπες. Συνελόντ' εἰπεῖν, ἡμεῖς οὕτως ἢ ἄλλως ἐργασθήκαμε γιὰ νὰ δημιουργήσουμε τὸν πυρῆνα τοῦ Ταμείου Συντάξεων Συμβολαιογράφων. Ἡμεῖς καταβάλλομεν κόπους καὶ τὰς μεγαλυτέρας εἰσφοράς. Ἐπὶ τέλους ἐργασθήκαμε καὶ ἐργαζόμεθα διὰ λογαριασμόν μας. Γιατί δὲν ἐκάνατε καὶ σεῖς οἱ δικηγόροι τὸ ἴδιο παρὰ κάθεσθε καὶ μᾶς λέτε παπαρδέλες. Ἀλλὰ βέβαια, τώρα ποὺ εὑρήκατε τὸ τραπέζι στρωμένο, ἕτοιμο, τώρα τρέχετε μὲ τὰ τέσσερα νὰ πάρετε θέσι. Καὶ δὲν τρέχετε μόνον ὅσοι δικηγορεῖτε ἀπὸ ἐτῶν συστηματικῶς καὶ εὐδοκίμως. Ἔρχονται νὰ παρακαθήσουν καὶ ὅσοι κυνηγοῦν ἔξω ἀπὸ τὰ εἰρηνοδικεῖα τοὺς πελάτας μὲ τὸ τουφέκι. Ἔρχονται ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι ποὺ κάποτε εἶχαν πάρει ἕνα δίπλωμα νομικῆς, ἀλλὰ τὸ εἶχαν ξεχάσει, ὅπως εἶχαν ξεχάσει τὰ νομικά, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχαν... μάθει ποτέ. Καὶ τρέχουν τώρα νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τοὺς δικηγορικοὺς συλλόγους γιὰ νὰ πάρουν τὸ εἰσιτήριον διὰ τὸ γεῦμα. Ἀλλὰ σᾶς εἴπαμε, κύριοι, ὅτι τὸ σκάφος τοῦ Ταμείου θὰ βυθισθῇ ἀπὸ τὸ πολὺ βάρος. Δὲν σᾶς δεχόμεθα.

Καὶ ἡ ἔρις ἐξακολουθεῖ. Διαβάζομεν διατριβὰς καὶ ἀνακοινωθέντα καὶ διαμαρτυρίας εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἀκούομεν ἀτελειώτους σχετικὰς συζητήσεις εἰς τὰ δικαστήρια, εἰς τὰ δικηγορικὰ γραφεῖα, εἰς τὰ συμβολαιογραφεῖα, εἰς τοὺς δικηγορικοὺς συλλόγους. Μᾶς ἀναστατώνει μέσα εἰς τὰ παρασκήνια ἡ ἀντάρα... ἀπὸ τὸν συνωστισμὸ ποὺ γίνεται ἔξω ἀπὸ τὴν κλειστὴν ἀκόμη θυρίδα τοῦ Ταμείου τῶν Νομικῶν.

Ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ ξεύρω: Τὸ κράτος δὲν ἔχει βούλησιν; Ὅπως ἐπεμβαίνει ὁ χωροφύλαξ καὶ μὲ τὴν ἀντλίαν ἀκόμη διὰ νὰ διαλύσῃ μίαν συγκέντρωσιν, ἕνα ἐπικίνδυνον συνωστισμόν, τὸ ἴδιο ὀφείλει νὰ ἐπέμβῃ τὸ Κράτος καὶ ἐδῶ καὶ νὰ διαχωρίσῃ τοὺς συμπλεκομένους. Τί ἁπλούστερο νὰ κάμῃ Ταμεῖον Συντάξεων γιὰ τὴν κάθε μία κατηγορία τῶν νομικῶν χωριστά. Μπορεῖ, βέβαια, ὅλοι αὐτοὶ νὰ εἶνε... συγγενεῖς μεταξύ των καθὼς εἰσπνέοντες τὴν ἰδίαν σκόνην ἀπὸ τὶς δικογραφίες. Ἀλλὰ μήπως ὅλοι οἱ συγγενεῖς συγκατοικοῦν καὶ σιτίζονται εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἑστίαν; Ὄχι. Γιατί τὸ λέει λοιπὸν καὶ ἡ παροιμία: «Ὁ κάθε κατεργάρης στὸν μπάγκο του»; Ἔτσι τζάμπα; Γιὰ νὰ τὸ ἀκούῃ ἡ ἐρήμη;

ΔΗΜ. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

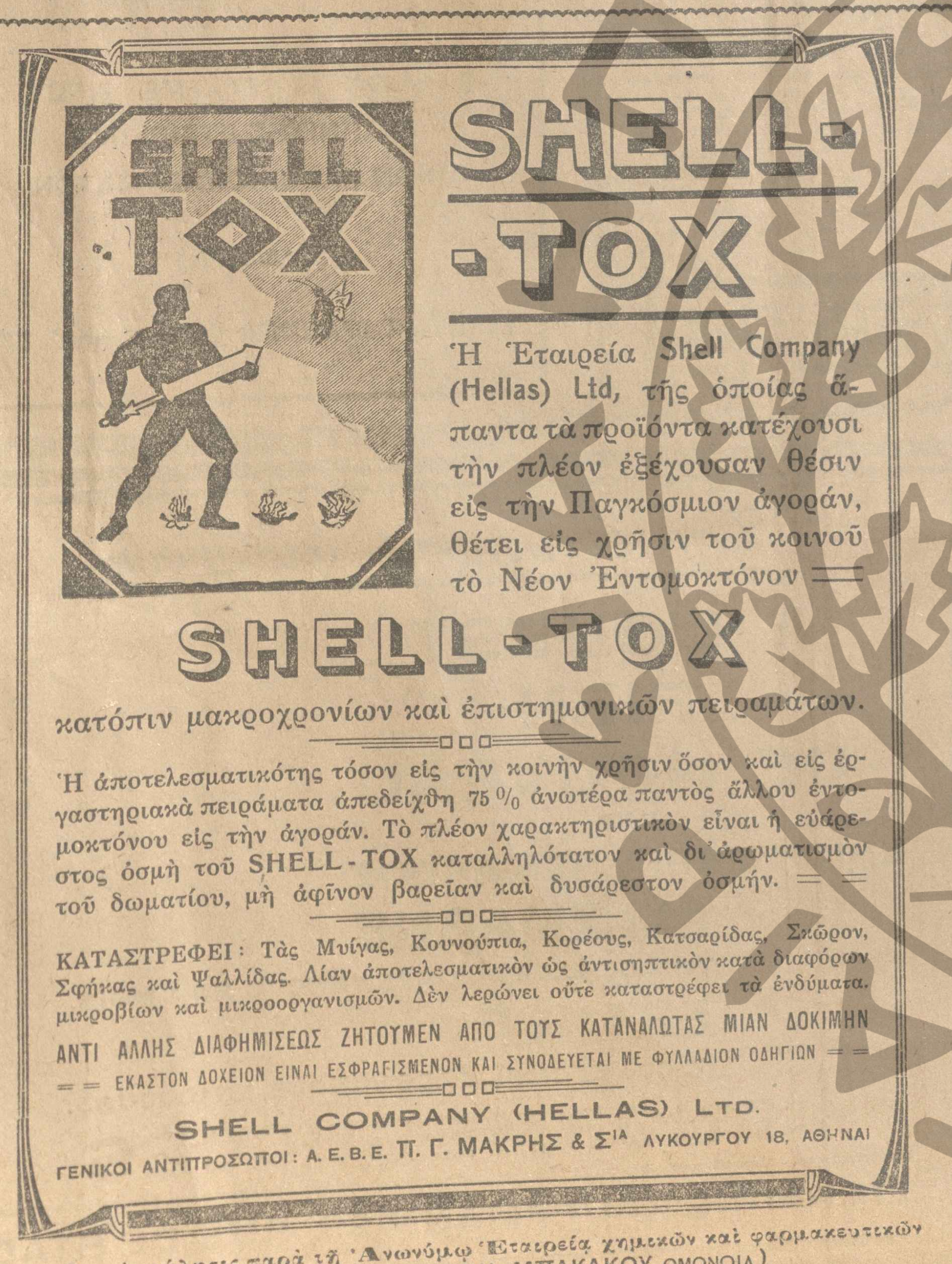

SHELL-TOX

Ἡ Ἑταιρεία Shell Company (Hellas) Ltd, τῆς ὁποίας ἅπαντα τὰ προϊόντα κατέχουσι τὴν πλέον ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὴν Παγκόσμιον ἀγοράν, θέτει εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ τὸ Νέον Ἐντομοκτόνον

SHELL-TOX

κατόπιν μακροχρονίων καὶ ἐπιστημονικῶν πειραμάτων.

Ἡ ἀποτελεσματικότης τόσον εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν ὅσον καὶ εἰς ἐργαστηριακὰ πειράματα ἀπεδείχθη 75 % ἀνωτέρα παντὸς ἄλλου ἐντομοκτόνου εἰς τὴν ἀγοράν. Τὸ πλέον χαρακτηριστικὸν εἶναι ἡ εὐάρεστος ὀσμὴ τοῦ SHELL-TOX καταλληλότατον καὶ δι' ἀρωματισμὸν τοῦ δωματίου, μὴ ἀφῖνον βαρεῖαν καὶ δυσάρεστον ὀσμήν.

ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ: Τὰς Μυίγας, Κουνούπια, Κορέους, Κατσαρίδας, Σκῶρον, Σφῆκας καὶ Ψαλλίδας. Λίαν ἀποτελεσματικὸν ὡς ἀντισηπτικὸν κατὰ διαφόρων μικροβίων καὶ μικροοργανισμῶν. Δὲν λερώνει οὔτε καταστρέφει τὰ ἐνδύματα.

ΑΝΤΙ ΑΛΛΗΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ ΖΗΤΟΥΜΕΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΑΣ ΜΙΑΝ ΔΟΚΙΜΗΝ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΔΟΧΕΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΕΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΜΕ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΟΔΗΓΙΩΝ

SHELL COMPANY (HELLAS) LTD.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Α. Ε. Β. Ε. Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & Σια ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 18, ΑΘΗΝΑΙ

Χονδρικὴ πώλησις παρὰ τῇ Ἀνωνύμῳ Ἑταιρείᾳ χημικῶν καὶ φαρμακευτικῶν προϊόντων (ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΜΠΑΚΑΚΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ)

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΘΕΣΝΙΚΗΣ κ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΟΔΟΘΕΙΣΑΣ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

ΟΙ ΕΚΤΑΚΤΟΙ, Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ, ΤΑ ΕΡΓΑ, ΟΙ ΦΟΡΟΙ

Ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Πατρίκιος ὑπέβαλε πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Θεσσαλονίκης τὴν κάτωθι ἀπολογίαν, δι' ἧς ἀνασκευάζει τὰς ἐναντίον αὐτοῦ κατηγορίας:

Πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Θεσσαλονίκης

Ἀπαντῶν εἰς τὸ ἀπὸ 10 Ἰουνίου ἐ. ἔ. τοὺς ἐγγράφου ὑμῶν, ὅπερ μοὶ ἐκοινοποιήθη διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος τὴν 13ην ἰδίου μηνὸς ἀναφέρω τὰ κάτωθι:

ΟΙ ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

1) Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ἔχω ν' ἀναφέρω τὰ ἑξῆς: Ὁ ὀργανισμὸς τοῦ 1926 προβλέπει καὶ θέσεις ἐκτάκτων ὑπαλλήλων. Ὡς γνωστόν, ὁ θεσμὸς οὗτος τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ὑφίσταται ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ θεσμοῦ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Ἔκτοτε δὲ καὶ μέχρι σήμερον ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται. Πρῶτος ὁ δῆμος Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1928 κατήργησε τὸν θεσμὸν αὐτόν, μονιμοποιήσας τοὺς ὑπαλλήλους τούτους. Τὸ τοιοῦτον ὅμως καίτοι καὶ σεῖς θεωρητικῶς ὑπεστηρίξατε, ἐν τούτοις κατὰ τὴν ἐφαρμογήν του, λόγῳ τῆς μονιμοποιήσεως τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, ἐχαρακτηρίσατε τὸν ὀργανισμὸν τοῦ 1928 ὡς πολυτελῆ διότι ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἔτους τούτου συμπεριέλαβε καὶ τοὺς ἀνωτάτους ὑπαλλήλους μεταξὺ τῶν τακτικῶν. Τὸ γεγονὸς τῆς μονιμοποιήσεως τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ἦτο ἄλλως τε ἀπολύτως σύμφωνον πρὸς τὰς ὑποδείξεις ὑμῶν. Ἐπομένως τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐμονιμοποιοῦντο οἱ ἔκτακτοι ὑπάλληλοι φρονοῦμεν ὅτι ὁ Δῆμος ἤρχετο νὰ προστατεύσῃ αὐτούς, γεγονὸς ὅπερ κρινόμενον ἀπὸ ἀπόψεως καθαρᾶς ὑπαλληλικῆς, ἔπρεπε νὰ ἐπιδοκιμασθῇ καὶ μάλιστα ἀπὸ ἀνθρώπου ἀνήκοντος εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπαλλήλων. Καὶ ἐν ὅσῳ ὁ λόγος περὶ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀναφέρω καὶ τὰ ἑξῆς: Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 17150)27)4)1929 ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ ζήτημα τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ὡς ἐνδιαφέρον ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Κράτους ἀπετέλεσε θέμα συζητήσεως τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς τῶν Δήμων, ἥτις καὶ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς διατηρήσεως τοῦ θεσμοῦ τούτου καὶ ὑπ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα προέβη εἰς διαβήματα καὶ ἐνεργείας παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν. Περὶ τοῦ θεσμοῦ τούτου ὁμιλεῖ καὶ ὁ νεαρὸς νόμος ὁ τροποποιητικὸς τοῦ νόμου περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τὸ ἄρθρον 5 § 1.

Ἀπορίας ἄξιον δὲ εἶνε πῶς θεσμὸς ἐφαρμοζόμενος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς ὅλους τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους καὶ κατοχυρούμενος καὶ διὰ Νόμου δύναται ν' ἀποτελέσῃ στοιχεῖον κατηγορίας ἐναντίον μου καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν μάλιστα ὁ θεσμὸς οὗτος κατηργήθη ὑπὸ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ 1928. Ἄλλως τε ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ τούτου ἦτο παράνομος διατὶ ἀπὸ τοῦ 1926 μέχρι σήμερον δὲν ἐκλήθημεν τόσον ἐγὼ ὅσον καὶ ὁ κ. Μελανίδης, ὡς δημαρχεύσας ἐπὶ ἐννεάμηνον, εἰς ἀπολογίαν, ἐποχὴν καθ' ἣν προΐστασθε τῆς Νομαρχίας Θεσσαλονίκης διαρκῶς καὶ ὄχι μόνον τοῦτο δὲν ἐγένετο ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 1926 μέχρι τέλη τοῦ 1928 προέβητε εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν κονδυλίων τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου. Ἐγκριτικαὶ πράξεις τῆς Νομαρχίας τῶν κονδυλίων τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων 5665)2)1926, 3492) 15—3—1928, 29430)15—11—1927, 29703)2—12—1927, 2496) 6—2—28, 5601)15—3—1928, 7475)3—4—1928, 9330)2—5—1928. Ὡς καθορίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου ὁ ὀργανισμὸς ψηφίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς ψηφίζεται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Νομαρχίας. Ὁ Δήμαρχος εἶνε ἁπλοῦς ἐκτελεστὴς τῶν ἀποφάσεων τῶν ὡς ἄνω ἀρχῶν. Τὴν ἐποχὴν δὲ καθ' ἣν ὀργανισμὸς καὶ προϋπολογισμὸς ψηφίζονται καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ἀπορίας ἄξιον εἶνε πῶς διὰ τὰς πράξεις αὐτὰς εἶνε δυνατὸν νὰ εὐθύνηται ὁ Δήμαρχος. Διὰ τοῦ πρώτου ἐρωτήματος ὑμῶν μοὶ ἀποδίδεται βαρεῖα ἀμέλεια, διότι δὲν διεκανόνισα τὸ ζήτημα τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθέντων ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ εὐσταθήσῃ. Κατόπιν τούτων φυσικῶς γεννᾶται τὸ ἐρώτημα διατὶ σήμερον κατηγοροῦμαι μόνον ἐγὼ ἐξ ὅλων τῶν Δημάρχων τοῦ Κράτους καὶ μάλιστα μετὰ πάροδον τετραετίας ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων μου καὶ δὲν ἐκλήθησαν εἰς ἀπολογίαν οἱ Δήμαρχοι ὁλοκλήρου τοῦ Κράτους καὶ διὰ νὰ ἐντοπίσωμεν τὸ ζήτημα εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης δὲν ἐκλήθη ἐν καιρῷ εἰς ἀπολογίαν ὁ δημαρχεύσας ἐπὶ ἐννέα μῆνας εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης κ. Μελανίδης διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Κατηγοροῦμαι διὰ τοῦ ἰδίου ἐρωτήματος ὅτι διὰ μισθοδοσίαν τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τοῦ 1927—28 ἐπεβάρυνα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Δήμου διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 937.070 δραχμ. Εἶνε γεγονὸς ὅτι τὰ κονδύλια τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐνεκρίθησαν ὑφ' ὑμῶν ὡς αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις ἀναφέρουσι. Ἐὰν ἡ μισθοδοσία τῶν ὑπαλλήλων τούτων εἶνε ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Δήμου βεβαίως ἡ εὐθύνη ἐπιβαρύνει τοὺς ἐγκρίνοντας. Γεννᾶται δὲ καὶ τὸ ἐρώτημα: Ἡ πρόσληψις ἐκτάκτων ὑπαλλήλων εἶνε δημιούργημα ἀνάγκης δημοτικῆς ἢ πολυτέλεια καὶ ἀδικαιολόγητος ἐπιβάρυνσις τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου; Αἱ ἀνάγκαι τοῦ Δήμου μὲ τὴν καθημερινὴν ἁλματικὴν ἐπέκτασιν τῆς πόλεως αὐξάνουν. Θὰ ἤθελα δὲ νὰ ἐρωτήσω συγκεκριμένως ποῦ ἡ ἄσκοπος ἐπιβάρυνσις τοῦ Δήμου ἀφοῦ τόσον ἀορίστως καὶ γενικῶς τίθεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου ὑμῶν τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὸ ὁποῖον ἀναλόγως εἶμαι ὑποχρεωμένος ν' ἀπαντήσω. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων δυστυχῶς μέχρι σήμερον δὲν ὑπάρχει νόμος καθορίζων τὰ προσόντα αὐτῶν καὶ ὁ ὁποῖος θ' ἀπετέλει τὴν κρηπῖδα τοῦ κριτηρίου τῶν ὑπαλλήλων. Δὲν διαφεύγει δὲ τὴν προσοχὴν τῆς Νομαρχίας ὅτι μόνον ὁ τελευταίως ψηφισθεὶς νόμος περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων, κανονιζομένων καὶ τούτων ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 9. Διὰ ν' ἀπαντήσω δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν ὅτι προσέλαβα ὑπαλλήλους συγγενεῖς μου θὰ ἐπεθύμουν νὰ μὲ κατονομασθοῦν οὗτοι διὰ νὰ δυνηθῶ ν' ἀπαντήσω.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Μετ' ἐκπλήξεως παρατηρῶ ὅτι τὰ πλεῖστα σημεῖα τῆς κατηγορίας στηρίζονται εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Θέσει καὶ φύσει ἡ Νομαρχία εἶνε ἡ ἀμερόληπτος ἐποπτεύουσα ἀρχὴ τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας. Αἱ ἐνέργειαί της καθὼς καὶ αἱ κρίσεις της πρέπει νὰ εἶνε τὸ ἀποκρυστάλλωμα τῆς ἀμερολήπτου καὶ ἀντικειμενικῆς μελέτης τῶν πραγμάτων τοῦ Δήμου. Καὶ γεννᾶται φυσικῶς τὸ ἐρώτημα: Τὰ στοιχεῖα τῆς κατηγορίας, τὰ στηριζόμενα εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς, εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε βάσιμα; Βεβαίως ὄχι, διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους: Πρῶτον ἡ σύνθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελεῖται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ Συμβούλους τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀντιπολιτεύσεως, τῆς ὁποίας αἱ διαθέσεις καὶ αἱ ἐνέργειαι ἐξεδηλώθησαν ἀπὸ τῆς δευτέρας ἡμέρας τῆς πρώτης ἐκλογῆς μου. Δὲν θέλω νὰ ἀναφέρω τὸ ἱστορικὸν τῆς δράσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸ ὁποῖον εἶνε γνωστὸν εἰς ὅλους μας, καθὼς καὶ τὰ ἐλατήρια τὰ προκαλέσαντα τὴν τακτικὴν αὐτῆς ἐναντίον μου. Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον δικαιοῦμαι νὰ παρατηρήσω, εἶνε ὅτι ὁ κ. Νομάρχης, προκειμένου νὰ καλέσῃ εἰς ἀπολογίαν τὸν Δήμαρχον τῆς πόλεως, ὑπεχρεοῦτο ὅπως, ἐκτὸς τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς, μελετήσῃ καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, ν' ἀναμείνῃ δὲ καὶ τὴν ἀπάντησιν τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ τότε ἐκ τῆς ὅλης μελέτης τῶν στοιχείων τούτων, ἐὰν προέκυπτον στοιχεῖα ἐναντίον μου, νὰ μὲ καλέσῃ εἰς ἀπολογίαν. Δυστυχῶς τὸ τοιοῦτον δὲν ἐγένετο, ὡς ὤφειλε, διὰ λόγους γνωστοὺς μὲν εἰς σᾶς, παρέχοντας ὅμως καὶ εἰς ἐμὲ τὸ δικαίωμα νὰ διαμαρτυρηθῶ καὶ ζητήσω πραγματικὰ στοιχεῖα προερχόμενα ἐκ τῆς μελέτης τῆς πραγματικῆς καταστάσεως καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις μονόπλευρα καὶ κομματικὰ καὶ ἀπὸ λόγους ἀντιδράσεως πρὸς τὸν Δήμαρχον ἐξετάζει τὰ πράγματα. Δὲν διαφεύγει τὴν προσοχήν σας ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1927—28 διετέθη κονδύλιον ἐξ 158.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐγχωρίων προϊόντων, ὅπως δὲν σᾶς διαφεύγει ὅτι δι' ἐγγράφου σας ἐζητήθη ὁ ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ κονδυλίου τούτου καὶ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐπιβλέψεως τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτου, παρεπέμφθη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, ἥτις καὶ ἐνεργεῖ ἀνακρίσεις. Μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐκείνης συμπεριελήφθη καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ χαρακτηριστικῶς σιωπᾷ ἐπὶ τοῦ κονδυλίου τούτου. Καὶ προβάλλει τὸ ἐρώτημα: Ἐπιτροπὴ ἐν τῷ συνόλῳ της ἀντιπολιτευτική, ἂν ὄχι ἀντιδραστική, ἐπιτροπὴ τῆς ὁποίας μέλος εἶνε δοσίλογον διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ κονδυλίου τῶν 158.000 δραχμῶν, εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἀμερόληπτος εἰς τὰς κρίσεις της; Καὶ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Νομαρχίαν νὰ στηρίζηται μόνον εἰς τὰ συμπεράσματα τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς, προκειμένου νὰ διατυπώσῃ κατηγορίαν; Τὰ στοιχεῖα τῆς κατηγορίας, τὰ στηριζόμενα εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ ἀναγραφόμενα εἰς τὰς σελίδας 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 εἶνε τελείως ἀστήρικτα, παρακαλῶ δὲ ὅπως θέσητε εἰς τὴν διάθεσίν μου τὰ ἔγγραφα, ἐξ ὧν ἐξάγονται τὰ συμπεράσματα αὐτά, διότι τὰ στοιχεῖα τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Δήμου δὲν μᾶς ὁδηγοῦν εἰς τὰ συμπεράσματα τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ στηρίζετε τὰ σχετικὰ κεφάλαια τῆς κατηγορίας.

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Τὸ κεφάλαιον τῆς κατηγορίας τὸ σχετιζόμενον μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ 1928 στηρίζεται εἰς τὰ ἑξῆς στοιχεῖα: 1) εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 49084)1928 ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, 2) εἰς τὴν πρότασιν τοῦ συμβούλου κ. Κοντογούρη, 3) εἰς ἀπάντησίν σας πρὸς ἔγγραφον τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Πρὶν ὅμως ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν ἀνάληψιν τῶν στοιχείων τούτων εἶνε ἀνάγκη ν' ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Δήμου. Ὡς γνωστὸν ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Δήμου ψηφισθεὶς τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1928 ὑπεβλήθη ὑμῖν τὴν ὀγδόην Μαΐου 1928 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11620 ἐγγράφου τοῦ Δήμου. Κατὰ τὸν Νόμον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ ὀργανισμοῦ ἡ Νομαρχία ὑποχρεοῦται ὅπως ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ νομοτυπικοῦ μέρους τοῦ ὀργανισμοῦ. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ ὀργανισμὸς καθίσταται ἐκτελεστός. Μετὰ παρέλευσιν ὁλοκλήρων μηνῶν ἐζητήθη ὑπὸ τῆς Νομαρχίας νὰ ὑποβληθῇ ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου φέρον τὰς ὑπογραφὰς τῶν παρευρεθέντων κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ δημοτικῶν συμβούλων. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀπεστάλη, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ Νομαρχία δὲν ἀπεφάνθη ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ. Μόνον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 12070)7)5)29 ἐγγράφου της ἠκύρωσε τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Δήμου ἤτοι μετὰ 13 μῆνας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτοῦ. Προφανῶς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ὁ Δῆμος ὡς αὐτόνομος καὶ αὐτοδιοικούμενος ὀργανισμὸς ἐδικαιοῦτο νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ 1928 ἀφοῦ παρῆλθεν ἡ νόμιμος πρὸς τοῦτο προθεσμία. Ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι οἱ Δῆμοι θὰ ἀνέμενον τὰς ἐγκρίσεις ἢ ἀπορρίψεις τῶν ἀποφάσεών των ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ἀνεξαρτήτως προθεσμιῶν τότε βεβαίως θὰ ὑπεχρεοῦτο εἰς ἀδράνειαν. Τὴν κατάστασιν αὐτὴν προβλέψας καὶ ὁ νομοθέτης καθώρισε προθεσμίας ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑποχρεοῦται ἡ Νομαρχία ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν κοινοτικῶν καὶ δημοτικῶν συμβουλίων (ἴδε ἄρθρ. 36,37 τοῦ Νόμου περὶ Δήμων καὶ κοινοτήτων). Εἰς τὴν προκειμένην δὲ περίπτωσιν ἂν ὑπάρχῃ ἀμέλεια ἀλλοῦ πρέπει νὰ ζητηθῇ καὶ ὄχι εἰς τὸν Δῆμον. Καὶ ἤδη ἂς ἐξετάσωμεν τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ὀργανισμοῦ. 1) Εἶνε τὸ ὑπ' ἀριθμ. 49084 τῆς 17 Νοεμβρίου ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ ἐκδοθὲν συνεπείᾳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 23610 τοῦ 1928 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας. Ἐπειδὴ τὸ ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου ἐστηρίχθη εἰς τὸ ὡς ἄνω ἔγγραφον ὑμῶν, ἐπειδὴ τὸ ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου ἀπετέλεσε στοιχεῖον ἀκυρώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἐπειδὴ καλοῦμαι ν' ἀπολογηθῶ καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου φρονῶ ἀδιστάκτως ὅτι ἡ Νομαρχία ὑπεχρεοῦτο νὰ κοινοποιήσῃ καὶ ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 23610 τοῦ 1928 ἐγγράφου της πρὸς τὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ μοὶ δοθοῦν πλήρως τὰ μέσα ἀμύνης. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς παραλήψεως αὐτῆς τοῦ κ. Νομάρχου ἂς ἀσχοληθῶμεν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐγγράφου διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς θετικὰ συμπεράσματα. Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 49084 τῆς 17)10)28 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν γίνεται σύγκρισις τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης πρὸς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Ἡ βάσις ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίχθη ἡ Νομαρχία εἶνε ἡ δῆθεν πολυτέλεια τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης. Μοῦ φαίνεται ὅτι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐξετάσωμεν ἂν ὑπάρχῃ ἢ δὲν ὑπάρχει πολυτέλεια εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης. Πρῶτον πρέπει νὰ ἐξαντλήσωμεν αὐτὴν τὴν ἄποψιν τοῦ θέματος καὶ κατόπιν νὰ ἐξετάσωμεν τοὺς νομικοὺς ὅρους τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον τὸ ὑπουργεῖον ἔρχεται νὰ παραλληλίσῃ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ νὰ ἐξαγάγῃ τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Δῆμος Θεσσαλονίκης καὶ πολυπληθέστερον προσωπικὸν ἔχει καὶ περισσότερα πληρώνει. Οἱ αὐστηροὶ ἀριθμοὶ οἱ ὁποῖοι βγαίνουν ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης μᾶς πείθουν ἀκραδάντως ὅτι εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων εἶνε 261 ὑπάλληλοι καὶ εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης 249 συμπεριλαμβανομένων καὶ 38 ὑπαλλήλων τοῦ ὑγειονομικοῦ τμήματος ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Δήμου Ἀθηναίων οἵτινες εἶνε μόνον 5. Συνεπῶς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἀπὸ τοὺς 38 ἐκείνους νὰ περικόψωμεν τοὺς 5, καὶ οὕτω μένουν 33 ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης. Ὁ δὲ αὐστηρὸς ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης ἂν ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τοὺς 249 τοὺς 33 ἐπὶ πλέον ὑπαλλήλους τοῦ ὑγειονομικοῦ τμήματος τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης εἶνε 216 ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον πρέπει ν' ἀφαιρέσωμεν τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑγειονομικοῦ τμήματος, τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ, καὶ τῶν νέων ὑπονόμων διὰ νὰ δυνηθῶμεν στηριζόμενοι ἐπὶ τῶν πραγμάτων νὰ κάμωμεν τὴν σύγκρισιν. Ἐὰν ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης παρεστάθη ὡς πολυτελὴς ἀπὸ ἀπόψεως θέσεων εἶνε διότι εἰς ὀργανισμόν μας περιλαμβάνεται καὶ τὸ κατώτερον προσωπικὸν καὶ τοῦτο κατόπιν τῆς συστάσεως τῆς Νομαρχίας καὶ τῶν ἀντιλήψεων αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτουν εἰς τὸν Δῆμον. Θὰ ἀποδείξω δὲ παρακατιὼν ὅτι αἱ ἀνάγκαι τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης εἶνε πολὺ μεγαλύτεραι τῶν ἀναγκῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ὥστε καὶ ἂν ἀπεδεικνύετο ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης εἶνε περισσότεροι τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου Ἀθηναίων αἱ ἀνάγκαι ἀκριβῶς αὗται θὰ ἐπέβαλον τὴν αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ του. Ἂς ἔλθωμεν τώρα νὰ συγκρίνωμεν δι' ἀριθμῶν ἐὰν οἱ μισθοὶ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης εἶνε μεγαλύτεροι τῶν μισθῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Οἱ διευθυνταὶ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων λαμβάνουν μισθὸν 8.000 καὶ 10.000 δραχμῶν. Οἱ διευθυνταὶ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης λαμβάνουν μισθὸν 6.000 δραχμῶν. Οἱ διευθυνταὶ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων εἶνε πέντε τὸν ἀριθμόν: Διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς Δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς, διευθυντὴς τοῦ γραφείου ἐσωτερικῶν ὑπηρεσιῶν, διευθυντὴς τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν, διευθυντὴς τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ διευθυντὴς τῶν γραφείων τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου. Εἶνε ἀκόμη καὶ ὁ νομικὸς σύμβουλος, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται διευθυντής, διότι διατηρεῖ γραφεῖον ἰδιαίτερον καὶ ὁ μισθός του ἀνέρχεται εἰς 10.000 δραχμάς. Ὥστε ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς βλέπομεν ὅτι παρατηρεῖται τεραστία διαφορὰ μεταξὺ τῆς μισθοδοσίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ τῆς τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τμηματάρχας, οἱ τμηματάρχαι ὅλοι τοῦ Δήμου Ἀθηναίων λαμβάνουν μισθὸν 6.500 δραχ. καὶ δὲν ὑπάρχουν κατηγορίαι τμηματαρχῶν εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων. Ἐξ ἀντιθέτου ἡμεῖς ἔχομεν δύο κατηγορίας πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως καὶ οἱ μὲ Α' τάξεως λαμβάνουν μισθὸν 4.725, οἱ δὲ Β' τάξεως μισθὸν 3.975. Ἀπὸ τῆς κατηγορίας τοῦ γραμματέως Α' καὶ κατόπιν ἀντιστρέφονται οἱ ὅροι. Οἱ γραμματεῖς Α' τοῦ Δήμου Ἀθηναίων λαμβάνουν μισθὸν 3.300, ἐνῷ οἱ τοῦ ἡμετέρου Δήμου λαμβάνουν μισθὸν 3.695. Οἱ γραμματεῖς Β' τάξεως τοῦ Δήμου Ἀθηναίων λαμβάνουν 2.600 ἐνῷ οἱ ἰδικοί μας 3.130, αἱ δακτυλογράφοι τοῦ Δήμου Ἀθηναίων λαμβάνουν μισθὸν 2.300, ἐνῷ τοῦ ἰδικοῦ μας Δήμου 2.130, οἱ κλητῆρες τοῦ Δήμου Ἀθηναίων λαμβάνουν 1.400, ἐνῷ οἱ κλητῆρες τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης λαμβάνουν 2.130. Νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἐνδιατρέψω ἐπ' αὐτοῦ διὰ νὰ ἀποδείξω τὴν διαφορὰν τῶν ἀπόψεων μεταξὺ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης. Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων σκέπτεται πολὺ ἀριστοκρατικὰ καὶ ἔρχεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους του περισσότερον, ἐνῷ ὁ Δῆμος Θεσσαλονίκης ἔδωκε μεγαλυτέραν προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ, διότι ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως ἀναγκῶν δὲν ὑπάρχει διαφορὰ καὶ ἴσως μάλιστα οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι νὰ ἔχουν καὶ περισσοτέρας ἀνάγκας. Διὰ νὰ στηριχθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς Νομαρχίας ἐπὶ καταχρήσει ἐξουσίας δέον νὰ ἀποδειχθῇ ἐὰν ὄντως ἐγένετο κατάχρησις καὶ θὰ ἐρωτήσω τὸν κ. Νομάρχην, ἐὰν ἡ προσπάθεια πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων δύναται νὰ θεωρηθῇ κατάχρησις ἐξουσίας. Ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὄντως ἡ πρᾶξις αὐτὴ δύναται νὰ θεωρηθῇ κατάχρησις τῆς ἐξουσίας καὶ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ πταίω ἐγώ, μαζί μου δὲ καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, πολὺ εὐχαρίστως θὰ δεχθῶ τὴν κατηγορίαν αὐτήν. Αὐτὰ διὰ τοὺς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ Θεσσαλονίκης. Παραλλήλως πρὸς τὸ ζήτημα τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Δήμου ἡμῶν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐξετάσωμεν καὶ τὴν τακτικὴν τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης ἐπάνω εἰς τὰ κοινωνικὰ ζητήματα καὶ τὰς ἀνάγκας αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται εἰς τὸν Δῆμον. Ὁ Δῆμος Θεσσαλονίκης ἔχει ὑπηρεσίαν ὑγειονομικήν, ὑπηρεσίαν συντηρήσεως φωτισμοῦ, ὑπηρεσίαν ὑδρεύσεως ἡ ὁποία παρέχει ὕδωρ εἰς τοὺς κατοίκους Θεσσαλονίκης δωρεὰν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν ὁ ὁποῖος ἔχει μόνον ἕνα ἰατρὸν ἐνῷ ἡμεῖς διατηροῦμεν ὁλόκληρον ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ 16 ἰατροὺς καὶ ἕνα ἐπιθεωρητήν. Ὥστε εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι προηγεῖται ἡ Θεσσαλονίκη τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἐβεβαίωσε καὶ ὁ διελθὼν ἐντεῦθεν ἀντιπρόσωπος τῆς κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν κ. Μάκενζυ: Ὅτι δηλαδὴ ὁ Δῆμος Θεσσαλονίκης ἐξοδεύει τὸ μεγαλύτερον ποσὸν ἐν συγκρίσει μὲ τοὺς ἄλλους δήμους εἰς τὸ Κεφάλαιον τῆς φιλανθρωπίας. Ἐλέχθη ὅτι ἔχομεν πολυτέλειαν τμηματαρχῶν ἀβασανίστως καὶ χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡμεῖς τοὺς ἰατροὺς ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἀνέρχεται εἰς 17 τοὺς ὀνομάζομεν τμηματάρχας, ἐνῷ ἐὰν ἐσκεπτόμεθα νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα ἀπὸ ἀπόψεως σκοπιμότητος ἠδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ ἰατροὶ δὲν ὀνομάζονται τμηματάρχαι ὅπως καὶ διὰ τοὺς προϊσταμένους τῆς καθαριότητας ὅπως συμβαίνει εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ ἠδυνάμεθα νὰ παρουσιάσωμεν ὀλιγωτέρους τμηματάρχας καὶ ἀπὸ τὸν Δῆμον Ἀθηναίων. Τὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα πραγματοποιεῖ ὁ Δῆμος διὰ τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀνέρχονται εἰς 1.800.000 δραχμάς. Ἀνάλογον πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε καὶ τὸ ζήτημα τοῦ φωτισμοῦ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης.

ΜΙΑ ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ

Ὁ Δῆμος Θεσσαλονίκης διατηρεῖ ὁλόκληρον ὑπηρεσίαν καὶ ἀνάλογα συνεργεῖα ἐνῷ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τὴν παρουσιάζει ὡς ἔργον ὅπως συμβαίνει καὶ μὲ τὸ προσωπικὸν καὶ τὰ συνεργεῖα τῆς ὑδρεύσεως. Ἐὰν θέλωμεν ἡμεῖς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ὑδρεύσεως καὶ τὰ συνεργεῖα αὐτῆς ὅπως καὶ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ νὰ παρουσιάσωμεν ὡς ἔργα τότε ἀσφαλῶς θὰ καταλήξωμεν εἰς ἀριθμὸν προσωπικοῦ πολὺ μικρότερον ἐκείνου ποὺ θέλουν νὰ μᾶς παρουσιάσουν ὅτι ἔχομεν. Ἀνάγκη νὰ ἐμμείνωμεν καὶ νὰ κάμωμεν τὴν διαστολὴν αὐτὴν διὰ νὰ ἀποδείξωμεν προκειμένου νὰ γίνῃ σύγκρισις τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Δήμου ἡμῶν πρὸς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων, ὅτι πρέπει ἐκ τοῦ ἡμετέρου ὀργανισμοῦ νὰ διαγραφῇ τὸ προσωπικὸν τῶν τμημάτων ὑγιεινῆς, ὑδρεύσεως, φωτισμοῦ ὡς ἐπίσης καὶ τὸ προσωπικὸν συντηρήσεως τῶν ὁδῶν ὁπότε θὰ ἴδωμεν ποῖα εἶνε τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα διαθέτει ὁ Δῆμος ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοῦ καὶ τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε περισσότερα τῶν 8.400.000 δραχμῶν. Αὐστηρῶς περιοριζομένου τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Νομαρχίας ὡς ὑπάλληλοι καὶ ὄχι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν ἔργα. Θὰ ἐγεννᾶτο πολὺ φυσικὰ κατόπιν τούτων τὸ ἐρώτημα εἶνε ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Δήμου ἡμῶν καὶ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς πολυτελής. Ἡ πόλις Θεσσαλονίκης συγκρινομένη πρὸς τὴν πόλιν Ἀθηναίων δὲν ὑπολείπεται ταύτης, ἀπεναντίας ἔχει μεγαλυτέρας ἀνάγκας διότι ἡ πόλις Θεσσαλονίκης εὑρίσκεται ἐν τῷ σχηματισμῷ της καὶ ἔχει τόσας ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας ἀπὸ ἀπόψεως ὁδοποιΐας κλπ. τὰς ὁποίας βέβαια δὲν ἔχει ἡ πόλις Ἀθηνῶν, καὶ ἐφ' ὅσον εἰς τὴν ὁδοποιΐαν παρουσιάζονται τόσαι ἀνάγκαι δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ τεχνικὴ ὑπηρεσία τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης εἶνε πολυτελεστέρα τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Τὸ αὐτὸ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ διὰ τὰ ἄλλα τμήματα τοῦ Δήμου ἡμῶν τὰ τεχνικὰ ἤτοι τῆς ὑδρεύσεως, τοῦ φωτισμοῦ καὶ ἄλλα. Καὶ κατόπιν αὐτοῦ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι δὲν ἔχομεν πολυτέλειαν, ἀλλ' ὅτι ὁ Δῆμος Θεσσαλονίκης ἀπὸ ἀπόψεως ἀναγκῶν ἔχει περισσοτέρας, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ ψυχολογικὸν γεγονὸς ὅτι πρόκειται περὶ πολυτελείας, τὴν ὁποίαν σκοπίμως ὡρισμένοι κύκλοι παρουσίασαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὴν Νομαρχίαν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην διὰ νὰ ἀποδείξουν ὅτι ὁ Δῆμος σπαταλᾷ τὰ χρήματά του εἰς σκοποὺς μὴ ἐξυπηρετικοὺς τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου. Ἂς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀκυρώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος. Ὁ ὀργανισμὸς μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς του εἰς τὴν Νομαρχίαν καθίσταται ἐκτελεστὸς καὶ εἶνε ὁ καταστατικὸς χάρτης τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης. Ἐπεκράτει τὸ ἔθιμον μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐγένετο ἔνστασις ὅτι τὰ πρακτικὰ δὲν ἔφερον τὰς ὑπογραφὰς τῶν συμβούλων νὰ στέλλωνται εἰς τὴν Νομαρχίαν μόλις ἐπεκυροῦντο ἐκ μέρους τοῦ συμβουλίου. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ ἐφαρμόζεται εἰς παλαιοτέρας περιόδους καὶ προτοῦ ἡμεῖς εἰσέλθωμεν εἰς τὸν Δῆμον, ἀλλὰ κατόπιν τῆς ὑποβληθείσης ἐνστάσεως ἦλθεν ὁ κ. Νομάρχης νὰ ζητήσῃ νὰ τοῦ σταλοῦν πρακτικὰ ὑπογεγραμμένα ἐκ μέρους τῶν συμβούλων. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ ἐν ὅσῳ παρῆλθε τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζόμενον ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Δήμου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἶνε ἐκτελεστὸς καὶ μοῦ φαίνεται ὅτι τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἐζητήθησαν πρακτικὰ φέροντα τὰς ὑπογραφὰς τῶν παραστάντων κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ὀργανισμοῦ συμβούλων καὶ βεβαίωσιν τοῦ Προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου περὶ τοῦ ἀκριβοῦς τῆς ἀντιγραφῆς τῶν πρακτικῶν μετὰ τὴν πάροδον 5-6 μηνῶν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εὐσταθήσῃ. Διότι, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἐτίθετο εἰς ἐφαρμογὴν ὁ ὀργανισμὸς μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ δεκαπενθημέρου καὶ ἐὰν ἤρχετο ἡ Νομαρχία καὶ ἐζήτει ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ, ἐφόσον πάντοτε τὰ πρακτικὰ ἐγένοντο οὕτω. Ὥστε δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εὐσταθήσῃ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι τὰ πρακτικὰ δὲν ἦσαν ὑπογεγραμμένα καὶ ὅτι τὰ μετὰ 5 μῆνας ἀποσταλλέντα ὑπογεγραμμένα τοιαῦτα παρὰ τῶν συμβούλων ἦσαν ἐπίσημα καὶ ὅτι συνεπῶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἄρχεται ἡ ἰσχὺς τοῦ ὀργανισμοῦ. Δεύτερον ἐπιχείρημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ κατηγορία εἶνε ἡ πρότασις τοῦ κ. Κοντογούρη. Ὁ κ. Κοντογούρης ἔκαμε πρότασιν περὶ ἐμμονῆς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὸν ψηφισθέντα ὀργανισμόν. Ὁ κ. Κοντογούρης διὰ προτάσεώς του δὲν ἐπρότεινε τὸν ἀκύρωσιν τοῦ ὀργανισμοῦ, ἀλλ' ἐζήτησεν [illegible] ἐμμείνῃ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἰς [illegible] προτέραν ἀπόφασίν του, δι' ἧς ἐψήφισε τὸν ὀργανισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου καὶ μὴ παραπεμφθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὁ ὀργανισμὸς πρὸς ἀναθεώρησιν. Ὥστε τὴν πρότασιν τοῦ κ. Κοντογούρη δυνάμεθα νὰ χωρίσωμεν εἰς δύο μέρη καὶ νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ πρῶτον μέρος αὐτῆς εἶνε ἡ [illegible] τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ Νομαρχία, θέσις, [illegible] ὑποχρεωμένοι νὰ λάβωμεν τὴν ἀλλ' [illegible] ἐν τῷ συνόλῳ της. Ὁ κ. Κοντογούρης λέγει [illegible] πρότασιν ὅτι πρέπει τὸ συμβούλιον νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ νὰ μὴ τὴν παραπέμψωμεν πρὸς ἀναθεώρησιν [illegible] ἐπιτροπήν. Ἐπομένως εἶνε διάφορον αὐτὸ ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον στηρίζεται ἡ κατηγορία ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἦλθε ν' ἀκυρώσῃ τὴν [illegible] ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ [illegible] νὰ εἴπωμεν [illegible] τὴν πρότασιν δὲν δυνάμεθα [illegible] τοῦ ὀργανισμοῦ ὅτι πρόκειται περὶ καταργήσεως [illegible] ἰσχύϊ τοῦ [illegible] τοῦ 1928 καὶ ἐπαναφορᾶς [illegible] δημοτικὸν ὀργανισμοῦ τοῦ 1928. Ἐφόσον τὸ [illegible] τὸν Συμβούλιον παραπέμπει τὴν πρότασιν [illegible] ὀργανισμὸν εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν τὸ συμπέρασμα ὅτι καταργεῖται ὁ ὀργανισμὸς αὐτὸς καὶ ὅτι φέρομεν ἐν ἰσχύϊ ἄλλον ὀργανισμόν, ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν τὸ πολὺ-πολὺ τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν ἐμμένομεν εἰς τὴν ἰσχὺν τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ θέλομεν νὰ κάμωμεν νέον ὀργανισμὸν καὶ διὰ τοῦτο τὸν παραπέμπομεν εἰς τὴν ἐπιτροπήν, ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν θὰ ἐκδώσωμεν νεωτέραν ἀπόφασιν, βεβαίως πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἰσχύει ἡ ἀπόφασις τοῦ ψηφισθέντος ὀργανισμοῦ. Τὸ ὅτι ὁ κ. Κοντογούρης διὰ τῆς προτάσεώς του ἠννόει νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὸν ὀργανισμὸν μὴ ἀναθεωροῦντες αὐτόν, ἐξάγεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἐζήτησε ν' ἀνακληθῇ ἡ ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, δι' οὗ ἐπροτείνετο ἡ τροποποίησις τοῦ ὀργανισμοῦ τεθεῖσα ὑπογραφή του, διότι ἤθελε δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι δέον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἰσχύων ὁ ὀργανισμὸς τοῦ 1928 ὡς ἔχει. Ὥστε, ἐὰν λάβωμεν τὴν πρότασιν τοῦ κ. Κοντογούρη καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα τὸ λογικόν, ὅτι τὸ συμβούλιον, ἀπορρίψαν τὴν πρότασιν τοῦ κ. Κοντογούρη, παρεδέχθη τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ὀργανισμοῦ συμφώνως πρὸς τὰς τροποποιήσεις τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς. Τρίτος λόγος τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ τῆς κατηγορίας εἶνε ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι δῆθεν τὸ Ὑπουργεῖον ἠκύρωσεν οὐσιαστικῶς τὸν ὀργανισμόν. Τοῦτο δὲν δύναται νὰ εὐσταθήσῃ, διότι ὅταν τὸ Ὑπουργεῖον ἐπέστρεψε τὸν ὀργανισμὸν εἰς τὴν Νομαρχίαν ἔλεγεν ἐπὶ λέξει: «παρακαλοῦμεν ὅπως, ἀντὶ νὰ ἐκδώσητε ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ, ἐπαναφέρητε αὐτὸν εἰς τὸν Δῆμον πρὸς ἀναθεώρησιν κλπ.» ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ὀργανισμοῦ ἔρχεται ν' ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ἀκυροῦται ὁ ὀργανισμός, ἀλλ' ἐπιστρέφεται πρὸς ἀναθεώρησιν, ἄρα καὶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο τοῦ Νομάρχου δὲν δύναται νὰ εὐσταθήσῃ. Καὶ ἔρχεται τελευταῖος ἡ Νομαρχία νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι, ἐφόσον τὸ Ὑπουργεῖον ἠκύρωσεν οὐσιαστικῶς τὸν ὀργανισμόν, ἀκυροῖ καὶ αὐτὴ τυπικῶς πλέον τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ. Δὲν εἶνε δυνατὸν μία ἀπόφασις ν' ἀκυροῦται πρῶτον οὐσιαστικῶς καὶ μετὰ πάροδον μηνῶν ὁλοκλήρων ν' ἀκυροῦται καὶ τυπικῶς. Ἀφίνω ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ὁρίζειν τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Δήμου τὸ ἔχει ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ νόμου τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ μόνον τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀνεγνώρισε πλήρως τὸ Ὑπουργεῖον καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἐπενέβη, ἀλλ' ἐπέστρεψε τὸν ὀργανισμὸν μὲ τὴν σύστασιν πρὸς τὸν Δῆμον ὅπως τὸν ἀναθεωρήσῃ, περικόπτων ὡρισμένας θέσεις διὰ λόγους οἰκονομίας καὶ διὰ νὰ παρουσιάσῃ πάντοτε κατὰ τὴν ἀντίληψιν αὐτοῦ, ὀργανισμὸν μὴ πολυτελῆ. Ὥστε καὶ τὸ τρίτον ἐπιχείρημα τοῦ κ. Νομάρχου καταπίπτει. Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν, λοιπόν, τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκ τῆς Νομαρχίας εἰς τὸν Δῆμον ἐπεκράτησεν ἡ ἀντίληψις τῆς ἀναθεωρήσεως αὐτοῦ. Δι' αὐτὸ ἡ δημαρχιακὴ ἐπιτροπὴ ἔφερεν ἓν σχέδιον εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Ἡ Εἰδικὴ ἐκλεγεῖσα ἐκ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπιτροπὴ ἔκαμεν ἀντισχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔφερεν ἐνώπιον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Δυστυχῶς τότε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τῆς τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, καθόσον αἱ δυνάμεις τοῦ συμβουλίου ἦσαν κατατεμημέναι καὶ αἱ προτάσεις τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συγκεντρώσουν 16 ψήφους, συμφώνως τῷ νόμῳ. Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐπελήφθη τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ, δὲν δυνάμεθα μετά, φυσικά, νὰ λέγωμεν ὅτι διὰ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ συμβουλίου πταίει ὁ Δήμαρχος καὶ ἡ δημαρχιακὴ ἐπιτροπή. Χωρὶς νὰ θελήσω νὰ μεταβιβάσω τὰς εὐθύνας, λέγω ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ δὲν εἶνε ζήτημα Δημάρχου καὶ δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος. Εἴχομεν μίαν σειρὰν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι θεωροῦντο ἔκτακτοι ὑπάλληλοι, ἡ δὲ Νομαρχία μᾶς ἔλεγε νὰ φροντίσωμεν νὰ τοὺς μονιμοποιήσωμεν, διότι διὰ τελευταίαν φορὰν ἐγκρίνει κονδύλιον διὰ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν. Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους ἐφηρμόσαμεν τὸν ὀργανισμόν. Καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ κρίνωμεν ἀμερολήπτως, εἶνε ἀνάγκη ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης νὰ διαγράψωμεν τὰ τμήματα ὑγιεινῆς, φωτισμοῦ, ὑδρεύσεως, νέων ὑπονόμων καθὼς καὶ τὰ συνεργεῖα συντηρήσεως ὁδῶν ὁπότε ἀσφαλῶς τὰ ἔξοδα τοῦ ὀρ)σμοῦ τοῦ 1928 δὲν εἶνε ἀνώτερα τῶν τοῦ 1926. Ἐκ τοῦ κεφαλαίου μισθοδοσίας συμφώνως πρὸς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ 1920, τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται εἰς 24.000.000, ἂν ἀφαιρέσωμεν τὰ κονδύλια τῶν ὡς ἄνω τμημάτων, τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται εἰς 5—5 1)2 ἑκατομμύρια, παρατηροῦμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει διαφορὰ δυναμένη νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς πολυτέλεια. Τὸ τρίτον στοιχεῖον τῆς ἀκυρώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, εἶνε τὸ ἀπαντητικὸν ἔγγραφον τοῦ Νομάρχου, πρὸς τὴν ἀναφορὰν τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου, καίτοι ὁμολογεῖται ὅτι μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δεκαπενθημέρου προθεσμίας, ὁ ὀργανισμὸς καθίσταται ἐκτελεστὸς συμφώνως τῷ Νόμῳ, ἐν τούτοις διὰ τοῦ ἰδίου ἐγγράφου ἡ Νομαρχία ἐκφράζει τὴν γνώμην, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 49084 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, γενομένην τὴν 24ην Νοεμβρίου 1928 δὲν ἰσχύει ὁ ὀργανισμός. Φρονοῦμεν ὅτι ἡ πρώτη παράγραφος ἀναιρεῖ τὴν δευτέραν τοῦ ἐγγράφου τούτου. Δὲν εἶνε δυνατὸν ὑπουργικὴ διαταγὴ ν' ἀναιρέσῃ τὸν Νόμον. Καὶ ἐν ὅσῳ οὕτως ἔχουσι τὰ πράγματα ἡ Νομαρχία εἶνε ὑποχρεωμένη ν' ἀποδεχθῇ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἐγγράφου της καὶ συνεπῶς νὰ δεχθῇ τὴν ἄποψιν τῆς ἰσχύος τοῦ ὀργανισμοῦ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δεκαπενθημέρου προθεσμίας. Ἄλλως τε ὅτι οὕτως ἔχουσι τὰ πράγματα ἐξάγεται καὶ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 49084 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου τὸ ὁποῖον ἐπὶ λέξει ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «Παρακαλοῦμεν ὅπως ἀντὶ νὰ ἐκδώσητε ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπαναφέρητε αὐτὸν εἰς τὸν Δῆμον ἀνακοινοῦντες ἅμα αὐτῷ, τὰς ἐκτεθείσας ἀπόψεις ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐπιληφθῇ τῆς ἐνδεδειγμένης ἀναθεωρήσεώς του τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὁποίου καὶ ἐξαρτηθήσεται ἡ περαιτέρω ἐνέργεια τῆς διοικήσεως ὡς ἐποπτευούσης τοὺς ὀργανισμοὺς τῆς αὐτοδιοικήσεως ἀρχῆς». Ἐκτὸς ὅμως καὶ τούτου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 23609)4)3)1929 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας, ἐγκρίνεται τὸ κονδύλιον τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ, ὡς ρητῶς ἀναφέρει» κατὰ τοὺς ἰσχύοντας ὀργανισμούς. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ ὀργανισμὸς ψηφίζεται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐφαρμόζεται ὑπὸ τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν δὲ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ 1928 ὑπάρχει καὶ πρότασις ὑπογεγραμμένη ὑπὸ 21 συμβούλων, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐπισυνάπτω. Κατόπιν ὅλων τούτων γεννᾶται τὸ ἐρώτημα ποῦ δύναται νὰ ὑπάρχῃ εὐθύνη τοῦ Δημάρχου συνεπαγομένη κλῆσιν εἰς ἀπολογίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν τοῦ τμηματάρχου διαχειριστοῦ καθαριότητος καὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ἀναφέρω τὰ ἑξῆς: Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ τμήματος καθαριότητος τοῦ ὀργανισμοῦ ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ὁποίαν διετηρεῖτο ἡ θέσις τοῦ τμηματάρχου διαχειριστοῦ καθαριότητος. Ἐπὶ λέξει ἡ ἀπόψις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «Τὸ συμβούλιον μετὰ τὴν γενομένην συζήτησιν ἐγκρίνει τὸ ὑπ' ἀριθ. 34 ἄρθρον τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Δήμου τὸ ἀφορῶν τὸ τμῆμα καθαριότητος ὡς τοῦτο ἔχει διατυπωθῇ ὑπὸ τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἄποψιν τῆς δευτέρας ἐπὶ τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπιτροπῆς (ἐπισυνάπτω σχετικὸν ἀπόσπασμα). Ἄλλως τε ἐπρόκειτο περὶ θέσεως τὴν ὁποίαν κατεῖχε παλαιὸς ὑπάλληλος ὁ κ. Τσουκογιάννης ὑπηρετῶν εἰς τὸν Δῆμον ἀπὸ δωδεκαετίας καὶ οὐχὶ νεοδιορισθεὶς τοιοῦτος.

Σχετικῶς μὲ τὴν δῆθεν κατάργησιν τοῦ γραφείου ἐργασίας ἀναφέρω τὰ ἑξῆς: Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπροτάθη ἡ κατάργησις τῆς θέσεως τοῦ γραφείου ἐργασίας, ἐπειδὴ ὅμως συνεζητεῖτο τὸ σχέδιον τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ σύνολον καὶ οὐχὶ κεχωρισ[illegible] ὀργανισ[illegible] περὶ καταργήσεως τοῦ [illegible] πρότασ[illegible], καὶ ἐν ὅσῳ τὸ συμβ[illegible] γραφείου ἐργασί[illegible] ὁριστικὴν ἀπόφασιν [illegible] βούλιον δὲν ἔλαβεν ὁ[illegible] συνόλου, φρονῶ [illegible] ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ ὡς περὶ καταργ[illegible] ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπόφασις γνωστὸν [illegible] θέσεως ταύτης. Ὡς εἶνε [illegible] τοὺς διορισμοὺς καὶ ἀπολύσεις τῶν [illegible] διενεργεῖ ἡ δημαρχιακὴ ἐπιτροπὴ ὡς ὁ Νόμος ὁρίζει, ἐπομένως φρονῶ ὅτι οὐδεμία ὑποχρέωσιν ἔχει ὁ Δῆμος νὰ συμμορφοῦται πρὸς ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου μὴ στηριζομένας εἰς τὸν Νόμον. Μία τοιαύτη ἐνέργεια τοῦ Δημάρχου ἴσως νὰ ἐδημιούργει εὐθύνας διὰ τὸν Δήμαρχον.

Κατὰ τὴν γενομένην ἐνώπιον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου συζήτησιν περὶ προσφυγῆς εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὅπως μὴ ἀπολυθοῦν ὑπάλληλοι, ἄλλως τε τὴν τοιαύτην βούλησίν του τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐξεδήλωσε καὶ διὰ τῆς ἀποφάσεώς του περὶ ψηφίσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ 1929-30 κατὰ τὸν διετήρησε τὰς θέσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ 1928-29. Ἐν ὅσῳ λοιπὸν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἀπεφάνθη περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν ὑπαλλήλων ψηφίσαν διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ 1929 τὰς θέσεις αὐτῶν πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ προβῇ ἡ δημαρχιακὴ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν.

Η ΕΙΣΠΡΑΞΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ

Εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς κατηγορίας διὰ τὴν μὴ εἴσπραξιν τῶν φόρων, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐπαναλάβω ὅσα εἶπον ἀνωτέρω σχετικῶς μὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Ἀπολογισμοῦ.

Ἡ Νομαρχία, ὡς θέσει ἀμερόληπτος Ἀρχή, ἀσκοῦσα τὴν θέσιν τοῦ παρατηρητοῦ, προκειμένου περὶ εἰσπράξεως καὶ διαθέσεως τῶν φόρων τοῦ Δήμου, ἦτο ὑποχρεωμένη ἄλλως νὰ ἐξετάσῃ τὰ πράγματα.

Δηλαδή, προκειμένου νὰ μορφώσῃ γνώμην, ἐπὶ τῆς ὁποίας μάλιστα στηριζομένη νὰ διατυπώσῃ κατηγορίαν, ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει της ὄχι μόνον τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Ἀπολογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ Δήμου ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων, τὴν ἔκθεσιν τῆς Δημ. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Ἀπολογισμοῦ καὶ τὴν ἀπάντησιν αὐτῆς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἀπολογισμοῦ. Τὰ στοιχεῖα τῆς κατηγορίας σχετικῶς μὲ τὰ κεφάλαια τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Ἀπολογισμοῦ, διὰ νὰ διεκδικοῦν τὴν ἰδιότητα τῆς ἀμεροληψίας καὶ σοβαρότητος ἔπρεπε ν' ἀποτελοῦν τὸ συμπέρασμα τῆς μελέτης τῆς ἐκθέσεως τῆς Δημ. Ἐπιτροπῆς, τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Ἀπολογισμοῦ καὶ τῆς ἀπαντήσεως τῆς Δημαρχ. Ἐπιτροπῆς. Δυστυχῶς τὸ τοιοῦτον δὲν ἐγένετο εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, ὡς ὤφειλεν. Ἐκτὸς τούτου, εἶνε γνωστὰ τὰ πολιτικὰ ἐλατήρια τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀπολογισμοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔκαμε λογιστικὸν ἔλεγχον τῆς ἐκθέσεως Ἀπολογισμοῦ τῆς δημαρχ. ἐπιτροπῆς, συνεπῶς καὶ πραγματικόν, ἀλλὰ μᾶλλον πολιτικήν. Ὅλα τὰ κονδύλια τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην προενεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐνεκρίθησαν δὲ καὶ ὑφ' ἡμῶν. Συνεπῶς πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ ζητῶνται σήμερον εὐθῦναι παρ' ἐμοῦ καὶ νὰ καλοῦμαι εἰς ἀπολογίαν ἀπὸ τοὺς ἐγκρίναντας τὰ κονδύλια τ' ἀναφερόμενα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐκτὸς τούτων, ἔχει ὑπ' ὄψει της ἡ Νομαρχία ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐλέγχου ἀπέφυγε νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ κονδυλίου τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου τῶν ἐγχωρίων προϊόντων κατὰ τὸ ἔτος 1927—28 καὶ τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 158.000 δραχμῶν. Πάντα ταῦτα, φρονῶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει της ἡ Νομαρχία προκειμένου νὰ καταρτώσῃ τὰ στοιχεῖα τῆς κατηγορίας. Ἀλλὰ ἂς ἀσχοληθῶμεν ἐπὶ τῶν κονδυλίων τῆς κατηγορίας. Ὁ φόρος διαφημίσεων ἐπεβλήθη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ ἔτος 1927—28. Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου ἀνετέθη διὰ δημοπρασίας εἰς τὸν κ. Κούμενον ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 170.000 δραχμῶν. Τὸν Αὔγουστον τοῦ ἔτους τούτου ἡ Νομαρχία προέβη εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῆς πράξεως ταύτης τοῦ Δήμου καὶ ἀπεφάνθη ὅτι ὁ φόρος οὗτος ἐκ τοῦ νόμου πρέπει νὰ εἰσπραχθῇ ὑπὸ τοῦ Δήμου. Ἡ σχετικὴ ὑπηρεσία τοῦ Δήμου προέβη εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν
δεόντων. Ἐπειδὴ ὁ φόρος οὗτος διὰ πρώτην φορὰν ἐπεβάλλετο, ὡς ἦτο φυσικὸν ἐδημιούργησε μεγάλας ἀντιδράσεις ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων καὶ δι' αὐτὸ παρουσιάσθη καθυστέρησις/ εἰς τὴν εἴσπραξιν αὐτοῦ. Τὰ καθυστερούμενα ὅμως εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἂν δὲ ἐξετάσῃ κανεὶς τὰ βιβλία τοῦ Δήμου, θὰ παρατηρήσῃ ὅτι λόγῳ τῆς δυστροπίας τῶν φορολογουμένων, ὁ Δῆμος ἠναγκάσθη νὰ ἐπιβάλῃ καὶ πρόστιμα.

ΤΑ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΜΕΝΑ ΠΑΡΩΧΗΜΕΝΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποδίδει τὴν μὴ εἴσπραξιν τῶν καθυστερουμένων εἰς τὴν ἀμέλειαν τοῦ Δημάρχου. Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν ποῖα εἶνε τὰ κονδύλια τῶν καθυστερουμένων ἐκ 2.132.720 δρχ., διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ κατατοπισθῶμεν καὶ καταλογίσωμεν ἀναλόγως τὰς εὐθύνας. Εἰς τὸ ὡς ἄνω ποσὸν περιλαμβάνεται τὸ χρέος τοῦ Βαρδαλῆ καὶ Πρατογιάννη ἐξ 1.125.000 ὡς ἔγγιστα 500.000 δῆθεν χρέη τῆς Ἑταιρίας Ὑδάτων πρὸς τὸν Δῆμον 412.000, χρέος τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας πρὸς τὸν Δῆμον καὶ 100.000 δρχ. χρέος τῆς Ἑταιρίας πρὸς τὸν Δῆμον.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ χρέους Βαρδαλῆ, ἐπισυνάπτω ὁλόκληρον τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν (ἀποφάσεις δημοτικοῦ συμβουλίου κλπ.), διὰ νὰ μὴ μακρυγορῶ ἐπὶ ματαίῳ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς 500.000 δρχ. δῆθεν χρέος τῆς Ἑταιρίας Ὑδάτων πρὸς τὸν Δῆμον, ἀναφέρω ὑμῖν τὰ ἑξῆς: Κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἀναγράφεται ὡρισμένον ποσόν, ὅπερ πρέπει νὰ εἰσπραχθῇ παρὰ τῆς Ἑταιρίας Ὑδάτων ὡς ἀντίτιμον τοῦ εἰς αὐτὴν χορηγουμένου ὕδατος ἐκ μέρους τοῦ Δήμου. Εἰς τὸ κεφάλαιον ὅμως τῶν ἐξόδων ἀναγράφεται πάντοτε μεγαλύτερον ποσόν, τὸ ὁποῖον καταβάλλεται εἰς τὴν Ἑταιρίαν διὰ τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον παρέχει ἡ Ἑταιρία εἰς τὸν Δῆμον. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος καταβάλλει ὁ Δῆμος εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῶν Ὑδάτων εἶνε ἀνώτερον τοῦ εἰσπραχθησομένου, διὰ τοῦτο ποτὲ δὲν εἰσπράττει ὁ Δῆμος ἀπὸ τὴν Ἑταιρίαν: ἁπλῶς γίνεται ἁπλῆ πιστοχρέωσις τῶν λογαριασμῶν. Ἄλλως τε εἶνε γνωστὸν ὅτι πάντοτε ὁ Δῆμος ὀφείλει εἰς τὴν Ἑταιρίαν.

Ἁπλούστατον παράδειγμα τῆς τοιαύτης καταστάσεως εἶνε ἡ ἐπιψήφισις τελευταίως ποσοῦ 300.000 ἐκ μέρους τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὅπερ κατεβλήθη εἰς τὴν Ἑταιρίαν (ἐπισυνάπτω σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου).

Τὸ ποσὸν τῶν 412.000 δ[illegible] ἀναγραφόμενον ὡς χρέος τ[illegible] δραχμῶν τὸ Ἑταιρίας προέρχετα[illegible] Ἠλεκτρικῆς [illegible] ἐκ τῶν ἑξῆς κονδυλίων: Ἡ Ἠλε[illegible]τρικὴ Ἑταιρία ἐκ τῶν κερδῶν της [illegible] καταθέτει ὡρισμένον ποσὸν εἰς τὴν Ἐθ[illegible]νικὴν Τράπεζαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου [illegible] καὶ Δήμου. Τὸ ποσὸν τοῦτο, καίτοι [illegible] κατετέθη, ἐν τούτοις μέχρι σήμερον παρὰ τὰς ἐνεργείας τοῦ Δήμου δὲν ἐγένετο ἡ διανομή, διότι ἀπαιτεῖται νὰ ἐκδοθῇ διάταγμα κανονίζον τὸ ποσοστὸν τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Δήμου. Ἐν ὅσῳ δὲν ἐκδίδεται τὸ διάταγμα ἡ διανομὴ ἀποβαίνει ἀδύνατος. Δεύτερον, ἐκ τῆς συμβάσεως ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν Δῆμον 600 λίρας χρυσᾶς. Ἡ Ἑταιρία ὑποστηρίζει τὴν ἄποψιν ὅτι πρέπει νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν Δῆμον δι' ἑκάστην λίραν δραχμὰς 23, ἐνῷ ἐξ ἀντιθέτου ὁ Δῆμος ὑποστηρίζει ὅτι πρέπει νὰ καταβληθῇ ἡ τρέχουσα τιμὴ τῆς λίρας. Ἐπανειλημμένως ἐγένοντο συσκέψεις χωρὶς νὰ φθάσωμεν εἰς ἀποτέλεσμα. Καὶ ἐνόσῳ τόσον ριζικῶς διΐστανται αἱ ἀπόψεις, φρονῶ ὅτι μόνον διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ δύναται νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα.

Ἡ Ἑταιρία Λιμένος ἄλλοτε κατέβαλλεν εἰς τὸ Δῆμον ποσόν τι, μετὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν ὅμως τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης τὰ δικαιώματα τοῦ Δήμου διὰ νόμου μετεβιβάσθησαν εἰς τὴν Ἐλευθέραν Ζώνην, εἰς ἣν ἡ Ἑταιρία Λιμένος κατέβαλε καὶ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 100.000 καὶ τὸ ὁποῖον διεκδικεῖ ὁ Δῆμος. Αὐτὰ σχετικῶς μὲ τὰ καθυστερούμενα τῶν δραχμῶν 2.132.720. Ἀλλὰ ποῦ δύναται νὰ εὑρεθῇ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἡ ἀμέλεια καὶ συνεπῶς καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ Δημάρχου;

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρέος τοῦ Παντελίδου ἐκ δραχμῶν 83.498, γνωρίζω ὑμῖν ὅτι ἐξεδόθη ἐναντίον αὐτοῦ ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως καὶ ἐξετελέσθη, ἐγκλεισθέντος τούτου εἰς τὰς νέας φυλακάς, τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ ἐντάλματος τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 199 τῆς 11 Ἀπριλίου 1928 ἀποφάσεώς του ἀνέστειλε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐντάλματος.

ΤΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΕΡΓΑ

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔργα τὰ ἐκτελεσθέντα ἄνευ δημοπρασίας καὶ συγκεκριμένως τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Νοσοκομείων, ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς ἐγίνετο κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία, στηριχθεῖσα εἰς τὸ κατεπεῖγον τῆς ἀνάγκης, διέταξε τὴν ἐπάλειψιν αὐτῆς δι' ἀσφάλτου, κατόπιν τῆς ὑποδείξεως τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας. Τὰ ἀποτελέσματα δὲ τῆς ἐνεργείας ταύτης τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ὑπῆρξαν εὐεργετικά, διότι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ προέλαβε τὴν καταστροφὴν τῆς ὁδοῦ Νοσοκομείων, διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁποίας διετέθησαν περὶ τὸ ἑκατομμύριον δραχμῶν.

Κατὰ τὸν νόμον, ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους νὰ διαθέσῃ δι' ἔργον τοῦ αὐτοῦ εἴδους 200.000 δραχμῶν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ διέθεσε διὰ τὴν ἀγορὰν ἠλεκτρικῶν εἰδῶν τμηματικῶς δραχμὰς 230.000 διὰ προχείρου δημοπρασίας. Τὸ ποσὸν ὅμως τοῦτο διετέθη δι' ὅλον τὸ δίκτυον τοῦ Δήμου. Ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ προβᾶσα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ποσοῦ τούτου, δὲν ὑπερέβη τὴν δικαιοδοσίαν της, καθόσον τ' ἀγορασθέντα ἤδη διετέθησαν δι' ὅλα τὰ τμήματα τοῦ δικτύου τῆς πόλεως. Ἠδύνατο ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ νὰ διαθέσῃ διὰ τὸ δίκτυον τοῦ τμήματος Βαρδαρίου 200.000 δρχ., καθὼς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ τμήματα ἀναλόγως· δὲν προέβη ὅμως εἰς τὴν κατάτμησιν τῶν τμημάτων, διότι εἶχε τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ ἐνέργειά της αὐτὴ ἦτο σύμφωνος καὶ πρὸς τὰ πράγματα καὶ πρὸς τὸν νόμον. (Ἐπισυνάπτω καὶ βεβαίωσιν τοῦ ἁρμοδίου Τμήματος).

Ὁμοίως διὰ τὰ ἔργα τὰ δοθέντα πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου καὶ τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐπρυτάνευσε τὸ πνεῦμα τῆς κατασκευῆς ἔργων καὶ δι' αὐτὸ προέβημεν εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτῶν. Ἡ φανταστικὴ ζημία, παρουσιαζομένη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῆς κατηγορίας, εἶνε μόνον φαινομενική, παρακαλοῦμεν δὲ ὅπως ἐκτεθῶσι τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα τ' ἀποδεικνύοντα τὸ βάσιμον τῶν ἰσχυρισμῶν τῆς κατηγορίας. Τὰ πράγματα, ὅμως, ὁμιλοῦσιν ἀντιθέτως. Εἰς δημοπρασίας ἔργων πολλάκις ὄχι μόνον ἐλάττωσιν τῆς προϋπολογισθείσης τιμῆς δὲν ἔχομεν κατὰ τὴν δημοπρασίαν, ἀλλὰ τοὐναντίον αἱ δημοπρασίαι ἀποβαίνουσιν ἄκαρποι, ἀναγκάζουσαι τὴν Δημαρχιακὴν Ἐπιτροπὴν ν' ἀναθεωρῇ τὰς τιμὰς διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ προσελκύσῃ συναγωνιστάς. Πάντως καλὸν θὰ εἶνε νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσίν μου τὰ στοιχεῖα τῆς κατηγορίας σχετικῶς μὲ τὸ κεφάλαιον τοῦτο, διὰ νὰ δυνηθῶ, στηριζόμενος ἐπὶ δεδομένων ν' ἀποδείξω τὸ ἀντίθετον.

ΤΑ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝΤΑ ΕΡΓΑ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς παραλαβῆς τῶν ἔργων, ἔχω ν' ἀναφέρω τὰ ἑξῆς: Τὰ μὲν ἔργα τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 200.000 δρχμ. παραλαμβάνονται πάντοτε ὑπὸ τοῦ νομομηχανικοῦ, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ κάτω τῶν 200.000 δρχ. παραλαμβάνονται ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ζήτημα τοῦτο, ἄλλωστε, τὸ κανονίζει ὁ Νόμος, ἴδε ἄρθρον 117 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 70 τοῦ Νόμου περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1926 καὶ βεβαίωσιν τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου. Ἡ παραλαβὴ δὲ τῶν ἔργων γίνεται πάντοτε ὑπὸ ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν δὲν μετέχει ὁ ἐκτελῶν τὸ ἔργον μηχανικός. Εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ τῆς κατηγορίας ἀναγράφεται ἀορίστως ὅτι πλεῖσται παραλαβαὶ ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ἐπιβλέποντος μηχανικοῦ εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἐλέγχων νὰ εἶνε καὶ ἐλεγχόμενος. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀναγκάζομαι καὶ πάλιν νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι τελείως ἀορίστως καὶ ἀκαθορίστως ἀναφέρετε ὅτι ἔργα παρελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ἐκτελέσαντος αὐτὰ μηχανικοῦ. Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἐρωτήματος ἀφίνει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ ἐρώτησις ἐκ τοῦ τρόπου τῆς θέσεώς της ἀποκλείει τὴν σαφῆ καὶ ἐμπρέπουσαν ἀπάντησιν. Ἐνδεδειγμένον καὶ ἐπιβεβλημένον εἶνε ὅπως τεθῶσι σαφῶς τὰ ἐρωτήματα καὶ καθορισθῶσι καὶ ὀνομασθῶσι τὰ ἔργα τὰ δῆθεν παραληφθέντα ὑπὸ τοῦ ἐκτελοῦντος μηχανικοῦ διὰ νὰ δυνηθῶ, κατατοπιζόμενος, ν' ἀπαντήσω. Ἄλλως μοὶ δημιουργεῖται ἡ πεποίθησις ὅτι μοὶ ἀφαιροῦνται τὰ μέσα τῆς ἀμύνης. Διατί εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τόσον ἀορίστως τίθεται ἡ ἐρώτησις, ἐνῷ ἐξ ἀντιθέτου εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς κατηγορίας τίθενται ἐρωτήματα δανειζομένων τῶν στοιχείων των, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς;

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δῆθεν ματαίωσιν τῆς παραλαβῆς τῶν ἔργων, νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἀπὸ ἐπίγνωσιν τῶν δικαιωμάτων μας ὡς Δημάρχου προέβημεν εἰς τὴν ἐπιβεβλημένην ἐνέργειαν εἰς μίαν τελείως ἀδικαιο[λ]όγητον πρᾶξιν τοῦ νομομηχανικοῦ. Καὶ λέγω ἀδικαιολόγητον πρᾶξιν τοῦ νομομηχανικοῦ, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν ὕστερα ἀπὸ τέσσαρα χρόνια ν' ἀφυπνίζεται τὸ τμῆμα τοῦτο καὶ νὰ ζητῇ ἐπειγόντως νὰ τοῦ παραδοθῶσιν ἐν μιᾷ στιγμῇ οἱ φάκελλοι τῶν ἔργων ἀπὸ τὸ 1926 μέχρι τοῦ 1928. Ποῦ ἦτο τὸ τμῆμα τοῦτο καθ' ὅλον τὸ τετραετὲς διάστημα; Διατί ἐγκαίρως δὲν ἐζήτησε τὴν παραλαβὴν τῶν ἔργων, ἀλλ' εἰς τὰς παραμονὰς τῆς κλήσεώς μου εἰς ἀπολογίαν ἐπέδειξε τόσον ὄψιμον ἐνδιαφέρον περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του μὲ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τῆς ἐξευρέσεως στοιχείων ἐναντίον μου. Ἐκτὸς ὅμως τούτου, ὡς καὶ ἀνωτέρω σᾶς ἀνέφερα, τὸ ζήτημα τῆς παραλαβῆς τῶν ἔργων τῶν δημοτικῶν εἶνε κανονιζόμενον ἐκ τοῦ Νόμου.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατηγορίαν ὅτι ὑπεκίνησα τοὺς ἐργάτας τοῦ Δήμου (ὁδοκαθαριστὰς) εἰς ἀπεργίαν κλπ., εἶμαι ὑποχρεωμένος ν' ἀναφέρω ὑμῖν τὰ ἑξῆς: Διὰ νὰ εὐσταθήσῃ ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς Νομαρχίας ὅτι ἐγὼ ὑπεκίνησα τοὺς ἐργάτας εἰς ἀπεργίαν, εἶνε ἀνάγκη, ἀφοῦ καλοῦμαι εἰς ἀπολογίαν καὶ διὰ τὸ κεφάλαιον τοῦτο, νὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψει μου σαφῶς καὶ συγκεκριμένως τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα συνέτειναν εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς γνώμης αὐτῆς τῆς Νομαρχίας, διότι ἄλλως φρονῶ ὅτι δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος, ὅστις εἰς οὐδὲν πραγματικὸν στοιχεῖον στηρίζεται. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς ἀοριστίας τοῦ κεφαλαίου τούτου, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας εἶμαι ὑποχρεωμένος ν' ἀναφέρω τὰ ἑξῆς: Τὴν παραμονὴν τῆς κηρύξεως τῆς ἀπεργίας ἐπιτροπὴ τῶν ἐργατῶν τοῦ Δήμου παρουσιάσθη ἐνώπιον ὑμῶν καὶ ἐζήτησε τὴν γνώμην σας ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ, ἡ ἀπάντησίς σας ὡς κατηγορηματικῶς ἀρνητική, ὑπῆρξεν αἰτία τῆς κηρύξεως τῆς ἀπεργίας. Εὐθὺς μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπεργίας κατῆλθον αὐτοπροσώπως εἰς τοὺς σταύλους Βαρδαρίου καὶ ἐπέτυχα τὴν λύσιν αὐτῆς.

Ἐκ τῆς ἀναλύσεως τῶν στοιχείων τῆς κατηγορίας, ἀσφαλῶς ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι καλοῦμαι ν' ἀπολογηθῶ διὰ πράξεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ διὰ πράξεις καὶ παραλείψεις τῆς Νομαρχίας.

Τὰς ἐπὶ τῶν σημείων τούτων κρίσεις ἀφίνω εἰς ἄλλους ἀμερολήπτους.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 27 Ἰουνίου 1929.

Ὁ Δήμαρχος
Μ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

Ἁρμόδιος δικαστ. κλητὴρ ἐπιδότω τὴν παροῦσαν.

Ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 27 Ἰουνίου 1929.

ΜΠΛΑΚ ΦΛΑΓΚ
Σκοτώνει τὰ Ἔντομα
ΗΠΕΙΡΟΥ 45

ΚΑΖΙΝΟ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ
Καθ' ἑκάστην ΡΟΥΛΕΤΤΑ — ΣΕΜΕΝ ΝΤΕ ΦΕΡ — ΜΠΑΚΑΡΑΣ
Τακτικὴ συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτων πολυτελείας ἡμέραν καὶ νύκτα ἐκ τῶν γραφείων τῆς ἐπιχειρήσεως
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΟΔΩΝ ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ & ΚΑΝΙΓΓΟΣ
Καὶ σιδηροδρομικῶς ὡς τὸ κάτωθι δρομολόγιον
ΑΘΗΝΑΙ—ΛΟΥΤΡΑΚΙ
Π. Μ. 6. 6.40' Μ. Μ. 12.35' 3.20'
Π. Μ. 3.18' Μ. Μ. 12.27' 4.28' 3.32'

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΕΛΑΙΟΠΙΕΣΤΗΡΙΑ
ΙΜΑΝΤΟΚΙΝΗΤΑ & ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΑ
ΥΔΡΑΥΛΙΚΑΙ ΑΝΤΛΙΑΙ
ΕΛΑΙΟΤΡΙΒΕΙΑ
Νέοι τελειοποιημένοι τύποι
15 προνομιοῦχοι κατασκευαὶ προστατευόμεναι διὰ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ Υ.Ε.Ο.
Διαρκὴς ἔκθεσις ὅλων τῶν μηχανημάτων ἐν κινήσει
ΕΙΣ ΤΟ
ΜΗΧΑΝΟΠΟΙΕΙΟΝ "ΒΙΟ„
ΑΝ. ΓΕΝ. ΒΙΟΜΗΧΑΝ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
45 ὁδὸς Λένορμαν—ΑΘΗΝΑΙ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ„
ΕΤΑΙΡΕΙΑ LIMITED ΚΕΦΑΛ. 3.200.000 ΓΑΛΛ. ΦΡΑΓΚΑ
Διαχειριστὴς ὑπεύθυνος ΣΠΥΡΟΣ Α. ΒΟΝΤΕΤΣΙΑΝΟΣ
16ο Bd Saint — Germain — PARIS
Μὲ 7 ὀρόφους, 70 δωμάτια, αἴθουσαι λουτροῦ καὶ ὅλα τὰ νεώτερα χρειώδη. Τηλέφωνον εἰς ὅλα τὰ δωμάτια. Σαλόνια, καπνιστήρια, Βιβλιοθῆκαι
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ "ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ„
Κουζίνα Γαλλικὴ καὶ Ἀνατολικὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν πρώην ἀρχιμαγείρου τῶν Καννῶν καὶ τῆς Ντωβίλ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ DANTON 87—35 καὶ 87—36 καὶ INTER LITTRÉ 59

ΚΟΝΙΑΚ ΒΟΤΡΥΣ
V. O. & V. O. S.
ΠΑΛΑΙΟΝ ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΟΙΝΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΣΤΑΔΙΟΥ 15 δ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 27Α

Un événement Européen
A L'OUEST
RIEN
DE NOUVEAU
PAR
ERICH MARIA REMARQUE
ALLEMAGNE
700.000 EXEMPLAIRES VENDUS EN 4 MOIS.
FRANCE
60.000 EXEMPLAIRES VENDUS EN 10 JOURS.
ENORME SUCCÈS
LIBRAIRIE KAUFFMANN 28, RUE DE STADE

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΚΙΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ 4

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μικρὰ κατοικία μὲ ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μουρούζη ἐκ τεσσάρων δωματίων, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπίσης εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν ἕτερον πολυτελὲς διαμέρισμα εἰς τὸν 2ον ὄροφον ἐκ 8 κυρίων αἰθουσῶν, 4 δωματίων, λουτρῶν κλπ. Χρῆσις ἀνελκυστῆρος δωρεάν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τριόροφος μονοκατοικία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου ἀριθ. 7, ἐκ 22 δωματίων μετὰ τῶν λοιπῶν χρειωδῶν εἰς συμφέρουσαν τιμήν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Μιχαὴλ Πεσμαζόγλου, ὁδὸς Ἀκαδημίας ἀριθ. 6, 9—11 π.μ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κατοικία μὲ ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ ἐκ τεσσάρων δωματίων καὶ λουτροῦ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια μετὰ κουζίνας καὶ λοιπῶν χρειωδῶν εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον ἐντὸς τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου παραδιδόμενα ἀμέσως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ πολυτελὴς μονοκατοικία ἡμιτριώροφος πλησίον Λεβίδου (Κυψέλη) κατάλληλος καὶ διὰ κλινικήν. Δωμάτια 16, γκαράζ, κῆπον, βεράντες, νερὰ ἄφθονα κλπ. ἐκ πήχεων 2.300. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη ἀποθήκη λιθόκτιστος καὶ ἐστρωμένη διὰ πλακῶν κατάλληλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' ἄλλης οἱασδήποτε φύσεως ἐμπόρευμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατάστημα (παρὰ τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ κατάλληλον δι' Ἐδωδιμοπωλεῖον ἢ Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας κ. Πεσμαζόγλου.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ διὰ συμπλήρωσιν ἐπειγόντως δραχ. 25—50 χιλ. δι' ἐργασίαν μὲ κέρδος ἐξησφαλισμένον σημαντικόν. Πληροφ. Γραφεῖον «Ἑλλάς». Μέγαρον Φέξη, 97, ὁδὸς Βερανζέρου 13Η. 8—10 καὶ 4—6.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Πέτρου Κριάλη, Σοφοκλέους 7 (Στοὰ Πάππου).

ΣΥΛΛΟΓΗ γραμματοσήμων πλήρης μεγίστης ἀξίας πωλεῖται ὁλόκληρος ἢ τμηματικῶς. Πληροφορίαι στάσις Ἀμπελοκήπων ὄπισθεν Μπὰρ «Πουπέ» οἰκία κ. Καλαντζοπούλου.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διακήρυξις

Ὁ διενεργηθεὶς διαγωνισμὸς τὴν 15ην δεκάτην πέμπτην Μαρτίου διὰ τὴν μετατροπὴν δύο κτιρίων ἀποχωρητηρίων καὶ μαγειρείων μόνον εἰς μαγειρεῖα καὶ δύο ἑτέρων ὁμοίων μόνον εἰς ἀποχωρητήρια τῆς 1ης μεραρχίας ἱππικοῦ εἰς Λάρισαν ἐπαναλαμβάνεται τὴν 16ην δεκάτην ἕκτην Ἰουλίου, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12 συγχρόνως καὶ εἰς τὰς Διευθύνσεις Μηχαν. Λαρίσσης καὶ Ἀθηνῶν.

Ἐγγυοδοσία διὰ τὴν συμμετοχὴν 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς προσφορᾶς εἰς γραμμάτια ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης, διὰ δὲ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐργασίας 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς προσφορᾶς.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολήπται πάσης τάξεως.

Σχετικαὶ πληροφορίαι παρέχονται καθ' ἑκάστην εἰς ἀμφοτέρας τὰς Δ)σεις.

Ἀθῆναι τῇ 20 Ἰουνίου 1929

Ὁ ὑφυπουργὸς
Θ. ΜΑΝΕΤΑΣ

ΛΟΥΤΡΑ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ
Τὸ ἐν Λουτρακίῳ νεόδμητον Ξενοδοχεῖον
'ΚΑΡΕΛΛΕΙΟΝ'
Μὲ τελείως καινουργῆ καὶ πολυτελῆ ἐπίπλωσιν καὶ ὅλα τὰ νεώτερα κομφόρ, ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του ἀπὸ 1ης ΙΟΥΝΙΟΥ ὑπὸ νέαν καὶ αὐτοτελῆ Διεύθυνσιν.
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις
ΚΑΡΕΛΛΕΙΟΝ — ΛΟΥΤΡΑΚΙ

Ὁ Ἀφροδισιολόγος ἰατρὸς τῆς πόλεώς μας κ.
ΠΑΥΛΟΣ ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
Γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν του, ὅτι τὸν προσεχῆ μῆνα Ἰούλιον μεταφέρεται εἰς τὴν νέαν ἰδιόκτητον Κλινικήν του ὁδὸς ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 49 Ἀθῆναι.
(Στοὰ ΠΑΥΛΟΥ Ι. ΛΟΥΪΖΙΔΟΥ)
49 ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 49
(Ὁμόνοια)
PUBLIBURO

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑ

Κύριε Διευθυντά,

Ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Βασιλεὺς μὲ τὸ ἀκάνθινον Στέμμα» δημοσιευομένη ἐξιστόρησις τῶν γεγονότων τοῦ 1917, παρὰ τοῦ συνταγματάρχου κ. Γεωργίου Σκαρλάτου, ἀποτελεῖ σπουδαῖον στοιχεῖον καὶ ὑλικὸν διὰ τὸν ἱστορικὸν τοῦ μέλλοντος. Τούτου ἕνεκα φρονῶ ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἐπανορθοῦνται αἱ τυχὸν ἀνακρίβειαι. Εἰς τὸ 8ον ἄρθρον τῆς 30 Ἰουνίου ὁ κ. Γ. Σκαρλᾶτος ἀναφέρει, ὅτι ἡ πρωτοβουλία τῆς ὑποδείξεως τοῦ βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρου ὡς τοποτηρητοῦ-Βασιλέως ὀφείλεται εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον. Τοῦτο δὲν εἶνε ἀκριβές. Ὡς διεξαγαγὼν τὰς διαπραγματεύσεις ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως Ζαΐμη μετὰ τοῦ Ἁρμοστοῦ Ζοννάρ, εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω ὅτι πράγματι ὁ Ζοννάρ, τῇ εἰσηγήσει τοῦ κ. Βενιζέλου, ὑπέδειξεν ὡς ἀντικαταστάτην τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου τὸν βασιλόπαιδα Παῦλον. Ἀλλὰ τὴν ὑπόδειξιν ταύτην ἀπέκρουσα παρὰ τῷ Ζοννάρ, εἰπὼν ὅτι, ἐφόσον παραμερίζεται ὁ νόμιμος Διάδοχος Γεώργιος διὰ τοῦ τελεσιγράφου τῶν Δυνάμεων καὶ τὸ τελεσίγραφον δὲν ὑποδεικνύει συγκεκριμένως τὸν βασιλόπαιδα Παῦλον, οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος νὰ παραμερισθῇ ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Βασιλέως. Τὸ ζήτημα ἤχθη εἰς συζήτησιν καὶ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὅπερ, παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις τινῶν τῶν ὑπουργῶν, κηρυχθέντων ὑπὲρ τοῦ βασιλόπαιδος Παύλου, ἀπεφάσισε νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ ὑπόδειξις τοῦ βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρου, συμφώνως τῷ δικαίῳ καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὅπερ καὶ ἐγένετο, τοῦ Ζοννὰρ ἀποδεχθέντος τὴν ὑπόδειξιν τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Μετὰ τιμῆς
Περ. Ἰακ. Ἀργυρόπουλος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου.

Υ. Γ.—Ἡ πολύτιμος προσθήκη τοῦ κ. Περ. Ἰακ. Ἀργυροπούλου δὲν νομίζομεν ὅτι τροποποιεῖ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐξετέθησαν παρὰ τοῦ κ. Γεωργ. Σκαρλάτου τὰ γεγονότα. Διότι καὶ ὁ κ. Ἀργυρόπουλος παραδέχεται ὅτι καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἦτο νὰ ὑποκαταστήσῃ ἐπὶ τοῦ Θρόνου τὸν υἱόν Του Ἀλέξανδρον. Μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ Βασιλέως ἀπέκλινε μετὰ συζήτησιν, τῇ εἰσηγήσει τοῦ κ. Ἀργυροπούλου καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ἐν Π. Φαλήρῳ τῇ 27 Ἰουνίου 1929.

Κύριε Διευθυντά,

Σχετικῶς μὲ τὴν ἁπλοποίησιν τοῦ ἀνδρικοῦ ντυσίματος, διὰ τὸ ὁποῖον τόσος λόγος γίνεται διαρκῶς μὲ σκοπὸν χαριτολογίας μᾶλλον παρὰ πρακτικῆς λύσεως τοῦ ζητήματος, νομίζω ὅτι τὰ κάτωθι ἀνταποκρίνονται καὶ εἰς τὴν πρακτικότητα καὶ εἰς τὴν ὑγιεινὴν καὶ εἰς τὴν αἰσθητικὴν καὶ τὸ κυριώτερον δὲν θὰ συναντήσουν μεγάλην δυσκολίαν εἰς τὴν ἐφαρμογήν των.

1) Ἀντικατάστασις παντὸς εἴδους ἀνδρικοῦ καπέλλου μὲ μίαν ἐλαφρὰν ρεπούμπλικαν τὸν χειμῶνα, ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ φοροῦμε τώρα γιὰ καλοκαιρινές, καὶ μὲ ἕνα παναμᾶ τὸ καλοκαίρι, τοῦ ὁποίου τὰ βράδυα μπορεῖ νὰ μὴ γίνεται χρῆσις. Ἔτσι καὶ αἱ ἐξυπηρετήσεις τοῦ καπέλλου διατηροῦνται, δηλαδὴ συγκράτησις τῶν μαλλιῶν, προφύλαξις ἀπὸ τὸ κρύο ἢ ἀπὸ τὸν ἥλιο, κρύψιμο φαλάκρας κλπ., καὶ τὰ ἐλαττώματά του ἐξουδετεροῦνται, διότι μία ἐλαφρὰ ρεπούμπλικα τὸ χειμῶνα καὶ ἕνας ἐλαφρότατος παναμᾶς τὸ καλοκαίρι οὔτε βαραίνουν, οὔτε ζεσταίνουν.

2) Κατάργησις τοῦ σακκακιοῦ, τοῦ γιλέκου, τοῦ κολλάρου καὶ τοῦ λαιμοδέτου. Νὰ παραμείνῃ δὲ ἕνα πουκάμισο μὲ βάσιν τὸ στὺλ Μπάϊρον καὶ ἀπὸ ὕφασμα ψιλό, δυνάμενον νὰ πλυθῇ, ὅπως δηλαδὴ καὶ αὐτὰ ποὺ φοροῦμε. Εἶνε βέβαιον ὅτι ἅμα μείνῃ ὡς ἔνδυμα ἐμφανίσεως τὸ πουκάμισο αὐτό, θὰ ἐξελιχθῇ καὶ εἰς χρώματα καὶ εἰς ποιότητα, ἀλλὰ καὶ εἰς ράψιμο σύμφωνα μὲ τὶς καλαισθητικὲς ἀντιλήψεις καὶ μὲ τὶς ἀνάγκες μας. Τί ὡραιότερο ἀπὸ ἕνα μεταξωτὸ πουκάμισο μὲ μικρὸ κατὰ κανόνα ἄνοιγμα στὸ λαιμὸ καὶ ἀκόμη μικρότερο γιὰ ὅσους ἔχουν μαλλιὰ εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ στήθους, μὲ ἐφαρμογὴν καλαισθητικὴν καὶ χρωματισμὸν τοῦ γούστου μας; Βέβαια δὲν θὰ εἶνε πάντοτε μεταξωτό, γιατὶ δὲν τὸ ἐπιτρέπουν ὅλων μας ἡ δουλειές, ἀλλ' ἀπαραιτήτως θὰ εἶνε ἀπὸ ψιλὸ ὕφασμα. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐσώρρουχα τοῦ πουκαμίσου, τὸ μὲν καλοκαίρι κατὰ πλειονότητα δὲν θὰ μᾶς χρειασθοῦν, ἀλλὰ καὶ ἂν μᾶς χρειασθοῦν ὅπως καὶ τὸν χειμῶνα, δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ φορέσουμε ὅ,τι φοροῦν καὶ ἡ γυναῖκες, μὲ τὶς ἀπαραίτητες διαρρυθμίσεις ἀπὸ ἀπόψεως ραψίματος, διότι π. χ. ἡ ἢ τιραντίτσες τῶν γυναικείων κομπιναιζὸν δὲν θὰ μᾶς χρειάζωνται, ἀφοῦ τὰ πουκάμισά μας δὲν θὰ εἶνε οὔτε ἔξωμα, οὔτε χωρὶς μανίκια. Τὸν χειμῶνα τὰ παλτά μας θὰ εἶνε κοντά, σὲ χρωματισμοὺς πολὺ διαφόρους καὶ κατὰ προτίμησιν πλεκτά, τὰ ὁποῖα εἶνε ἐλαφρότατα καὶ θερμότατα. Καὶ εἰς αὐτὰ ἡ ραπτικὴ εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ δώσῃ καλαισθητικὴν ἐμφάνισιν.

3) Τὸ πανταλόνι νὰ διατηρηθῇ εἰς τὸ σημερινὸν ἀπολύτως στύλ, μόνον νὰ εἶνε ἀπὸ ψιλὸ ἐπίσης ὕφασμα, δυνάμενον νὰ πλυθῇ, ὄχι βέβαια μεταξωτό, καὶ σὲ χρωματισμὸ τῆς ἀρεσκείας τοῦ καθενός, καταργουμένου τοῦ ἐσωπανταλονιοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ χρειάζεται πλέον, διότι σήμερον τὸ φοροῦμε διὰ λόγους καθαριότητος, ἀλλὰ ὅταν τὸ ἔξω πανταλόνι θὰ μποροῦμε νὰ τὸ ἀλλάζουμε μὲ ὅσῃ εὐκολία μποροῦμε σήμερον τὸ μέσα, ἡ καθαριότης θὰ ἐξυπηρετῆται θαυμάσια.

Τὸ πανταλόνι θὰ κρατῆται ἀπὸ τὴ μέση μὲ λωρίδα ὅπως καὶ σήμερα. Ἡ ζώνη αὐτὴ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πρέπει νὰ καταργηθῇ διότι θὰ προσφέρῃ πάρα πολλὰ εἰς τὴν συγκράτησιν τῆς κοιλιᾶς. Ὑποστηρίζω ὅτι τὸ πανταλόνι πρέπει νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ σημερινὸ στὺλ διότι, ὅλοι μας ὀφείλουμε νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι ἡ αἰσθητικὴ ἀπαιτεῖ σκέπασμα τελείως τῶν ἀνδρικῶν ποδιῶν. Καὶ τούτου δεδομένου, ἔχομεν νὰ ἐκλέξωμεν μεταξὺ τοῦ πανταλονιοῦ ποὺ προτείνω, τοῦ κοντοῦ τοιούτου μὲ μακρυὲς χονδρὲς κάλτσες καὶ τῆς κυλόττας. Καὶ τὸ μὲν κοντὸ πανταλόνι μὲ τὶς μακρυὲς κάλτσες ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς θὰ ἀφίνῃ, λίαν ἀκαλαίσθητα, νὰ φαίνωνται τὰ γόνατα, ἀφ' ἑτέρου μὲ τὶς μακρυὲς κάλτσες θὰ στενοχωρῇ τὸ ἄλλο μέρος τῶν ποδῶν μέχρις ἀτροφίας των, ὥστε οὔτε ἡ αἰσθητική, οὔτε ἡ ὑγιεινὴ ἱκανοποιοῦνται μὲ αὐτό. Ἡ κυλόττα εἶνε ἀσφαλῶς ἐμφανίσιμος, ἀλλὰ μὲ αὐτὴν ἐπιτυγχάνονται ἀντίθετα ἀποτελέσματα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἐπιδιώκομεν, διότι οὔτε ἀερισμόν, οὔτε ἐλευθερίαν κινήσεων παρέχει ἡ κυλόττα. Ἐνῷ μὲ τὸ σημερινὸ πανταλόνι ἀπὸ ἐλαφρὸ ὕφασμα, μὲ φάρδος ἀρκετὸ ἀπὸ κάτω καὶ χωρὶς ἐσωπαντέλονο, καὶ ἐλευθερία κινήσεων πλήρης ὑπάρχει, καὶ ἀερισμὸς τέλειος.

4) Ἐπίσης τὰ σημερινὰ παπούτσια, ὅταν φροντίσωμεν νὰ τὰ φτιάνωμεν ἀπὸ λεπτὰ σεβρὰ δέρματα καὶ μὲ σόλες λεπτές θὰ περιορίσωμεν τὰς ἐνοχλήσεις των εἰς τὸ ἐλάχιστον. Ἡ κάλτσες τέλος εἶνε ἐκεῖνες ποὺ ἔχουν καλῶς σήμερον, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ εἶνε ψιλές. Αὐτό, διὰ τὸ ὁποῖον τὶς κατηγοροῦν, εἶνε ἡ καλτσοδέτες. Ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι ἐνοχλοῦν αὐτές, διότι συγκρατοῦνται ὄχι μὲ τὸ σφίξιμο ἐπάνω εἰς τὸ πόδι, ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ τοποθετοῦνται εἰς τὸ λεπτόν, μεταξὺ γόνατος καὶ γάμπας, σημεῖον, καὶ μὲ τὸ τράβηγμα τῆς κάλτσας συναντοῦν τὸ παχύτερον μέρος τῆς γάμπας καὶ στέκουν σχεδὸν ἀνενόχλητα.

Θὰ μοῦ εἴπουν ἴσως ὅτι μὲ τὸ ντύσιμο αὐτὸ στερεῖται κανεὶς τῶν ἀπαραιτήτων τσεπῶν· δὲν εἶνε ὅμως αὐτὸ σωστό· διότι ἕνας ἄνδρας φέρει συνήθως μαζί του τὰ τσιγάρα του τὰ ὁποῖα εἰς μίαν τσιγαροθήκην καὶ ἕναν ἀναπτῆρα τοποθετοῦνται θαυμάσια εἰς τὴν μίαν ἀπὸ τὶς πίσω τσέπες τοῦ πανταλονιοῦ, τὸ μαντύλι του εἰς τὴν ἄλλην, τὸ ὡρολόγι του εἰς τὸ μικρὸ ἔμπροσθεν τσεπάκι κρεμασμένο ἀπὸ τὴ ζώνη μὲ ἕνα ἁλυσιδάκι καὶ στὶς ἄλλες δύο τσέπες ἐμπρὸς τὰ λεπτά του. Ἐὰν πάλι εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κρατᾷ μαζί του καὶ ἄλλα πράγματα δὲν ἔχει παρὰ νὰ χρησιμοποιῇ μιὰ πέτσινη σάκκα τὴν ὁποίαν, διὰ νὰ μὴν ξεχνᾷ, νὰ τὴν κρεμᾷ μὲ ἕνα κομψὸ λουριδάκι ἀπὸ τὸν ὦμο του.

Ἔχουμε λοιπὸν ἔτσι ἕναν ἄνδρα καλαισθητικὸν ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως, μὲ σῶμα ἀεριζόμενον τελείως, μὲ ἐλευθερίαν κινήσεων πλήρη καὶ ὡς ἐκ τούτων πλαστικότητα σώματος ζηλευτὴν καὶ ὑγείαν ἀσφαλῶς...ὑπερβολικήν.

Μὰ σᾶς βεβαιώνω ὅτι, ἐὰν ἴσως ὄχι ἐμεῖς, τὰ παιδιὰ ποὺ ἀπὸ μικρὰ θὰ ντύνονται κατὰ τὸν ὑπέροχον αὐτὸν τρόπον, θὰ ἐξελιχθοῦν σωματικῶς ἔτσι ποὺ δὲν μᾶς ἐφαντάζετο καλυτέρους, οὔτε ὁ Θεὸς ὅταν μᾶς ἔφτιανε.

Μετὰ τιμῆς
Γ. Κ.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΜΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ

ΚΑΙ Η ΑΝΑΨΗΛΑΦΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.—ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Τὴν 5ην μ. μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. *Γ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ* καταθέτει πρότασιν νόμου ἀφορῶσαν τὴν ἀποζημίωσιν τῶν Μακεδονομάχων τῆς ὀργανώσεως «Παῦλος Μελᾶς» καὶ ἀντικρούει σχετικὸν νομοσχέδιον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, εὐνοοῦντος, ὡς λέγει, ὡρισμένους ἐξ αὐτῶν.

Ὁ κ. *ΑΣΚΕΠΙΔΗΣ* ἐρωτᾷ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διατί καθυστερεῖ ἡ ἐκτύπωσις τῶν ὁμολογιῶν τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου.

Ὁ κ. *Γ. ΜΑΡΗΣ* (Ὑπ. Οἰκ.) δηλοῖ ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ὁμολογιῶν ὀφείλεται α') εἰς τὴν ἐπιβράδυνσιν τῆς ἐκδόσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ σχετικοῦ νόμου ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ ἀναφέρεται εἰς τὸ κείμενον τῶν ὁμολογιῶν, β') εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἐκτυπωθῶσιν εἰς ἑλληνικὴν καὶ ἀγγλικὴν γλῶσσαν, γ') εἰς καθυστέρησιν τοῦ χάρτου τὸν ὁποῖον παρήγγειλε τὸ ἀναλαβὸν τὴν ἐκτύπωσιν ἐργοστάσιον. Ἡ Κυβέρνησις, προσθέτει, παρακολουθοῦσα τὸ ζήτημα, δὲν παρέλειψεν εὐκαιρίαν νὰ συστήσῃ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐκτυπώσεως, ἐν ἀναμονῇ δὲ αὐτῆς συνεννοήθη μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἥτις ἐδέχθη ὅπως πρὸς εὐκολίαν τῶν δικαιούχων καταβληθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ μερίδιον λήξεως 1ης Ἰουλίου, ἐπὶ πλέον δὲ αἱ περὶ ὧν πρόκειται ἀποδείξεις γίνωνται δεκταὶ ἀντὶ ὁμολογιῶν πρὸς ἀγορὰν ἀνταλλαξίμων κτημάτων. Πρὸς τούτοις ἀπεφασίσθη, λέγει, ὅπως αἱ ἀποδείξεις αὗται εἶνε δεκταὶ πρὸς ἀγορὰν κτημάτων τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, ὡς καὶ δι' ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου. Ἐν τέλει γνωρίζει εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι συνέστησεν εἰς τὴν Τράπεζαν ὅπως παρέχῃ εἰς τοὺς δικαιούχους δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ τῶν ἀποδείξεων τούτων.

Ὁ κ. *ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ* ζητεῖ νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ψήφισις τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. *ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ* δηλοῖ ὅτι ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον, θὰ εἰσηγηθῇ τὴν ψήφισιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. *Κ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ* συνιστᾷ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἄμεσον κατάργησιν τοῦ ἐπιβληθέντος ἐπὶ τῆς ἐκ τοῦ λιμένος τῶν Πατρῶν ἐξαγομένης σταφίδος προσθέτου ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ὁ κ. *ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ* λέγει ὅτι αἱ διαμαρτυρίαι τοῦ ὁμιλοῦντος θὰ ἔπρεπε νὰ ἠκούοντο ὅταν ἐψηφίζετο τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. *Δ. ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ* ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του λέγει ὅτι εἰς τὸ ἀνακριτικὸν γραφεῖον τῶν Πλημμελειοδικῶν Λαρίσης ἐκκρεμοῦν κατηγορίαι ἐπὶ καταχρήσει κατὰ τοῦ τέως προέδρου τῆς Κοινότητος Ἀγυιᾶς καίτοι αἱ σχετικαὶ ἀνακρίσεις ἐπερατώθησαν πρὸ ἔτους. Τονίζει ὅτι ἡ τακτικὴ αὐτὴ δὲν συντελεῖ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ κύρους καὶ τοῦ γοήτρου τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ κ. *Δ. ΔΙΓΚΑΣ* (Ὑπ. Δικ.) ἀπαντᾷ ὅτι εὐθὺς ὡς ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐπερωτήσεως ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν εἰσαγγελέα Λαρίσης ζητῶν σχετικὰς πληροφορίας καὶ ὅτι εὑρίσκεται ἐν ἀναμονῇ αὐτῶν.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ

Ὁ κ. *Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ* παρακαλεῖ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν περὶ τῶν λόγων δι' οὓς δὲν ἐξεδόθη μέχρι σήμερον τὸ διάταγμα τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 20 τοῦ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1929 νόμου 4002 καὶ τοῦ ὁποίου ἡ μὴ ἔκδοσις ζημιοῖ τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ τῶν τῆς 9ης δηλώσεως. Ἀναπτύσσων τὸ θέμα τῆς ἐπερωτήσεως λέγει ὅτι προκειμένου περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀναψηλαφίσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀναθεωρητικῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐσύγχισε ἐν τῇ ἀπαντήσει του, κατὰ τὴν συζήτησιν ἥτις διεξήχθη τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευήν, τὸ ζήτημα τοῦτο μὲ τὸ τῶν δελτίων τῶν μικτῶν συνεργείων, τὰ ὁποῖα καὶ μόνον ἀφορᾷ ὁ περιορισμὸς ἐντὸς τῶν 800 ἑκατομμυρίων κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἐν λόγῳ νόμου. Ἀντιθέτως ἡ ἄσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναψηλαφίσεως ὁρίζεται, λέγει, ἄνευ τοῦ τοιούτου περιορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Δ' ἄρθρου τοῦ ἰδίου νόμου, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐκδόσεως τοῦ σχετικοῦ διατάγματος τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς καὶ δικαίως ζητοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Ἡ μὴ ἔκδοσις τοῦ διατάγματος τούτου ἀποτελεῖ, τονίζει περαίνων, περιορισμὸν τῆς χρήσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαιούχων.

Ὁ κ. *Γ. ΜΑΡΗΣ* (Ὑπ. Οἰκ.) ἀπαντᾷ ὅτι, ἐφόσον δὲν προκύψει ἐκ τῆς μελέτης τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ ποσοῦ τῶν 800 ἑκατομμυρίων ὅτι ταῦτα ἐπαρκοῦν διὰ τὰς ἐπιδικασθείσας ὑποθέσεις, εἶνε ἀδύνατον νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ διατάγματος μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἐν λόγῳ ὁρίου, καθόσον ἡ ἔκδοσις τοῦ διατάγματος καὶ ἡ τυχὸν ἐπαύξησις τῶν ἐπιδικασθέντων ποσῶν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐνδεχομένως τὰ 800 ἑκατομμύρια.

Ὁ κ. *Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ* λέγει ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιμετωπισθῇ καὶ ἡ περίπτωσις τῆς καταβολῆς τοῦ τυχὸν περὶ πλέον εἰς τοὺς δικαιούχους κατὰ τὴν β' δόσιν, ἀφοῦ φυσικὰ θὰ ἐπακολουθήσῃ, ὡς λέγει, τοιαύτη.

Ὁ κ. *Γ. ΜΑΡΗΣ* ἀπαντᾷ ὅτι καὶ τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτόν, καὶ ὅτι ἡ περίπτωσις αὕτη καθὼς καὶ αἱ ἄλλαι ἐκκρεμεῖς, αἱ ἀφορῶσαι τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους θὰ μελετηθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν στοιχείων διὰ τὰ 800 ἑκατομμύρια.

Ὁ κ. *Γ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ* παρακαλεῖ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν τί ἐνήργησε κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταμείου Λαρίσης ὁ ὁποῖος, παρὰ τὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου νὰ μὴ συμψηφίσῃ τὰ ἔσοδα τῶν κοινοτήτων πρὸς τὰς ἐκ καθυστερήσεως φόρου γεωργικῆς προσόδου καθυστερήσεις τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος ἀρνεῖται νὰ ἐξοφλήσῃ ἐντάλματα τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς λειτουργίας τῆς Κοινότητος, ἰσχυριζόμενος ὅτι τὰ ἔσοδα αὐτῆς μετέφερεν εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ὁ νόμος διὰ τοῦ ὁποίου ὑποχρεοῦνται αἱ Κοινότητες, ἀρχαὶ αἱρεταί, νὰ εἰσπράττουν τὰ ἔσοδα τοῦ Δημοσίου, εἶνε ὄχι μόνον ἀντισυνταγματικὸς ἀλλὰ καὶ ἀναχρονιστικός, ἀποτελῶν ἀναβίωσιν τοῦ ἐπὶ Τουρκοκρατίας κρατήσαντος συστήματος τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ὁ κ. *Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ* παρατηρεῖ ὅτι θὰ ἠδύναντο οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ προσφύγουν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ κ. *Γ. ΜΑΡΗΣ* ἀπαντᾷ ὅτι πρὸ 15 ἡμερῶν παρετηρήθη ὁ ταμίας Λαρίσης διὰ τὴν ἀντικανονικήν του ταύτην ἐνέργειαν, ἐπὶ πλέον δὲ τῷ ἐπεβλήθη ἐπίπληξις καὶ τὸ ὑπουργεῖον διατελεῖ ἐν ἀναμονῇ ἀπαντήσεως διὰ τὰ περαιτέρω.

Ὁ κ. *Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ* παρακαλεῖ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἂν ἀληθεύῃ ὅτι, παρὰ τὴν ρητὴν ἄρνησιν τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου τοῦ ναυτικοῦ παρεχωρήθη ἡ ἄδεια ἐγκαταστάσεως ἀεροδρομίου εἰς ξένην Ἑταιρείαν εἰς τὸ 17ον χιλιόμετρον τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Ἐλευσῖνος παραβιαζομένης οὕτω τῆς οὐδετέρας ζώνης τῆς ἀμύνης τοῦ Ναυστάθμου.

Ὁ κ. *Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ* δηλοῖ ὅτι ἡ παραχώρησις αὕτη ἐγένετο προσωρινῶς, διὰ 3 μόνον μῆνας.

Ὁ κ. *Δ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ* (Ὑπ. Ναυτ.) λέγει ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται παραχώρησις ἐγένετο κατόπιν σημειώματος τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἐστηρίχθη δὲ εἰς αἴτησιν τῆς ἐνδιαφερομένης Ἑταιρείας ὅτι ἡ ἐγκατάστασις θὰ γίνῃ ὑπὸ τύπον προσωρινότητος καὶ εἰς προκαταβολικὴν παραίτησιν αὐτῆς ἀπὸ παντὸς δικαιώματος ἀποζημιώσεως διὰ τὴν μετὰ τρίμηνον μετάθεσιν τοῦ ἀερολιμένος.

Ὁ κ. *ΤΡΙΠΟΔΑΚΗΣ* ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του λέγει ὅτι δὲν προήχθη εἰς ἐπιλιμενάρχης διότι εὑρίσκετο πάντοτε εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Ὁ κ. *ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ* (Ὑπ. Ναυτ.) δηλοῖ ὅτι θὰ γίνῃ ἀναψηλάφησις ὅλων τῶν προαγωγῶν καταρτίζεται δὲ πρὸς τοῦτο νομοσχέδιον.

ΑΙ ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ

Ὁ κ. Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ἀναπτύσσει ἐπερώτησίν του διὰ τὰ ζητήματα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, λέγων ὅτι τὸ πρῶτον μέρος αὐτῆς ἀφορᾷ τὰς ἀναθεωρητικὰς καὶ κληρονομικὰς ἐπιτροπὰς περὶ ἀποζημιώσεως τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων. Κατὰ τὴν διάταξιν 18 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4002, τὸ ἔργον τῶν ἀναθεωρητικῶν ἐπιτροπῶν ἔληγε χθές, τῶν δὲ κληρονομικῶν λήγει τὴν 30 Ἰουλίου 1929. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ περὶ τὰς 400 ἐκκρεμοῦσαι δικογραφίαι καὶ 100 παλαιότεραι, μὴ ἐκδικασθεῖσαι ὑπὸ τῶν πρωτοδίκων ἐπιτροπῶν, θ' ἀπομείνωσιν ἀνεκδίκαστοι ἢ θ' ἀπορριφθῶσι. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖ νὰ δοθῇ μικρὰ παράτασις τῆς προθεσμίας.

Τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐπερωτήσεως ἀφορᾷ τὴν τύχην τῶν ὑποθέσεων ἐκείνων, πάντοτε Ἑλλήνων ὑπηκόων, αἱ ὁποῖαι διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον ἀπομένουν ἐκκρεμεῖς. Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νόμου 4002 ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν εἶχεν ἀφήσει τὴν Βουλὴν ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι διὰ σχεδίου νόμου θὰ εἰσηγεῖτο ἐν δέοντι χρόνῳ τὸν διοικονομικὸν καὶ οὐσιαστικὸν διακανονισμὸν τῶν ἐν λόγῳ ὑποθέσεων. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐμμένει εἰς τὴν γνώμην του τὴν στηριζομένην ἐπὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν 800 ἑκατομμυρίων, κρίνει περιττὸν νὰ ἀπασχολήσῃ σήμερον ἐπὶ πλέον περὶ τούτου τὴν Βουλήν.

ΜΑΡΗΣ. Εἶπον καὶ προηγουμένως ὅτι θὰ ἀποφασίσω περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν ἀναθεωρήσεως τῆς πρωτοβαθμίου ἐκδικάσεως μόνον ἀφοῦ ἴδω τί ποσὸν θὰ ἀπομείνῃ ἐκ τῶν 800 ἑκατομμυρίων ἀδιανέμητον.

Ὁ κ. ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗΣ παρατηρεῖ ὅτι μὲ τὰ 800.000.000 δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθοῦν ὅλαι αἱ κατηγορίαι, δι' αὐτὸ ὅσαι κατηγορίαι δὲν ἱκανοποιηθοῦν ἀπὸ τὸ ποσὸν αὐτό, θὰ ἱκανοποιηθοῦν ἀπὸ τὸ Κράτος.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΣ παρακαλεῖ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ν' ἀπαλλάξῃ τῆς ὑπηρεσίας τὸν εἰρηνοδίκην Αὐλῶνος Καρυστίας, ὁ ὁποῖος, λέγει, ὑπερέβη καὶ τὰ ὅρια τῆς ἠθικῆς ἀκόμη.

Ὁ κ. ΔΙΓΚΑΣ δηλοῖ ὅτι ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις κατὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἂν δὲ τὸ πόρισμα αὐτῶν ἀποδείξῃ βασίμους τὰς κατηγορίας, τότε ὁ ὑπάλληλος θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως.

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Ὁ κ. ΦΛΩΡΟΣ παρακαλεῖ νὰ γίνῃ σύστασις εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὅπως ἱδρύσῃ ὑποκαταστήματα εἰς ἐπαρχίας τῆς Ἠπείρου.

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ λέγει ὅτι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, αὕτη εἶνε πλέον ἰδιωτικὸν Ἵδρυμα καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ κάμῃ συστάσεις εἰς αὐτήν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ κάμνει τὴν δήλωσιν ὅτι κατὰ τὴν β' συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ καλυμμάτων θὰ ζητήσῃ τὴν ἐξουσιοδότησιν ἵνα διὰ διατάγματος κυρωθῇ ἡ σύμβασις αὐτή.

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ὁ κ. ΧΟΥΡΣΟΓΛΟΥ ἐπερωτᾷ ὁποία θὰ εἶνε ἡ τύχη τῆς συνθήκης ἀνταλλαγῆς τοῦ πληθυσμοῦ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας μετὰ τὴν μελετωμένην ὑπογραφὴν συμφωνίας μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ ἂν ὁ διακανονισμὸς τῶν περιουσιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων μείνῃ ἔξω τῆς μελετωμένης συμφωνίας, ποία θὰ εἶνε ἡ ἀκολουθητέα μέθοδος διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἑκατέρων ἐγκαταλειφθεισῶν περιουσιῶν καὶ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων, καὶ ποῖα μέτρα σκέπτεται ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀνταλλαξίμου περιουσίας καὶ τῆς καλυτέρας αὐτῆς διαχειρίσεως καὶ ρευστοποιήσεως, ἐφ' ὅσον ἀπέβη κοινὸν μυστικὸν ὅτι διὰ τῶν μέχρι σήμερον ληφθέντων μέτρων δὲν προελήφθη ἡ διαρροὴ καὶ καταστροφὴ τῆς περιουσίας ταύτης, ὁ δὲ τρόπος τῆς ρευστοποιήσεώς της εἶνε ἐκεῖνος ὅστις μειώνει τὴν ἀξίαν ταύτης. Συνιστᾷ νὰ γίνῃ ἡ Διεύθυνσις Ἀνταλλαγῆς αὐτόνομος ὀργανισμός. Καταλήγων λέγει ὅτι ἡ σύμβασις μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Ἐθν. Τραπέζης θὰ ἔπρεπε προτοῦ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ ἕνα μέρος δικαιούχων.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Τὴν διαπραγμάτευσιν τῆς συμβάσεως κάμνει ὁ κ. Παπαδᾶτος, ἀκούσας τὰς ἀντιλήψεις τῶν δικαιούχων.

ΣΠΥΡΙΔΗΣ. Εὑρισκόμεθα πάντοτε εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς προσφυγικοὺς κύκλους.

Ὁ κ. ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗΣ λέγει ὅτι κάποτε εἶχε λεχθῇ ὅτι θὰ ὑπεβάλλετο νομοσχέδιον διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ θὰ συνεζητεῖτο λεπτομερῶς εἰς τρόπον ὥστε νὰ εὑρίσκετο διευθέτησις, ἡ ὁποία θ' ἀπέτρεπε μελλοντικὰς διαφορὰς γηγενῶν καὶ προσφύγων. Ἤδη ὅμως πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ διάταγμα καὶ δὲν μένει διὰ τοὺς βουλευτὰς εἰμὴ ἡ ὁδὸς τῶν ἐπερωτήσεων.

Ὁ κ. Κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ λέγει ὅτι τῶν ἀντιλήψεων τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας θὰ λάβουν ἐγκαίρως γνῶσιν οἱ προσφυγικοὶ κύκλοι ὥστε νὰ ἐπιφέρουν τὰς παρατηρήσεις των.

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ δηλοῖ ὅτι δὲν εἶναι εὔκολον νὰ ἔλθῃ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Τὸ χειρίζονται, τονίζει, ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καὶ ὁ κ. Παπαδᾶτος, ὁ ὁποῖος γνωρίζει καλὰ τὰ προσφυγικά. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἠκούσθησαν ἄλλοτε κατὰ γενομένην συζήτησιν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου καὶ αἱ παρατηρήσεις των ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς συμβάσεως.

Α. ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗΣ. Θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν τὸ υἱοθετῇ, νὰ συστήσῃ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως προτοῦ ὑποβάλῃ τὸ νέον σχέδιον εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, συγκαλέσῃ μερικοὺς πρόσφυγας ἀφ' ἑνός, γηγενεῖς ἀφ' ἑτέρου ἐκ Μακεδονίας καὶ Θράκης, διότι ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ὑπάρχει κάποια σύγκρουσις μεταξὺ ἐντοπίων καὶ προσφύγων ὁπότε εἰς μίαν τοιαύτην σύσκεψιν ἀνεπίσημον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας νὰ μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ εἴπωμεν τὴν γνώμην μας.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Αὐτὴ εἶναι ἡ καλυτέρα λύσις.

Κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ Καὶ χωρὶς τὴν μεσολάβησιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἐγένετο τοῦτο ἀρκεῖ νὰ διετυπώνατε τοιαύτην ἐπιθυμίαν.

Ὁ κ. ΑΝΘΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ἐπερωτᾷ τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας ἂν ὡς λειτουργοῦν σήμερον τὰ Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια ἐκτελοῦν τὸν προορισμόν των.

Ὁ κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ δηλοῖ ὅτι καταρτίζεται κατ' αὐτὰς τροποποίησις τοῦ νόμου «περὶ Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων».

ΣΠΑΤΑΛΑΙ

Ὁ κ. Ε. ΤΣΙΓΔΕΜΟΓΛΟΥ ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων λέγει ὅτι 8 μῆνες παρῆλθον ἀφότου κακῶς ἀνεστάλη ἡ πληρωμὴ δι' ὁμολογιῶν τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου. Ἐπίσης ἐρωτᾷ πότε θὰ ἐκκαθαρισθοῦν οἱ ὑπεράριθμοι ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης τῆς Μουσουλμανικῆς περιουσίας. Τοιοῦτοι ὑπεράριθμοι κατὰ τὰς πληροφορίας μου εἶναι 150 ἐξ ὧν εἰς τὸ κέντρον εἶνε διωρισμένοι 16 νομικοὶ σύμβουλοι ἐνῷ θὰ ἤρκουν μόνον 3. Ὁ μισθὸς αὐτῶν κυμαίνεται μεταξὺ 6 καὶ 12 χιλιάδας δραχμῶν.

ΦΩΝΑΙ: Ἀλήθεια;

Ὁ κ. ΤΣΙΓΔΕΜΟΓΛΟΥ λέγει ὅτι καὶ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα ὑπάρχουν εἰδικοὶ σύμβουλοι, ὅτι ἐργάζονται ἐπὶ πλέον 140 ὑπάλληλοι εἰς τὸ κτηματολόγιον χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καμμία ἀνάγκη. Τοιαύτη εἶναι ἡ σπατάλη ὥστε εἰς τὴν περιφέρειαν Πρεβέζης πληρώνονται εἰς ὑπαλλήλους περισσότερα ἀπὸ τὰ εἰσπραττόμενα.

Η ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Ὁ κ. *ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗΣ* παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ δηλώσῃ σαφῶς πότε θὰ ἐκδοθοῦν αἱ ὁμολογίαι τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου.

Ὁ κ. *ΣΠΥΡΙΔΗΣ* (Ὑπ. Γεωργ.) ὑπομιμνήσκει εἰς τὸν ρήτορα τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Μαρῆ τὰς γενομένας κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς συνεδριάσεως.

Ὁ κ. *ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗΣ* λέγει ὅτι ὁ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἶπε τὰ αὐτὰ περίπου καὶ πρὸ μηνῶν εἰς σχετικὸν διάβημα τῶν προσφύγων βουλευτῶν. Καὶ εἶνε, προσθέτει, ἔτι μᾶλλον ἄξιον ἀπορίας τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προέβη εἰς τοιαύτης δηλώσεις ἐνῷ ὑπάρχει δήλωσις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὅτι οὐδεμία καθυστέρησις προῆλθεν ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτῆς. Κατὰ συνέπειαν δικαιολογεῖται ἡ ὑπόνοια ὅτι ἄλλοι λόγοι συντρέχουν διὰ τὴν ἀναβολὴν ταύτην τοὺς ὁποίους δὲν θέλει νὰ ὁμολογήσῃ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Περαίνων ἐκφράζει τὴν λύπην του διότι ἀπουσιάζει οὗτος τῆς αἰθούσης εἰς στιγμὴν καθ' ἣν διεξάγεται συζήτησις ἐπὶ ἐπερωτήσεως ἀφορώσης κυριώτατα αὐτόν.

Ὁ κ. *ΤΣΙΤΣΑΡΑΣ* ἐπερωτᾷ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Προνοίας διὰ τὸ παρανόμως ἁρπαγὲν μικρὸν οἰκόπεδον τοῦ πτωχοῦ βιοπαλαιστοῦ καὶ φυματικοῦ Β. Νικολοπούλου εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἐγένετο, λέγει, καὶ ἀπάτη ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου Προνοίας.

Ὁ κ. *ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ* (Ὑπουργ. Προν.) δηλοῖ ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἐξετάζεται.

Ψηφίζονται διάφορα νομοσχέδια καὶ ἡ συνεδρίασις λύεται τὴν 9.45' μ. μ. διὰ σήμερον τὴν 5 μ. μ.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Τὴν 10 καὶ 30' π. μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. Ι. Γκέκας λέγει ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀντιπροέδρου ὅπως ἐγένετο εἶνε σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος.

Ὁ κ. Θ. Σοφούλης λέγει ὅτι διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων ἀπαιτεῖται πλειοψηφία ἀποτελουμένη ἐκ τῶν 4)5 τοῦ κατωτάτου ὁρίου τῆς ἀπαρτίας.

Αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ὑποβάλλουν τὰς ἐκθέσεις των ἐπὶ πολλῶν νομοσχεδίων.

Ὁ κ. Πρόεδρος παρακαλεῖ ἀκολούθως τὰς ἐπιτροπὰς ὅπως τὸ ταχύτερον ὑποβάλουν τὰς ἐκθέσεις των καὶ ἐπὶ τῶν ὑπολειπομένων νομοσχεδίων, τάσσεται δὲ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τριήμερος πρὸς τοῦτο προθεσμία.

Ὁ κ. Θ. Σοφούλης (ὑπ. Στρατ.) παρακαλεῖ νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς κ. γερουσιαστὰς ὅπως προσέρχωνται πυκνότεροι εἰς τὰς συνεδριάσεις.

Ἐπὶ τοῦ εἰς δευτέραν συζήτησιν σχεδίου νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 11)5)29 περὶ παροχῆς προσωρινοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς συνταξιούχους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ὁ κ. Χ. Φακῆς, λαμβάνων τὸν λόγον, ὑποστηρίζει τροπολογίαν του ὅπως παρέχηται τὸ προσωρινὸν ἐπίδομα καὶ εἰς τοὺς ὁπλίτας.

Ὁ κ. Β. Δεληγιάννης (ὑφυπ. Οἰκον.) λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις δέχεται μόνον νὰ παρασχεθῇ τὸ εὐεργέτημα περὶ τοῦ ὁποίου ἐπρονόει τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίον, μόνον εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.

Ὁ κ. Γιατράκος ὑποστηρίζει ὅτι τὸ εὐεργέτημα τοῦτο πρέπει νὰ δοθῇ καὶ εἰς τοὺς ὁπλίτας, οἵτινες ἔχουσιν ἀσφαλῶς περισσοτέραν ἀνάγκην.

Β. Δεληγιάννης (ὑφυπ. Οἰκον.) Διὰ τοὺς ὁπλίτας προνοοῦν ἄλλοι νόμοι.

Λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρα 11.30 π.μ. διὰ σήμερον 10 π.μ.

ΤΟ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΧΘΕΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ ΝΕΟΔΜΗΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ Ν. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1923

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆ κατετέθη χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον «Περὶ ἀπαλλαγῆς νεοδμήτων οἰκοδομῶν ἀπὸ τοῦ φόρου κλπ.» ἔχον οὕτω:

«Ἄρθρον 1ον. — 1. Ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις δηλώσεων περὶ ἀπαλλαγῆς νεοδμήτων οἰκοδομῶν ἢ προσθηκῶν, ἀνεγερθεισῶν ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 26 Ἀπριλίου 1923 «περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς ἀναλυτικῆς φορολογίας κλπ. τῶν ἀνεγερθησομένων οἰκοδομῶν» καὶ τῶν τροποποιησάντων αὐτὸ μεταγενεστέρων νόμων καὶ Ν. Διαταγμάτων.

Ἐκ τούτων αἱ οἰκοδομαὶ ἢ προσθῆκαι αἵτινες ἐν ᾗ περιπτώσει εἶχεν ἐπιδοθῇ ἐμπρόθεσμος δήλωσις θὰ ὑπήγοντο εἰς τὴν 25ετῆ ἀπαλλαγὴν ὑπάγονται νῦν λόγῳ τοῦ ἐκπροθέσμου κλπ. εἰς ὀκταετῆ ἀπαλλαγήν, οἰκοδομαὶ δὲ καὶ προσθῆκαι αἵτινες θὰ ὑπήγοντο εἰς τὴν δεκαετῆ ἀπαλλαγὴν ὑπάγονται διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, εἰς τετραετῆ ἀπαλλαγὴν ἀφ' ἧς κατέστησαν φορολογήσιμοι.

Οἰκοδομαὶ ἢ προσθῆκαι ἡ περὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ὁποίων δήλωσις ἐπεδόθη μὲν μέχρι τοῦδε ἀλλ' ἐκπροθέσμως, τυγχάνουσιν τῶν ἀπαλλαγῶν τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀνεγέρσεως τῆς οἰκοδομῆς ἢ προσθήκης δύναται νὰ ἀποδειχθῇ διὰ παντὸς νομίμου μέσου.

3. Ἵνα χωρήσῃ ἡ κατὰ τὸ ὡς ἄνω ἀνωτέρω Ν. Δ. τῆς 26 Ἀπριλίου 1923, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ τοῦ παρόντος, ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου δὲν ἀπαιτεῖται ὅπως ἡ οἰκοδομὴ ἢ προσθήκη εἶχεν ἐκμισθωθῇ ἢ ἄλλως διατεθῇ.

4. Ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται εἰς τὸν φορολογούμενον ἢ τὸν Οἰκ. Ἔφορον νὰ ἐφεσιβάλῃ τὰς ὑπὸ τῆς ἐκδικαστικῆς ἐπιτροπῆς ἐκδοθείσας ἀποφάσεις ἐπὶ δηλώσεων περὶ ἀπαλλαγῆς νεοδμήτων οἰκοδομῶν ἢ προσθηκῶν, κατὰ τὰ ἐν τῇ φορολογίᾳ καθαρῶν προσόδων ὁριζόμενα.

5. Δηλώσεις ἢ ἐφέσεις ἀπαλλαγῆς νεοδμήτων οἰκοδομῶν καὶ προσθηκῶν, ἀπορριφθεῖσαι ὡς ἐκπρόθεσμοι τύποις ἢ καὶ κατ' οὐσίαν ἀλλὰ κριθεῖσαι παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, εἰσάγονται ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐκδικαστικῆς ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἢ ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

6. Πρὸς παροχὴν τῆς καθοριζομένης ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου Α' κατηγορίας τῶν νεοδμήτων οἰκοδομῶν α') ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 15 Νοεμβρίου 1923 «περὶ συστάσεως συνεταιρισμῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.»

β') ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 12 Μαΐου 1923 «περὶ ἀνεγέρσεως εὐθηνῶν οἰκιῶν».

γ') ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1927 Ν. Δ. «περὶ διαθέσεως τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος προσφυγικῶν οἰκημάτων».

δ') ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1927 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν ἀστῶν προσφύγων».

ε') τοῦ νόμου 3356 «περὶ ἐκχωρήσεως γηπέδων εἰς ἀξιωματικοὺς Θεσσαλονίκης».

στ') τοῦ νόμου 3717 «περὶ ἱδρύσεως Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Ἐπαρχίας Κορίνθου».

ζ') τοῦ νόμου 3764 «περὶ διαθέσεως τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος προσφυγικῶν οἰκημάτων καὶ γηπέδων Δημοσίου».

η') τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1919 Ν. Δ. «περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἀρχαιολογικοῦ χώρου τμήματος τῆς πόλεως Ἀθηνῶν».

θ') τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου Ν. Δ. «περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς οἰκοδομησίμων ὑλῶν ἐν τῷ νομῷ Σερρῶν κλπ.» καὶ

ι') τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1919 Ν. Δ. «περὶ διευκολύνσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς ἀπόκτησιν κατοικίας κλπ.» ἀπαιτεῖται ὑποβολὴ πρὸς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον αἰτήσεως ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου μεθ' ἁπάντων τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν. Ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τούτων ἀποφαίνεται ἡ ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων» ἰσχύοντα, ἐπιτρεπομένης καὶ ἐφέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

7. Ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Δ. «περὶ διευκολύνσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς ἀπόκτησιν κατοικίας διὰ τῆς ὀργανώσεως εἰδικῶν συνεταιρισμῶν κλπ. «περὶ ἄρσεως τῆς ἀτελείας κλπ. ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἀνεγερθεισῶν καὶ ἀνεγερθησομένων.

α') κατὰ τὸ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1923 Ν. Διάταγμα «περὶ συστάσεως συνεταιρισμῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.

β') κατὰ τὸ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1927 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως οἰκοδομῶν συνεταιρισμῶν ἀστῶν προσφύγων».

γ') κατὰ τὸν νόμον 3356 «περὶ ἐκχωρήσεως γηπέδων εἰς ἀξιωματικοὺς Θεσσαλονίκης καὶ δ') κατὰ τὸν νόμον 3764 «περὶ διαθέσεως τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος προσφυγικῶν οἰκημάτων καὶ γηπέδων τοῦ Δημοσίου προκειμένου περὶ τῶν ὑπὸ τῶν οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν ἀναπήρων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν ἀνεγερθεισῶν καὶ ἀνεγερθησομένων οἰκοδομῶν».

Η ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Κατετέθη χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν τροπολογηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ νομοσχέδιον περὶ Γενικῶν Διοικητῶν. Διὰ τοῦ νέου ἤδη νομοσχεδίου καθορίζονται τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ἀσκεῖ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς οἰκείας Γενικῆς Διοικήσεως τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους δικαιώματα τῶν ὑπουργῶν τοῦ ἀποφασίζειν ἐπὶ ἀντικειμένων τῆς ἁρμοδιότητός των, ἐξαιρουμένων τῶν διὰ διαταγμάτων ὁριζομένων. Τὰ διατάγματα ταῦτα θέλουσιν ἐκδίδεσθαι μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ἡ ἁρμοδιότης τῶν ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν. Ἡ ἁρμοδιότης ὅμως τῆς Ἀστυνομίας λιμένων καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀνήκει εἰς τὸν Γ. Διοικητήν.

»Παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Μακεδονίας συνιστᾶται θέσις Γενικοῦ Γραμματέως, ὁ ὁποῖος ἀναπληροῖ τὸν Γ. Διοικητὴν κωλυόμενον ἢ ἀπόντα.

»Ὑπὸ ἑκάστης Γ. Διοικήσεως καταρτίζεται κατ' ἔτος καὶ κατὰ τὰ κεκανονισμένα ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων αὐτῆς, ὅστις διαβιβάζεται εἰς τὰ εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων καὶ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προϋπολογισμῶν τούτων ἀναγράφονται πιστώσεις ὑπὸ ἴδια ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκάστου τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων, αἵτινες τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν οἰκείων Γενικῶν Διοικήσεων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1929—1930.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν πρωϊνὴν συνεδρίασιν τοῦ Γ' Πανυπαλληλικοῦ Συνεδρίου συνεζητήθη τὸ ἀναφυὲν ζήτημα τῆς ἀντιπροσωπείας Λαρίσσης, σχετικῶς μὲ τὴν ἐγκυρότητα τῶν ἐμφανισθέντων δύο διαφόρων πληρεξουσίων. Τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὴν εἰδικὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπήν.

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν διεξήχθη συζήτησις ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ψήφων τῶν ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὸ Συνέδριον ὀργανώσεων. Συμφώνως πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν αἱ ψῆφοι τῶν ὀργανώσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἐδημιουργήθη τὸ ζήτημα, καθωρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν Μακεδονίας—Θράκης ἐδόθησαν τρεῖς ψῆφοι, γενομένων ὅμως δεκτῶν διὰ μιᾶς δι' ἑκάστην ὀργάνωσιν ψήφου τῶν τοπικῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν Λεσχῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς τὴν δύναμιν τῆς οἰκείας Ὁμοσπονδίας, ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται ἐκπληρώσουν τὰς πρὸς τὴν Συνομοσπονδίαν ταμειακὰς ὑποχρεώσεις των. Ἐπίσης ἐδόθη μία ψῆφος εἰς τὴν Ἕνωσιν Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ἐπηκολούθησε μυστικὴ ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν τοῦ τακτικοῦ Προεδρείου τοῦ Συνεδρίου. Ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 59, ἀπέσχον δὲ 11 ἀντιπρόσωποι, οἱ ὁποῖοι διεφώνησαν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ καθορισμοῦ τῶν ψήφων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ 5 ἀντιπρόσωποι τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐξελέγη πρόεδρος ὁ κ. Λομβαρδέας διὰ ψήφων 46, ἀντιπρόεδροι οἱ κ.κ. Τσιγκογιάννης 44 καὶ Κακάρας 37, γραμματεῖς δὲ οἱ κ.κ. Θεοδωρόπουλος διὰ 36 καὶ Σωτηρίου διὰ 34 ψήφων.

Διεκόπη ἀκολούθως ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 8ην π.μ. τῆς σήμερον.

ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΑΛΗΝ

Ἐξερράγη χθὲς πυρκαϊὰ εἰς τὸ δάσος τῆς Ἐκάλης. Τὸ πῦρ, ἄγνωστον πόθεν προελθόν, κατεσβέσθη ἀφοῦ ἀπετέφρωσε δασώδη ἔκτασιν 30 στρεμμάτων.

ΟΥΔΕΜΙΑ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Ἐπιτροπὴ τῆς Πανελληνίου Ἀστικῆς Ἑνώσεως Κτηματιῶν παρουσιάσθη χθὲς τὴν πρωΐαν ἐνώπιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνέπτυξε τὸ ζήτημα τοῦ ἐνοικιοστασίου ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἰδιοκτητῶν, εἰς τὰς τάξεις τῶν ὁποίων ἐπικρατεῖ μεγάλη οἰκονομικὴ δυσπραγία, λόγῳ τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ προσέθηκεν, ὅτι μεγάλαι οἰκίαι κατέχονται ὑπὸ δύο ἢ τριῶν προσώπων, λόγῳ τοῦ εὐτελοῦς μισθώματος, διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καταστήματα μεγάλα εἰς κεντρικὰ μέρη, κατέχονται ἀπὸ ἐπιχειρήσεις ἀναξίας λόγου.

Διερμηνεύουσα ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀστικοῦ κόσμου ἐζήτησε τὴν καταβολὴν τῆς δόσεως τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1929 καὶ ὁπωσδήποτε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἰσχύοντος ἤδη ἐνοικιοστασίου, ἐτόνισε δὲ ὅτι τὸ ἑπόμενον ἔτος, ὅτε αἴρεται ὁλοσχερῶς τὸ ἐνοικιοστάσιον, θὰ ἐπέλθῃ ἐκ τοῦ νόμου προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ὁ συγκερασμὸς παλαιῶν καὶ νέων μισθωμάτων εἰς λογικὸν ἐπίπεδον.

Ἐν τέλει ἐτόνισεν, ὅτι ἱκανοποίησις τῶν αἰτημάτων τοῦ ἀστικοῦ κόσμου θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐθνικῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς κοινωνικῆς γαλήνης.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐπιτροπήν, ἐδήλωσεν, ὅτι θέλει ἐπιληφθῇ μετ' εὐμενείας τῶν αἰτημάτων τοῦ ἀστικοῦ κόσμου, δίδων τὴν λύσιν ἐκείνην, ἥτις θὰ ἐπιφέρῃ τὴν κοινωνικὴν εὐημερίαν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΙΓΚΑ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἀναφερόμενος χθὲς εἰς τὰς προσπαθείας περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου, ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὸ ἐν ἰσχύϊ διάταγμα, καταρτισθὲν ἐπὶ Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, κοινῇ συμφωνίᾳ ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐνοικιαστῶν ἀφ' ἑτέρου, δὲν πρόκειται νὰ τροποποιηθῇ.

Ὁ κ. Δίγκας προσέθεσεν ὅτι αἱ αὐξήσεις τῶν ἐνοικίων θὰ καταβληθοῦν κατὰ τὰς ἐν τῷ διατάγματι καθοριζομένας προθεσμίας.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐγένετο χθὲς εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον ἡ πρώτη συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ τοῦ Τουρισμοῦ πρὸς ἐκλογὴν τῆς ἐκτελεστικῆς αὐτοῦ ἐπιτροπῆς καὶ σύνταξιν τοῦ ἐσωτερικοῦ του κανονισμοῦ.

Ὁ κ. Βουλοῦμης προσφωνῶν ἐν ἀρχῇ τοὺς παρισταμένους συμβούλους τοῦ ὀργανισμοῦ ἐξέφρασε πρὸς αὐτοὺς τὰς εὐχαριστίας του καὶ τὴν πεποίθησίν του ὅτι ὡς ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας θὰ εὕρῃ αὐτοὺς πολυτίμους συνεργάτας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ. Ἀπηύθυνεν ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. ὑπουργὸς συστάσεις πρὸς τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τὰ ὁποῖα, ὡς εἶπε, θὰ διευκολύνουν τοὺς εἰς τὸ ἔργον των. Ἀκολούθως ἐπεκαλέσθη τὴν προσοχὴν τῶν συμβούλων ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ. Πρὸς τοῦτο, εἶπε, πρέπει νὰ καταπολεμηθῇ, ἕνας κοσμοπολιτικὸς σνομπισμός, ὅστις ἔχει κυριεύσει τὰς ἀνωτέρας, ἰδία, τάξεις τῆς Κοινωνίας καὶ ἄγει εἰς ἄφθονον ἔξοδον ἐκ τῆς χώρας μας καὶ κατασπατάλησιν χρήματος τὸ ὁποῖον στερεῖται ὁ τόπος μας.

«Ὁ ἐσωτερικὸς τουρισμὸς — ἐσυνέχισεν ὁ κ. Βουλοῦμης — δέον νὰ προηγηθῇ τοῦ ἐξωτερικοῦ, διότι μόνον τὸ ἐσωτερικὸν κῦμα τῶν ἐκδρομέων θὰ καταστήσῃ βιωσίμους τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις, ὥστε νὰ χρησιμοποιηθῶσι τελεσφόρως διὰ τὴν περίοδον τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ. Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὁδικοῦ μας δικτύου, συμπίπτουσα μὲ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ τουρισμοῦ, θὰ διευκολύνῃ τὰς προσπαθείας σας.

Συνεχίζων ὑπενθύμισεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἑορτασθῇ ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς Ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους καὶ ὅτι πρέπει τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Τουρισμοῦ νὰ εὑρίσκεται εἰς στενὴν ἐπαφὴν μετὰ τῆς εἰδικῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, ἵνα συντελέσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἑορτῶν, ὑποδοχὴν καὶ ἄνετον διανομὴν τῶν ξένων.

Ἀνεκοίνωσε κατόπιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀνέθηκε τὴν προεδρίαν τοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν στρατηγὸν κ. Βλαχόπουλον καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὀργανισμοῦ εἰς τὸν κ. Κ. Μελᾶν, καὶ συνέστησεν ἐν τέλει εἰς τοὺς ἐκπροσωποῦντας τὴν ὀργάνωσιν ὅπως μὴ ἀπογοητεύωνται ἀπὸ ἀπαισιοδόξους καὶ βεβιασμένας τυχὸν κρίσεις καὶ προχωρήσουν εἰς τὸ ἔργον των μὲ πίστιν καὶ ἐλπίδα.

Εἰς τὸν κ. Βουλοῦμην ἀπήντησεν εὐχαριστῶν ἐκ μέρους τοῦ Δ. Συμβουλίου ὁ Πρόεδρος κ. Βλαχόπουλος, μετὰ τοῦτον δὲ ὁ διευθυντὴς τοῦ ὀργανισμοῦ κ. Κ. Μελᾶς ἐξέθεσε δι' ὀλίγων τοὺς πρώτους ἀντικειμενικοὺς σκοπούς, πρὸς τοὺς ὁποίους θὰ ἀποβλέψῃ ἀμέσως τὸ Δ. Συμβούλιον, καὶ τὰς ἐνεργείας, τὰς ὁποίας εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς θὰ καταβάλῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτῶν.

Μετὰ τοῦτο ἐνηργήθη ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ τουρισμοῦ, ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν κ.κ. Πύρρου Καραπάνου γερουσιαστοῦ, Κοσμαδοπούλου, ἀντιπροσώπου τῶν Τραπεζῶν, Νικολοπούλου, τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων, Καλβοκορέση, τῆς Λέσχης Περιηγήσεων, Χὶλλ τῶν ταξειδιωτικῶν Πρακτορείων καὶ Καλαντίδη τοῦ Ὁδοιπορικοῦ Συνδέσμου.

Ἀκολούθως ἐξελέγησαν, κατὰ τὸν ὀργανισμόν, ὡς ἀντιπρόεδροι αὐτοῦ κατὰ σειρὰν ὁ κ. Ἀλ. Κασσαβέτης, Πρόεδρος τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων, καὶ ὁ μηχανικὸς κ. Σ. Ἀγαπητός, ἀνετέθη δὲ εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν ἡ σύνταξις τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ τουρισμοῦ, συνερχομένη εἰς πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν τὴν προσεχῆ Πέμπτην 6 μ.μ.

Η ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΤΥΦΟΥ ΚΑΙ ΟΣΤΡΑΚΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ ἐπιδημία τοῦ τύφου καὶ τῆς ὀστρακιᾶς εὑρίσκεται ἐν ὑφέσει. Ἐσημειώθησαν σήμερον ἐνταῦθα ἓν κροῦσμα τύφου, εἰς τὴν Φλώριναν ἓν ὀστρακιᾶς, ἀνὰ ἓν δὲ ὀστρακιᾶς εἰς τὴν Καστορίαν, τὸ Βεβή, τὸ Νεοχώριον καὶ τὸ Νύμφαιον.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΗΣ 27 Β

Τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ Ναυτικοῦ ἀπαντῶν εἰς ἐρώτημα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐγνωμοδότησεν ὅτι οἱ ἐργάται θαλάσσης τῆς ἀπογραφῆς 1927β δύνανται ν' ἀπολυθοῦν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνός. Κατόπιν τούτου ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως ἀπολυθοῦν οὗτοι ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαημέρου τοῦ ἀρξαμένου μηνός.

Ο ΝΕΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Εἰς χθεσινὴν συνεργασίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆ μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδάτου καὶ μετὰ τῶν διευθυντῶν τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν ἐτέθησαν τελικῶς αἱ βάσεις διὰ τὰς τροποποιήσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπενεχθοῦν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, καταρτισθείσης ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Μαντζαβίνου διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, Χατζημελέτη διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καὶ Γεραγᾶ διευθυντοῦ τῆς Ἀνταλλαγῆς διὰ τὴν ἐκπόνησιν τοῦ νέου ὀργανισμοῦ.

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ μικτὴ ἐκ βουλευτῶν καὶ ἀρχιερέων ἐπιτροπὴ διὰ τὴν τροποποίησιν τῶν διατάξεων τῆς διοικήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσίν της. Αἱ κυριώτεραι τῶν τροποποιήσεων τὰς ὁποίας ἐπιφέρει ἡ ἐπιτροπὴ εἶνε αἱ ἑξῆς: 1) Τὸ συμβούλιον τοῦ γενικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἀπὸ 11μελὲς γίνεται 5μελὲς ἐκ τριῶν ἀρχιερέων, τοῦ ἐπιτρόπου παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ. 2) Τὸ τίμημα τῶν ἐκποιουμένων κτημάτων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου θὰ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. 3) Ἐπανέρχονται τὰ ἐξωκκλήσια καὶ παρεκκλήσια εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Γ.Ε.Τ. καὶ 4) αἱ δαπάναι τοῦ προσωπικοῦ τῶν μητροπολιτικῶν γραφείων θὰ βαρύνουν τὴν ἐνοριακὴν περιουσίαν καὶ οὐχὶ τὸ ταμεῖον.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥ

Ἀπεπειράθη χθὲς νὰ αὐτοκτονήσῃ ἐντὸς τῶν φυλακῶν Παλαιοῦ Στρατῶνος ὁ ὑπόδικος Σαρκὶς Βαρτινιάν, καταχραστὴς 390 χιλιάδων δραχμῶν, λαβὼν δόσιν ὑδραργυραλοιφῆς.

Ἐπ' αὐτοῦ εὑρέθη ἐπιστολὴ διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι προέβη εἰς τὴν ἀπόπειραν ἐπειδὴ προτιμᾷ νὰ ἀποθάνῃ παρὰ νὰ σαπίσῃ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ διότι ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εὑρισκόμενος γαμβρός του δὲν τοῦ παρέχει καμμίαν συνδρομήν.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΙΔΡΥΣΙΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΠΡΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑΝ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΚΑΠΝΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ὁ Τσακὶρ βέης Σαριτζιά, ἀνάδοχος τοῦ τουρκικοῦ Μονοπωλίου, ἀφίχθη ἐνταῦθα, συμβληθεὶς μὲ μεγάλην Ἀγγλικὴν Ἑταιρείαν διὰ τὴν σύμπηξιν ἑταιρείας βιομηχανίας καὶ ἐμπορίας τῶν τουρκικῶν καπνῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ταύτης θὰ ἱδρυθοῦν ἐν Λονδίνῳ, Ἑλβετίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ μεγάλα ἐργοστάσια βιομηχανίας καπνοῦ.

Τὰ ἀγγλικὰ οἰκονομικὰ φύλλα ἀποδίδουν μεγίστην σοβαρότητα εἰς τὰς συνεννοήσεις ταύτας.

ΔΥΟ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ κ. ΠΟΛΙΤΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΟΡΑΝ ΤΟΥ "ΧΡΟΝΟΥ„

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὸ κομισθὲν ἀπόψε φύλλον τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαὶζ» ἡ ὁποία συνεχίζει τὰς ἀποκαλύψεις της διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» δημοσιεύεται τὸ ἀκόλουθον ἐμπιστευτικὸν ἔγγραφον τοῦ κ. Πολίτου:

«Παρίσιοι 9 Δεκεμβρίου 1924. Ἀπόρρητον. Ἡ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία Παρισίων πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, Ἀθήνας.

«Εἶμαι σφόδρα ἔκπληκτος διὰ τὰς ἀξιώσεις τῆς γνωστῆς ἐφημερίδος. Αὐτὴ δὲν ἀγνοεῖ ὅτι ἡ πρεσβεία, εὑρισκομένη ἐπὶ τόπου, κατέχει καλυτέρας πληροφορίας ἀπὸ τὰς ἰδικάς σας καὶ ὅτι ἡ πρεσβεία κρίνει τοὺς ὅρους ἀπαραδέκτους. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς θέλει νὰ κλείσῃ τὴν συμφωνίαν ἐν Ἀθήναις. Μόνον ὡς προσβλητικὸν τελεσίγραφον δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ἀξίωσις νὰ ἐπιβληθῇ ὡρισμένη χρονολογία διὰ τὴν ἀπάντησιν. Εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι πρέπει τις νὰ φοβῆται τὸ κλείσιμον συμφωνίας μᾶλλον παρὰ τὴν ἐχθρότητα τῆς ἐφημερίδος, ἐν περιπτώσει κλεισίματος, διότι θὰ ἠδυνάμεθα τότε νὰ καταγγείλωμεν τὴν ἐχθρότητα ταύτην εἰς τὴν γαλλικὴν Κυβέρνησιν, τοῦθ' ὅπερ δὲν θὰ ἦτο ἀναμφιβόλως πολὺ εὐχάριστον διὰ τὴν ἐφημερίδα ταύτην. Ὅσον ἀφορᾷ ἡμᾶς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπογράψωμεν, θὰ εὑρισκώμεθα ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον ἐξάρτησιν τῆς δωροδοκουμένης ἐφημερίδος, ἥτις ἐνθαρρυνομένη ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐνεργειῶν της, θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ὑπαγορεύῃ τὰς θελήσεις της εἰς τὸν ἐπίσημον ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος ἐν Γαλλίᾳ. Ἄλλως τε λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσω ὅτι συγκατανεύουσα εἰς τὸ κλείσιμον τοιαύτης συμφωνίας ἡ Πρεσβεία θὰ περιήρχετο εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐπιδρᾷ καθ' ἕνα οἱονδήποτε τρόπον ἐπὶ τοῦ τύπου, ἐκτὸς ἂν συναφθοῦν ἀνάλογοι συμφωνίαι καὶ μὲ τὰ ἄλλα φύλλα τῶν Παρισίων. Μοῦ φαίνεται ὅτι θὰ ἦτο καλὸν νὰ δοθῇ ἡ ἀπάντησις ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐξασφάλισιν τακτικοῦ ἐπιδόματος εἰς οἱανδήποτε ἐφημερίδα, ἀλλ' ὅτι διὰ ν' ἀποδειχθοῦν αἱ καλαὶ διαθέσεις τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν γνωστὴν ἐφημερίδα, θὰ ἔστεργε αὕτη νὰ κλείσῃ μίαν εἰδικὴν συμφωνίαν διὰ δημοσιεύσεις ἰδιαιτέρας, ὑπὸ τὸν ὅρον αἱ δημοσιεύσεις αὗται νὰ ἐλέγχωνται πάντοτε ὑπὸ τῆς Πρεσβείας.

»Θὰ ἦτο ὠφέλιμον, φρονοῦμεν, ἐὰν ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς ἐπιμένῃ εἰς τὰς παραλόγους ἀξιώσεις του, νὰ τοῦ δώσετε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ Πρεσβεία αὕτη ἔχει εἰς τὴν κατοχήν της ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῶν σχέσεων τὰς ὁποίας τὸ Πρακτορεῖον, ὅπερ ἀντιπροσωπεύει, διατηρεῖ μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας καὶ ὅτι ἂν αὕτη πιεσθῇ θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῶν. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐναπόκειται ν' ἀποφασίσῃ τελικῶς. Φρονῶ ἐν τούτοις ὅτι καθῆκόν μου εἶναι νὰ τὴν διαφωτίσω περὶ τῆς σοβαρᾶς εὐθύνης ἣν θ' ἀναλάβῃ κλίνουσα ἐνώπιον ἀναιδοῦς ἐκβιασμοῦ τῆς γνωστῆς σας ἐφημερίδος.

Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ»

Ἡ «Ἀξιὸν Φρανσαὶζ» δημοσιεύει ἐπίσης τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα σταλὲν μετὰ διήμερον πρὸς τὸν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν:

«Παρίσιοι 11 Δεκεμβρίου 1924,

»Σπεύδω νὰ καταστήσω ὑμῖν γνωστὸν ὅτι ἡ γνωστὴ ἐφημερὶς (Σ. «Π». ὁ Παρισινὸς «Χρόνος») ἤρχισε τὴν δημοσίευσιν οἰκονομικοῦ παραρτήματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξητάσθησαν ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῆς Γαλλίας καὶ ἄλλων ξένων χωρῶν. Ἐὰν ἡ ἐξοχότης σας υἱοθετῇ τὴν ἄποψίν μου καὶ φρονῇ ἐπὶ τούτοις ὅτι εἶνε συμφέρον δι' ἡμᾶς νὰ καταστήσωμεν τὴν γνωστὴν ἐφημερίδα εὐνοϊκὴν πρὸς ἡμᾶς, ἡ συμφωνία δύναται νὰ γίνῃ ἐπ' ἀφορμῇ τοῦ παραρτήματος τούτου. Ἡ συμφωνία αὐτὴ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄνευ δυσχερείας, δεδομένου ὅτι τὸ ἐν λόγῳ οἰκονομικὸν παράρτημα εἶνε ἀνεξάρτητος δημοσίευσις.

Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ»

ΒΕΒΑΙΑ Η ΑΝΑΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΝ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ ΕΝ ΤΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐρωτηθεὶς χθὲς ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἀπὸ προχθὲς ἀνεγράψαμεν, περὶ ἀναθέσεως τῆς ἀντιπροεδρίας τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, δὲν τὰς διέψευσεν, ἀρκεσθεὶς νὰ εἴπῃ μόνον ὅτι εἰς οὐδεμίαν δύναται νὰ προβῇ σχετικὴν ἀνακοίνωσιν. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἀφ' ἑτέρου, κατὰ νυκτερινὸν ἐκ Πατρῶν τηλεφώνημα, ἠρκέσθη νὰ ἐμφανίσῃ μόνον τὰς πληροφορίας ταύτας ὡς προώρους, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τὰς διαψεύσῃ. Σημειωτέον ὅτι ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ Πάτρας χθές, εἶχε σύσκεψιν μετὰ τῶν φίλων του πρὸς τοὺς ὁποίους, ἀπαντῶν εἰς σχετικὰς ἐρωτήσεις των, ἐδήλωσεν ὅτι, παρὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνταῦθα παρουσίας του, εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ μεταβῇ πρὸς διακανονισμὸν διαφόρων κομματικῶν ζητημάτων, ἐπικειμένων τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν. Περὶ σχετικῆς βολιδοσκοπήσεως πρὸς αὐτὸν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος δὲν ἔκαμε λόγον.

Κατὰ πληροφορίας ὅμως μέλους τῆς Κυβερνήσεως, ἐκ τῶν λίαν προσκειμένων εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, τὸ ζήτημα τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ διακανονισμένον κατόπιν ἐμμέσων συνεννοήσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ δευτέρου εἰς Πάτρας. Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, εἰς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον πρόκειται νὰ δοθῇ πρὸς τὸ παρὸν ἡ ἀντιπροεδρία μόνον τῆς Κυβερνήσεως, ἄνευ χαρτοφυλακίου. Καὶ τοῦτο ἵνα ἀποτραπῇ εὐρυτέρα κυβερνητικὴ μεταρρύθμισις. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θεωρεῖται ἀσφαλὴς ἡ παραμονὴ τοῦ κ. Ἀργυροπούλου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑπὸ τίτλον πάντοτε προσωρινότητος καὶ μέχρι τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπανόδου τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην πρέπει ν' ἀντιμετωπίζεται, ὡς ἐγράψαμεν ἤδη, ἡ ἄμεσος ἀποχώρησις τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου ἐκ τῆς Κυβερνήσεως, μὴ δυναμένου νὰ δεχθῇ τὴν ἀντιπροεδρίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ὁπότε εἶνε προφανὲς ὅτι εἰς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον θὰ προσεφέρετο κατ' ἀνάγκην ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀντιπροεδρίας καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Κατ' ἄλλας ὅμως πληροφορίας, ἡ τοιαύτη μεταβολὴ θὰ ἐπέφερε γενικωτέραν ἀνασύνθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν πρὸς τὸ παρὸν θέλει ν' ἀποφύγῃ ὁ κ. Βενιζέλος.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ Τ. Τ. Τ

ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΘΕΣΕΩΝ

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας κατήρτισε τὸ νομοσχέδιον, δι' οὗ ρυθμίζονται τὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τῶν ΤΤΤ. ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίως διατυπωθεισῶν ἀπόψεων τοῦ κ. Γονατᾶ καὶ τῆς ὑπηρεσίας.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐπέρχονται αἱ ἀκόλουθοι οὐσιώδεις μεταβολαί: Καταργοῦνται εἰς ὅλον τὸν κλάδον περὶ τὰς 200 θέσεις. Ἐπίσης καταργοῦνται 514 θέσεις νυκτοφυλάκων καὶ ἀντὶ αὐτῶν δημιουργοῦνται 260 θέσεις ἀρχιεργατῶν καὶ ἐργατῶν. Δημιουργοῦνται δέκα θέσεις διευθυντῶν, ὡς καὶ 40 θέσεις ἀρχιταξινόμων. Καταργοῦνται 80 θέσεις διανομέων ἀνηκόντων εἰς τὰ καταργούμενα τμήματα. Καταργοῦνται ἐπίσης αἱ ἐξετάσεις διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν τηλεγραφητῶν β' τάξεως.

Τὸ νομοσχέδιον κατηρτίσθη μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ δεχθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ χορηγήσῃ τὰ τρία ἑκατομμύρια, ὁπότε τὸ ποσὸν θὰ ἀνέλθῃ ὁμοῦ μὲ τὰ ἤδη χορηγηθέντα εἰς δέκα τρία ἐν ὅλῳ ἑκατομμύρια.

Ὁ κ. Γονατᾶς θὰ συνεργασθῇ σήμερον μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ θὰ τοῦ ὑποβάλῃ τὸ καταρτισθὲν νομοσχέδιον, ἐὰν δὲ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, θὰ κατατεθῇ τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν Βουλήν.

ΔΙΕΚΑΝΟΝΙΣΘΗΣΑΝ ΤΑ ΜΕΘΟΡΙΑΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Περατώσαντα τὰς ἐργασίας τοῦ καθορισμοῦ τῶν μεθοριακῶν ζητημάτων ἐπανῆλθον ἐνταῦθα τὰ μέλη τῆς Ἑλληνοσερβικῆς ἐπιτροπῆς καὶ θὰ παραμείνουν πρὸς σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου. Κατὰ ἰδιαιτέρας μου πληροφορίας διὰ τούτου καθορίζεται ζώνη μεθοριακὴ ἀπὸ τῆς Πρέσπας μέχρι τοῦ τριεθνοῦς σημείου βάθους ἑκατέρωθεν 15 χιλιομέτρων ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ δύνανται νὰ κινῶνται ἐλευθέρως οἱ κάτοικοι ἀμφοτέρων τῶν ἐπικρατειῶν χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη διαβατηρίων.

Τοιουτοτρόπως οἱ ἀγρόται κατέχοντες διμερῆ κτήματα θὰ δύνανται νὰ μεταβαίνουν διὰ καλλιέργειαν. Ὡσαύτως καθωρίσθησαν καὶ διαβάσεις διὰ τοὺς μεταβαίνοντας εἰς τὰς ἑκατέρωθεν ἐμποραγορὰς καὶ μεταφέροντας ἐμπορεύματα, ἅτινα θὰ ὑφίστανται νόμιμον ἔλεγχον τῶν τελωνειακῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, παρεχομένων ὅμως δασμολογικῶν διευκολύνσεων. Ἡ ἐπελθοῦσα συμφωνία ὑπῆρξεν ἀπόλυτος.

Η ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΑΦΙΚΕΤΟ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὴν πρωΐαν ἀφίκοντο τὰ μέλη τῆς Μικτῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ ἀπόγευμα θὰ συνέλθῃ ἡ ὁλομέλεια τῆς Μικτῆς εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν πρὸς ρύθμισιν τεχνικῶν ζητημάτων. Τὴν πρωΐαν τῆς Πέμπτης τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀναχωροῦν εἰς Σόφιαν. Ὁ κ. Ἐξηντάρης ἐδήλωσεν ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς βαίνουν ὁμαλῶς. Ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου μέχρι σήμερον ἐξεκαθαρίσθησαν δισχίλιοι φάκελλοι. Ὑπολείπονται 4000 οἵτινες θὰ ἐκκαθαρισθοῦν μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου, ὁπότε ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κοινοτικῶν περιουσιῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

Ο κ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ ΕΠΕΔΩΚΕ ΧΘΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΝ

ΕΙΣ ΠΑΡΟΜΟΙΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ ΘΑ ΠΡΟΒΗ ΚΑΙ Ο κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ΕΝ ΒΑΣΙΓΚΤΩΝΙ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΟΛΛΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΠΕΡΙ ΤΕΛΕΣΦΟΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Κακλαμᾶνος μεταβὰς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Φορεϊν-Ὄφφις καὶ μὴ εὑρὼν τὸν ὑπουργὸν κ. Χέντερσον (ἀπησχολημένον εἰς τὸ συνεδριάζον κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ὑπουργικὸν συμβούλιον) ἐπεσκέφθη τὸν ὑφυπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δάλτον, πρὸς ὃν διεμαρτυρήθη ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀδικίαν, ἥτις προσεγένετο εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Γιοὺγκ κατὰ τὴν διανομὴν τῶν Γερμανικῶν ἐπανορθώσεων. Ὁ κ. Κακλαμᾶνος ἐξήγησεν εἰς τὸν κ. Δάλτον ὅτι μὲ τὸ ἤδη ἀναγνωρισθὲν αὐτῇ διὰ τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ μερίδιον τῶν ἐπανορθώσεων, ἡ Ἑλλὰς ἀφίνεται ἀκάλυπτος, καθόσον τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἐξαρκεῖ ν' ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ἃς ἀνέλαβε διὰ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν πολεμικῶν χρεῶν της, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον εἰς τὰς ἐκ τῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν χρεῶν της εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν καταλογισθοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ὑπὸ διαιτησίαν ποσά.

Ὁ κ. Κακλαμᾶνος ἀφῆκεν εἰς τὸν κ. Δάλτον καὶ διακοίνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περιέχουσαν τὰς γενικὰς ἐπιφυλάξεις τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Ἄγγλος ὑφυπουργὸς ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Κακλαμᾶνον ὅτι αἱ ἐπιφυλάξεις τῆς Ἑλλάδος θὰ μελετηθοῦν προσεκτικῶς.

Τὸ διάβημα τοῦτο ἀφεώρα τὸν κατ' ἀρχὴν καταλογισμὸν τοῦ ἀνεπαρκοῦς ποσοστοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ κ. Κακλαμᾶνος ἐτόνισεν εἰς τὸν κ. Δάλτον ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ὑποστῇ σφοδρὸν δημοσιονομικὸν κλονισμόν, ἀπέφυγεν ὅμως νὰ εἰσέλθῃ εἰς εἰδικὰς λεπτομερείας καὶ νὰ σημειώσῃ πόσον ὁ παραγκωνισμὸς οὗτος τῆς Ἑλλάδος ἀντίκειται πρὸς τὰς διὰ τῶν συνθηκῶν παρασχεθείσας ὑπὸ τῶν Συμμάχων εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποσχέσεις.

Πληροφοροῦμαι ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσεται, τονίζουσα ταῦτα πρὸς τοὺς Συμμάχους, νὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὅπως αἱ ἐπανορθώσεις γενικῶς συσχετισθοῦν μὲ τὸ ζήτημα τῶν πολεμικῶν χρεῶν καὶ νὰ τονίσῃ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν Γερμανικῶν ἐπανορθώσεων εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξετασθῇ χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει τὸ ἰσχῦον διὰ τὰς Αὐστροουγγρικὰς ἐπανορθώσεις μορατόριουμ, ὅπερ θίγει τὴν Ἑλλάδα.

ΟΙ ΑΓΓΛΙΚΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ

Τὸ διάβημα τοῦ Ἕλληνος πρεσβευτοῦ σχολιάζεται μετὰ συμπαθείας ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν κύκλων τοῦ Σίτυ, οἵτινες φαίνονται ἀνησυχοῦντες διὰ τὰς οἰκονομικὰς συνεπείας τὰς ὁποίας θὰ ἐπιφέρῃ, εἰς βάρος δὲ τοῦ Ἀγγλικοῦ κεφαλαίου, ἡ ἐνδεχομένη ἀνατροπὴ τοῦ οἰκονομικοῦ ἰσοζυγίου τῆς Ἑλλάδος, λόγῳ τοῦ ἀνεπαρκοῦς ποσοῦ, ὅπερ θὰ λάβῃ αὕτη ἐκ τῶν Γερμανικῶν ἐπανορθώσεων.

Γενικῶς ἀναγνωρίζεται ὅτι τὸ ζήτημα ἔχει καὶ τὴν πολιτικήν του μορφήν, ἥτις πιθανώτατα θὰ ἀλλοιώσῃ τὸ ἀρχικὸν σχέδιον διανομῆς.

ΔΙΑΒΗΜΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Ὁ κ. Κακλαμᾶνος ἐπεσκέφθη σήμερον τυπικῶς ἐπὶ τῇ ἐνταῦθα ἐγκαταστάσει του τὸν πρεσβευτὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Ντῶζ, ἀλλὰ δὲν τοῦ ἐπέδωκεν ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ἀπευθυνθείσης διακοινώσεως. Ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις θὰ πληροφορηθῇ ἐπισήμως τὰς Ἑλληνικὰς ἐπιφυλάξεις ἐκ ταυτοσήμου διαβήματος τοῦ ἐν Βασιγκτῶνι Ἕλληνος πρεσβευτοῦ κ. Σιμοπούλου.

Παρεμπιπτόντως ὅμως ὁ κ. Ντῶζ ἐπληροφορήθη παρὰ τοῦ κ. Κακλαμάνου τὰς Ἑλληνικὰς ἀπόψεις.

ΑΙ ΑΝΕΠΙΣΗΜΟΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΠΟΛΙΤΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐπισήμως οὐδὲν Ἑλληνικὸν διάβημα ἐγένετο ἐνταῦθα. Εἰς ἀνεπισήμους συναντήσεις του μὲ τὰ μέλη τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων ὁ κ. Πολίτης ἐξέφρασε τὰ παράπονα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐναντίον τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ. Ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως θεωρεῖ ἑαυτὴν ἀναρμοδίαν νὰ συζητήσῃ τὰς τοιαύτας διαμαρτυρίας καθόσον τὸ σχέδιον Γιοὺγκ ἀποτελεῖ πρότασιν πρὸς τὰς Συμμάχους Κυβερνήσεις ὑπὸ ἀνεξαρτήτων ἐμπειρογνωμόνων.

Σχολιάζεται ἐνταῦθα ἡ ἐκ Λονδίνου γνωσθεῖσα εἴδησις ὅτι ὑπεβλήθη πρὸς τὸν ἐκεῖ Ἀμερικανὸν πρεσβευτὴν ἑλληνικὴ διαμαρτυρία κατὰ τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ. Τὸ διάβημα τοῦτο χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ὡς μάταιον καὶ μὴ δυνάμενον νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Εἰς παρόμοια πρὸς τὸ ἑλληνικὸν διαβήματα προέβησαν, καθὼς πληροφοροῦμαι, καὶ ἄλλα μικρὰ κράτη. Ἡ Σερβία εἰδικῶς παρεπονέθη ὅτι τὸ χορηγούμενον διὰ τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ εἰς αὐτὴν ποσοστὸν δὲν φθάνει νὰ καλύψῃ τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ζημίας της.

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις τῆς Γαλλίας ἡ προσεχὴς διάσκεψις διὰ τὰς ἐπανορθώσεις θὰ συνέλθῃ ἐνταῦθα. Οὐδεμία ὑπάρχει ἐνταῦθα εἴδησις περὶ ἀντιπροσωπεύσεως τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν τῇ διασκέψει ταύτῃ.

ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΗ Η ΕΛΛΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ Ἑλλὰς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μικρὰ κράτη, δὲν θὰ μετάσχῃ τῆς προσεχοῦς διασκέψεως διὰ τὰς ἐπανορθώσεις, εἰς ἣν θὰ συνέλθουν μόνον αἱ κυριώτεραι πιστώτριαι Δυνάμεις, ὅπως καὶ κατὰ τὴν διάσκεψιν τῶν ἐμπειρογνωμόνων.

Βεβαίως θὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν διάσκεψιν ὅτι ἀδυνατεῖ ν' ἀποδεχθῇ τὸ σχέδιον Γιούγκ. Ἡ δήλωσις ὅμως αὕτη οὐδόλως ματαιώνει τὴν ὑπὸ ἄλλων κρατῶν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου, ὁπότε τὸ μερίδιον τῆς Ἑλλάδος θὰ κατατεθῇ εἰς διάθεσίν της παρὰ τῇ Διεθνεῖ Τραπέζῃ Ἐπανορθώσεων. Δὲν πρέπει ἄλλως τε νὰ λησμονῆται ὅτι οἱ ἐμπειρογνώμονες ἐδήλωσαν ὅτι οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνουν περὶ τῆς καλῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ εἰς περίπτωσιν οἱασδήποτε ἀλλοιώσεως τῶν ἀποφασισθέντων.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι προῆλθεν εἰς τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν ν' ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτοπροσώπως τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν συνερχομένην τὸν Αὔγουστον ἐν Λονδίνῳ πολιτικὴν διάσκεψιν διὰ τὰς ἐπανορθώσεις.

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΤΑΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΚΗΝ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Συνεκροτήθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ συγκληθεῖσα ἔκτακτος γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς συζήτησιν τῆς συμβάσεως περὶ καλυμμάτων.

Ὁ πρόεδρος τῆς συνελεύσεως κ. Καμάρας ἀνέγνωσε τὰς συναφθείσας δύο συμβάσεις μετὰ τοῦ Δημοσίου, τὴν μίαν περὶ διακανονισμοῦ σχέσεων μεταξὺ Κράτους καὶ Τραπέζης καὶ τὴν ἑτέραν περὶ συστάσεως Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δροσόπουλος ὅστις ἐν ἀρχῇ ἀνέφερε τὰς ἐνεργείας τῆς Τραπέζης ὅπως βοηθήσῃ τὴν τότε Κυβέρνησιν τοῦ εὐρέος συνασπισμοῦ εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ νομίσματος καὶ τὴν προθυμίαν τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ τριμεροῦς δανείου. Ὑπέμνησεν ἀκολούθως τὴν γενομένην συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Τύπῳ διὰ τὴν κυριότητα τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Τραπέζης, τὰ ὁποῖα εἶχον τεθῇ ὡς ἀντίκρυσμα ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, καὶ τὰ ὁποῖα ἐπεκράτησε νὰ λέγωνται σήμερον καλύμματα. Ἀνέφερε τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν νομικῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ καὶ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, κυρωθεῖσαν μάλιστα διὰ συμβάσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεγνωρίζετο πλήρως ἡ κυριότης τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν καλυμμάτων. Ἐτόνισεν ὅτι ἡ Τράπεζα ὑπέστη θυσίαν διὰ τῆς προώρου ἀποσπάσεως παρ' αὐτῆς τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου, διὰ τὴν ὁποίαν οὐδεμιᾶς ἔτυχε παρὰ τοῦ Δημοσίου ἀποζημιώσεως.

Συνεχίζων ὁ κ. Δροσόπουλος ὑπέμνησε τὴν κατόπιν κυβερνητικὴν μεταβολὴν καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων, τὰς γενομένας νέας διαπραγματεύσεις μεταξὺ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὰς ἀκάρπους προσπαθείας τῆς Τραπέζης ὅπως πείσῃ τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ἐσφαλμένης ἀντιλήψεως τὴν ὁποίαν εἶχε σχηματίσει εἰς τὸ ζήτημα τῆς κυριότητος τῶν καλυμμάτων. Ἐξιστόρησε τὰ τῶν ἀνταλλαγεισῶν ἐπιστολῶν μεταξὺ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ τῆς διοικήσεως τῆς Τραπέζης καὶ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις εἶχε φθάσει μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ δηλώσῃ ὅτι εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἐπεστρέφοντο εἰς τὸ Δημόσιον τὰ 560 ἑκατομμύρια θὰ ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ φορολογήσῃ τὴν Τράπεζαν διὰ ν' ἀναλάβῃ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἠξίου.

Πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως, λέγει ὁ κ. Δροσόπουλος, ἠναγκάσθημεν νὰ προέλθωμεν εἰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐκ τῶν καλυμμάτων 560 ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ νὰ συνάψωμεν τὴν ὑπ' ὄψει τῆς συνελεύσεως σύμβασιν. Μετὰ ταῦτα, λέγει, πολλὰς προσπαθείας κατέβαλεν ἡ διοίκησις τῆς Τραπέζης ὅπως τὰ 560 ἑκατομμύρια διατεθῶσι κατὰ τὸν προσφορώτερον δυνατὸν τρόπον, μέχρις ὅτου ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ διαθέσῃ ταῦτα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς πίστεως, ἱδρύουσα πρὸς τοῦτο ἀνεξάρτητον Ἀγροτικὴν Τράπεζαν.

Περαίνων τὸν λόγον του ὁ κ. Δροσόπουλος, εἶπεν ὅτι ἡ διοίκησις καυχᾶται διότι συνετέλεσεν εἰς τὴν σύστασιν τῆς νέας Τραπέζης ἐκ τῶν σπλάγχνων της καὶ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν οὕτω τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς διὰ τόσον ἀφθόνων κεφαλαίων.

Ἐν τέλει συνιστᾷ εἰς τοὺς μετόχους ὅπως ψηφίσουν ἀμφοτέρας τὰς συμβάσεις.

Ὁ κ. Γ. Πεσμαζόγλου νομίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραμείνῃ ἀδιαμαρτύρητος ἡ ἐνέργεια αὕτη τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις βαρὺ κατέφερε πλῆγμα κατὰ τῆς πίστεως τῆς χώρας. Ὅταν ἡ Κυβέρνησις συνασπισμοῦ ἐνόμισεν ὅτι συνεπείᾳ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἀσκηθείσης τραπεζιτικῆς πολιτικῆς ἔπρεπε νὰ δοθοῦν τὰ καλύμματα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ διὰ τοῦ Τύπου ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὑπεστήριζε, μετ' ἄλλων δυναμένων νὰ ἔχουν γνώμην ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων τῆς χώρας, ὅτι ἐὰν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐδικαιοῦτο ἀποζημιώσεως διὰ τὴν πρόωρον ἀπώλειαν τοῦ προνομίου της, τὰ καλύμματα ἔπρεπε νὰ παρακολουθήσουν τὴν πιστωτικὴν κυκλοφορίαν. Ἡ γνώμη ἐκείνη δὲν ἐγένετο δεκτὴ καὶ τὸ Κοινοβούλιον διὰ τῆς μεγίστης αὐτοῦ πλειοψηφίας κατεκύρωσε τὰ καλύμματα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Δὲν παρῆλθον ὅμως ἓξ μῆνες καὶ ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὰ αὐτὰ πρόσωπα, ἐνισχύουσα τὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας μάλιστα ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἐνυπογράφων ἄρθρων του εἶχεν ὑποστηρίξει τὴν ἀντίθετον ἄποψιν, ζητεῖ νὰ λάβῃ ὀπίσω ὅσα καλῶς ἢ κακῶς εἶχε λάβει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, δηλοῦσα διὰ τοῦ κατηγορηματικωτέρου τρόπου ὅτι ἐὰν δὲν ὑπεγράφετο ἡ σύμβασις, τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ κύρωσις, θὰ προέβαινε φορολογικῶς ἢ ἄλλως εἰς τὴν λῆψιν αὐτῶν.

Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια, ἐναντίον τῆς ὁποίας συνιστᾷ νὰ διατυπωθῇ ἔντονος διαμαρτυρία, δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι οὐδεὶς Ἑλληνικὸς τίτλος δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ διαπραγματεύεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας τὴν ὁποίαν τοῦ δίδουν αἱ συμβάσεις μετὰ τοῦ Δημοσίου, καὶ ὅταν αὗται περιβάλλωνται μὲ τὸ κῦρος τῆς μεγίστης πλειοψηφίας τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας.

Ἐπειδὴ ἐν τούτοις, ἀνεξαρτήτως πρὸς τὰ ἐπερχόμενα ἀποτελέσματα, δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν, ἐφ' ὅσον ἀποσκοπεῖται ἡ προσπάθεια ἐνισχύσεως τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν καὶ ἵνα τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἀναφυεῖσαν διχογνωμίαν μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Τραπέζης, ἥτις, παραμένουσα ἐκκρεμής, ἐγκυμονεῖ κινδύνους, θὰ ψηφίσῃ τὴν σύμβασιν, εὐχόμενος ὅπως τὰ οὕτω διατιθέμενα ὑπὸ τοῦ Κράτους ποσὰ ἀποβῶσιν ἐνισχυτικὰ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται καὶ ἡ περαιτέρω σταδιοδρομία τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ὁ κ. Χατζημῆτρος καταφέρεται κατὰ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀθέτησιν τῆς ὑπογραφῆς της καὶ κατὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, διότι ὑπέγραψε σύμβασιν μετὰ τοῦ Δημοσίου, διὰ τῆς ὁποίας ἀποστερεῖται ἡ Τράπεζα 560 ἑκατομ.

Ὁ κ. Μοσχοβίτης, συμφωνῶν μὲ τὰ ἀνωτέρω, ἐρωτᾷ: Ἐφ' ὅσον ἡ Διοίκησις διεπίστωσεν ὅτι τὰ καλύμματα ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Τράπεζαν, διὰ ποῖον λόγον προῆλθεν εἰς συνεννοήσεις μὲ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον καὶ διὰ ποῖον λόγον δὲν διέκοψε τὰς διαπραγματεύσεις καὶ δὲν ἐκάλεσε τὴν συνέλευσιν, μόνην ἁρμοδίαν νὰ κρίνῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος; Δηλοῖ κατόπιν ὅτι θὰ καταψηφίσῃ τὴν σύμβασιν.

Ὁ κ. Αἰλιανὸς λέγει ὅτι καλῶς ἔπραξεν ἡ Διοίκησις νὰ καταρτίσῃ τὴν σύμβασιν, ἡ ὁποία εἶνε προτιμοτέρα ἀπὸ τοῦ νὰ ὑφίστατο ἡ Τράπεζα κλονισμὸν διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἀντιοικονομικοῦ τινος μέτρου, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν διέκοπτε τὰς συνεννοήσεις μὲ τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ κ. Βαμβέτσος ὑποστηρίζει ὅτι τὰ καλύμματα ἀνήκουν νομικῶς εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ διαμαρτύρεται διὰ τὸν ἐκβιαστικὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐνήργησεν ἐν προκειμένῳ ἡ Κυβέρνησις.

Περατωθείσης τῆς συζητήσεως, ἐνεκρίθησαν ἀμφότεραι αἱ συμβάσεις δι' ἀναστάσεως.

Ἐπίσης ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις τῆς ἐγγυήσεως τῆς Τραπέζης ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης μέχρι ποσοῦ 500.000 λιρῶν Ἀγγλίας διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην χορήγησιν βραχυπροθέσμου πιστώσεως.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑΝ ΤΩΝ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΩΝ

Χθὲς εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Βουλῆς ἐγένετο ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας σύσκεψις ἐπὶ τῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς καπνεργατικῆς ἀνεργίας. Κατὰ τὴν σύσκεψιν παρῆσαν ὁ Γεν. Διοικητὴς Μακεδονίας κ. Κανναβός, ὁ διευθυντὴς τοῦ ΤΑΚ. κ. Ἀγαλλόπουλος, ὁ καπνέμπορος γερουσιαστὴς κ. Παπαστράτος καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς καπνεργατικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Μάτζαρης, ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑνωτικῆς Ὁμοσπονδίας Καπνεργατῶν καὶ μέλος τοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΑΚ κ. Δ. Γιώτας, καὶ ὁ ἐπίσης σύμβουλος τοῦ ΤΑΚ. καπνεργάτης κ. Νικητόπουλος.

Οἱ καπνεργάται ἀνέπτυξαν τὰς ἀπόψεις των καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἀριθμοῦ 18.000 καπνεργατῶν καὶ 12.000 καπνεργατριῶν ὑπέδειξαν ὅτι θὰ ἀπαιτηθῇ ποσὸν περίπου ἑκατὸν ἑκατομμυρίων διὰ χορήγησιν ἐπιδομάτων ἐπὶ ἑκατὸν ἡμέρας, δοθέντος ὅτι ἡ ἀνεργία προμηνύεται διαρκείας τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν, καὶ ἐπρότειναν τὴν φορολογίαν τῶν ἁρμαθοδεμάτων καὶ τογκῶν καπνοῦ ἢ ἂν τοῦτο δὲν γίνῃ δεκτόν, τὴν ἐλάττωσιν τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ ὑπὲρ τῶν καπνεργατῶν.

Οἱ καπνέμποροι ὑπεστήριξαν τὰς ἀπόψεις των ὅτι ὁ καπνὸς δὲν ἀντέχει εἰς νέαν φορολογίαν, ἐπρότειναν δὲ ὅπως τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν καλυφθῇ ἀπὸ τὸ τμῆμα συντάξεων τῶν καπνεργατῶν.

Τὴν πρότασιν αὐτὴν ἀντέκρουσαν ὁμοφώνως τόσον οἱ καπνεργάται ὅσον καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ΤΑΚ, ὁ ὁποῖος κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς του ὑπέδειξεν ὅτι θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν ἐφετεινὴν ἀνεργίαν τῶν καπνεργατῶν ποσὸν 40—43 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ΤΑΚ. διαθέτει μόνον 23.000.000, κατὰ συνέπειαν παρίσταται ἀνάγκη ἐξοικονομήσεως 20 ἑκατομμυρίων ἀκόμη.

Μετὰ πολύωρον συζήτησιν ὁ κ. Βουλούμης, ἀφοῦ ἤκουσε τὰς ἀπόψεις τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑπεσχέθη ὅτι τὸ Κράτος θὰ ἔλθῃ ἀρωγὸν ὅσον ἐπιτρέπει ὁ προϋπολογισμός του καὶ πρὸς τοῦτο θὰ εἰσηγηθῇ σχετικῶς εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συσκέψεως οἱ καπνεργάται ἀντιπρόσωποι ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Μακεδονίας κ. Κανναβοῦ ἐπὶ τοῦ χορηγηθησομένου ποσοῦ. Οὗτος δὲ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ πράξῃ ὅ,τι δύναται, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΠΙΘΑΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ἡ κατόπιν τῆς ἀπορρίψεως ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς τῆς γαλλικῆς αἰτήσεως διὰ τὰ χρέη δημιουργηθεῖσα κατάστασις δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐπιφέρῃ, ὡς πιστεύεται ὑπὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων, παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως Πουανκαρέ. Οἱ κύκλοι οὗτοι καταλογίζουν εἰς τὸν κ. Πουανκαρὲ κακὸν χειρισμὸν τοῦ ὅλου ζητήματος, ἐνῷ ἄλλοι κύκλοι τῆς ἀριστερᾶς φρονοῦν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ μὴ δεχθῇ συζήτησιν μετὰ τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν χρεῶν, πρὶν ἡ κυρωθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἡ συμφωνία Μέλλον—Μπερανζὲ περὶ τῶν πολεμικῶν χρεῶν.

Η ΚΥΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Σπυρίδης κατέθεσε χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ Θεσσαλικῶν γεωργικῶν ταμείων».

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζεται ὅτι αἱ μέχρι τέλους Ἰουνίου 1929 γενόμεναι ἀπαλλοτριώσεις ἢ προσύμφωνα ἀπαλλοτριώσεων κλήρων παρὰ τὰς ἀπαγορεύσεις τῶν σχετικῶν νόμων, δύνανται νὰ κυρωθοῦν αἰτήσει τῶν κατόχων τῶν κλήρων διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Αἱ πράξεις αὗται θὰ ἐκδίδωνται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1929, ἐφ' ὅσον οἱ ὑπὲρ ὧν ἀπηλλοτριώθησαν εἶνε ἀκτήμονες γεωργοί, ἢ γεωργοὶ κτηνοτρόφοι. Πᾶσαι αἱ λοιπαί, αἱ παρὰ τὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις συναφθεῖσαι ἢ συναφθησόμεναι πράξεις ἀπαλλοτριώσεως κηρύσσονται ἐξ ὑπαρχῆς ἄκυροι καὶ οὐδὲν παράγουν ἔννομον ἀποτέλεσμα.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζεται ἐπίσης ὅτι εἶνε ὁμοίως ἄκυρα καὶ τὰ προσύμφωνα τοιούτων ἀπαλλοτριώσεων καὶ ἂν ὁρίζεται ὅτι ὁ κληροῦχος ὀφείλει νὰ προέλθῃ εἰς τὴν σύναψιν ὁριστικῆς συμβάσεως ἐντὸς τοῦ χρόνου καθ' ὃν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἐπιτρέπονται αἱ τοιούτου εἴδους ἀπαλλοτριώσεις. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ σχετικοῦ νόμου, κληροῦχοι τοῦ Γεωργικοῦ Θεσσαλικοῦ Ταμείου, δύνανται κατόπιν ἀδείας τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, νὰ μεταβιβάσουν διὰ πράξεων ἐν ζωῇ τοὺς κλήρους των εἰς ἀκτήμονας γεωργοὺς ἢ γεωργοκτηνοτρόφους, μετὰ παρέλευσιν δὲ δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς των καὶ ἀφοῦ ἐξοφλήσουν, πάντα τὰ ὀφειλόμενα πρὸς τὸ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον, προεξοφλήσωσι δὲ καὶ τὸ ὑπόλοιπον χρέος τοῦ κλήρου των, λαμβάνοντες ὁριστικὸν παραχωρητήριον.

ΣΚΟΠΙΜΟΣ ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς συνεζητεῖτο χθὲς μεταξὺ προσφύγων βουλευτῶν ἡ ἀποχώρησις τοῦ κ. Μαρῆ, διαρκούσης τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ἐπερώτησιν περὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων, ὡς ἐνδεικτικὴ τῶν προθέσεων τῆς Κυβερνήσεως νὰ παρελκύσῃ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου. Ἂν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρέμενεν εἰς τὴν Βουλὴν θὰ ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ προβῇ εἰς σχετικὰς δηλώσεις, δεσμευτικὰς ὁπωσδήποτε διὰ τὴν Κυβέρνησιν. Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς ἠθέλησε νὰ ἀποφύγῃ, ἀποχωρῶν.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ ἔχουν ἤδη καταστήσει τὴν Κυβέρνησιν ἐνήμερον τῶν πιέσεων τὰς ὁποίας ὑφίστανται ἀπὸ μέρους τῶν ὀργανώσεών των διὰ τὴν ἐκκρεμότητα τοῦ ζητήματος τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁμολογιῶν τῆς β' σειρᾶς τῶν ἀνταλλαξίμων. Κατόπιν δὲ τούτου εἶχε συγκροτηθῇ πρὸ ἡμερῶν καὶ σχετικὴ σύσκεψις τῶν ἐκ Μακεδονίας καὶ Θράκης προσφύγων βουλευτῶν, καθ' ἣν συνεζητήθη τὸ ζήτημα, ἐδόθησαν δὲ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καθησυχαστικαὶ διαβεβαιώσεις διὰ τὴν προσεχῆ λύσιν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ ἐκδηλουμένη διάθεσις νέας παρελκύσεως δημιουργεῖ διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν προσφύγων, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ἰδίων, τὴν ὑποχρέωσιν ἀντιμετωπίσεως τοῦ ζητήματος διὰ σθεναρωτέρας τακτικῆς, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς συγκροτήσεως συλλαλητηρίων κατὰ περιφερείας.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΠΑΝΑΡΧΙΖΟΥΝ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Ἐλήφθη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τηλεγράφημα ἐξ Ἀγκύρας ἀναφέρον ὅτι πρόκειται νὰ γίνῃ σήμερον ἡ συνάντησις τοῦ αὐτόθι πρεσβευτοῦ κ. Παπᾶ μετὰ τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Τεφὴκ Ρουσδὴ βέη καὶ τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς συνέχισιν τῶν διαπραγματεύσεων.

Ὁ κ. Παπᾶς εἰς συνομιλίας τὰς ὁποίας ἔσχεν ἤδη μετὰ τοῦ Ρουσδὴ βέη καὶ τῶν οὐδετέρων ἔχει καταστήσει αὐτοὺς ἐνημέρους ἐπὶ τῶν τελικῶν ἀπόψεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων φαίνεται ὅτι ἔχουν ἀποκρυσταλλωθῆ ἤδη αἱ τουρκικαὶ ἀντιλήψεις. Κατὰ ταῦτα αἱ διαπραγματεύσεις ἐπαναλαμβανόμεναι σήμερον, ὡς ἀνωτέρω, θὰ καταστῇ δυνατόν, ὡς ἐλπίζεται, νὰ προχωρήσουν ταχέως ἐφόσον θὰ διεξαχθοῦν μὲ διηυκρινισμένας τὰς ἑκατέρωθεν ἀπόψεις ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔχει ἐπιτευχθῇ εἰσέτι συμφωνία.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 1ης ΙΟΥΛΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374.25	375.—
Παρισίων	3.02	3.022
Ν. Ὑόρκης	77.105	77.275
Ἑλβετίας	14.851	14.90
Ἰταλίας	4.04	4.059
Ὀλλανδίας	30.915	31.013
Βρυξελλῶν	2.15	2.15
Βερολίνου	18.27	18.32
Βιέννης	10.835	10.88
Σόφιας	0.55	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.476
Πράγας	2.28	2.295
Δηνάριον	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 28)6 Κλείσιμον 1)7

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	75.75	5 ο)ο 1914	
5 ο)ο 1884	75.75	Τρ. Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1887	61.—	Τρ. Ἀνατολ.	
4 ο)ο 1889	54.25	Οἴνων	430
5 ο)ο 1890	69.50	Λαυρίου	18
5 ο)ο 1893	69.—	Ἠλεκτρικῆς	120
4 ο)ο 1902	60.25	Σ.Π.Α.Π.	183
4 ο)ο 1907	89.—	Σιδ. Θεσσαλ.	372
5 ο)ο 1910	59.—		
5 ο)ο 1914	77.12		
7 ο)ο 1924	99.75		
6 ο)ο 1928	90.50		
Κτηματικ.	98.—		
Παραγωγ.	84.25		

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 1)7	28)6
Ἐθνικῆς	62000	61700	61800	61800
Ἀθηνῶν	767	758	759	772
Ἀνατολῆς	1090	1090	1090	1090
Ἐμπορικῆς	833	833	833	833
Βιομηχανίας	460	455	460	461
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	440	435	440	432
Οἰνοπνευμ.	585	580	585	590
Οἴνων	1300	1280	1295	1310
Ἠλεκτρ. Σιδ.	700	698	698	696
Ἠσαΐα	119	119	119	119
Πυριτιδοπ.	1605	1590	1590	1620
Λιπασμάτων	1590	1550	1555	1536
Ἔργον	297	297	297	297
Μακρῆ	1080	1070	1080	1085
Σ.Π.Α.Π.	565	544	560	542
Ἐριουργίας	305	300	301	303
Πειραϊκῶν	275	275	275	275
Χρώματα	399	398	399	398
Διαμαντοπ.	168	168	168	172
Καπνοῦ	321	317	320	319
Τέκτων	168	165	168	170
Ἠλεκτρικῆς	412	408	410	410
Ἀνταλλάξιμ.	869.—	864.—	869.—	897.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. — Παρισίων 123.50, Ν. Ὑόρκης 4.8565, Ἑλβετίας 25.18, Ἰταλίας 92.74, Ἱσπανίας 30.31, Ἄμστερνταμ 12.125, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 34.90, Βουκουρεστίου 805, Βερολίνου 20.46 καὶ Βιέννης 25.232.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα: Διεκυμάνθησαν μετρητοῖς μεταξὺ τῶν 899 καὶ 904 καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ μεταξὺ τῶν 864 καὶ 869.

Ἑλλήνων ὑπηκόων: Διεκυμάνθησαν ἐπὶ προθεσμίᾳ μεταξὺ τῶν 424 καὶ 427.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 1ης Ἰουλίου 1929

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1881	5400	ἄτοκον	1885	4.—
5 ο)ο	1884	5440	5 ο)ο	1898	70.—
4 ο)ο	1887	4400	5 ο)ο	1900	68.50
4 ο)ο	1889	4180	1 ο)ο	1906	44.50
5 ο)ο	1890	5230	6 ο)ο	1917	82.50
5 ο)ο	1893	5150	6 ο)ο	1918	82.50
2 1)2 ο)ο	1898	37100	8 ο)ο Α.Β.	1919	83.—
4 ο)ο	1902	4600	8 ο)ο Γ.Σ.	1925	83.—
5 ο)ο	1907	1300	5 ο)ο	1920 π.	202.50
4 ο)ο	1910	4370	5 ο)ο	1920 μ.	214.—
5 ο)ο	1914	5685	6 1)2 ο)ο	1922	95.25
7 ο)ο	1924	7480	6 ο)ο	1926	86.—
8 ο)ο	1925	80955	8 ο)ο	1926	95.25
6 ο)ο	1928	6700	8 ο)ο	1927	427.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

2.— ο)ο 1925	72.50	8.— ο)ο 1926	279.—
2.50 ο)ο 1912	72.50	7.— ο)ο 1926	279.—
2.50 ο)ο 1904	5.605	7.— ο)ο 1925	869.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Βιομηχανικ.		Οἰνοποιητικ.		Οἰκοδομικαί	
Ἐθνικῆς	61800	[illegible]	215	Οἰνοποιΐας	585	Ἡρακλῆς	790
Ἀθηνῶν	759	Καπνοῦ	320	Οἴνων	1295	Τιτὰν	3300
Ἀνατολῆς	1090	Ἀπόλλων	80	Καμπᾶ	396	Ξυλείας	154
Λαϊκῆς	5650	Βασιλειάδη	100	Ἠσαΐα	119	Τέκτων	168
Ἐμπορικῆς	833	Πυριτιδοπ.	1590	Ἕνωσις	185	Ἑστία	420
Πειραιῶς	450	Λιπασμάτων	1555	Γεωργ. Βιομ.	370	Ἄτλας	109
Βιομηχανίας	460	Χρωμάτων	399	Κασταλία	100	Ἔργον	297
Οἰκονομίας	118	Ἄγκυρα	35	**Διάφοροι**		Κέκρωψ	362
Κεντρικῆς	300	Βιὸ	317	Ἠλεκτρικῆς	410	Κύκλωψ	88
Κοσμαδοπούλ.	725	Παλλὰς	300	Ἠλεκ. (προσ.)	410	Ἐργοληπτική	168
Θεσσαλίας	15.50	Ἀβεζάπ.	32.—	Ἐνιαίας	140	Ὄλυμπος	220
Χίου	745	Χρωμάτων	125	Τίτλ. Ἱδρυτ.	60	ΑΚΤΕ	115
Ἑλ. Ἐμπ. Πίστ	219	Κυλινδρομ.	40	Ὑπεγγύων	4650	Πρώτη Οἰκοδ.	260
Ἀγγλοαμερικ.	2.—	Ψυγεῖα Θεσ.	258	Κορίνθου	500	Καψαμπέλη	111
Καραβασίλη	8500	Ἀθηνᾶ	180	Γεν. Ἀποθ.	565	Ἑλλούλ	50
Σάμου	16	Παγ. Πατησ.	90	**Ἀνθρακευτ.**		**Ὑφαντουργ.**	
Λακωνίας	128	Ἀλεξόπουλοι	279	Ἀλιβερίου	95	Πειρ. Ἐπιχ.	275
Ἀτμοπλοΐων		Σάνιτας	32.—	Ἀνθρακωρ.	6.—	Ἐριουργίας	301
Κάππαρη	9.—	Κονσέρβαι	270	Ἐπ. (κοιναί)	90	Βερμίου	456
Ἀχαϊκῆς	110	Ψυγ. Πειρ.	280	Ἐπ. (προν.)	150	Ἔρια	157
Ἐθνικῆς	440	Ἀνατολὴ	190	Λαυρίου	15.—	Ἑλλην. Ταπητ.	165
Παληοῦ	5	Χημ. Βιομηχ.	126	Ὠρωποῦ	112	Χρυσαλλὶς	118
Μιχαληνοῦ	530	Μακρῆ	1080	**Σιδ)μικαί**		Βάμβαξ	20
Χιακῆς	355	Ἅλατος	110	Θεσσαλίας	1110	Ὑφαντουργ.	100
Γιαννουλάτου	142			Σ.Π.Α.Π.	560	Ἀθηναΐς	196
Κροκοδείλου	270			Ἠλεκτρ. Σιδ.	698	Ἐμπειρίκος	405
						Ναθαναὴλ	430

ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΑ ΔΑΝΕΙΩΝ

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἑξῆς ἐθνικῶν δανείων διαπραγματεύονται ἀπὸ χθὲς ἄνευ τοκομεριδίων:

120 ἑκατ. 1881 —ὑπ' ἀριθ. 96 πρὸς φρ. χρ. 18.50 ἢ δραχ. 277.50.

170 ἑκατ. 1884 — ὑπ' ἀριθ. 96 πρὸς φρ. χρ. 18.50 ἢ δραχ. 277.50.

Μονοπωλίων 1887 — ὑπ' ἀριθ. 84 πρὸς φρ. χρ. 15.70 ἢ δραχ. 235.50.

Κεφαλαιώσεως 1893 — ὑπ' ἀριθ. 123 πρὸς φρ. χρ. 2 ἢ δραχ. 30.

Ἑλλ. Σιδηροδρόμων 1902 — ὑπ' ἀριθ. 54 πρὸς φρ. χρ. 10 ἢ δρχ. 150.

Δάν. Ἐθν. Τραπ. Λ. Στ. 2 ο)ο 1925 — ὑπ' ἀριθ. 8 πρὸς Λ. Στ. 0.4.0 ἢ δρχ. 75.

Ἀνταλλαξίμων α' δάνειον (σειρὰ α' καὶ β') 1926—ὑπ' ἀριθ. 5 πρὸς δρχ. 40.

Ἀνταλλαξίμων Β' δάνειον 1928 ὑπ' ἀριθ. 3 πρὸς δρ. 40.

Δάν. Ἑταιρ. Ἀεριόφωτος 1909— ὑπ' ἀριθ. 41 πρὸς φρ. 12.50.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 7340, Κτηματικῆς 2325, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 335, Ἱπποδρόμου 435, Ἐμπόρων 28, Ἀθηναϊκῆς 74, Λάσκο 120, ΑΓΕ 164 Βουλγαρικῆς μεταναστεύσεως 711.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 1. — Ἡ σταφιδαγορὰ ἄπρακτος. Δελτία ἕτοιμα 3710, Σεπτέμβριος 3220.